F. 711

32

F. 711

SECUNDUS ORDO COLLECTARUM PLANTARUM ÆSTIVALIUM.

II. *Leucoium variegatum album rubris maculis.*

I. Leucoium flore rubro pleno.

III. *Leucoium variegatum purpureis maculis.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LEucojum flore rubro multiplici. Ut horto hoc inſtructiſſimo dignam, ſic raram adhuc plantam eſſe, & iteratæ transplantationis culturâ ad tantam florum luxuriem perveniſſe, cum Lobelio inficias ire non poſſumus: aliàs ad vulgare illud, inferiùs dicendum, & hortis cultis non ignotum, referendum. Siquidem parem cum illo formam noſtra obtineat, paria folia, oblonga videlicet, & ſalici propemodùm anguſtifoliæ congrua, niſi quòd in obtuſum angulum abeant, & nullis ſerraturis prædita ſint, craſſa, carnoſa, mollia, & quaſi Thlaſpi Monſpelienſe incanum, leviſſimo polline ſuperficialiter conſperſa forent. Craſſus quoque & utrâque parte eminens per medium folium excurrit nervus; atque ejusmodi folijs multis, nullâ ſeriè, caulis fruticoſius, vix tamen cubitum altus, circumdatur in laterales ramulos brachiatus, prægnantes floribus luculentis, & calendulam plenam magnitudine æquantibus, ac multiplici foliorum ſuaviter rubentium ſerie conſtantibus. Radicibus valdè lignoſis & aliquantùm fibroſis nititur, aliorum Leucojorum congenerum more, quæ & ſeminibus rotundis & planis exprimit, quibus tamen plerúnque deſtituitur, dum ſurculis feliciter & facilimè provenit.

Autoribus hâc ideâ ferè indictum videtur, mentio tamen ejus eſt apud

Lobel. Adver. 140.
Et Dodon. Pempt. 2. lib. 1. c. 3. fol. 159. & 160.

Germanicè, Rothe doppelte Stammen-Violen.

II

LEucojum variegatum album, rubris maculis inſignitum, aut quaſi ſtrijs inæqualibus notatum, quod etiam quandóque in violâ illâ latifoliâ, Bulbon ac dictâ, obſervavi, cui etiam floribus quadrifolijs non impar videtur, cæteróquin à ſuperiore non ſeparandum. Nec hoc, æquè ac ſequens, autorum annotatione vulgatum.

Germanicè, Weiſe mit rothen Streiflein geſcheckte Stammen-Violen.

III

LEucojum purpureis maculis variegatum, quæ tamen folijs florum intercurrunt, unicâ hac levi notâ tantum à priori differens.

Germanicè, Weiſe mit braunen Streiflein geſcheckte Stammen-Violen.

III.
Levcoium pleno flor: album sanguineis maculis signa, tum.

I.
Leucoium purpureum va, riegatum flore pleno.

II.
Leucoium pleno flor: album purpureis maculis signa, tum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LEucojum purpureum variegatum flore pleno: verſicoloribus tantùm florum maculis à Leucojo rubro pleno, ſuperiùs memorato, pariter ac ſequentes plantæ, diverſum videtur.

Germanicè, Volle Purpur-farb geſcheckte Negele-Violen.

II

LEucojum pleno flore album, purpureis maculis ſignatum. Verſicolore hac notâ ſaltem ſuperiori impar.

Germanicè, Volle weiſe / mit Purpurfarb geſprengt / Negele-Veil.

III

LEucojum pleno flore album, ſanguineis maculis ſignatum, quibus tantùm variat.

Germanicè, Volle weiſe / mit Blut-farb geſprengte Negele-Veil.

II
Leucoium flo. albo simplici.

I
Leucoium flore purpureo
pleno.

III.
Leucoium fl. rubro simplici.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LEucojum flore purpureo plenum. Et hoc, citra florum colorem, nullâ ulteriore notâ ſeparandum à ſuperioribus videtur.

Vid. Lobel. in Icon. 332. pag.
C. Bauh. in Phytop. f. 378.

Germanicè, Voll Purpur-farb Vegel-Veil.

II

LEucojum flore albo ſimplici, ob florum albedinem, & quia magis vulgare, ſeminúmque fœturâ abundat (quæ plana, compreſſa, orbiculata, in ſiliquis oblongis, craſſis, & intùs tenui membranulâ per longitudinem diviſis, atque in ſummo quaſi trifidis latent) Autorúmque adnotatione huic claſſi inſerendum.

Dodon. fol. lib. 1. pag. 159.
Lobel. Icon. p. 329. Obſ. 178. Adv. 141.
Cœſalp. lib. 8. fol. 369.
Lugdun. fol. 802.
Camer. in Epit. Matth. pag. 619.
In Hort. Medico, fol. 87.
Matth. C. Bauh. pag. 633.
Phytop. C. Bauh. fol. 377.

Germanicè, Weis Vegel-Veil.

Trag. qui tantùm minoris meminiſſe videtur, cap. 191. fol. 213.
Tabern. lib. 2. fol. 27.
Matth. Camer. lib. 3. c. 98. fol. 301.
Durant. fol. 513.

III

LEucojum flore rubro ſimplici, abſque coloris rubri notâ, & ſpecie & Autorum adnotatione ad ſuperius referendum.

Germanicè, Roth Vegel-Veil.

I. Leucoium flore albo pleno.

II. Leucoum flore luteo pleno maius.

III. Leucoium flo. luteo pleno minus.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LEucojum flore albo pleno. Neque è ſuperiorum Leucojorum claſſe exterminandum, color tantum floris candidus obſervandus.

Germanicè, Weis voll Stauden-Veil.

II

LEucojum flore luteo plenno majus. Rarius quidem eſt ſimpliciore, ſed ſpeciei ratione, citra multiplicem in floribus foliorum glomerationem, à ſuperiorum tribu non removendum, alioquin facie ſibi reſpondent, caulibus nempè pariter ramoſis, folijs plurimis circumſeptis, æquè tamen, atque illa ipſa, aliquantùm incanis (cum in illo, quod ſimplici flore conſtat, unà cum caule magis ad viriditatem accedant) integris, Antirrhino majori vel Liguſtro vix abſimilibus. Flores denſo foliorum multiplicium ſtipatu in orbem diſponuntur, & magnitudine Lychnidi coronariæ vix cedere videntur; per quos tamen vis plantæ nimis exhauſta illam ſterilem facit, ita ut ſurculorum tantùm propagatione conſervanda. Tenera tamen & algoſa cum ſit herba, præ frigore ſub hypogea inferenda eſt.

Nec illa Autoribus admodum cognita: videatur tamen

Lugdun. fol. 803.

Germanicè, Groſſe voll-gelbe Garten-Negelein / oder Garten-Veil.

III

LEucojum ſeu Keyri luteum plenum minus. Magnitudine plurimùm prædicto cedit, & omnia minora, non tamen minus venuſta habet, æquè quoque ſterilis in ſeminum fœtu.

Vid. Dodon. Pemptad. 2. lib. 1. cap. 3. fol. 159.
Lobel. Icon. pag. 331.
Matth. Epit. Camer. fol. 620.
Hort. Medic. Camer. fol. 87.
Matth. C. Bauh. fol. 633.
C. Bauh. in Phytop. fol. 372.

Germanicè, Kleine voll-gelbe Negelein.

Tabern. Icon. fol. 306.
Matth. Camer. lib. 3. c. 98. fol. 301.

II. Flos Cheyri simplex medius.

I. Flos Cheyri maximus Eyſtettenſis.

III. Flos Cheyri simplex minor.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

FLos Keiri Aichſtettenſis maximus, venuſtate quidem & raritate ſuperiorum familiam ducere videtur. In caule, ſeſquicubitum quandóque æquante, è viridi palleſcente folia profert atro virore nitentia, cæteris Leucoijs omnibus latiora, & magis acuminata, variè tamen contorta, & quaſi in ſpiras convoluta, ac ſuperiore parte tuberculis veluti obſita. Summitatibus caulium (quaſi in thyrſo) appenduntur flores fragrantiſſimi aurei, aut, ut Plinius lib. 21. c. 8. vocat, flammei coloris, amplitudine etiam thalerum Philippicum ſuperantes, figuram aliàs congenerum ſtirpium ſervantes.

Autores alios, præter hujus celeberrimi Horti Dominum, neſcire videtur.

Germanicè, Groſſe Aychſtättiſche gelbe Veil.

II

FLos Keiri ſimplex medius odoratus. Vulgarem tantùm foliorum (Liguſtrum referentium) & florum magnitudine, odoríſque fragrantiâ ſuperat, pariter ac raritate, ob quam tamen hodiè multorum hortis tàm infertur quàm expetitur. Autoribus nondum ſatis obſervatus videtur.

Germanicè, Mittelmäßige gelbe Veil.

III

FLos Keiri ſimplex vulgaris, adeò vulgaris notitiæ eſt, ut nullis non aliquantùm cultioribus hortis reperiatur. Caulibus & folijs, non ſecus ac reliquis notis, cum Leucojo flore luteo pleno comparatus, ex illius deſcriptione probè æſtimandus venit.

Dodon. Pemptad. 2. lib. 1. cap. 4. fol. 160.
Lobel. Obſ. 179. Adv. 141.
Cœſalp. lib. 8. c. 80. fol. 368.
Lugdun. lib. 7. de ijs, quæ flore plac. f. 802.
Matth. Epit. Camer. fol. 620.
Hort. Medic. Camer. fol. 87.
Matth. C. Bauh. p. 632.

Phytop. C. Bauh. fol. 379.
Germanicè, Gelbe kleine läre Garten-Veil.
Trag. lib. 1. pag. 560. c. 191.
Tabern. Icon. fol. 306. lib. 2. fol. 22.
Fuchſ. cap. 174.
Matth. Camer. lib. 3. c. 98. fol. 301.
Durant. fol. 512.

III
Aquileia Stellata
Rubeſcens
II.
Aquileia flore rubro.
I
Aquileia Variegata

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

AQuilegia, flore pleno, è cœruleo & albo variegata, radicibus firmatur craſſis, & fibroſis, durabilibus, ſupra quas, ex inferiorum, & juxta exortum ſibi incumbentium pediculorum congerie, gracilia dependent folia, quibus pauló póſt ampliora ſuccedunt, Chelidonio majori, aut Thalictro latifolio, figurâ & inciſuris conformia, è virore cæſia: atque inter illa caulis ſeſquicubitalis in multos attollitur ramulos, ſubinde ſecundum trifidas foliorum particulas diviſos in alias tenuiores alas, quarum ſummitatibus exhibentur floſculi deorſum nutantes, è quàm plurimis concavis tenuibus infundibulis ſeu tubulis, litui antiquorum formam referentibus, quaſi corniculatis, multivariàm alijs aliiſque ſibi invicem infarctis, compoſiti; modò cœruleis in albo, modò albis in cœruleo ſtrijs & lituris notati, quandóque etiam dimidiâ parte albi, dimidiâ alterâ cœrulei coloris, mirifico naturæ luſu & luxu inter ſe permixti. Medium horum in conglomerata ſtaminula excreſcit, quæ, florum tubulis decidentibus, in ſenos aut ſeptenos loculos membranaceos, vel calcaria, ex uno pediculo ſurgentia, abeunt, ſcatentia ſemine Ranunculi glomerati, vel Fumariæ Bulboſæ, licet pauló majori, & in nigrore niteſcente.

Non deſcribitur ab ullo Autorum hac facie, ſed ſub alijs congeneribus ſpeciebus, mirê florum colore variantibus, recenſetur.

A Dodon. Pempt. 2. lib. 1. cap. 23. fol. 181.
Lobel. Icon. pag. 262.
Lugdun. fol. 821.
Camer. Epit. Matth. 405.
Hort. Medic. fol. 19.
Matth. C. Bauh. fol. 468.
Phytop. C. Bauh. fol. 249.
Germanicè, Volle in weis und blau geſcheckte Agelen.
Camer. in Matth. Cam. l. 2. c. 114. fol. 270.

II

AQuilegia flore pleno rubro, multiplici florum facturâ, ut & colore unicè diverſa ab illâ quæ deſcribitur.

Dodon. fol. 181.
Lobell. Obſ. 140. Adv. 339.
Lugdun. 821.
Cluſ. 204.
Matth. Epit. Camer. 405.
Germanicè, Volle rothe Agelen.
Matth. Camer. 207.
Durant. fol. 81.

III

AQuilegia ſtellata, flore pleno rubeſcente. Rarior hæc prioribus, ſed ſaltem florum ſpecie, quæ è nullis conſtant tubulis, ſed magis folijs, densè roſarum inſtar conglomeratis, unde etiam plæriſque Aquilegia roſea vocatur.

Autoribus omnino indicta & intacta videtur.

Cluſ. fol. 204. plant. hiſt. lib. 6. cap. 26. ubi pulchrè deſcribit.

Germanicè, Rothe Stern-Agelen.

II.
Aquilegia flore pleno purpureo.

Aquilegia ſtellata flore vio„
laceo.

III
Aquilegia flore pleno incarnato.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti ; Icones Plantarum Æſtivalium.

I

AQuilegia ſtellata, flore violaceo. Non adeò denſâ ſerie flores,ut ſuperiores ſtellatæ , conſtant , elegantiâ verò & raritate , uti & ſpecie , non diſcrepat.

Germanicè , Volle Violen-farbe Stern-Aglen.

II

AQuilegia flore pleno purpureo , extra colorem ab Aquilegiâ flore pleno rubro non differt.

Germanicè, Volle Aglen mit Purpur-farben Blumen.

III

AQuilegia flore pleno incarnato. Atque illa , præter colorem , è ſuperiorum familiâ eſt.

Germanicè, Volle röthlichte/ oder Leib-farbe Aglen.

I. Aquilegia ſtellata flore purpureo.

II. Aquilegia flore albo pleno.

III. Aquilegia flore cœruleo pleno.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

AQuilegia ſtellata, flore purpureo. Color tantum alius, alioquin è ſtellatarum generibus non excludenda.

Germanicè, Purpurfarbe Stern-Aglen.

II

AQuilegia flore albo pleno. Dilutiore etiam foliorum herbaceorum, quàm florum albedine differt, aliàs ſuperiorum plenorum ordini addicenda.

Germanicè, Volle weiſe Agelen.

III

AQuilegia flore cœruleo pleno. Prioribus aſſocianda.

Germanicè, Volle blaue Agelen.

II.
Aquilegia Cærulea inverso flo.

I.
Aquilegia ſtellata flore albo
minutiſſimis nigris punctis
ornata.

III.
Aquilegia flo. albo simplici.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

AQuilegia ſtellata, flore albo, minutis punctulis nigris notata, quo unico tantum diſcrimine ab alijs ſtellatis diſcernenda venit.

Germanicè, Volle weiſe Stern-Ageley mit kleinen weiſen Pünctlein.

II

AQuilegia cœrulea, inverſo flore. Degenerantis potius à reliquis naturæ, non aliâ unquam notâ diverſa eſt.

Vide Lobel. Icon. 763.
Cluſ. lib. 6. c. 26. fol. ccv.
Lugdun. fol. 821.
Hort. Medic. Cam. 19.
Phytop. C. Bauh. fol. 250.

Germanicè, Blaue volle Ageley mit umgekehrten Blumen.

III

AQuilegia ſimplici flore. Florum tubuli, inferiori parte ſurſum, ut in alijs ſpeciebus, reflexi, plerúnque quini tantum numerantur, ut & ſeminum cornicula, folia quoque herbæ dilutiore virore variant, aliàs ſatis vulgaris eſt.

Germanicè, Weiſe ſchlechte Ageley.

Eorundem, quâ ſuperiores, Autorum fide nititur.

I 12

III. Melanthium Damaſce-
num flore pleno.

I. Melanthium Hiſpa-
nicum maius.

II. Melanthium Sativum
flore ſimplici.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MElanthium Hiſpanicum majus. Pleríſque Herbariorum, quibus modò per raritatem iñoteſcere potuit, hoc nomine indigitatur, quamvis multùm accedat ad Melanthium Creticum, flore ſimplici, à Cluſio exactè deſcriptum. Surgit è radice tenui, annuâ, inutili, flaveſcente, ac parùm fibroſâ, in caulem quinquangularem bipedalem, viridem, glabrum, tenuem, in plures alas diremtum, quibus, æquè ac cauli, apponuntur folia ferulacea Nigellæ vulgatioris, vel Conſolidæ regalis, partim latiora, partim anguſtiora, & cacumina ramulorum verſus rariora. Cacumina ſuſtinent florem quinis folijs, & rarò pluribus conſtantem, Nigellæ vulgari congruum, & nihilominùs quandóque naturæ luxu omnes ſuas congeneres ſpecies ſuperantem, primò ex pallido herbaceum, poſtmodùm dilutè, denique ſuaviter cœruleum colorem obtinentem. Ejus in medio videtur ſcabrum, & obſoletè palleſcentis herbacei coloris caput, è denis, vel paucis, vel pluribus (nam quandoque tricenos numeravi) angulis conſtitutum, quod in tot cornicula, extremis mucronibus ſuis paulatim contorta, deſinit. Juxta exortum verò illius cingitur multis ſtaminulis tenuiſſimis, purpuraſcentibus, & ſursùm quodam̃odò reflexis, quibus faſciculatim, paris diſtantiæ ordine, aliæ angulares turgentes bifidæ interponuntur ligulæ, raris pilis obſitæ, dilutè cœruleæ, quas per medium rubra venula tranſverſa, & paulò ſupra exortum tenue & rubicundo circulo ſeptum filamentum decorat. Capitulis verò angularibus illis, intus membranaceis alveolis diſtinctis, triangularia, parva, obſoletè fuſca, continentur ſemina, quæ, com̃odo loco & probè ſubactâ terrâ excepta, facilè compræhendunt. A nemine prodita aliquantum tamen cum Melanthio Cretico Cluſiano lib. 6. c. 29. f. CCVIII. convenit.

Et Nigella Cretica C. Bauh. Phytop. fol. 251.

Germanicè, Blaue frembde Spaniſche Horn-Kümmel oder Catharinen-Blumen.

II

MElanthium flore majore ſimplici, apud nos ſativum eſt, quamvis ſegetibus Narbonenſium, teſte Lobelio, ſpontè exiliat. A ſuperiore diſſidet foliorum longioribus & tenuioribus inciſuris, & capitulis amplioribus, tumentibus, pentagonis, eorúmque mucronibus tenuioribus. Adde quòd floribus ſativo majoribus & elegantioribus circumcircà ſubſternantur folia herbida tenuiſſima, multifida. Semina ſuccedunt acuminata, nigra, & aliquantùm odorata, nec vulgari diſparia, quæ tamen, ut probè Lobelius ait, præ meliorum copiâ vileſcunt.

Vide Dodon. fol. 301, Lobel. Obſ. pag. 428. & Icon. p. 781.
Lugd 813. Cluſ. lib. 6. fol. CCVIII.
Camer. Epit. fol. 552. Hort. Cam. fol. 98.
Matth. Caſp. Bauh. 780. Phytop. C. Bauh. fol. 251.
Germ: Wilder Hornküm̃el / oder ſchwartzer Küm̃el mit einfachē Blumen.

Germ. Trag. pag. 118. lib. 1. c. 37.
Tabern. lib. 1. pag. 223.
Fuchſ. pag. 191.
Matth. Camer. 276.
Durant. 784.

III

MElanthium Damaſcenum, flore pleno, ſolis floribus à ſuperiore diſcrepat, qui, ubi primùm panduntur, ex albo paulatim in dilutè cœruleum colorem inclinant, in quo poſtmodùm uſq; ad marcorem perſiſtunt, amplitudine priorem æquantes, circinatam verò rotunditatem obtinentes, extremis foliorum oris tenuiſſimè laciniati, qua facie collaria illa tenuiter exciſa referre, & magnam gratiam plantæ conciliare ſolent. Cluſ. probè deſcribit. lib. 6. c. 29. fol. CCVIII.

Caſp. Bauh. mem. Phytop. fol. 251.

I.
Consolida regalis Aruensis flore simplici violaceo.

II.
Consolida regalis multiplicato incarnato flore.

III.
Consolida regalis multiplicato violaceo flore.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

COnſolida regalis aruenſis, flore ſimplici violaceo. Strigoſiore tantùm quàm ſequens eſt facie, & caule latè in ramos diffuſo, foliiſque paulò rarioribus. Flores quoque rariores minus ſpicatim poſiti, conſtant ſenis foliolis, quorum unum inferius dependet, bina utrunque latus claudunt, quòd verò cæteris latius eſt, corniculum concavum, exteriore parte ſursùs vergens veſtit, mediam denique partem ultimum folium occupat, in tubulum ſuperiùs eminentem & bifidum, atque ſecundum latera in duas particulas alatas diſſectum. Umbilicus florum è multis tenuibus ſtaminulis conſtitutus eſt, quibus ſuccedunt cornicula, ſingulis floribus ſingula, turgidula, & in ſummo acuminata, ac ſemine inæquali & nigricante repleta.

Vide Dodon. Pempt. 2. lib. 3. c. 9. f. 252.
Lobel. Obſ. 427. Adv. 329.
Cœſalp. lib. 6. c. 69. fol. 267.
Lugd. lib. 6. Umbelli. f. 698.
Camer. Epit. pag. 521.
Hort. Medic. pag. 46.
Matth. C. Bauh. pag. 555.
Phytop. fol. 244.

Germanicè, Blaue wilde Acker- oder Feld-Ritter-Sporn.

Tragus lib. 1. cap. 195.
Tabern. lib. 1. c. 8. f. 157.
Fuchſ. cap. 8.
Matth. Camer. lib. 4. cap. 14. f. 331.
Durant. fol. 268.

II

COnſolida regalis multiplici incarnato flore. Ejusdem ſpeciei cum ſequenti, quæ flore rubro pleno placet: niſi quòd tricubitalem attingat magnitudinem, adeò denſis floribus, ut ultra quinquaginta ſæpiùs in illis numerentur folia.

Germanicè, Leibfarbe volle Ritter-Sporn.

III

COnſolida regalis, multiplicato violaceo colore. Ejusdem, citra colorem florum violaceum, cum priore farinæ eſt.

Germanicè, Volle Viol-farbe Ritter-Sporn.

I
Conſolida regalis
ſimplici flore.
Rubro.
III
Conſolid regalis
flore pleno albo.
II
Consolid regalis
flore plena Rub:

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

COnſolida regalis flore ſimplici rubro, aruenſis, ſolo floris colore à ſuperiore aruenſi diſtinguenda.

Germanicè, Wilde rothe Acker-Ritter-Sporn.

II

COnſolida regalis flore pleno rubro. Delphinium elatius pleno flore Cluſio. Radix lignoſa & parùm fibrata, annua, emittit caulem, humanæ ſtaturæ proceritatem æquantem, & quandóque excedentem, quem in diſcriminatim ad mediam usque partem folia ferulacea, aut fœniculacea, & multifidis ſciſſuris prædita, obſepiunt. Hic verò in quàm plures ramulos ſurrectos dividitur, qui longo ordine ſpicatim ſuſtinent flores ſpecioſos orbiculatos, multiplicium foliorum eleganter rubeſcentium ſerie refertos. Succedunt ſemina inæqualia, parva, nigricantia, in corniculis craſſioribus (quorum rudimenta etiam medium floris, ſtaminum loco occupant) ſubinde vacuis, & brevioribus quàm in vulgari.

Vide Cluſ. plant. hiſtor. lib. 6. c. 28. fol. CCVI.
Camer. Hort. Medic. pag. 46.

Germanicè, Volle rothe Ritter-Sporn.

III

COnſolida regalis flore pleno albo. Ejusdem familiæ eſt, abſque albidi coloris raritate, quâ etiam ſimplex in delicijs hortulanorum eſt.

Germanicè, Weiſe volle Ritter-Sporn.

I.
Consolida regalis Aruen-
sis flore variegato.

II.
Consolida regalis multiplici flore argenteo.

III.
*Consolida regalis flore multipli-
ci cinericeo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CONſolida regalis, Aruenſis, flore variegato. Mirè in colore variat, ut ſi unquam alia; modò enim flores dimidiati cœrulei & alterâ parte rubri, modò rubri & albicantes, modò vel purpurei vel cœrulei omninò, modò maculis quaſi rubris & cœruleis variegati reperiuntur. Alioquin à communi Aruenſi nihil diſcrepat.

Germanicè, Beſcheckte Acker- oder wilde Ritter-Sporn.

II

COnſodia regalis flore multiplici argenteo. Nec illa è ſuperiorum hortenſium cœtu exterminanda, abſque multiplici florum ſerie & argenteo quaſi colore non diverſa.

Germanicè, Volle Silber-farbe Ritter-Sporn.

III

COnſolida regalis multiplici flore ſaturatè cinereo. Nullâ aliâ notâ à reliquis hortenſibus diſcernenda.

Germanicè, Saktaſchen-farbe volle Ritter-Sporn.

II. Consolida regalis flore pleno cæruleo.

I. Consolida Aruensis flore rubropleno.

III. Consolida regalis flore pleno purpureo.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

Conſolida regalis Arvenſis, flore pleno ſuaverubente. Diverſa tantùm ab Aruenſi ſimplice florum colore rubro, ſed ſi cum cæteris multiplicatis maioribus ſpeciebus comparabis, vix ſemiplena videbitur. Cluſius Delphinium vulgare flore pleno nuncupat.

Cluſ. lib. 6. c. 28. f. 206.

Germanicè, Wilde volle rothe Acker-Ritter-Sporn.

II

Conſolida regalis flore pleno cœruleo. In ſuperioris elatioris hortenſis tribum adſciſcenda, colore tantùm floris cœruleo excepto.

Germanicè, Volle blaue Ritter-Sporn.

III

Conſolida regalis flore pleno purpureo. Unico colore purpureo à priore variat.
Germanicè, Volle Purpur-farbe Ritter-Sporn.

I.
Leucoium fruticoſum folio viri,
di flore albo odorato Camerarij.

II
Leucoium Sylveſtre inodorum
flore parvo pallidiore.

III.
Leucoium Melancholico colore

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LEucojum fruticoſum, folijs viridibus, flore albo odorato. Camer: Toto habitu plantæ, florum, æquè ac folijs craſſis longis, Leucojum fruticoſum, ſuperiùs dictum, exprimit, niſi quòd planè viridia ſint, niteant, atque flores odore ſuaveolenti placeant: à nemine attingitur niſi à Camer: Hort. Med. 87.

Germanicè, Stauden-Veil mit grünen Blätern / und weiſen wol-riechenden Blumen.

II

LEucojum ſylveſtre, flore parvo flavo, pallido, inodoro. Radices oblongiuſculas albeſcentes infra terram demittit, è quarum capite numeroſa expanduntur folia, ſub incana, oblonga, & inſtar Leucoij marini lutei majoris IV. Tabernæmont. variè inæqualitérq; ambitu circumroſa, aut quaſi ſinuata. Caulis inde unus atque alter exurgit, nonnunquam cubitum æquans, aut pedalis, in ſnmmitate faſciculatim gerens floſculos, Leucoij lutei vulgaris æmulos, ſed flavo pallidos, quibus in longis anguſtis ſurrectis ſiliquis ſuccedunt ſemina fulveſcentia, plana, minuta.

An Leucojum lut. ſylv. Thal. fol. 69.

Germanicè, Klein wild bleich-gelb Wald-Veil.

III

LEucojum lividè rubente melancholico colore. Facie & florum formâ à Leucoijs fruticoſis, ſuperiùs deliniatis, parùm differt, niſi lividè obſcuro purpuraſcente colore, Melancholicis, qubuſdam ſolenni, unde etiam autor denominatum voluit.

Germanicè, Bleich-braun melancholiſcher-farbe Stauden-Veil.

II. Dulcis amara flo. albo. — I. Nigella peregrina flore multiplici — III. Dulcis amara flo. cœruleo vulgatior

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

Nigella peregrina, flore multiplici. Radix ſingularis, annua, palleſcit, caulis cubitalis eſt, circa quem folia multifida, ferulaceis craſſiora, Nigellam vulgarem æmulantia: flores in ramorum cacuminibus prodeunt, numeroſis folijs albeſcentibus densè farcti, quorum è medio umbilicus craſſus, angulosus, in ſummo corniculatim aliquot faſtigia reflexa ſuſtinens, exeritur, qui denique caput Avellanæ majoris amplitudine effigurans, intus ſemina copioſa Citrini palleſcentis coloris ſervat.

Cluſ. ccvii. fol.
Lobel. in ultimâ paginâ Adverſar.
Phytopin. C. Bauh. 250.
Germanicè, Fremd ſchwartzer Kümel / mit voller Blumen.
Tabern. 224. lib. 1.

II

Dulcis amara flore albo. Solanum lignoſum, Melothron Theophr. Lugdunenſ. Radix albicat, profundè demiſſa, unde ſarmenta aliquot, cubitorum altitudine rotunda per vetuſtatem, emeracei coloris cortice veſtita, in ramos multos dividuntur; his oblongi pediculi affigunt folia Solani, ſeu Smilacis, ſaturatè virentia, mucronata, & ſecundum pediculos binis aut rarò pluribus appendicibus lateralibus, Salviæ pinnatæ aut Acetoſellæ ritu, utrinque donata (quibus tamen quædam omninò carent:) floſculi adnata racemoſa porrigunt, Solani majoris formâ, anguſtioribus albidis reflexis folijs apices exertos conjunctos ambientes, quibus baccæ ſubrotundæ, Pipere non multùm ampliores, maturitate rubentes, ſuccedunt, ſuccoſæ, & multis intùs parvis planis depreſſis granulis refertæ.

Dodon. 398. (fol.207.	Phytopin. C. Bauh. 298.
Cœſalp. Salicaſtri Plin. titulo, lib. 5. c. 10.	Ger: Bitterſüß Hinſchkaut mit weiſen Blumen.
Lobel. Circææ nomine Adv. 104.	Trag. cap. 93. lib. ſecundo.
Lugd. 1413. fol. (natione 986. fol.	Tabern. 1580.
Cam. Epit. Matth. vitis ſylveſt. deſig-	Matth. Cam. Germ. 437. fol.
C. Bauh. Matth. 881.	Durant. 1055.

III

Dulcis amara flore cœruleo. Vulgatior tantùm eſt hoc floris colore, magis ad violaceum tendente, & paſſim terrarum ad aquas ſtagnantes & fluvias obvia.

Germanicè, Bitterſüß Hinſch-Kraut / mit blau-liechten Blumen.

TERTIUS ORDO

COLLECTARUM PLANTARUM ÆSTIVALIUM.

II *Caryophyllus minor ſylve-ſtris flore simplici.*

I Martagon Imperiale Moſchatum

III *Caryophillus minor ſylve-ſtris flore pleno.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MArtagon Imperiale Moſchatum, Hemerocallis Moſchata Polyanthos. Inter exoticæ raritatis & miræ elegantiæ ſtirpes, quæ in cultiſſimo & inſtructiſſimo iſto horto luxuriant, nec ulli aliarum cedere, ſed quàm plurimas potius ſuperare videtur, Martagon illud Imperiale dictum. Radix, ochro veluti infecta, turbinata, & è carnoſis craſsíſque ſquamis compacta, duorum ferè pugnorum amplitudinē æquans, ſubtùs ex unâ baſi fibris quàm plurimis in latera ſparſis firmatur: ſuperiùs verò in quatuor acutiora dividitur capita, è quibus caules rotundi, & bicubitalem magnitudinē excedentes, emergunt; mox paulò ſupra ſuum exortum paulò tenuioribus & longioribus fibris orbiculatim circumſepti. Poſt aliquod intervallū cinguntur radiatim latis & in ſumo acuminatis folijs, æquali ordine & ſitu, Martagi in morem, pariter per longitudinem venoſis, multò tamen amplioribus. His, alio intervallo interpoſito, pari ſitu alia ſuccedunt, uſque ad tertium orbem, plerúnque pluribus folijs caulem ambientem, qui tandem, poſt aliud ſpacium, quatuor aut quinis valdè anguſtis folijs confuſo ordine exceptus, è purpureo fuſcum colorem oſtendit, & diffunditur in ſpicam oblongam pyramidalem, ſenſim faſtigium verſus gracileſcentem, quæ abundat floribus Martagi Montani deorsùm pendulis, & antequàm plenè aperiantur pyramidalibus; ubi verò omninò aperti ſunt, folijs ejuſdem Martagi vice ſurſùm reflexis, coloris dilutioris rubicundi, & crebris fuſco purpureis maculis diſtincti, roſæ Moſchatæ fragrantiam referentes. Anno 1612. florum 210. ferax in horto Epiſcopali celeberr. conſpectum fuit. Semen mihi non viſum, fertur Martagi ſemina propemodùm æmulari.

A nullo adhuc deſcriptum, niſi à Lobel. Adv. alt. parte, ſeu Append. rarior. ſimpl. f. 540.

Germanicè, Wolriechende fremde Käyſer-Lilien / oder Türckiſcher-Bund.

II

CAryophyllus ſylveſtris, minor, ſimplex. Radix tenuis, lignoſa, flexilis, cauliculos fulcit junceos, tenues, teretes, rectos, geniculatos, palmarem paulò altitudinem excedentes. Secundum geniculos utrinque bina æqualiter emittit folia viridia, ſtricta, graminea, & ſubinde incurvata. Flos in faſtigijs caulium eminet in oblongo levi membranaceo calice, ſtrictiſſimorum quatuor foliorum hypocalycio ſuſtentato, unus atque alter è coccineo rubens, & extremis oris tenuiter laciniatus. Huic evaneſcenti, intra caliculum ſuccedunt ſemina conferta, ſubrotunda, compreſſa, minuta, nigricantia.

Dodon. Pempt. 2. lib. 1. f. 177.
Lobel. Icon. 443.
Lugd. fol. 807.
Cœſalp. lib. 6. c. 45. fol. 253.
Camer. Epit. fol. 351.
Hort. M. Cam. f. 36.
Thal. fol. 57.

C. Bauh. Matth. fol. 438. & 436.
Ger: Wilde Feld-Negelein / oder rothe Doñer-Negelein.
Trag. lib. 1. cap. 98.
Tabern. lib. 2. fol. 4.
Fuchſ. c. 133.
Matth. Cam. lib. 2. c. 91. fol. 186.
Durant. fol. 199.

III

CAryophyllus minor, flore pleno, hortorum tantum eſt, & lætius germinat, floribus multiplicatis, radicéque magis flexuosâ, & ad ſui propagationem congruâ, luxurians: cæteris partibus non admodùm à ſuperiore differt. Superiùs citati Autores & hîc accommodandi.

Germ: Doppelte rothe Feld-Negelein.

Lilium[I] Montanum ma-
ximum poly[II]anthos album
rubris maculis aſpersis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

Lilium Montanum maximum, polyanthos, album, rubris maculis aſperſum. Formâ radicis, caulis & foliorum, Martago Imperiali aliquantùm reſpondet, licet amplitudine inferior ſit. Flores verò in ſcapo, ſuperiùs ſenſim in rariſſima ſtricta folia deſinente, oſtendit pari facie deorsùm pendulos, albos, rubris maculis frequentibus inſignitos ſtaminulis pariter aliquot, circum clavatum eminentem medium ſtylum, tenuibus & in ſummo luteis & pulverulentis vermiculis turgentes. Noſtra planta 46. floribus onuſta videbatur Anno 1612. in Horto Eyſtettenſi Epiſcopali florida.

A nemine, quod ſciam, annotata, certum tamen eſt, ad Martagi ſpecies eſſe referendam, uti & ſequentes.

Germanicè, Groſſe vil-tragende weiſe Golt-Wurtz / mit rothen geſprengten Düpflein.

Lilium Montanum ma
ximum polyanthos
variegatum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti , Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LIlium Montanum maximum, polyanthos, variegatum. Ejuſdem cum priore farinæ eſt, quam etiam radicis formâ & colore luteſcente refert. Caulis nihilominus ferè bicubitalis erat, obſcurâ purpurâ nigreſcens, flores copioſi 51. numerum æquabant, exteriùs lætè rubentes, intùs verò albidi, & rubris maculis aſperſi, quibus neque caulis ſuperior pars carebat. Videtur Cluſius parem, ſi non eandem, obſervaſſe Francofurtanis ad Mœnum ſylvis, ut ſuo florem varium tribuit, &, antequam explicetur, carneum quodammodò foris, intus album, & notis quibuſdam purpureis inſignitum.

Vide Cluſ. lib. plant. hiſt. 2. c. 4. fol. 134.

Germanicè, Groſſe vil-tragende Golt-Wurtz / auſſen roth / inwendig weis mit rothen Düpflein.

II. Iris Bulbosa pallido colo:.

I. Lilium Montanum ru„ brum præcox.

III. Iris folijs anguſtis prima Cluſij.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LIlium Montanum rubrum, præcox. Et elegantiâ & raritate cum cæteris & hoc Lilium certat; cujus à radice, ochri colore infectâ, & turbinatâ, atque è craſſis, ſquamoſis, nucleiformibus bulbulis compactâ, caulis attollitur cubito procerior, qui confuſo ordine ſtipatur folijs oblongis, anguſtis, ſaturatè viridibus, plurimis, confertis, acuminatis, & in extremitatibus ſubindè circumvolutis, ac ſurſùm tendentibus. In faſtigio ſuo, ſub anguſtiſſimis ſtrictis foliolis, flores, è pediculis craſſis dependentes, ſuſtinet, planè Lilio miniato Byzantino ſimiles, ſed è phœniceo colore ſuaviter rubeſcentes elegantiſſimos. Semen prædicto Lilio quoque reſpondere videtur.

An. Cluſ. illud Lilium rubrum præcox III. anguſtifol. lib. 2. c. 4. fol. 133. deſcriptum.

Germanicè, Frühe rothe Türckiſche Bund-Lilien mit ſchmalen Blättern.

II

IRis bulboſa luteopallida. Bulbus oblongus, & ſubtùs fibroſus, effundit caulem cubitalem, folijs ſurrectis, raris, viridibus, rigidis, carinatis, & ſurſùm vergentibus, alternatim complexum. Ejus faſtigium ex oblongo membranaceo involucro, & quaſi vaginulâ, erumpentem florem ſpecioſum, planè Iridi bulboſæ violaceæ ſimilem, pandit, Orchanthemum ferè, ſeu luteo palleſcentem. Sequitur hunc, in trigono oblongo pericarpio, ſemen rugoſum fulveſcens, alijs congeneribus ſpeciebus non impar.

Videtur pertinere ad Iridem bulboſ. IV. Cluſ. varietat. lib. rar. plant. 2. c. 44. fol. 212.

Germanicè, Bleich-gelbe Viol-Wurtz / mit Zwibel-Wurtzeln.

III

IRis Anguſtifolia Cluſij. Radices repentes oblongæ, craſſæ, & ſecundum caput comoſæ, emittunt folia, atro virore prædita, longa, rigida, & vulgari Iride multò anguſtiora, quæ ex ſe promunt caulem cubitalem, ſenſim in vaginam oblongam deſinentem, è quâ unus atque alter flos emergit, Iri bulboſæ verſicolori non diſpar, colore pulchrè cœruleo. Semen flori evanido ſuccedit ſubrubeſcens, in capitulis trigonis, aliorum Iridum modo.

Ad Irid. Anguſt. Cluſ. ſecundum genus pertinet, lib. 2. c. 49. fol. 228.

Germanicè, Schön-blau ſchmal-blätterichte Veil-Wurtz deß Cluſij.

II. *Scapus cum bulbo.*

I. Hemerocallis Calcedonica polyanthos.

III. *Hyacinthus ſtellatus autumna*
lis anguſtifolijs maior.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LIlium rubrum, ſive miniatum, Byzantinum, Cluſij, venuſtate ac raritate complurimas alias ſtirpes ſuperat. Folia confuſo ordine caulem ſesquicubitalem ſtipant, nonnihil contorta, & in ambitu ſubhirſuta, maximè quo floribus propiora; pronâ parte ab exortu ſuo tribus aut quatuor exiguis nervulis ſubhirſutis, ſupinâ verò coſtâ eminentiori notata. Flores elegantiſſimi, phœnicei, aut ceræ rubræ recentis colorem (ut cum Cluſio loquamur) referentes, è ſummo caulis incurvati, faſtigio deorsùm propendent, conſtantes ſenis folijs convolutis, & floccis paucis prope apicem conſpicuis: à quorum exortu ſtamina ſex pallida appendiculis croceis ſtylum medium, elevatum craſſiorem, triangularem, prominentem circumdant. Meritò polyanthos vocatur, cum ex uno bulbo triginta ſex plantas habuimus, quarum ſingulæ quadragenis floribus onuſtæ fuerint.

Deſcribitur à Dodon. 202.
Lobel. Obſ. 85.
Lugd. 1500.
Cluſ. 131. lib. 2.
Hort. Cam. 74.
Germanicè, Zinober-roth vil-tragende Häydniſche-Lilien/oder Türckiſcher-Bund.
Tabern. 227. lib. 2.

II

HYacinthus ſtellatus autumnalis, anguſtifolius, major. Radix turbinata, candicans, ſubtùs fibroſa, ſecundum caput folijs donatur flexuoſis, carinatis, inter quæ erumpunt bini cauliculi teretes, exornati frequentibus ſtellatis floſculis, purpuraſcentibus, qui marceſcentes poſtmodùm in tenuia trigona capitula, ſemine nigro referta, deſinunt.

Deſc. à Cluſ. 185. lib. 2.
Dodon. 218.
Lobel. Obſ. 53. Adv. 84.
Lugd. 1513.

Germanicè, Groſſer Herbſt-Stern-Hyacinth / oder Hyacinth ſo im Herbſt blühet.

Lilium montanum flore purpu„ rascente punctatum.

Lilium montanum flore purpurascente non pun„ ctatum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

Lilium Montanum flore purpuraſcente, non punctatum. Lilij ſylveſtris genus eſſe non diffiteri poteſt, prioribus proceritate, ut & elegantiâ ac raritate, paulatim cedens; hortis tamen & ſuam gratiam afflare ſolet. Omnia ſaltem minora habet, & caulem ſuperiùs magis obſoletè purpuraſcentem: folia paulò nigriora, radiatim hunc æqualiter cingentia; flores intenſè purpurei coloris, qui nondum explicati lanugine aliquantùm circumvolvuntur, quod etiam Cl. Cluſius obſervavit, qui videndus loco paulò ſuperiùs citato.

Germanicè, Purpur-farb Golt-Wurtz mit ungedüpfelten Blumen.

II

Lilium Montanum flore purpuraſcente, punctatum. Abſque punctorum notis, quarum maculas nigricantes folia florum ſimul ac ſtamina oſtendunt, ejuſden cum priori familiæ eſt, cœteris partibus omninò congruentibus. Cluſius in floribus nondum explicatis nullam hirſutiem in ſuo depræhendiſſe videtur: noſtra marceſcens hîc nihil certi nobis judicare permiſit.

Vid. Dodon. Pempt. ſecundæ lib. 2. c. 3. fol. 210.
Lobel. Adv. 61.
Cluſ. plant. rarior. hiſt. lib. 2. c. 4. fol. 134.
Cœſalp. lib. 10. c. 33. fol. 419.
Lugd. fol. 1493.
Camer. Epit. fol. 571.
Hort. Medic. fol. 89.
C. Bauh. Matth. fol. 600.
Phytopin. fol. 112.

Germanicè, Purpur-farbe Golt-Wurtz mit gedüpfelten Blumen.

Tabern. lib. 2. c. 18. fol. 327.

Camer. Matth. lib. 3. c. 79. fol. 285. ubi tamen vulgatiùs depinxiſſe videtur, æquè ac multi herbariorum.

I Circea.

III. *Lilium Montanum minus album non punctatum.*

II. *Lilium Montanum maius album punctatum.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

Circea, Lutetiana Lobel. Lappa ſylveſtris Trago, Solanifolia Circea dicta C. Bauhin. Radices geniculatis latè propaginibus ſummâ tellure ſparguntur, & ſubinde novam ſobolem protrudunt; caulis pariter geniculatus eſt, lævis, bipalmaris, tenui lanugine pubeſcens, viridis, & ſingulis geniculis bina utrinque appenſa habet folia Solani, modicis ſerraturis ambitu conſpicua, mucronata, ſuperiùs viridia, inferiùs obſcurè albida. Floſculos in alis tenuioribus ramulorum pediculi tenues fulciunt, è candido leniter ſubrubentes, filamentis in medio tenuiſſimis notatos, facilè deciduos. Succedunt illis capitula minuta, ſubrotunda, hiſpida, ſeminibus nigris, nitentibus, minutis, referta.

Vid. Lobel. Obſ. 137. Icon. p. 266.
Cœſalp. lib. 8. c. 33. fol. 339.
Lugd. lib. xv. fol. 1493.
Hort. Medic. Cam. fol. 42.
Thal. 57.
Phytopin. C. Bauh. fol. 299.

Germanicè, S. Stephans-Kraut.

Tabern. Icon. fol. 730.

II

Lilium Montanum album, punctatum, à ſuperiùs deſcriptis tantùm colore florum diſcrepat, aliàs omninò ejusdem familiæ.

Germanicè, Goldt-Wurtz mit weiſen geſprengten Blumen.

III

Lilium Montanum album, non punctatum, à ſuperiore nullâ aliâ notâ disjungendum. Cluſius loco, ſuperiùs citato, & hujus & prioris meminiſſe videtur.

Germanicè, Weiſe Goldt-Wurtz ohne Punct.

III. *Palma Chriſti erecta flore candido.* I. Martagon Pompo-neum. II. *Palma Chriſti Erecta flore variegato.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MArtagon Pomponeum. Delicias & ornamenta hujus horti celeberrimi, inter quàm plurimas, & hæc nova exotica, & proximis tantùm annis obſervata plantula quàm maximè auget. Lilio prædicto, ſeu mavis Byzantino Lilio Cluſij, affine, cui & formâ, quâ bulbum, quâ folia contorta, & aliquantùm ſplendentia, reſpondet. Nec flores luculenti, nitidiſſimi, miniati coloris, admodùm diſcrepant.

Ejusdem generis eſt Lobelianum illud, in appendice alter:
descript. fol. 504. niſi quòd folia tenuiſſima proferat.
Videndus Cluſ. appendice alt. ad plant. hiſtor. lib. 2.

Germanicè, Macedoniſche Goldt-Wurtz mit Minien-farben Blumen.

II

PAlma Chriſti erecta, flore variegato. Radices ſucculentæ è baſi craſsâ, & inſtar manus palmari, in quatuor oblongas particulas diſtribuuntur, digitos quaſi referentes, ſupra quas fibræ aliquot oblongæ craſſæ expanduntur ex imo quaſi caule, qui folijs, Lilio minoribus, & dilutè vireſcentibus, raris, ſine ullis pediculis, ſubindè tenuioribus, uſque ad faſtigium cingitur, & ſesquipedali longitudine excurrit in faſciculum ſpicatum florum albeſcentium, & frequentibus maculis ac venulis rubeſcentibus diſtinctorum: atque hi inferiùs prominulo labro, in tres barbulas diviſo, & binis lateralibus quaſi oblongioribus alis, & cucullo ſuperiùs hiante, conſtant; exteriùs in corniculum concavum deſinentes: marceſcentibus illis ſubſequitur, in parvulis & perforatis vaſculis, ſemen paleaceum minutiſſimum, quod ſcobis inſtar in auras diſpergitur.

Vid. Dodon. lib. 2. c. 21. fol. 241.
Lobel. Icon. pag. 188.
Lugd. lib. XV. c. XIII. fol. 1369.
Phytopin. C. Bauh. fol. 124.

Germanicè, Weiſe geſcheckte Händlein-Wurtz.

Tabern. lib. 2. fol. 356.

III

PAlma Chriſti erecta, flore candido: quo, abſque maculis ſaltem, à ſuperiori differt.
Germanicè, Weis Händlein-Wurtz.

I. Siſyrinchium minus.

III. Lilium montanum flore lu, teo punctatum.

II. Lilium montanum flore lu, teo non punctatum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SIſyrichium minus, Noſelha minor. Reticulatum, gladioli vice, involucrum occupat bulbum ſubrotundum, infernè tenuibus fibris ſe firmantem, ſupernè abeuntem in folia graminea, oblonga, & ſubindè reflexa, inter quæ cauliculus pedalis rotundus exurgit, faſtigiatim vaginulis oblongis donatus, è quibus demùm flos cœruleus prodit, admodùm caducus, è novem folijs Liliorum modo compoſitus, quæ etiam formâ refert, niſi quòd fimbriæ loco maculam habeat, è luteo in albidum colorem deſinentem. Capitula anguloſa ſuccedentia proferunt ſemina rotunda, ſubrubentia.

Dodon. Pempt. 2. lib. 2. c. XIII. fol. 211.
Lobel. Icon. pag. 97.
Lugd. fol. 1580.
C. Bauh. Phytopin. fol. 71.

Germanicè, Spaniſche Sieg-Wurtz/mit Viol-blauen Schwertel-Blumen.

II

LIlium Montanum, flore luteo, non punctatum. Conſtat bulbo Lilij ſylveſtris, ſubrotundo, compactili ſquamarum ſerie conflato, & quaſi ochra infecto, inferiùs prope baſin ſuam craſſis fibris lateralibus ſubnixo: indè attollitur caulis, quinque pedes altus, paulò ſupra exortum fibris radicum tenuioribus radiatim veſtitus, & poſtmodò, uſque ad faſtigium ferè, folijs ſenſim gracilioribus numeroſis circumcinctus. Summâ parte, ſecundum ſtricta & rariora foliola, pediculi craſſi ſuſtinentur, fulcientes flores flavos, odorem florum Oxyacanthæ referentes, ſenis reflexis & convolutis carnoſis foliolis conſtantes, totidémque in medio ſtaminulis, quorum apices dilutè miniati coloris ſunt, decoros. Semina, ut multa hujus generis, Hemero callidi paria compreſſa gerit.

Lobel. Adv. alt. parte, fol. 506.
Cluſ. Append. plant. hiſt. fol. CCLVI.

Germanicè, Gelbe Türckiſche Bund-Lilien / ohne Düppelein.

III

LIlium Montanum, flore luteo, punctatum. Flores tantùm frequentibus atropurpureis punctis diſtinguuntur, in quibus unicè varietas conſiſtit; licet etiam Lobelius illud magis ſerotinum eſſe aſſerat, tres differentias apponens.

Lobel. Adv. alt. parte, fol. ſuperiùs citato.

Germanicè, Gelbe Türckiſche Bund-Lilien / mit gedüppelten Blumen.

III. Crocus Montanus Vernalis
IV. Crocus Sativus.
I. Iris bulbosa flore luteo.
II. Lilium Bizantinum Serot:

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

IRis bulboſa flore luteo. Folia huic ſunt oblonga, vireſcentia, anguſta, ſubindè reflexa, & juxta exortum è caulo rotundo, carinata, complectentia hujus inferiorem partem, è radice bulboſâ, & leviter villoſâ, ſubtúſque craſſis fibris exornatâ, exeuntem. Superior pars excreſcit in vaginulas ſibi invicem incumbentes, tenues, è quibus denique pulcerrimus flos, & aureo fulgore nitens, exurgit, in novem digeſtus folia, quorum inferiora terna repanda alijs tribus ſurſum verſis ſubſternuntur: medium florem alia ſurrecta terna occupant, in ſummo bipartita. Florem marceſcentem excipiunt trigona capitula, ſeminibus ſubrufeſcentibus referta.

An Hyacinth. Poet. Lut. Obſ. 49. German. Gelbe Schwertel-Lilien mit Zwibel-Wurtz.	Vide Cluſ. lib. 2. c. 44. fol. 212.

II

LIlium Byzantinum ſerotinum. Bulbus ejus ſubrotundus eſt, &, Lilij miniati propemodùm ad morem, è multis quaſi ſquamis carnoſis congeſtus, ſubtùs dimiſſis aliquot in latera fibris craſſiuſculis conſpicuus. Superiùs verò caulem ſuſtinet, folijs diluti viroris, ab imo uſque ad ſum̃um ſenſim attenuatis, ſtipatum; hujus è faſtigio pendent floſculi, Lilij ſylveſtris formâ introrſum in orbem quaſi incurvati, quini plerúnque dilutè phœnicei. Semina, ut hujus generis ferè omnia, plana, compreſſa, ſubrufa profert.

Cluſ. lib. miniatum Bizantinum minuto dilutiore flore denominatum videtur lib. 2. c. 3. fol. 132.
Germanicè, Türckiſche Conſtantinopolitaniſche Ziegelfarbe Bund-Lilien.

III

CRocus Montanus. Folia habet anguſta, oblonga, viridia, Croco vulgari non diſparia, alioquin breviora, atque pari modo ſecundum longitudinem in medio albidi coloris nervo diſtincta: illa prodeunt ex involucro membranaceo, caulem pedalem ambiente, quem inferiùs radix fulcit ſubrotunda, cortice villoſo circumvoluta, & ſeſſili baſi tenuibus fibris prædita; flores inter folia ſurſùm ſe exerunt, Croci ſativi flores æmulantes, albidi, ſenis foliolis, & tribus in medio croceis ſtaminulis, atque penicillo, in aliquot particulas deſinente, conſtant. Semen in ſiliquis anguloſis, ſubrotundum & rubeſcens, clauditur.

An Dodon. Croc. Sylv. Pempt. 2. fol. 214. Cluſ. lib. 2. cap. XLIII.	Germanicè, Berg-Saffran.

IV

CRocus ſativus autumnalis. Radix rotunda, & capillari involucro condita, atq; interioris pulpæ ſe lateralibus propaginibus multiplicans, è membranaceis capitulis, atq; ſecundum caput comoſis, parte ſuperiori exhibet folia anguſta, prædictæ plantæ multò longiora, porracea, candicante nervo, & in longitudinem ſeſe per medium extendente, inſignita. Flores plerúnque ante foliorũ exortum ſurgentes, figurâ Colchicum æmulantur, & ad cœruleum colorem inclinant, ac è medio venoſorum foliorum, ſecundum aureas quaſdam ligulas, ſtamina terna, aut quaterna, extremitatib⁹ ſuis latiuſculis leniſſimè diſſecta, ſubrubentia, atq; ex unâ baſi conſtantia, protrudunt, quæ arida caput odore replent, & Croci nomine in tincturas & medicamẽta plurima recipiuntur.

Dod. Pempt 2. lib. 2. c. 15. f. 213. Lobel. Obſ. 63. Adv. 53. Cœſalp. lib. 10. c. 20. fol. 411. Lugdun. lib. XV. c. 8. fol. 1532.	Matth. Epit. Camer. fol. 33. Hort. Medic. fol. 50. C. Bauh. lib. 1. fol. 71. & 72.	Phytop. C. Bauh. fol. 92. German: Gerechter Saffran. Tragus 291. fol. cap. 77.	Tabern. lib. 2. c. 12. fol. 321. Fuchſ. cap. 167. C. Durant. fol. 285.

QUARTUS ORDO
COLLECTARUM
PLANTARUM
ÆSTIVALIUM.

1.
Dracontium maius.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ANguina Dracontia ſeu Dracontium majus Lobel. Dracunculus Polyphyllos, & Luph criſpum, Cordi ac C. Bauhin. Dracunculus major Tragi, minor verò Matthioli. Caulis altitudo quinque pedum erat, craſſitudo digitalis, color ex herbaceo palleſcens; ille verò ſerpentis ſpecie è longinquo intuenti quaſi horrorem incutiens, pullis, luridis, verſiculoribus lituris ſeu maculis conſperſus: alioquin planè levis, & glaber, ſubnixus radice albidâ, rotundâ, carnosâ, ſucculentâ, & in ſobolem parvam lateralem extuberante, ſupernè aliquot craſſiuſculis proceſſibus fibratâ. Folia ampla, in oblongis ſimul & craſſis, lævibus, caulis ritu, quem amplexibus veluti fulciebant, verſicoloribus pediculis hærebant, ex unâ baſi in partes ſenas, vel plures, molles, ambitu rugatas, & Oxylapathi criſpati folia æmulantes, diremta, pariter maculis albicantibus in medio notabantur. Summus ſcapus è vaginâ foliaceâ, ſtriatâ, & inferiùs cuculli papyracei inſtar convolutâ, ſupernè verò expansâ, & in mucronatam formam deſinente, intus obſcurè punicante, atque foris pallidè herbaceâ, piſtillum cornutum, è puniceo nigricantem, depromſit, Aro vulgari non abſimilem. Faſtigio caulis, ſub thecæ cucullaceæ membranulâ, fructus adnaſcebatur, uvarum acinis congeſtis conſtans, primò vireſcentibus, & poſtmodùm per maturitatem è croceo colore rubentibus, qui intùs cartilaginea, duriuſcula, rotunda ſemina ſervant, quibus, licet tardè, planta propagatur. Graviter autem tota olet, & maſticata puſtulas excitat.

Ponitur à Dodon. fol. 327. & 328.
Lobel. Obſerv. 327. Adv. 261.
Cœſalp. lib. 5. c. 35. fol. 225.
Lugd. fol. 1602. bulbos, & carnoſ. lib. xv.
Epitom. Camer. fol. 360.
Matth. C. Bauhin. fol. 445.
Phytop. C. Bauhin. fol. 364.

Germanicè, Drachen-Wurtz / oder Schlangen-Kraut.

Trag. lib. 2. c. 81.
Fuchſ. 86. cap.
Tabern. 416. fol. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 190.
Durant. fol. 331.

III. *Bellis minor flore cœruleo.*

I. Leontopetalon.

II. *Polium Alpinum flore lutro.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

PLanta hæc Leontopetalon Dioſcoridi, accuratiſſimo, Lobellio & alijs dicta: ex ſuâ nodosè radice, cinerei nigricantis coloris, foliorum alas emittit à caule diverſas, quod quidem in Geranij Rupertiani, Ariſtolochiæ rotundæ officinarum & ſimilibus uſu venire ſolet, radicibus tuberoſis enaſcentibus. Caulis, evaginatus, germanus ſtriatus eſt, cui pallido punicei coloris lituræ aſperguntur: folijs variè inflexis, obſcuro virore luteis. In extremitatibus alarum floſculos ſuos conſitos plerúnque gerit, obſoleto colore, interiore parte luteos.

Lugd. 1608. Lobel. Obſerv. 391. Adver. 305.
Matth. C. Bauhin. 596. Phytopinace ejusdem paginâ 648.
Epitom. Matth. Camer. 565.
Hort. ejusdem 86.
Germanicè, Löwen-Tappen.
Matth. Camer. 455.
Durant. 510.

II

EX unâ radiculâ, lignoſâ, albidâ, & parùm fibrata, ſparguntur virgæ numeroſæ, teretes, tenues, procumbentes, flexuoſæ, quas ambiunt folia haud Polio majora, quaſi cinere conſperſa forent, incana, ſummitates in corymbos abeunt, è puſillis luteis floſculis congeſtos, qui denique in ſpicam excreſcunt feracem tenuibus, pellucidis, membranoſis, rotundis peltulis, lenticulæ minoris magnitudine, in medio paululùm elevatis: illæ ſubrufa, compreſſa, exigua ſemina ſervant, facilè telluri injecta compræhendentia.

Sub Alyſſo minor: Dalechamp. nomine Lugd. habet, fol. 1142.
Cluſ. fol. cxxxIII.
C. Bauhin. in Phytop. fol. 168.
Epitom. Matth. Cam. fol. 558.
Cam. in Hort. Med. fol. 12.
Germanicè, Stäin-Kräutlein.

III

EFfigie Scabioſæ Pumila hæc Bellis Globularia Monſpelienſium pedicellis rigidis folijs leviter viridibus plenis accreſcit: flore glomerato cœruleo, qui, jam plantâ adultiore factâ, capitello in medio altius ſe extollente, paulatim depreſſior ampliatur.

Lobel. Adverſ. 199.
Cluſius lib. 4. fol. 6.

Germanicè, Blaue Margen-Röslein / oder
Tabernæmont. lib. 11. fol. 44. (Ruckherzu.

II. *Ariſtolochia longa vulgaris.* I Ariſtolochia rotunda. III *Perfoliata.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ARiſtolochia rotunda. Crebris ab eadem radice odoris medicati, amplâ, rotundâ, foris nigricante, intus buxeo colore infectâ, atque hinc & inde fibras emittente, aſſurgit viticulaceis caulibus, quadratis, languidis, & ſubindè in terram reclinatis, ſimplicibus, cubitalibus, quibus brevi pediculo folia inhærent ſubrotunda, mollia, venoſa, Aſari folijs pauló longiora, attrovirentia. Flos in alis foliorum prodit, oblongus, concavus, tubæ figurâ, coloris è purpurâ nigricantis, & labro prominulo, pariter nigricante, auriculas propè brutorum referens. Subnaſcitur huic fructus, è latâ baſi in anguſtam deſinens, turbinatus, juglandis magnitudine, ac virore palleſcens, intùs ſex loculis membranoſis diſtinctus, & materiâ fungoſâ farctus, grana triangula, minutim quaſi punctata, nigricantia, continens.

Vide Dod. Pempt. 3. lib. 1. c. 1. fol. 322.
Lobel. Obſerv. 332. Adver. 265.
Cœſalp. lib. 15. c. 5. fol. 567.
Cluſ. lib. 4. fol. 70.
Lugdun. 977. & 978. fol.
Epitom. Camer. 419. fol.
Hort. Cam. 21. fol.
Matth. C. Bauhin. 482. & 283. fol.
Phytop. C. Bauhin. fol. 613.
Germanicè, Frembde runde Hol-Wurtz/oder Oſterlucey.
Trag. cap. 57. lib. 1.
Fuchſ. c. 31. qui tantum Clematitin ſequentem ponit.
Tabern. 434. lib. ſecundo.
Camer. Matth. Germ. 217. fol.
C. Durant. fol. 90.

II

ARiſtolochia longa vulgaris, vel major, quibuſdam Clematis Sarracenica, & Ariſtolochia tertia Plinij. Superiorem magnitudine, odoríſque graveolentiâ, æquè ac reliquas congeneres ſpecies, poſt ſe relinquit. Radix prolixa, altiſſimè hinc & inde cum moleſtiâ hortulanorum ſe inferens, imò vel exiguis fruſtulorum particulis ſuum genus reparans, buxei coloris, ac ſæpè digitum craſſa, & valdè fibroſa, producit caulem cubito altiorem, firmum, rectum, folia longioribus pediculis hærentia, priori duplo, vel quandóque triplo majora, è virore palleſcentia. Flores, ad ſingulas alas adfixi, multi ſimul junguntur, oblongi, concavi, buxei coloris ſinguli, poſt rotundum tumentem utriculum, gracilitate coerciti, in oblongas prominentes auriculas abeuntes. Fructus parvi ovi magnitudine turbinatus, ſemina præcedenti latiora intùs occultat.

Eorundem Autorum, qui ſuperiùs adſcripti, fide conſtat. Germanicè, Oſterlucey.

III

PErfoliata. Radice fulcitur inutili, lignoſâ, annuâ, è quâ caulis proſilit ſeſquipedalis, rotundus, firmus, ramoſus, folia lævia, glabra, venoſa, vireſcentia, ac è latiore ſede in acutam tenuem ſpinulam faſtigiata, umbilicotenus tranſmittens: flores quaſi in umbellis foliaceis profert parvos, ſtellatos, aureos, agminatim cohærentes, & poſt hos ſemina nigricantia, oblonga, ſtriata, & ſubtùs canaliculata, infra Pſyllij magnitudinem, manſu reſinoſa.

Vide. Dodon. Pemp. 1. lib. 4. c. 20. fol. 103 & 104.
Lobel. Obſerv. 215 Adverſ. 171 fol.
Cœſalp. lib. 7. c. XXXIIII. fol. 296. Seſelios Æthiopici (nomine.
Lugdun. fol. 1321.
Epit. Cam. fol. 888.
Hort. Med. fol. 120.
Math. C. Bauh. fol 805.
Phytopin. C. Bauh. 5. fol. 2.
German. Durchwachs.
Trag. lib. 1. c. 162.
Fuchſ. cap. 243.
Tabern. 433 lib. ſecundo.
Camer. Math. German. fol. 405.
Durant. 720.

IIII
Dentaria radice corallide.
III.
Nidus Avis.
I.
Orchis latifolia.
II.
Cynosorchis fœmina.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ORchis latifolia. Bulbi bini albeſcentes (quorum dexter flaccidior & paulò brevior eſt) craſſi, ſucculenti, nucis Myriſticæ magnitudine, ſupra quos ex imo caule aliquot craſſæ expanduntur fibræ, caulem ſuffulciunt tantùm non ſeſquipedalem, geminatum; quem quina, vel ſena, lata, liliacea, oblonga, & dilutè virentia, ac per longitudinem venoſa, inferiùs involvunt ſine pediculis folia. Supernè feſtigiatur in ſpicam duplicem denſiuſculam florum ex albo purpraſcentium, qui innumeris purpureis punctis ſignantur, & ſuperiori parte cucullum aut galeam patentem efformant, dependente è ſingulis (ut Dodon. verba accomodem) veluti humunculi extenſis brachijs, & divaricatis cruribus, abſque capite, corpuſculo, eodem modo, quo ex Saturni depingi ſolent dependentes pueruli. Semina aliarum Orchidum vice, inſtar ſcobis, volitant ludibria ventis.

Quadrat ad deſcript. Dodon. f. 234.	Cluſ. lib. ſecundo, f. 267.	German. Groß Stendel-Wurtz.
Lobel. Obſerv. 87.	Math. C. Bauh. fol. 636.	Matth. German. Camer. fol. 303.
Lugdun. 1550.	Phytopin. Cl. Bauh. fol. 119.	Tabern. 2. lib. f. 343.

II

CYnoſorchis fœmina. Radices olivares ejusdem cum ſuperiori formæ, niſi quòd minores ſunt, æquè ac folia, caulis dimidiam partem quaſi involucro circumvolventia, viridia, anguſta. Flores quoque Orchides fatentur, ſed magis purpurei ſunt, & labris inferioribus in trifidas barbulas diſſecti. Semina exigua clauduntur oblongis toroſis capitulis, ſcobem referentia.

Videtur Teſticulus morio fœmina.	Lugd. fol. 1552.	German: Braunroth Knaben-Kraut.
Dodon. Pempt. 2. c. 30. f. 236.	Matth. Epit. Cam. f. 623.	Tabern. lib. 2. f. 345.
Lobel. Obſ. 88. Icon, 176.	Matth. C. Bauh. f. 635.	Matth. Germ. Cam. l. 2. c. 99. f. 302.

III

NIdus avis Leimodoron, & Haimódoron Theophraſti, vel Orobanche Dioſc. & Cynomorion Plin. Cluſio, dictum alijs coagulum terræ ejuſd. Plini j: quidam Orchin abortivam vocant. Dodoneus probè deſcripſit, & Neottiam appellat. Denſâ ſerie, nidi cujusdam in morem, innumeræ craſſiuſculæ radicum fibræ invicem conglomerantur, è quibus exurgit caulis ſucculentus, vaginatim, quaſi foliaceis membranulis, involutus. Ejus ſumum faſtigium in ſpicam abit, congeſtam è floſculorum craſſidibus hiantibus Orchidum vice, quas & ſeminibus exilibus refert, color muſtelinus eſt, aut qualis quibuſdam fungis putridis, obſoletus, idémque cauli permanet.

Dodon. Pempt. 4. lib. 3. c. 23.	Lobel. in Icon. fol. 195.	German. Vogel-Neſt.
fol. 543.	Lugd. 1073. fol.	Trag. fol. 298.

IV

DEntaria radice coralloide, ſive Aphillos Radicula craſſa, & quaſi in ramos, corallij modo, divaricata, albeſcens, ſucciplena, & fibris prorſus deſtituta, definit in cauliculum ſesquipalmarem, vaginulis aliquot, Neottiæ inſtar, circumſeptum. Sumitates ejus ſpicæ rarioris ſpeciem repræſentant, quæ conſtituta eſt è floribus aliquot, candore ſubflaveſcentibus, effigie Orchidum.

Vide Cluſ. plant. hiſt. lib. 5. c. 2211. fol. cxx.	Germanicè, Klein kaal Zahn-Kraut.
Tabern. 519. lib. ſecundo.	

D 14

IV
Orchis flo: albo minor.
Palma Christi peregrina flo: rubro.
I.
Epipactis latifolia
III.
Palma Christi erecta flo: incarnato.
II.
Palma Christi erecta variegata.
VI.
Orchis Repens.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

EPipactis, ſeu Helleborine latifolia. Caulem, cubitum æquantem, involvunt folia indiſcriminatim poſita, Helleboro albo anguſtiora, & ad Damaſonium nothum Dodonæi accedentia, ſecundum longitudinem venis diſtincta. Flores in ſumitate ſpicatim inter multas ſtrictas foliorum appendices prodeunt, parùm ab Orchidibus diſtantes, obſoletè pallidi. Semina Orchidum ſeminibus congrua, quibus etiam odor radicum affinis, licet earum caput in plurimas craſſiuſculas fibras diſpergatur.

Tantùm latiorum foliorum indicio ab alterâ anguſtifoliâ, cui Autores ſui ſubiuncti, diſtinguitur. [Germ. Breit blätericht Nieß-kraut.

II

PAlma Chriſti erecta, variegata. Radicum palmæformium caput infernè quaſi in digitos abit, ſecundum caulis cubitalis exortum, craſſis aliquot fibris præditum: atque hic cinctus folijs languidè vireſcentibus, aliquantùm latis, lævibus, liliaceis, imbricatis, extollitur demùm in oblongam ſpicam, floribus ſaturatè roſeis & maculis purpurantibus inſignitis, Orchidũ aliarum effigie, ſed extrinſecùs dilutiorib' conſtantem. Semen, hujusmodi generibus cõmune, ſcobis inſtar ſuccedit.

Convenit cum Satyrio Baſilico mare Dod. Pempt. 2. lib. 2. c. 31. fol. 240. & cum illo quod Thalius ſuæ Hercyn. Thuring. fol. 113. in Satyrium Baſilicum latifolium & tenuifolium dividit.

Lobel. habet Icon. pag. 188.
Lugd. ſub deſcriptione Satyr. Baſil. major. Dod. non quo ad Iconem, fol. 1568.

Phytopin. Cl. Bauh. fol. 124.
German: Händlein-Wurtz/mit geſprengten Roſinfarben Blättern.
Tabern. fol. 356.

III

PAlma Chriſti erecta flore roſeo. In pari tribu cum prædictâ ponenda, niſi quod radicum proceſſus magis digitati ſint, & folia anguſtiora, & magis carinata: flores quoque foris in tenues incurvatas caudas abeunt, Conſolidæ regiæ inſtar, & roſeo colore, interdum albeſcente, ſuperbire videntur.

Matth. C. Bauh. fol. 637. (nem, f. 1568.
Lugd. ſecund. Iconem, non deſcriptio-
Thal. ſyl. Hercyn. Saxõ. [è placit. Bauh.]

Cl. Bauh. in Phytopin. 125.
German: Händlein-Wurtz/mit Roſenfarben Blumen.

Trago lib. 2. c. 32. fol 298.
Fuchſ. cap. 271.
Tabern. fol. 356.

IV

ORchis fl. albo minor, quæ à pleriſq; herbariorum Orchis bifolia flore albo indigitatur, & Teſticulus Leucanthemus. Suſtinetur bulbulis binis napiformibus, ſeu olivaribus, ſucculentis, quornm dexter flaccidior, ſiniſter vegetior eſt. Hos supernè ambiunt fibræ aliquot adnexæ craſſiores, à quibus extollitur caulis pedalis, ſubtùs binis lævibus latis venoſis folijs ſeptus, qui deniq; faſtigiatur in ſpicam, raris floribus odoratis, atque ex albo palleſcentibus, & papilionum paſſis alis ſe librantium effigies præ ſe ferentium, conſtantem. Semen congenerum ſpecierum formam non excedit.

Dodon. fol. 237.
Lob. Obſ. pag. 53. Adv. 63. meminit
Lugd. 1554. & ſub nomine Teſticuli
Dodon. ceu quandoq; trifolia (vulpis. obſervat, fol. 1556.

Camer. in Matth. Epit. fol. 625.
Hort. Cam. fol. 111.
C. Bauh in Phytopin. fol 519.
Germ: Kleine breit-blätterichte weiſe Stendel Wurtz.

Fuchſ. c. 269.
Taber. ſub nomine teſticul: vulpis latifol. pag. 349. Satyrij trifol. nomine, pag. 353.
Matth. Germ. Cam. fol 803.

V

PAlma Chriſti peregrina fl. rubro, quæ quidem noſtris regionibus vix ſpontanea obſervata fuit. Folijs erat oblongis, anguſtis, carinatis, caule dodrantali, foliolis ſenſim ſtrictioribus & rarioribus obſepto, cujus ſpica brevis & denſiuſcula, floribus eleganti rubore ſanguineo decoris nitebat. Seminum pulviuſcula Orchidum aliarum modo erant.

Congruit cum Thaliano Saxono Thuring. fol. 133. deliniato ſub tertij Satyrij Baſilici maris tenuifolij ſpecie.

Germanicè, Frembde Schmal blätterichte Händlein-Wurtz/mit gantz rothen Blümlein.

VI

ORchis repens parva. Radices fert geniculatas albeſcentes, & hinc inde divaricatas, folia Pyrolæ minoris magnitudine, craſſa, atrovirentia, albis lituris ſeu ſtigmatibus ſubindè notata, inter quæ cauliculus palmaris raram in ſummo ſpicam ſuſtinet, parvis è pallore albeſcentibus floſculis, Orchidis ſpiralis modo, congeſtam.

Camer. meminit. in Hort. Medic. fol. 111. & Icon. 35. pulviſculo ſeminis appicto. [Cl. Bauh. Phytopin. 124. fol.]

Germanicè, Klein-kriechende weiſe Stendel-Wurtz.

II Iris Bulboſa lutea mixta.

I. Orchis Serapias ſecun, da Dodonæi.

Iris Bulboſa violaceo co, lore mixta.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ORchis Serapias ſecunda minor Dodon. Multiplex eſt natura Orchidum, & miris modis in hiſce induſtiam ſuam natura repræſentat, non tantùm quà radices, ſed maximè quà flores, qui in hac muſcæ formam, in illâ apes, veſpas, culices &c. referre videntur. Noſtra è Melittiadum familiâ prodit. Aliarum Orchidum more dulcibus & ſucculentis binis olivaribus bulbis, quorum alter altero vegetior eſt, nititur; nec ſupernè adnexis appendiculis fibrarum deſtituitur: à quibus demùm caulis, pedem altior, erigitur, paulò ſupra exortum ſuum folijs, ad Helleborines vulgatioris effigiem expanſis, involutus, ſenis, vireſcentibus, & per longitudinem ſtriatis, donec, brevi interjecto interſtitio, ſecundum foliorum ſtrictiorum ſinus, in rariore ſpicâ exhibeat floſculos Satyriorum per quàm elegantes, verſicolores, quorum ſuperior pars æmulatur aviculam viridiuſculam Pſitticoformem, capite elato atque alis expanſis aliquid inſigniorum, ſeu galeam ſaturatè violaceam, ac lineolis & lituris luteis inſignitam, ſub ſe librantem. Semine familijs cognatis par eſſe videtur.

à Dodon. deſcribitur Pempt. 2. c. 30. fol. 238.
Lob. Obſerv. 88.
Cœſalpin. nomine teſticuli figurâ & colore apem flori inſidentem æmulantis: lib. 10. c. 46. fol. 427.
Lugdun. lib. 15. fol. 1555.
Epit. Matth. Camer. fol. 625.
C. Bauh. Matth. fol. 365.
Cl. Bauh. Phytopin. fol. 120.
German: Stendel-Wurtz mit Blumen / ſowie ein grüner Papagey / einen bräunlichten Schildt haltendt / formiret.
Trag. fol. 298.
Tabern. fol. 350.
Matth. German. Cam. 302. fol.

II

IRis bulboſa lutea mixta. Caulem è bulbo oblongo, & obſoletè ſubrufâ membranulâ foris obſito, atque è baſi ſuâ inferiùs craſſas fibras ſpargente prodeuntem, alternatim amplectuntur oblonga, & Liliaſphodelo luteo tenuiora folia, quaterna aut quina ſursùm erecta, & prope exortum carinata, quæ tandem, in membranas, caulem involventes, extenuata, locum dant ejus faſtigio vaginato, è quo erumpit flos Iridum effigie, novem folijs conſtans, ternis ſcilicet majoribus deorsùm inclinatis, colore rutilante aureo, æquè atque alijs paulò minoribus his incumbentibus, extimâ labrorum parte bifidis, & ſursùm verſis, adeò ut lingulæ hiantes hoc loco retegantur; reliqua, medium floris occupantia, ſurrecta ſunt, &, præter extremas oras bifidas, è flavedine in pallorem abeunt. Semina continentur in oblongo triangulari ſuccedente capite, quæ illius motu crepitantia maturitatem ſuam produnt.

Germanicè, Zwibel-Lilien mit nidergebogenen goldt-gelben Blättern / und den andern aufrichten bleich-gelb.

III

IRis bulboſa violacea mixta. Præter fimbriam luteam quæ media folia decorat, prorsùs violacei floris eſt, reliquis partibus ſuperiori non abſimilis.

Videatur Cluſ. plant. hiſt. lib. 2. c. 44. fol. 230. & ſequentibus, ubi & reliquarum congenerum ſpecierum varietates pandit.

Uti & Lob. Adverſar. alt. parte, fol. 510.

Germanicè, Veil-braune Zwibel-Lilien mit goldt-gelben Härlein.

I. Iris bulboſa Anglicana candido flore.

II. *Polÿgonatum anguſti, folÿs.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

IRis bulboſa Anglica major flore candido. Parvo à prædictis diſcrimine diſtat, caule nempè altiore, folijs latioribus,& magis carinatis,floribus eleganti candore conſpicuis, amplioribus, geminis, atque ſibi invicem ſuccedentibus, fimbriâ luteolâ aliarum vice notatis. Seminum forma cum prioribus congruit.

Videndus Lob. fol. 511. Adverſ. alt. parte.
Et Cluſius loco paulò ſuperiùs citato.

Germanicè, Engliſche-Lilien/ mit ſchnee-weiſen Blumen und Zwibel-Wurtzeln.

II

POlygonatum anguſtis folijs. Radix tranſverſa, albeſcens, paucis fibris capillata, nodoſa, digitalis craſſitudinis, Polygonati vulgaris modo cauliculum ſimplicem emittit, levem & tenuem, qui per intervalla brevia veſtitur folijs quàm plurimis, herbaceis coloris, anguſtis, acuminatis, Rubiæ ſativæ quadrifoliæ ſitu annexis. Horum è ſinubus dependent floſculi albidi, nonnihil herbacei continentes, figurâ Hyacinthi Belgici floſculorum, ſed illis minores & anguſtiores, contractiores, concavi, qui defloreſcentes vertuntur in baccas verſicolores, Oxycocci Cordi inſtar, denique per maturitatem omninò rubentes, quæ intus ſemina albida condunt.

Conſulend. de hoc Dodon. lib. 1. Pempt. 3. cap. 21.
Lobel. Icon. p. 802. Obſ. 468. Adv. fol. 358.
Cluſ. lib. 2. fol. 277.
Lugdun. fol. 1623.
C. Bauh. in Phytop. fol. 603.

Germanicè, Weis-Wurtz mit ſchmalen Blättern.

Trag. lib. 1. cap. 132.
Fuchſ. 223. cap.
Tabern. lib. 2. fol. 431.

II. *Jris bulbosa anguſtiſfolijs odo-rata.*

I. Iris anglicana maior. Violaceo flore.

III. *Jris bulbosa anguſtiſfolijs cæru-lea.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

IRis Anglicana major fl. violaceo odorato, à reliquis Anglicanis ſpeciebus hâc tantùm coloris notâ diſcernenda venit, cæteris partibus, ut & radice ſe bulbis lateralibus multiplicante, cognatam familiam manifeſtè fatetur.

Autores vide ſuperiùs.

Germanicè, Engliſcher gantz-veilbraun Poetiſcher Hyacinth.

II

IRis anguſtifolia cœrulea. Bulbis tantùm minoribus, & folijs cœteris omnibus anguſtioribus, atque ſubindè in ſpicam reflexis, uti & florum colore lucidè cœruleo, diverſa à ſuperioribus.

Germanicè, Liecht-Blauer Poetiſcher Hyacinth.

III

IRis bulboſa anguſtifolia odorata. Prioris germanam eſſe forma prodit, odor ſolus eas diſcernit dulciuſculus, colórque quaſi variegatus dilutior florum, cæteris notis convenire videntur.

Non multùm differt ab Iride Cluſ. bulboſâ v. cœruleâ, deſcript. lib. 2. c. 44. fol. 212. ubi & aliarum varietates memorantur.

German. Liecht-blauer geſprengter Poetiſcher Hyacinth.

III
Iris bulboſa angustisfo,
lijs lutea mixta.

I.
Iris bulboſa Anglicana
flore cœruleo.

II.
Iris bulboſa angustisfo,
lijs flore albo

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti , Icones Plantarum Æſtivalium.

I

IRis bulboſa Anglica major , flore cœruleo. Coloris varietate , qui , abſque fimbrijs medijs luteolis , exactè cœruleus eſt , à ſuperiore tantùm recedit.

Vid. Dod. Pempt. lib. 2. fol. 211.
Lobel. Obſerv. 48.
Lugdun. fol. 1615.

Germanicè , Engliſche-Lilien mit gantz Himmel-blauen Blumen/ und Zwibel-Wurtzeln.

I I

IRis bulboſa anguſtifolia lutea mixta. A ſuperiore bulboſâ violaceâ , quæ anguſtis pingitur folijs,tàm caule quàm radice,aut folijs,non diverſa videtur; floris verò colore differt,qui in ſurrectis folijs pallidè flaveſcit , dorſali nervo craſſo medio per longitudinem prominente ſignatis , & venulis purpuraſcentibus ad latera ſeſe ſpargentibus conſpicuus eſt. Gibba folia , lingulam tergentia , flava ſunt , haud ſecus ac inferiora illa quibus excipiuntur, uſque tamen ad labra repanda , quæ cum pronâ parte elegantem aureum colorem referunt.

Autores vide ſuperiùs.

Germanicè, Gelbe Engliſche Lilien / mit Purpur-farben Sträiflein und Zwibel-Wurtzeln.

I I I

IRis bulboſa anguſtifolia flore albo. Quo unico coloris diſcrimine tantùm à prædictis differt.

Ex ijsdem , quibus prædictæ , Autoribus illius varietas conſtabit.

Germanicè , Weis ſchmal-blätterricht Engliſche-Lilien mit Zwibel-Wurtzeln.

.IV. Gladiolus Narbonensis flore incarnato.

I. Iris Bulbosa flore diluto cœruleo.

III. Gladiolus Narbonenſium flore purpureo.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

IRis Bulboſa flore cœruleo & purpureo. Et hæc quoque varietates colorum, quæ miræ ſunt, & nullâ unquam delineatione, vel certo pictorum artificio exprimendæ, elegantiâ ſuâ exauget; floribus ſcilicet ſuis maximâ quidem ex parte dilutè cœruleis, circumcircà verò oris è violaceo purpurantibus, reliquis notis ad majores priores referenda. De quibus Autores ſuperiùs citati conſulendi.

Germanicè, Purpur-blau Engliſche Lilien / mit Zwibel-Wurtzeln.

II

VIctorialis rotunda, ſeu Gladiolus ſylveſtris Cordi. Radicum bulbi rotundi, & reticulatâ membranulâ tecti, ſibi invicem incumbentes, ac ſobolem è lateralibus protrudentes, caulem rectum, firmum, teretem, & fermè cubitalem emittunt ſingularem, infernè cinctum folijs anguſtis, oblongis, rigidis, gladij modo mucronatis, obſcurè viridibus, ſtriatis; ejus ſumma pars è latere, inter ſtrictiſſimas foliorum appendices, quatuor aut quinque flores valdè rubicundos, hiantes, & ſtaminibus aliquot in medio inſignes, Lilioaſphodeli lutei ad formam accedentes, promit. Sequitur hos folliculus oblongus, turbinatus, nucis avellanæ magnitudine, qui parva ſemina & rotunda, exigua, tenui rubente pericarpio obducta, continet.

Vidend. Dod. Pempt. 2. lib. 2. fol. 209. & 210.
Lobel. Obſ. 82. Adv. 47.
Cœſalp. lib. 10. cap. 35. fol. 420.
Lugdun. fol. 1620.
Epitom. Matth. Cam. 7030. fol.
Hort. Med. Cam. fol. 67.
Matth. C. Bauh. fol. 701.
Phytopin. C. Bauh. fol. 72.

Germanicè, Runde Sig-Wurtz mit rothen Blumen.

Tabern. 323. lib. 2.
Matth. Cam. Germ. fol. 338.
C. Durant. fol. 421.

III

GLadiolus Narbonenſium flore purpureo. Citra florum colorem purpuraſcentem, & quòd utroque latere flores exerit, omnia ampliora & vegetiora habet, veluti quoque inferior, ac bulbum bulbo inſidentem, aliàs familiam cognatam pari facie fatetur.

Autores ſuperiùs citati & hujus mentionem faciunt.

Germanicè, Schwertel brauner.

IV

GLadiolus Narbonenſis flore incarnato. Diſcrimen in floris colore conſiſtit.

Germanicè, Leib-farb Schwertel.

III. *Jris bulbosa mixta.* I. Molÿ latifolium. II. *Jris bulbosa variegata.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MOly latifolium. Radicis vicem obtinet bulbus rotundus, albeſcens, ſubtùs numeroſas fibras è ſuâ baſi emittens: inde ſurgunt bina, aut terna, lata, oblonga, carinata folia, ſaturatè virentia, per longitudinem nervoſa, atque infernè caulem amplectentia fermè cubitalem, enodem, teretem, vireſcentem, lævem; qui ſummo faſtigio è tenui membranulâ orbiculatum densè ſtipatum faſciculum ſuſtinet, abundantem floribus longis pediculis ſubnixis, è carneo purpuraſcentibus, ſenis folijs capitulum herbaceum quadrifidum radiatim cingentibus; totidémque ſenis in medio ſtaminibus concoloribus reſpondentibus, quibus lutei apices præfiguntur. Semina, nondum mihi viſa, alijs Moly generibus, à quibus nec odore ſe ſeparat, abſimilia eſſe non putandum eſt. Orbiculatis bulbulis, è foliorum ſinubus prodeuntibus, æquè ac radicularum bulboſarum parvâ ſobole, ſe valdè multiplicat.

Non multùm diſcrepat ab illo Moly Hiſpanico, ſeu Pyrenæo, quod Cluſius Curis ſuis poſterioribus in fine adjecit, & ad modum graphicè deſcripſit.

Germanicè, Leib-farb Spaniſch Moly.

II

IRis bulboſa variegata, ſeu potiùs verſicolor. Folia aſſurgentia, hilaris purpureo violacei, media lutei, inferiora repanda planè aurei coloris ſunt: bulbus obſoletè rubeſcit, folia anguſta è virore tantùm non cæſium colorem obtinent. Cœteróquin ſuperiorum conſortio annumeranda.

German: Vil-farbichter Poetiſcher Hyacinth.

III

IRis bulboſa mixta. Folia ſurrecta, è cœruleo ſubalbicabant, gibba aurei coloris erant; inferiora, verſus terram reclinata, ex albedine palleſcebant: alias prædictæ, cui affinis, reſpondere videtur.

De Autoribus vide ſuprà, ubi congeneres ſpecies recenſentur.

Germanicè, Poetiſcher Hyacinth / deſſen aufrechte Blätter / weis-blau/ und die nieder-gelegenen bleich-weiſer Farb.

II. Gladiolus Hispanicus flore albo.

I. Gladiolus Italicus flo, re rubro.

III. Gladiolus Narbonensis flore incarnato.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

GLadiolus Italicus flore rubro.

Germanicè, Roth Welſch Schwert-Lilien.

II

GLadiolus Hiſpanicus flore albo.

German: Weis Spaniſch Schwert-Lilien.

III

GLadiolus Narbonenſis flore incarncto intenſiore, ſeu magis roſeo. Nec ſpecie, nec formâ partium aliâ, abſque florum colore, diſcernendi veniunt.

Autoribus ſuprioribus ſub prædictorum ſpecie habetur.

Germanicè, Leib-farbe Narboniſche Schwert-Lilien.

QUINTUS ORDO

COLLECTARUM PLANTARUM ÆSTIVALIUM.

1.
Flos Solis maior.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti , Icones Plantarum Æſtivalium.

I

FLos Solis major , & Helianthemum , ſeu potius Chryſanthemum Peruvianum ; Matthiolo Helenium Indicum dictum. Ut proceritate arboreâ quamcunque ſtirpium provocat, ſic admiratione multorum oculos ad ſe allicit elegantiſſima hæc planta, à Luſitanis meritò Gigantis nomine inſignita. E radice densè fibratâ, brevi, nec profundè demiſsâ, altitudinem obtinet pedum octodecim , caulémque craſſitudinis brachialis, fragilem. Huic in craſſis pediculis inæqualiter appenduntur folia Bardanæ effigie, quamvis majora, atrovirentia, marginibus ſerrata, atque in mucronem collecta. Faſtigium protuberat in craſſum & ſquamoſum caput, ſe tandem explicaturum in unicum prægrandem florem, amplitudinem ingentis cujusdam culinariæ lancis æquantem, qui quaſi reverentiâ Solaris luminis (cum quo etiam convertitur) nonnihil deorſum nutat, & quam plurimis ſpecioſis , aureóque fulgore micantibus ac ſtriatis folijs, Liliaſphodeli lutei foliorum ſpeciem affectantibus , (at multò majoribus, & prope exortum concavis , & in ſummo contortis) orbiculariter cingitur. Diſcus ejus medius, pedem latus, densè ſtipatur innumeris conglomeratis ſubluteis , atque quinque denticulis ſecundum oras extremas crenatis floſculis, quibus nondùm omnibus explicatis, è medio floris exudat reſina candida, paulò Terebinthinâ durior: illis verò demùm deciduis, ſuccreſcit , quaſi in alveolis ordine diſpoſitis, tanta ſeminum copia, ut quandóque ex unico flore duo millia trecenta & ſexaginta duo ſe collegiſſe Camerarius memoriæ mandatum relinquere voluit. Sunt autem Cnici ſeminibus, aut Scolymi, non abſimilia, majora tamen, oblonga, & exterius nigricante cortice, qui interiùs medullâ dulci repletus, obducta.

Deſc. à Dodon. fol. 264.
Lobel. Obſerv. 322.
Cœſalp. lib. 12. cap. 35.
Lugdun. 874.
Nicol. Monard. ſimpl. Medicam. ex novo orb. delat. hiſtor. fol. 348.
Hort. Med. Cam. 61.
Epit. Cam. 503.
Matth. C. Bauh. fol. 889.
Phytop. Caſp. Bauh. fol. 541.
Paul. Renealim. Specimin. hiſt. plant. fol. 83.

Germanicè , Groß Indianiſch Sonnen-Blumen.
Matth. Cam. 162.
Tab. 439. lib. ſecundo.
Durant. 766.

I.
Flos Solis prolifer.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti , Icones Plantarum Æſtivalium.

I

FLos Solis prolifer , ſeu Helianthemum Peruvianum ramoſum. Venuſtate quidem, & elegantiâ, cum præcedenti de principatu certare videtur , licet arboreâ proceritate illi quodammodò cedat , præterquam quòd paris figuræ folia edat, & flores pariter ſpecioſos, minores tamen, frequentes, ita ut nonnunquam in unâ ſtirpe quindecim numerârim : inſident quoque tam faſtigio , quàm alis craſſis , brachiatis , oblongis quaſi foliaceis tegmentis ſubtùs excepti, atque alijs folijs, ijs quæ ex caule ortum trahunt non abſimilibus , orbe tenus circumactis, ſepti. Reliquâ facie cum prædictâ planè convenit.

Vid. Dodon. memorata Pempt. 2. lib. 3. c. 22. fol. 264.
Epitom. Matth. Cam. edit. 540.
Hort. Med. Camer. fol. 60.
Matth. C. Bauh. fol. 889.
Phytop. Caſp. Bauh. fol. 542.

Germanicè , Indianiſch vil-tragende Sonnen-Blumen/ mit Neben-Blumen.

Matth. Camer. fol. 262.

II. *Calendula lutea flore pleno.* I. Calendula prolifera. III. *Calendula lutea medioruſſa.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAlendula prolifera paucis coronariarum formæ elegantiâ cedit. Parùm fibroſis exit radiculis, rectis, lignoſis, albicantibus, quibus innituntur caules cubitales, multiplices, ramoſi, & quaſi ſtriati. His alternatim affiguntur ſine pediculis folia mollia, dilutè virentia, oblonga, & nonnihil lata, ſubhirſuta, & in obtuſum mucronem abeuntia, quæ marginibus ſuis raras ſerraturas exhibent. Summis ramorum alis & faſtigijs flos inſidet, Chryſanthemi majoris, quod folijs Matricariæ eſt, amplitudine, folijs multiplicibus, aureo fulgore, ſeu potius Mali Aurantij pallidioris colore rutilantibus, extremis oris crenatis, & juxta ungues palleſcentibus, confertim ſtipatus, circinatæ rotunditatis. Ex hujus foliaceo capitulo ſubtùs emergunt alij tenuiores pediculi, ſupra florem circumcircà elevati, plerúnque deni, aut pauciores, alium minorem, ejuſdem formæ & coloris, prolificum floſculorum fœtum extollentes. Semina ſuccreſcunt floribus marceſcentibns, recurva, ſpeciem vermiculorum vel aduncos aviculaſrum ungues referentia, ex uno capitulo multa, & magnitudine diverſa. Si probè ſubactâ terrâ inſeratur, & hyeme in hypogæis ſervetur planta illa, poſtmodùm per totam æſtatem miris florum incrementis luxuriat.

Vide Lobel. Icon. 553. fol.
Cam. in Hort. Med. 33. fol.
German: Volle Ringel-Blumen/mit neben Blůmlein.
Tabern. fol. 47.

II

CAlendula lutea flore pleno. Tantùm circa flores repullanti florum ſobole deſtituitur, alioqui cæteris formæ partibus à prædictâ non recedit.

Vide Lobel. Obſ. pag. 142.
Cœſalpin. lib. 12. cap. 29. fol. 495.
Lugd. fol. 811.
Epitom. Cam. 918.
Hort. Med. fol. 33.
Matth. C. Bauh. fol. 894.
Phytop. Caſp. Bauh. fol. 538.
German: Volle gelbe Ringel-Blumen.
Tabern. fol. 47.
Matth. Germ. Camer. fol. 435.
Durant. 171.

III

CAlendula medio rufa. Atque hæc tantùm diſco medio floris, tenuibus rufis ſtaminulis luxuriante, à ſuperiore variat. Vid. Cam. Hort. Med. fol. 33.

Germanicè, Ringel-Blumen/mit einem roth-gelben Grund oder Butzen.

II.
Chondrilla Sesamoides dicta cœrulea flore completo.

I.
Tanacetum inodorum flore Bellidis maioris.

III.
Calendula flore simplici

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

TAnacetum inodorum flore Bellidis. Attollitur in caules firmos, ſesquicubitales, & ex unâ radice obliquâ, & innumeris fibris donatâ, multiplices, per quos inordinatè ſine pediculis ſparguntur folia alata, & in multas lacinias diſciſſa, Tanaceti vulgaris ritu, odore deſtituta, ſubhirſuta. Caulis in tenues alas ſuperiùs dirimitur, folijs gracilioribus & rarioribus obſitus, & ſummitatibus ſingulis capitula tenuiter ſquamata oſtendit, floſculis Bellidis ſeu Cotulæ æqualibus, albis folijs medium diſcum flavum cingentibus, conſpicua. Semina ſequuntur nigriuſcula, puſilla, oblonga, Tanaceto paria.

Lugdun. ſub nomine Athanaſiæ, fol. 1147.
Lobel. Obſ. pag. 432.
Cluſ. fol. 338.
German: Reinfahren ohne Geruch.
Tabern. fol. 38. lib. 2.

II

CHondrilla Seſamoides dicta flore completo. Radix longa, recta, albeſcens, lacteo ſucco plena, folia Coronopi modo rariter lacinioſa, latiora tamen, hirſutiora, atque pariter in orbem ſparſa profert, quibus in caule ſesquicubitali, aut altiore interdum, paria ſuccedunt, uſque dum ſenſim rariore ſerie evaneſcant, locum relinquentia multis tenuibus ramulorum alis, quorum faſtigijs, in capitulis membranaceis lucidiuſculis, ſquamatis lacearum pratenſium, flores Cichoracei præfiguntur, denſâ florum cœruleorum texturâ, ac ſtaminulis aliquot in medio luteis luxuriantes. Semen conditur ſquamoſis illis capitulis, nigricans, anguloſum, exiguum.

Dod. nomine Chondrillæ, quæ tertia ſpecies, fol. 527.
Vid. Lobel. Adverſ. 237.
Lugdun. 1671.
Camerar. in Epitom. 945.
Hort. Med. Cam. fol. 159.
C. Bauh. Matth. fol. 848.
Phytopin. fol. 217.
Germanicè, Frembd dunckel-blau Wegwarten-Art.
Matth. German. fol. 422. lib. 4. c. 120.

III

CAlendula ſimplici flore melino. Præter florum ſeriem ſimplicem ejúſque colorem pallidum, melinum, ad ſuperiorum plenorum conſortium pertinet.

De vulgari vid. Dodon. fol. 353.
Lobel. Obſ. pag. 142.
Cœſalpin. lib. 12. cap. 29. fol. 495.
Lugdun. fol. 811. Hort. Med. fol. 33.
Matth. C. Bauh. f. 894. Phytop. C. Bauh. 538.

German: Bleich-gelb Ringel-Blumen.
Trag. c. 46. Fuchſ. c. 43.
Tabern. ſub. tit. Calend. Arvenſ. 49.
Matth. Germ. Cam. f. 435. Durant. 171.

III. *Tanacetum Criſtatum Anglicum.* I. Noli me tangere. II. *Tanacetum vulgare.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti , Icones Plantarum Æſtivalium.

I

NOli me tangere, Herba impatiens, & Perſicaria ſiliquoſa, Milium caprearum Geſnero. Radice parùm fibroſâ annuâ nititur caulis cubitalis, atq; interdum altior, ſubluteus, pellucidus, & Balſaminæ fœminæ non diſpar, quam etiam folia aliquo modo referunt, præterquam quòd latiora ſint, & ad Mercurialem ſylveſtrem quadantenus accedant, ambitu ſerrata, & è longis pediculis inordinatè cauli adfixa. Fos inter folia prodit in longo pediculo, luteus, tubulum quaſi concavum, ſubtùs corniculatum, ſeu hamuli modo recurvatum, referens. Superiùs, ubi patet, binis latis, ſubrotundis, lævibus folijs conſpicuus, tegmen capitis exprimit, quod equitibus quondam Germanorum ſolemne fuit, vulgò dictum eine Reuters-Kappen. Floribus marcidis ſuccedunt longæ, ſtriatæ, pellucidæ ſiliculæ, quæ levi digitorum attactu, maturæ, in plures partes diſſilientes, granula ſeminũ oblonga, parva, fuſca, in tangentem ſum̃o cum impetu explodunt. Vnde etiam nomen herbæ impatientis, & Noli me tangere, ortũ videtur.

Dodon. 648. Lobel. Obſ. 171. Adverſ. 135.
Cœſalpin. Catanances alterius nomine lib. 6. c. 68. fol. 266.
Lugdun. ſub nomine Chryſææ, f. 876. & alio in loco Perſicariæ ſiliquoſæ tit. lib. 10. c. 76. f. 1205.
Hort. Med. Cam. fol. 106. & 122.
German: Springſamen-Kraut / oder Rühr mich nicht an.
Trag. lib. 1. c. 100. Wolffs-Milch in Wälden. Tabern. 540.

II

TAnacetum vulgare, ſeu Tanacetum millefolij folijs Lobel. Folia pinnata, conjugatim in coſtâ oblongâ diſpoſita, & Matricariæ ritu diſſecta, aut, rectè Lobel. habet, inter Millefolium & Filicem media, ſubhirſuta, odorata, inæqualiter cauli affiguntur recto, ſeſquicubitali, ſtriato, qui aſſurgit è radice valdè fibroſâ & repente, atq; in ſum̃is alis ſparſis oſtendit aureos corymbos Menthæ Balſamitæ, ſeu Coſti hortenſis, qui poſtea marceſcentes in ſemen puſillũ nigricans diſſolvuntur.

Dodon. Pempt. lib. 2. c. 16. fol. 36.
Lobel. Obſ. pag. 437. Adv. 335.
Cœſalp. 12. lib. c. 8. f. 479. Epit. Cam. 650.
Matth. C. Bauh. f. 651. Phytop. C. Bauh. f. 221.

German: Reinſahren.
Trag. lib. 1. cap. 51. Fuchſ. 13. cap.
Tabern. 35. fol. lib. primo.
Matth. Cam 311. Durant. 982.

III

TAnacetum criſtatum Anglicum, Tanacetum folijs criſpis. In delicias hortorum, tàm Angliæ, quàm Germaniæ ceſſit, foliiſq; conſtat tantùm priori odoratioribus, & minutioribus, & frequentioribus inciſuris ſeu fimbrijs criſpatis; reliquâ facie vulgari non abſimile, in quod nonnunquam degenerare ſolet.

Dod. loco paulò ſup. cit. f. 36.
Lobel. Obſ. pag. 432. Adv. 335.

Hort. Med. Cam. 631.
Matth. C. Bauh. 650.

Phytop. C. Bauh. fol. 222.
Germ: Krauß Engl: Reinſahrẽ.

II.
Chrÿsanthemum Creticum luteum.

I
Bellis maior

III.
Chrÿsanthemum Creticum mixtum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

BEllis major, ſeu Conſolida media vulnerariorum Lobel. A radicibus, in obliquum actis, & fibris frequentibus ſubtùs demiſſis, ſuſtinentur folia numeroſa, ambitu ſerrata ac è rotunditate quaſi ſenſim gracileſcentia, & ſubindè Senecionis modo, nonnihil profundius inciſa. Ceſpite illorum exurgunt caules cubitales, lignoſa, ſtriati, folijs alijs per intervalla anguſtioribus, baſi latiore obſepti. In ſummo emicant flores, Bellidi vulgari quidem pares, ſed ampliores, & diſcum luteum albis folijs radiatim coronantes. Semina Tanaceto minora ſunt, nigricantia.

Dodon. Pempt. lib. 3. c. 23. fol. 262.
Lobel. Obſ. 253. Adverſ. 200.
Cœſalp. Bellid. alter. titulo, lib. 11. c. 26. fol. 494.
Lugdun. fol. 853.
Cam. Epit. 653.
Matth. Caſp. Bauh. fol. 653.
C. Bauh. Phytop. fol. 505.
Germanicè, Gänß-Blumen.
Trag. cap. 45. lib. 1.
Fuchſ. cap. 53.
Matth. Germ. Cam. 312.
Tabern. fol. 45. lib. 2.
Durant. fol. 133.

II

CHryſanthemum Creticum luteum. Sesquicubitali firmatur caule ſtriato, folijs, in varias & inæquales lacinias diremtis, inordinatè cincto. Summitatem obſident ampli flores, ſquamatis capitulis incumbentes, orbiculato foliorum flavorum ambitu luteolum diſcum circumdantes, qui denique in capitulum, multis & inæqualibus longiuſculis ſeminibus conglomeratis turgens, ſe contrahit.

Videtur Cluſianum 1. Cretici nomine, lib. 3. cap. 32. fol. 355. deſcrib.
Nec multùm diverſ. eſt à Chryſanthemo folijs
Matricariæ Matthioli in C. Bauh. edit. fol. 738. propoſitum.
à Bauh. vero Phytop. fol. 25.
Lugdun. 873. fol.
Hort. Med. Cam. 41.

German: Goldt-Blumen.

Tabern. fol. 454. lib. 1.

III

CHryſanthemum Creticum, flore mixto, qui quidem albus eſt, unguibus verò palleſcit, aliàs à præcedenti parùm differt. German: Cretiſche halbichte gelb und weis Goldt-Blumen.

II.
Matricaria flo: pleno.

I.
Matricaria flore simplici.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MAtricaria flore ſimplici, Parthenium Matthiolo nuncupata. Caules à radice admodum fibroſâ in frequentes alas dividuntur: folia lacinijs pluribus Chryſanthemi Matthioliani ritu conſtant, valdè odorata, & amara. Summitates alarum floribus abundant, ſingularibus pediculis innixis, candidis, diſcum flavum cingentibus. Semina puſilla ſunt Chamæmeli modo.

Deſcrib. à Dodon. fol. 36.
Lobel. Obſ. 433. Adverſ. 335.
Cœſalp. lib. 12. cap. 24. fol. 492.
Lugdun. fol. 954.
Epitom. Camer. 649.
Hort. Med. 96.
Matth. Caſp. Bauh. fol. 651.

German: Einfach Bertram/oder Mutter-Kraut.

Fuchſ. cap. 15.
Trag. 59. cap. lib. 1.
Matth. Cam. 310.
Tabern. 34.
Durant. 710.

II

MAtricaria flore pleno. Nec folijs, nec caule ſtriato à ſuperiore differt, niſi quòd floſculi multiplici foliorum ſeriè denſentur, vel nullum, vel valdè exiguum in orbe diſcum exhibentes. Surculis faciliùs quàm ſemine, quod ut plurimùm inane eſt, propaganda, ídque autumnali tempore feliciùs ſuccedit.

Vid. Cluſ. fol. 337.

Germanicè, Gefüllt weis Bertram.

III. *Coniza minor.* I. **Ageratum.** II. *Coniza Palustris.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti , Icones Plantarum Æſtivalium.

I

AGeratum ſeptentrionalium Lobelij flore luteo, Eupatorium Meſues Trago, Camphorata recentiorum Cœſalpino. Radix obliqua, valdè fibroſa, cauliculos dodrantales folioſos emittit, rectos, complures, folijs ſuperioribus tenuiter crenatis, cæteris verò modicè ſerratis, ac quandóque nonnihil lacinioſis, obſeptos, qui in ſummo dividuntur in corymbos luteos, Tanaceto minores, capitulis floſculorum ſquamatis & ſtaminulis exiguis, densè farctis, conſtantes: ſubſequitur ſemen minutum cinereum, Millefolio ſimile.

Dodon. Pempt. 2. lib. 4. c. 26. fol. 293.
Lobel. Obſerv. 259. Adverſ. 208.
Cœſalp. lib. 12. cap. 9. fol. 481.
Lugdunenſ. 778.
Epitom. Camer. 795.
Hort. Med. Cam. 6.
Matth. Caſp. Bauh. 740.
Phytopin. Caſp. Bauh. fol. 419.
Ger: Fremd gelb Leber-Kraut/Leber-balſam.
Matth. Camer. 352.
Tabern. 421. lib. 1.
Durant. 364.

II

COnyza paluſtris quibuſdam dicta. Cannabina fœmina ſeptentrionalium ſtellato odorato flore, Lobel. Cannabina aquatica folijs non diviſis, ad differentiam alteriùs, quæ folijs eſt tripartitim diviſis. Herba Kunigundis ſecunda Tabern. Hepatorium aquatile Dodon. In caule, plusquàm cubitali rubeſcente, locantur folia, Cannabinis ſerraturis conſpicua, bina ex adverſo ſibi reſpondentia: virgis ſupremis inſident floſculi lutei, ſtellato diſco in medio turgentes, qui poſtmodùm in oblonga fuſca ſemina diſſolvitur, binis minutis hamulis, lappæ inſtar, veſtibus prætereuntium ſe implicitura: radix eſt fibroſa, non profundè demiſſa.

Dodon. Pemp. 4. lib. 5. fol. 585.
Lobel. Adverſ. Icon. 227. pag. 529.
Lugd. 1039. ubi tamen diverſas plantas unâ Icone confundere, videtur, ut ex deſcriptione patet.
Phytopin. C. Bauh. fol. 641.
Germanicè, Kunigunden-Kraut/oder Waſſerdoſt.
Tabern. in Icon. pag. 117. lib. 2. cap. 17. fol. 417.

III

COnyza minor, ſeu Aſter Conyzoides odoratus luteus. Multos ab uno radicis fibroſæ capite promit cauliculos, teretes, pedem paulò ampliùs altos, lignoſos rectos, folijs viridiusculis, odoratis, rigidis, Conyzæ minoris, & ambitu rariter denticulatis, undique alternatim veſtitos: Summitates illorum flores ſuſtinent in capitulis, è folioſis ſquamulis digeſtis (extremis foliorum oris ſemper trifidis) flavum orbem circumvallantibus. Non admodum nota eſt, & magis Aſteris quàm Conyzarum ſpeciebus annumeranda videtur.

Germanicè, Welſch klein Dürrwurtz.

II. *Cineraria Marina.*

I. Gnaphalium latifoli- um peregrinum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

GNaphalium latifolium peregrinum C. Bauhino, ut & Gnaphalium Americanum; hæc planta, loci natalis ratione (Cluſio teſte) dici meruit, ramulis conſtat multis, incano tomento obſitis; foliorum (quæ ut plurimùm repanda) ſitus inæqualis eſt, eáque, niſi quòd integra, Ptarmicæ vulgari vel ſalignis folijs ſimilia ſunt: ſuperiùs virent, inferiùs molli lanugine, & nervo per longitudinem prominente, caneſcunt, ſummo caule in ſingulis pediculis floſculi erumpunt è ſquamoſis, argenteis, & imbricatim compactis capitulis, multi, candidi; qui explicati diſcum ſubflavum, in pappos abeuntem, oſtendunt. Radices fibroſæ ſub tellure repunt.

Ejus deſcriptio proditur â Matthiolo, Caſp. Bauhin. pag. 626.
à Cluſio verò rarior. ſtirp. pag. 327.
in Phytopin. Caſp. Bauh. pag. 509.

Germanicè, Fremd Ruhr-Kraut.

II

CIneraria Marina. Folia Jacobeæ ferè vulgatioris profert, cui etiam maximè affinis eſt, contracta, rugoſa, pronâ parte leviter, ſupinâ verò magis incanâ, & latiore baſi caulem, rarò tomento obductum, ambeuntia: atque hic, ſupernè in aliquot ramulos diviſus, flores luteos Jacobeæ vulgaris promit, qui vetuſtiores pariter in pappos ſolvuntur. Radix ſubeſt fibroſa, perennis.

Alia à Cinerar. Lob. & à nullo deſcripta, multùm tamen convenit cum
Jacob. alt. Dod. fol. 631.

Germanicè, Gelbe fremde Jacobs-Blumen.

II. *Pyrethrum Officinarum.*

I. Cotyledon minus.

Quintus Ordo, Fol. 10.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

COtyledon minor folijs oblongis ſerratis. Statim à radice, quæ ſe adnatâ ſobole multùm diffundit, fibroſâ, nigricante, frequentia, conferta atque in orbem digeſta promuntur folia, oblongis ligulis paria, craſſiuſcula, aliquantùm ſucculenta, dilutè herbacea, atque ambitu tenuiſſimis, albicantibus ſerraturis prædita: è medio illorum prodit caulis cubitalis, rarioribus & minoribus folijs obſitus, hirtus, & ſupernè in quaſdam alas ſparſus, quarum pedicelli ſuſtinent flores multos, albos, quinque foliorum, internè ſanguineis quaſi guttulis Saniculæ alpinæ ritu notatorum, ac umbilicum nitentem, pallidum, decem ſtaminulis ſeptum, cingentium: ſemen relinquitur in rotundis capitulis exile, nigrum, ut multa hujus generis.

Cœſalp. ſub Phylli primi titulo, lib. 8. c. 30. fol. 337.
Lobel. Obſervat. pag. 210. Icon. fol 386. Adv. 165.
Cl. Cluſio, fol. LXIV. lib. 4.
Lugd. nomine Phylli Theligoni. fol. 1195.
Epitom. Camer. 859. fol.
Matth. Caſp. Bauh. 787.
Phytopin. C. Bauhin. fol. 560.
Germ. Klein lang ſchmal-Blätricht Nabel-Kraut.
Tabern. 581. lib. ſecundo.
Durant. 1060.

II

PYrethrum officinarum folijs & facie Chamæmeli. Cauliculi pedales è radice tenui, longâ, producti, obſidentur folijs Cotulæ ſeu Chamæmeli, at craſſioribus & longioribus: faſtigijs affiguntur flores Buphtalmi amplitudine, orbem denſum, ſubluteum, oblongis albis folijs, & ſubtùs rubeſcentibus, radiatim circumdantes: ſemina ſuccedunt alba, parva, triangula.

Dod. Pempt. 3. lib. 1. fol. 344.
Lob. Obſerv. 447. Adverſ. 346.
Cœſalp. ſub Pyrethri alterius ſpecie, fol. 294. lib. 7. cap. 30.
Lugdun. fol. 1170.
Epit. Camer. 543.
Hort. Medic. 134.
Matth. Caſp. Bauhin. 574.
Phytopin. fol. 256.
Germanicè, Bertram.
Fuchſ. 274. cap. Trag. lib. 1. cap. 153.
Matth. Cam. 227. Tabern. 368. lib. 1. Durant. 817.

I. Pyrola.

III. Eranthemum flo: flammeo.

II. Eranthemum flo: rubro.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

PYrola vulgata: Limonium ſylveſtre & Betæ ſylveſtris ſpecies Trago. Radix ei eſt ſubalbicans, tenuis, fibroſa, & ſeſe ſummâ tellure in propagines laterales diffundens, caulis pedalis, in imo ſquamis parvis anguloſis tectus, alioquin nudus, teres, & inter media folia (quæ longis pediculis ſurrectis nituntur, rotunda, lævia, dura, carnoſa ſunt, ſaturato virore nitentia, & Betæ vulgatioris primis folijs reſpondent) erumpens, faſtigiũ verſus in ſpicam rariuſculam abit, albidis floſculis, ſubrotundis quinis foliolis & capillamentis illorum mediis conſtantem: ſemen pentagona capitula ſuccedentia intra ſe condunt, ſcobis inſtar tenuiſſimum.

Dodon. fol. 138.
Lob. Obſerv. 157. Adverſ. 122.
Lugdun. fol. 841.
Cluſ. quo ad Iconem c. xvi. lib. 5.
Epit. Camer. 723.
Matth. Caſp. Bauhin. 696.
Phytopin. fol. 358.

Germanicè, Breit Wald-Wangolt.
Trag. lib. 2. cap. 53.
Fuchſ. 156. cap.
Matth. Cam. 336.
Tabern. 432. lib. 2.
C. Durant. 819.

II

ERanthemum, ſeu flos Adonis, flore rubro. Radicibus fulcitur tenuibus, fibroſis, lignoſis, caulibus ſeſquicubitalibus, aut interdum altioribus, brachiatis, ſtriatis, circa quos folia, inter Nigellam ſylveſtrem & Chamæmelum ferè medio modo ſe habentia, tenuiter ſciſſa, viridia: flores conſtant quinis folijs, unguetenus atris, cæteróquin è minio pulchrè rubentibus, & capitulum fuſcum, raris ſtaminulis ſeptum, circumdantibus: hiſce marcidis, idem capitulum colligitur in Echinatam quaſi ſpicam, turgentem ſeminibꝰ ſubrotundis, acuminatis, pallidis, & quandóq; parùm rugoſis, quæ ſponte excuſſa ſequenti æſtate, faciliùs quàm ſata, ſui generis plantam perficiunt.

Dodon. 260.
Lobel. Obſervat. 150. Adverſ. 115.
Lugdunenſ. 969.
Epitom. Camer. 647.
Hort. Med. fol. 6.
Matth. Caſp. Bauh. 650.
Germanicè, Rothe Feld-Röslein.
Matth. Camer. 202. Tabern. 469. ſecundo. lib.

III

ERanthemum flore flammeo. Ejuſdem eſt cum prædicto familiæ, præter coloris fulgorem flammeum, quo ſuperiorem propemodùm ſuperat.

Suprà citatis Autoribus reſpondet, maximè Cluſ. fol. 336. Germ: Feuer-farbe Feld-Röslein

II. Aster Atticus minor flore cæruleo.

I. Conyza media.

III. Aster Atticus maior flore cæruleo.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CONyza media Dodon. Matth. Lobel. Camerar. Lugdunenſ. & Cunilago Cœſalpin. Calaminthæ tertium genus Fuchſij. Totam Conyzarum familiam ſedecim plantarum eſſe, è recentioribus C. Bauhinus prodidit, qui huic noſtræ quintum locum aſſignavit. Radix ejus ſurculoſa eſt, & crebris fibris firmata, mittit autem caules teretes, erectos, cubito plus minúſve proceriores, ſupernè brachiatos: folia his falcatâ baſi, ſine pediculis, alternatim affiguntur, oblonga, aliquantùm incana, & graviter odorata: ſummitatibus extremis ramorum flores inſident, luteis folijs diſcum concolorem radiatim cingentes, qui tabeſcentes deníque in ſemina crebra, minuta, anguſta, oblonga, pappo appenſa, deſinunt.

Dodon. fol. 52.
Lob. Obſerv. 187. Adverſ. 145.
Lugdun. 1045. fol.
Cam. Epit. 614.
Thal. 20. fol.
Matth. Caſp. Bauhin. 630. fol.
Phytopin. Bauh. 516. fol.

Germ: Heel Müntz/oder mittel Dürꝛ-Wurtz.
Trag. cap. 54. lib. 1.
Fuchſ. 165. cap.
Tabern. fol. 530. lib. ſecundo.
Camer. Matth. 301.
C. Durant. 271. fol.

II

ASter Atticus minor flore cœruleo. Amellus Matthioli. Tinctorius flos 1. Tragi. Caule prodit erecto, parùm piloſo, rotundo, duriuſculo, dodrantali: folijs oblongis anguſtis, olearum ſpecie, at brevioribus, aſperis, ſubhirſutis, nigro viridibus, frequentib⁹, & alternatim locatis: flores in faſtigijs ramoſis emicant, aceroſis, & ſquamatis caliculis excepti, circinatæ rotunditatis diſcum luteum orbiculari cœruleo purpureorum foliorum ambitu cingentes: atque ille ſolvitur in ſemina fuſca, oblonga, exigua, pappo obſeſſa: radix plantæ ſubeſt (plures ſubindè cauliculos erigens) multifida, odoris jucundi, &, ſi Matth. credimus, Caryophyllorum quiddam reſipiens.

Dodon. 266.
Lobel. 189. Obſ. An Aſter Italorum fl. purpureo luteo.
Lugdun. 860. fol.
Camer. Epitom. 904.
Hort. Med. 23. fol.
Matth. Caſp. Bauh. 817.

Phytopin. Bauh. 518.
Germanicè, Klein Stern-Kraut mit blauen Blumen.
Trag. cap. 49. lib. 1.
Fuchſ. 47. cap.
Cam. Matth. Germ. 410.
Durant. 113. fol.

III

ASter Atticus major flore cœruleo. Florum fœtu ſeriore, altioribus caulibus, atque folijs latioribus à prædicto tantùm diſſidet. Autores ſuperiores etiam hîc conveniunt.

Germanicè, Groß Stern-Kraut/mit blauen Blumen.

SEXTUS ORDO
COLLECTARUM
PLANTARUM
ÆSTIVALIUM.

III. *Kali Minus.* I. Sabdariſſa. II. *Campanula folijs serratis cœrulea.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SAbdariſſa Lobel. ſeu Alcea Americana, & Malva Indica Hiſpanorum Cluſij. Radix, multis fibris innitens, caulem ſuſtinet rectum, ſtriatum, quinos cubitos nonnunquam proceritate excedentem, ab imo uſque ad ſummum cacumen tanquam in ſpicam faſtigiatum, folijs diverſæ figuræ, longis pediculis, ſine ordine ſubvectis, amictum, inferioribus ſcilicet omninò integris, ſerratis, & Lupuli ſalictarij effigie in mucronem collectis, reliquis, Penthaphylli majoris aut potius Cannabis ritu, in tres aut quinque lacinias ſerratas diſſectis. Ex illorum ſinubus pariter ac ramulorum adnatis, alijs ſubindè minoribus folijs veſtitis, emergunt in calice foliaceo, ac uncinis innoxijs nonnihil obſito, flores magni, quinis folijs prædití, Alceæ Venetæ æmuli, coloris ex albo palleſcentis, umbilicotenus gracileſcentes, ac radijs, è nigricante purpureâ baſi in folia diſperſis, ſimulatque piſtillo, ſupernè ramoſo, medium floris occupante, conſpicui. Semen includitur capitulis pentagonis, extrinſecùs leviter aculeatis, interius villoſis, Abutilo nonnihil majus, at formâ & colore non diſpar, rariſſimè noſtris regionibus ad abſolutam maturitatem perventurum.

Vide Dodon. fol. 647.
Lobel. Obſ. fol. 375.
Lugdun. fol. 595.
Phytopin. C. Bauh. 685.

Germanicè, Indianiſche Pappell-Blumen.

II

CAmpanula folijs ſerratis cœrulea. Non multùm diverſa eſt à Campanulâ Perſicifoliâ ſuperiùs deliniatâ, niſi quòd folia crebrioribus ſerraturis notentur, floréſque paulò minores & frequentiores, pyramidalis formæ, è calice foliaceo dependeant: ſed forsàn hæc culturæ hortenſi debentur. Semina Medij erant, ſed multò minora.

Germanicè, Blaue aufrechte Glöcklein / mit zerkerbten Blättern.

III

KAli minùs. E radice tenui, lignoſâ, candicante, parùm fibroſâ, proſiliunt cauliculi tenues, palleſcentes, ac quandóque ſubtùs rubeſcentes, brachiati, cubito minores, quos, ſine pediculis, ambiunt foliola oblonga, anguſta, carnoſa, pallidè virentia, quorum ſinubus adnaſcuntur minutiſſima ſtaminula, & ſub his quaſi racemuli conglomerati, continentes tunicis quibusdam ſemina minuta, rotunda, nigra, ſplendentia, Atriplicum aut Amaranti purpurei ſeminum æmula.

Lob. in Obſerv. fol. 170. titulo Blanchette Narbonenſium, ſeu Kali albi minoris.
Hort. Camer. 82. Phytopin. Caſp. Bauh. fol. 565.

Germanicè, Klein Saltz-Kraut.

III. *Ranunculus Minor flore luteo, plenus minimus.*

I. Alcea Veneta.

II. *Ranunculus Minor flore luteo, plenus, maximus.*

Sextus Ordo, Fol. 2.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ALcea veneta Tragi, Alc. veſicaria Dodon. Alc. peregrina Soliſequa Lobelij, Hypecoum Matthioli & Cœſalpini. Caulibus provenit ſeſquipedem altioribus, piloſis, gracilibus, rectis & ramoſis; in quibus panduntur folia, ex tribus potiſſimùm profundioribus inciſuris in alias minùs profundas marginales deſinentia, & Alceæ ſeu papaveris erratici foliorum ambitum æmulantia, levia & virore ſaturato nitentia, longis pediculis annexa: flores, oblongi, tenues, & parùm piloſi, foliacei cauliculi ſuſtinent, Malvacei generis, ex albo pallidos, in alis exeuntes, & quinis ſubrotundis folijs umbilicum verſus è purpurâ nigricantibus, ac ſtaminibus in medio luteis conſtantes; quos, niſi tribus aut quatuor horis poſt exortum Solis adeas, vix poſt horæ intervenientis ſpacium cælo ſereno, apertos offendes: flores ſequitur folliculus, extenui veſiculæ involucro, nigris nervulis radiato, & in quinque breves mucrones abeunte, conſtitutus, qui aliud hirſutum, oblongum, nigriuſculum, toroſum, membranaceum intra ſe occultat capitulum, ſemine parvo, è cinereo nigricante, Abutili ſemen referente, attamen multò minori, refertum: radix inutilis eſt fibrata, annua.

Dodon. Pemp. lib. 1. c. 32. fol. 646.
Lob. Obſ. 374. Adv. 295.
Cœſalp. lib. 15. cap. 19. fol. 596.
Lugdunenſ. fol. 594.

Cam. Epit. 806.
Matth. Bauh. 663.
Phytop. Bauh. 634. (Römiſcher Fellriß.
Germ. Wetter-Röſel/ Venediger-Pappel/ oder

II

RAnunculus flore pleno major repens. E radice, densè fibrata, ſparguntur cauliculi leviter hirſuti, procumbentes, & ſe per intervalla, parvis radicularum fibris emiſſis, Lithoſpermi repentis cœrulei modo, humo affigunt, latè rependo vicinas plantas enecant, illorum tamen quidam ad dodrantalem uſque proceritatem attolluntur, atque intet folia viridia, prolixis & canaliculatis pediculis ſubvecta, & multifidis ſciſſuris plerunque è trifidis altioribus coaleſcentibus prædita, ſummitate exhibent floſculos, amplitudine Lychnid Coronariæ proximos, valdè nitentes luteos, multiplici foliorum congerie orbiculatim confarctos, quorum nimiâ luxuriâ ſeminis materia exhauritur.

Lege Dodon. Pemp. 3. lib. 4. c. 1. f. 423.
& Cam. Hort. Med. pag. 136.

Phytopin. C. Bauh. fol. 322.
Germ. Groſſer goltgelber kriechender Hanenfuß.

III

RAnunculus flore pleno, minor. Tenerior tantùm eſt, & minoribus in flore foliorum confarctis orbiculis conſtat; aliàs nulla alia animadvertitur diverſitas.

Vid. Cam. & Phytopin. C. Bauh. locis ſuprà citatis.
Germ. Golt- gelber kriechender kleiner Hanenfuß.

I. Alcea vulgaris.

II. Alcea Fruticans.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ALcea vulgaris, Herba Ungarica, Herba Simeonis. Cannabis ſylveſtris, ob corticem lentum, cannabi perſimilem, è quo funes deduci queunt. Caulis fruticans, rectus, rotundus, lento cortice palleſcente tectus, plerunque ſeſquicubitalis, folia virentia, quinque partita, vel Ranunculi pratenſis aut Geranij cœrulei in morem diſſecta, inordinatis oblongis pediculis inhærentia, depromit; in ſummis verò ramulis flores, formâ & colore malvaceis floribus ſimiles, ſed paulò ampliores: ſemen, orbiculatis caſeolis conglomeratum, malvam ſylveſtrem prodit, ut & radix profundè deſcendens, alba, lenta, multifida, & ſub cortice lignoſa.

Dodon. fol. 645.
Lob. Obſerv. 324. Adverſ. 295.
Cœſalp. lib. 14. cap. 33. fol. 562.
Lugdunenſ. 593.
Epit. Cam. 669.
Hort. Cam. 8.
Matth. C. Bauh. 663.

German. Sigmarswurtz.

Trag. 137. Fuchſ. cap. XXVII.
Matth. Camer. 137. Tabern. 446. lib. 2. Durant. 23.

II

ALcea fruticoſa Cannabina Pentaphylli folio. Radix malvacea, lenta, craſſa, profundè divaricata, vivax, fundit caules multiplices, teretes, ultra bicubitalem altitudinem fruticantes, è quibus virgæ emittuntur, præditæ per intervalla folijs ambitu ſerratis, & quinquepartitim profundè diviſis; flores vulgari Alcea quodammodò minores ſunt, colore ſimiles, ceu etiam ſeminum formâ.

Deſcrib. Lob. in Adv. pag. 293. depingitur Icon. pag. 656. Obſ. 374.
Et fortè Cœſalp. ſub Alceæ alterius titulo, loco ſuperiùs citato, c. 34.
Cluſ. plant. hiſtor. lib. 4. c. 14. fol. 25. Hort. Cam. 9. C. Bauh. Phytopin. 632.

Germ. Stauden Sigmarswurtz mit Hanff-Blättern.

II. Althæa Fruticans Hispanica.

I. Althæa Vulgaris.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ALthæa vulgaris, è malvarum tribu, quam & facie & nomine Biſmalvæ prodit. Fruticoſa herba, ramoſa, & bicubitalis plerunque proceritatis, folijs (ut & ramulis) inordinatè locatis, mollibus, Malvæ acutioribus, parùm incanis holoſericum, aut Lychnidem coronariam attactu referentibus, & figurâ ferè ad Populi albi folia accedentibus: flores quinis folijs conſtant, in candido rubeſcentes, & medio parvo nucamento rubente decorati: ſemina Malvæ ſunt, nigra & minora, ac facilè pericarpio membranaceo diſcutienda: radix craſſa eſt, multipliciter divaricata, muccoſa, & in multos annos vivax.

Dodon. fol. 643.
Lob. Obſ. 373. Adv. 293.
Cœſalpin. lib. 14. cap. 31. fol. 561.
Lugdun. 590.
Cluſ. xxiiii. lib. 4.
Epit. Cam. 667.
Hort. Cam. 12.
Matth. C. Bauh. 662.
Phytopin. C. Bauh. 630.
German. Eibiſch/Ibiſch/oder Heil-Kraut.
Trag. 140.
Fuchſ. v. cap.
Matth. Cam. 136.
Durant. 40.

II

ALthæa fruticans Hiſpanica, à radice lignoſâ, albeſcentē, fruticat in ſtipitem brachiatum, lignoſum, cortice cinereo tectum, bicubitalis altitudinis; folia quadantenus mollia, Altheæ folijs proxima, per omnes partes tamen minora, anguſtiora, & rariora: flos ſubindè in alarum ſinubus brevi pediculo ſuffultus, malvaceus, dilutè rubeſcens, amplus, ſtylo umbilici multifido donatus: ſemen, Althææ inſtar, tunicis obtectum latet.

Vid. Althæa Hiſpan. à Cluſ. deſcripta xxiii. lib. quarto.
Lob. Obſ. 373. Adv. 293.
Lugdunenſ. p. 592. lib. 5.
Hort. Cam. 12. fol.
C. Bauh. Phytop. fol. 631.
German. Spaniſcher Baum-Eibiſch. Tab. 445. lib. ſecundo.

II. Cymbalaria folÿs hederaceis flo: cæruleo.

I. Althæa Thuringiaca.

III. Clematis sive Viorna Vulgi Lobel

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ALthæa Thuringiaca. A communi tantùm diſcrepare videtur folijs incanis, vulgari pauló durioribus, eorúmque ſerraturis acutioribus, æquè ac lacinijs in tres aut plures majores particulas diremptis, & tam grandiore, quàm interdum æquali flore Alceam incarnato colore æmulante.

Solùm à Camer. in hort. Med. fol. 12. & Icon. 6. proponitur: & Cluſ. Althæa. ſecunda aut tertia Pannonica, lib. (quarum ſubindè una in alteram tranſire ſolet) lib. rarior. fol. xxiiii. deſcript. exiſtimata.

Cl. Bauh. Phytop. fol. 630.

Geman. Leibfarber Thüringiſcher Eibiſch.

II

CYmbalaria folijs hederaceis flore cœruleo. Cauliculi numeroſi, tenues, flexuoſi, Caſſytæ modo ſucculenti, funiculorum inſtar à fictilibus aut muris dependere ſolent, crebris tamen radicularum fibris tenellulis terræ ſubindè infiguntur, & ſuſtinent folia hederacea, pinguia, vireſcentia, tenellis oblongis pediculis fulta, ad quorum exortum, in alijs oblongis petiolis, exhibentur floſculi, Linariæ repentis purpureocœruleæ, aut potius Veronicæ fœminæ, figurâ planè pares, coloris cœruleoſubalbidi, & umbilicotenus lutei. Defluentibus his ſubnaſcitur ſemen, Antirrhini minimi vice nigrum, minutum, parvis rotundis capitulis incluſum, quo ſpontè excuſſo facilè planta propagatur.

Lob. Obſ. 337. Adv. 269.
Lugdunenſ. 1322.
Camer. Epitom. fol. 860.
Hort. Med. fol. 52.

Matth. C. Bauh. 788.
German. Kriechend Nabel-Kraut.
C. Durant. 308.

III

CLematis ſeu Viorna vulgi Lobellij: Atragene Theophraſti: Anguillar. Vitis 1. Sylveſtr. Plin. & Theoph. (cujus multo ramorum attritu, ignem elici poſſe prodit) Cluſio. Viticulacei, obſequioſi, lenti, rimoſi, & quaſi nodoſi caules, ac quandoque obſoletè ſubrubentes, è radicibus craſſis & fibratis proſiliunt, ac vicina arborum, fruticum, ſepium, ſcandendo ſuperant: folia uni oblongo & ramoſo pediculo adherent, quina conjugatim juncta, ita tamen ut ſupremum promineat, hederacea, guſtu acria, quandoque rariter dentata, ac ſe interdum unà cum pediculis intorquentia: flores quaſi in racemis prodeunt, beneolentes, Myrti majoris florum formam præ ſe ferentes, è quatuor albis folijs ſæpiuſculè repandis, & quàm plurimis ſtaminulis umbilicum obſidentibus, digeſti: ſuccreſcunt his in unum caput compacta, è rotunditate anguloſa ſemina, compreſſa, nigricantia, capillaribus & criſpatis in ſummo plumis onuſta, fervidi ſaporis.

Dodon. 899.
Cæſalp. lib. 14. cap. 1. fol. 543.
Lob. Obſ. 345. Adv. 277.
Cam. in Epit. Matth. 697.

Matth. C. Bauh. 680.
Thal. in Hercyn. Saxano. Thuring. f. 31.
German. Wald-Reben.
Trag. lib. 2. c. 94.

Fuchſ. c. 33.
Tabern. fol. 579.
Cam. Matth. 326. fol.
Durant. 256. fol.

I. Malua Arboreſcens.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MAlva arboreſcens, dendrōmaláchi Theophraſti, & Malva arbor Plinij. Caudicis altitudo decem cubitos æquabat, aliàs ſolidus erat, brachiatus, & ligneæ duriciei: ſupernè alternatim veſtitus folijs, roſea quidem malva amplitudine ſuperioribus, at crebris diviſuris ſylveſtri magis reſpondentibus, tactu ferè Althææ inſtar admodum mollibus, viridibus, & ſubindè ambitu plicatis: his minora alia prope ſinus alarum ſuccedunt: alæ laterales inter folia frequentes oſtendunt pediculos, oblongos, firmos, qui obſidentur floribus malvaceis, lætè rubentibus, & circa media ſtaminula capillacea, unguetenus maculis ſaturato rubore infectis, ac radiatim diſperſis, notantur: radix valida eſt, & multis craſſis fibrarum proceſſibus firmata: ſemina deciduis floribus ſuccreſcunt, malvaceis ſeminibus alijs ſimilia, orbiculatim placentæ ſpecie coagmentata, ſed duplo majora & craſſiora.

Vid. Dodon. Pempt. 5. lib. I. cap. 28. fol. 64.
Lob. Adv. 293. ſub titulo Malvæ Arboreæ ſylveſtris.
Lugd. meminit fol. 586.
Cam. in hort. Med. fol. 95.
German. Frembde groſſe Baum-Pappeln.

II. *Malua Rosea multiplex flore albo.*

I. Malua Rosea multiplex flore incarnato.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

Malva Roſea hortenſis multiplex flore incarnato. Radix prolixa, candicans, lenta, flexilis, profundè demiſſa, caulem erigit rectum, quatuor cubitos altum, ſuperiùs in brachia diviſum, atque ab imò ſtatim uſque ad ſummum folijs obſeſſum, ſubrotundis, & è virore albicantibus, amplis, malvæ vulgatiori non abſimilibus: flores pediculis brevibus annectuntur dictæ Malvæ conformes, magnitudine multo ſuperiores, denſo ſtipato foliorum multiplices, colore carneo tincti, venuſtate & elegantiâ roſas ipſas provocantes. Defluentibus his ſuccreſcunt in foliaceis conceptaculis, malvis majora, tunicata, & obriculatim coacta, compreſſa, ſemina, quandoque tamen inania, ut plerunque in florum plenorum generibus contingere ſolet.

German. Ehren-Roſen / mit doppelt Leibfarben Blumen.

II

Malva roſea hortenſis multiplex flore albo. Floris tantùm colore, ut & raritate, diverſa à prædictâ, aliàs ejusdem generis.

German. Groſſe weiſe doppelte Herbſt-Roſen. Groſſe weiſe volle Pappel-Roſen.

De his æquè ac illis qui ſimplici flore placent, videndi.

Dodon. fol. 641.
Lob. Obſ. 372. Adv. 293.
Cæſalp. lib. 14. cap. 32. fol. 561.
Lugdun. 588.
Hort. Cam. 95.
Epit. Cam. 239.
Matth. C. Bauh. 359.
Phytopin. C. Bauh. 629.
German. Trag. c. 129. lib. 1.
Fuchſ. cap. 193.
Tabern. f. 440. lib. ſecundo.
Matth. Cam. 125.
Durant. 571.

I
Malva hortensis flore sim-
plici albo.
II
Malva hortenſis flo. sim-
plici incarnato.
III.
Malva hortenſis flo. sim-
plici rubro.
IIII.
Malva hortenſis flo. ple-
no atrorubente.
V.
Malva hortensis flore ple-
no rubro.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MAlva hortenſis flore ſimplici albo, cujus absque colore, & ſimplici quinorum foliorum in flore diſpoſitorum ſerie, cùm prædictis eadem eſt.

Autores vide ſuprà.

Germanicè, Einfache weiſſe Herbſt-Pappel-Roſen.

I I

MAlva hortenſis flore ſimplici incarnato. Nec illa, præter colorem incarnatum, à præcedentibus diverſa.

Germanicè, Einfache Leibfarbe Pappel-Roſen.

I I I

MAlva hortenſis flore ſimplici rubro. Prædictarum, citra coloris notam, germana eſt.

Germanicè, Einfache rothe Pappel-Roſen.

I V

MAlva hortenſis flore pleno atrorubente. Ad multiplicium ſuperiorum claſſem etiam illam pertinere tota facies oſtendit.

Germanicè, Volle ſchwartz-rothe Pappel-Roſen.

V

MAlva hortenſis flore pleno rubro. Unico coloris diſcrimine illam tantùm à priori diſcrepare perſpicuum eſt.

Germanicè, Volle rothe Pappel-Roſen.

III. *Marubium Creticum angu,, ſtifolium*

I. Malua criſpa.

II. *Pseudodictamus floribus verticillatis.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MAlva criſpa. Annua eſt planta, & ſupra humanæ ſtaturæ proceritatem aſcendit: radicem obtinet craſſam, fibroſam, lignoſam, lento cortice obductam; folia ſæpiùs malvæ arboreæ latitudine, ſed tenuioris ſubſtantiæ, viridia, & ambitu fimbriata, Braſſicæ criſpæ aut Petroſelini criſpi ritu: floſculi per intervalla, ramoſi caulis adnata, æquè ac caulem ipſum, agminatim circumdant, albidi, reliquarum malvacearum ſpecierum omnium minutiſſimi. Semina invicem globatim conjuncta, aliarum malvarum inſtar, ſed minora ſunt, ſtriata, & ſubrubentia.

Dodon. fol. 642.
Lob. Obſ. 372.
Hort. Cam. 94.
Phytop. C. Bauh. 628.
Germ. Krauſſe Pappelen.
Tabern. fol. 442. lib. 2.

II

MArrubium Creticum anguſtifolium Lobel. radice conſtat fibroſâ, gracili, lignoſâ, ex uno capite plures cauliculos attollente, ſeſquipedales, aut altiores, erectos, ramoſos, quibus folia ſemper bina ex adverſo adfiguntur, tenui tomento obducta, Marrubiorum modo tandem in mucronem finientia, marginibus modicè ſerrata, atque in ſummum uſque caulis minora: floſculi per intervalla in verticillis, circulatim digeſtis, oriuntur, prope exortus pediculorum, albidi, galeati, Marrubio conformes, quos ſemina, eidem conformia, ſed minora ſequuntur.

Lobel. Adverſ. pag. 222. fol. Icon. 319. pag.
Phytop. C. Bauh. 436.
Germanicè, Spitzblätterichter Cretiſcher Andorn.

III

PSeudodictamnum floribus verticillatis. Radices, densè fibratæ, atque ſatis altè depactæ, multiplici cauliculorum fœtu emiſſo luxuriant, incanorum ſcilicet & quadrangularium, qui amiciuntur, per intervalla, folijs, Origano vulgari rotundifolio, vel magis Dictamno Cretenſi ſimilibus, multo incano tomento pubeſcentibus, inodoris: flores juxta foliorum ſinus è parvis tomentoſis caliculis emergunt, verticillato ſtipatu caulibus circumpoſiti Meliſſophylli, Calamintharum, &c. vice, galeati, purpuraſcentes, ſub quibus perficiuntur latentia ſemina puſilla, Marrubio non abſimilia.

Dodon. fol. 281.
Lob. Obſ. 267. Adv. 215.
Cœſalp. lib. 11. c. 27. fol. 447.
Lugd. 895.
Epit. Cam. fol. 474.
Matth. C. Bauh. fol. 522.
Phytop. C. Bauh. 424.
Germanicè, Wilder Cretiſcher Dipttam.
Matth. Germ. Cam. fol. 241.
C. Durant. 323. fol.

III. *Lathÿrus peregrinus è cœruleo purpurascente flore*

I. Abutilon Auicennæ.

II. *Lathÿrus peregrinus suauiter rubescens*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

AButilon Avicennæ, Althæa luteis floribus Lobelij, & fortaſſis Ibiſcus Theophraſti Donatur caule, ab unâ radice in fibras multas divaricatâ, annuâ, inutili, recto, bicubitali, tereti, ſuperiùs in brachia ſparſo, ſuſtinente folia, ortu diverſo è pediculis oblongis & firmis dependentia, Althææ vulgatioris inſtar mollia, ſerrata, tenuiter piloſa, pallidè virentia, & ex rotunditate inacutum tendentia: flores in brachiorum ſuperiorum ſinubus prodeunt quinque foliorum, parvi, lutei, caduci, & ſub his caput, è numeroſis ſiliculis, radiato ambitu ordinatim coagmentatis, compactum, quod interioribus diſtinctis membranaceis alveolorum loculis ſemina, Alceæ veſicariæ ſimilia, majora & ſubnigricantia, continet.

Dodon. fol. 645.
Lob. Obſ. 374. Adv. 294.
Cœſalp. lib. 15. c. 18. fol. 576.
Lugd. 592. fol.
Epit. Cam. 668. fol.
Hort. Med. 3. p.
Matth. C. Bauh. 662. fol.
Phytop. Bauh. 632. fol.
Germanicè, Welſche gelbe Pappeln.
Durant. fol. 7.

II

LAthyrus peregrinus è cœruleo purpuraſcente flore. Radix annua, inutilis, & parum fibrata, fundit cauliculos infirmos, & pedamentis fulciendos, graciles, & per intervalla folijs anguſtis, ſurrectis, tenuibus, & viridiuſculis veſtitos, quorum oblongi petioli ſubindè in ramoſa capreolorum filamenta, ſpiris in ſummo convoluta, deſinunt: è foliorum ſinubus alij longi tenues petioli exeuntes erigunt foliaceos cauliculos, ſuperbientes floribus purpureo cœruleis, elegantiſſimis, Lathyri vulgaris ſeu Piſi floſculos imitantibus: ſemina ſeu grana ſequuntur in pinnatis ſupernè lobis, angularia, inæqualia, innumeris, vix viſibilibus interdum, ſtigmatibus notata.

Peregrina eſt planta adhuc, & multùm convenit cum Cicerculâ Ægyptiacâ Cluſij, fol. CCXXXVI.

Germanicè, Frembde breite Erbes / mit Purpur-blauen Blumen.

III

LAthyrus peregrinus, ſuaviter rubeſcens: abſq; illo colore cum ſuperiore planè eadem planta.

Germanicè, Frembde breite Erbes / mit röthlichten Blumen.

SEPTIMUS ORDO
COLLECTARUM
PLANTARUM
ÆSTIVALIUM.

III. *Meliſsa Moldavica flo,
re cœruleo.*

I. Moluca odorata spi,
nosa.

II. *Meliſsa Officinarum*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MOlucca odorata ſpinoſa, ſeu Cardiaca Melica, vel Molucca Syriaca. Et hanc ſolertiæ luxuriantis naturæ debemus. Caules profert quadrangulos, ramoſos, & in his folia Meliſſophylli, licet quodammodò altius ſerrata, æqualiter locata, juxta ſingulos ramorum geniculos: poſt aculeos tenues, oblongos, & ſatis firmos, orbiculato ambitu, in amplis & parùm anguloſis, membranaceis, herbidi coloris acetabulis, ſeu calathis, nervoſis, ſecundum oras extremas aliquot tenuibus albicantibus ſpinulis rigentibus, ac tintinabulorum modo patentibus, flores galeati emergunt, cum tantillo rubore candicantes, pariter ac calices odorati, & inferioribus labris bifidè quorundam Lamiorum inſtar diſſecti: marceſcentibus illis ſuccedit ſemen fuſcum, triangulum, annuam plantam facilè reparans.

Dodon. 93. fol.
Lob. Obſ. 278. Adverſ. 221.
Cœſalpin. lib. 11. cap. 24. fol. 446.
Lugdunenſ. 959.

Hort. Cam. 102.
C. Bauh. Matth 602.
Phytopin. C. Bauh. 434. (ſche Meliſſe
Germ. Wolrúchende Conſtantinopolitani-

Tabern. 248. lib. ſecundo,
Matth. German. Cam. fol. 289.
Durant. 589.

II

MEliſſa vulgaris, & Officinarum. Apiaſtrum, ſeu Meliſſophyllum, quòd mirè hac herba apes capiantur; etenim ſi alvearia illâ perungantur, apes non facilè fugiunt, dum nullo magis flore gaudent. Sic quoq; præſentiſſimum contra ictus illarum habetur remedium, quod non ſolùm Plinio teſte lib. 21. cap. 20. ſed etiam multi jugâ noſtri ſeculi experientiâ comprobatum eſt. Folia edit Marrubio nigro æmula, rugoſa, vireſcentia, in virgis quadratis brachiatis, floribus undique per intervalla verticillatim cinctis, albeſcentibus, Citri vice (unde & Citronella, Citrago, & herba Ponſirata vocatur) odoratis, Cardiacæ, vel Mentæ criſpæ non diſparibus: ſemina in loculis ſubnaſcuntur exigua, anguloſa, nigra, & unguetenus albeſcentia, ceu Mentaſtri montani & multa hujus generis ſemina: radix fibrata eſt, & germinibus quàm plurimis emiſſis ſe multiplicat.

Dodon. 91. fol.
Lob. Obſ. 277. Adv. 220.
Cœſalp. lib. 11. c. 24. fol. 446. & 447.

Lugdunenſ. 957.
Epit. Cam. 574.
Matth. C. Bauh. 602.
Phytop. C. Bauh. 434 fol.

Germ. Mutter-Kraut / oder Meliſſen.
Trag. cap. 3. lib. 1.
Fuchſ. cap. 190.

Matth. Cam. 288.
Tabern. lib. ſecund. f. 70.
Durant. 588.

III

MEliſſa Moldavica, ſeu Turcica, flore cœruleo. Meliſſophyllum Turcicum. Caulibus donatur è radice annuâ, lignoſâ, & parùm fibratâ, cubitalibus, quadratis, toroſis, obſcurè rubeſcentibus, virgatis, in quibus folia Mentaſtri montani Pannonici, acutiora tamen, longis pediculis hærentia, & ſuaviter odorata, denticulata, viridia, & ſubtùs foraminulis tantùm non pertuſa, pronâ parte trifidis nervulis per longitudinem excurrentibus notata: flores, quibus ſubindè foliola anguſtiſſima, in tenues & innoxeos aculeos abeuntia, interponuntur, in oblongis ſpicis, è loculis ſupernè trifidis, infernè verò bifidis, erumpunt, Salviæ effigie eleganter cœrulei: his ſemen ſuccreſcit. Pſyllij, annui magnitudine, parvum, oblongum, nigrum, in unguiculi extremitate, ritu ſuperioris plantæ albeſcens.

Lobel. Adverſ. 220.
Lugdun. 160.
Epit. Matth. 576.
Hort. Cam. 102.

Matth. C. Bauh, 603.
Phytopin. C. Bauh 434.
Germanicè, Blaue Túrckiſche-Meliſſen.

Matth. Germ. Cam. fol. 289.
Tabern. 70. lib. ſecundo.
Durant. 591.

II. *Meliſsa Moldavica flo: albo.*

I. Molucca Levis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MOlucca lævis inodora, Meliſſa Moluccana fœtida, Maſeluc. Turcarum Lobelio: licet communiore illâ, ſuperiùs deſcriptâ, aſperior videatur, attamen quia noſtra mitior, fortaſsè luxuriantis ſoli genio, effecta fuit, ſic illam indigitare nobis viſum. Neutra tamen Moluccarum prorsùs aculeis deſtituitur, qui etiam huic tenuia aliquot aderant, ſub rigidis, membranaceis infundibulis, ſeu calicibus, in caule altiore & craſſiore poſitis: cæteroquin, citra foliorum magnitudinem & profundiores inciſuras, ſuperiori non impar videtur.

Dodon. fol. 93.
Lob. Obſ. 279. Adverſ. 221.
Cœſalpin. lib. 11. c. 24. fol. 446.
Lugd. 959.
Hort. Cam. 102.
Epit. Cam. 575. fol.
Matth. C. Bauh. 603. fol.
Phytopin. Bauh. 435. fol.
Germ. Conſtantinopolitaniſche Meliſſen / ſo nicht wolriechend iſt.
Tabern. 248. lib. ſecundo.
Matth. Cam. 289.
Durant. 589. fol.

II

MEliſſa Moldavica, Citrago Turcica fl. albo, à Meliſsâ Moldavicâ flore cœruleo tantùm albo floris colore differt.

Lob. Adverſ. 220.
Lugdun. 960.
Hort. Cam. 102.
Epit. Cam. 575.
Matth. C. Bauh. 603.
Phytopin. 434.
Germ. Weiſſe Türckiſche Meliſſen.
Matth. Cam. Germ. 289.
Tabern. ſecundo lib. fol. 70.
Durant. 59.

Balsamita III. Officinarum. Mentaſtrum I. niveum Angli cum. Mentaſtrum II. Sÿlveſtre.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MEnthaſtrum cinereum vel niveum Anglicum variegatis folijs Lobelij. Multò gratiore aſpectu, quàm odore, nempè minus grato, ſed graviore, Menthaſtrum illud prodit, folijs ordinatim ex adverſo poſitis, ſubrotundis, rugoſis, viridibus, vulgatiori paribus, licet quandoq; minoribus (veluti & tota planta) & quæ nonũnquam, unà cum caule plerunq; reſupinato, prorſus candore niveo inficiuntur: nonnunquam dimidiatis tantùm tàm caulis quàm foliorum particulis, vel candore, vel viriditate tinctis, placent: flores in oblongâ densâ ſpicâ ſe offerunt, candicantes, hortis amœnioribus delicias facturi: ſemina minutiſſima ſunt, & raró offendenda, ut non injuriâ D. Baſil. Menthæ ſemina eſſe negârit: radix reptantibus germinibus latè ſpargitur.

Lobel. Obſ. 273. Adv. 219. Icon. 510. pag.
Lugdunenſ. 674. pag.
Phytopin. C. Bauh. fol. 430.

German. Geſcheckte Engliſche Müntz.
Tabern. lib. ſecundo, fol. 62.

II

MEnthaſtrum ſylveſtre folijs latis. Caule enaſcitur quadrangulo, cubitali, & folijs Siſymbrio majoribus, & latioribus, hirſutioribus, rugoſis, mollibus, ſubtùs æquè ac ſupernè incanis, odore gravi: flores ſpicatim faſtigia caulium ſtipant, minuti, ſubcinerei: radix teneriuſcula, obliqua, fibroſa, ſe ſurculorum regerminantium fœtu abundè propagat.

Dodon. 96. fol.
Lobel. Obſ. 273. Adverſ. 219.
Lugdunenſ. 673.
Cluſ. quo ad Iconem, XXXII. fol.
Epit. Cam. 479.
Cord. in Diaſcor. p. 526. lib. 3. c. 42.
Matth. C. Bauh. 527. fol.

Phytop. Bauh. fol. 430.
Germ. Wilde Müntz/ oder Roß-Müntz.
Trag. fol. 8. cap. 5. lib. I.
Fuchſ. 110.
Matth. Cam. 244.
Tabern. 61. lib. 2.
Durant. 596. fol.

III

BAlſamita & Balſamine officinarum. Siſymbrium Dod. Siſymbria Mentha rubro folio & flore nigræ Menthæ Lobel. Radicibus eſt fibroſis, multiplicibus, & ſummâ tellure latè vagantibus, geniculatis; unde cauliculi exurgunt quadrati, geniculati, & obſcurè ſæpiùs rubeſcentes, veſtiti folijs atrovirentibus, interdum rubentibus, ad ſingulos geniculos ordinè diſpoſitis, rotundis, propè Menthæ Cardiacæ figurâ: flores purpuraſcentes ſuperiores caulium partes non minùs verticillatim per intervalla coronant, ac ſummitates eorundem, in capitula quaſi ſubgloboſa collectas, decorant: ſemina puſilla rotunda profert. Tota planta vehementi odore caput ferit, etſi non ingrato.

Dodon. 97. fol.
Lob. 271. Adv. 218.
Cæſalp. lib. 11. c. 64. fol. 478.
Lugdun. 675.

Epit. Cam. 268.
Matth. C. Bauh. 526.
C. Bauh. Phytop. fol. 431.
Germ. Hertz-Müntz/ Hertzen-Troſt/ Noriber-(genſibus.

Fuchſ. fol. 110.
Tabern. fol. 68.
Cam. Matth. Germ. 243.
Durant. 948.

Nepeta II. Germanica. Nepetella. I Menta III. Felina.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

NEpetella. Nepeta minor. Nepeta Alpina quorundam Folijs eſt vulgari Nepetâ Germanicâ multò minoribus, anguſtioribus, ſerratis, cauliculis humilioribus, æquè ac florum paulatim parvis rubicantibus guttulis aſperſorum, galeis rarioribus, ſpicatim ſitis, & ut in vulgari albicantibus: ſemen communiori generi par, ſed minutius eſt. A nullo adhuc deſcripta putatur.

Multùm accedit ad Cattariam tenui fol. Cluſ. fol. XXXIII.

Meminit tamen hujus plantæ Camer. hort. Med. fol. 106. nomine tantùm.

German. Kleine Nept.

II

NEpeta peregrina, ſeu Mentha Cattaria peregrina latifolia Lobelij. Caule conſtat quadrangulo, & ſæpiùs bicubitali, ramoſo, in cujus brachijs, Nepetæ vulgaris more, flores albi, verticillatim farcti, oblongam ſpicam extremitates virgarum cingentem efformant: folia ſunt vulgatiore anguſtiora, & ſemper bina ordinè ſibi oppoſita, levi tomento pubeſcentia: radices fibroſæ germinum lateralium ſobole repullulante luxuriant: ſemina cognatæ familiæ reſpondent, illiúsque more extremitatibus apicum candicant.

Vide. Lobel. Obſerv. 276. Adverſ. 220. fol.

Nec admodum, præter florum colorem, abſimilis eſt Dod. Cattariæ fol. longiore pag. 99.

Legatur etiam Lugdun. fol. 909.

German. Frembd Katzen-Kraut / frembde Nept.

Tabern. ſub Mentæ felin. latifol. titulo, fol. 64. lib. 2.

III

MEnta felina & Nepeta Tragi, Herba felis & Cattaria, quòd à felibus valdè expetatur, ut qui ejus folia jucundè, laſciviter tàm accedendo quàm recedendo, tandem contrectent, & avidè depaſcantur. Folia prodeunt ortu oppoſito in caule ſesquicubitali, ramoſo, per intervalla diſsita, Meliſſophylli aut Vrticæ ſpecie, ſed mollia, incana, & ambitu denticulata, &, ceu etiam præcedentium tàm caules quàm flores, odoris acuti: flores juxta foliorum ſinus albi, circulatim ſuperiores ramulos ſimul ac eorum faſtigia ambientes, eminent: ſemina ſequuntur in minutis florum caliculis nigra, Apiaſtro minora: radices ſubſunt fibroſæ, multifidæ, vivaces.

Deſcrib. à Dodon. pag. 99.
Lob. 276. Obſ. Adverſ. 219.
Cœſalpin. lib. 113. c. fol. 472.
Lugdun. fol. 909.
Epit. Matth. 484.
Hort. Camer. 106. fol.
Matth. C. Bauhin. 529. fol.

C. Bauh. Phytop. fol. 431.
German. Katzen-Müntz / Nept.
Trag. cap. 4. lib. 1.
Fuchſ. 165. cap.
Matth. Cam. 248.
Tabern. 64. lib. ſecundo.
Caſt. Durant. 208.

III. *Pulegium aquaticum ſpicatum.* I. Mentha Criſpa. II. *Vrtica Romana.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MEntha criſpa, verticillata, C. Bauhin. Mentha vulgata ſerpens rotundiore folio, Pulegij flore coronato, Lobel. Dioſcorides duas tantùm Menthæ propoſuit ſpecies, ſativam ſcilicet, & ſilveſtrem, quam Menthaſtrum vocant: recentiores tamen, inventa veterum locupletantes, plures enumerant, & ſub illis hanc non poſtremam. Folijs prodit ſaturatæ viriditatis, rotundis, ſerratis, rugoſis, & valdè odoratis, quæ adverſo ſemper poſitu emergunt, è caule quadrangulo nigricante, & parùm piloſo, geniculato; hujus brachia in ſummo floribus purpuraſcentibus ſecundum internodia orbiculatim ambiuntur: ſemina minutiſſima & rotunda, ac rarò invenienda: radix fibroſa eſt, & ſummo ceſpite longius evagans reſtibili fœcunditate ſe profert.

Dodon. 96.
Lob. Obſ. 271. Adverſ. 218.
Icon. 507.
Lugdun. 671.
Matth. C. Bauh. 527.
Phytopin. C. Bauhin. 429.
Germ. Krauſe Müntz / auch Deyment.
Fuchſ. cap. 110.

II

VRtica Romana, & vrtica urens prior. Nulla Vrticarum hac acrior, tàm mordacem pruritum excitat, vel tactu leviuſculo, quare meritò prima habetur, quamvis ad Dioſcorideam primã aſperiorem notis omnibus accedat, atque hac ratione, propter magnam efficaciam, etiam officinarum uſui ſerviat. Caulibus aſſurgit plerumque cubitalibus, aut altioribus, hiſpidis, è quibus folia longis pediculis ordinato ſitu appenduntur, lata, nigricantia, aſpera, pungentia, cæteris Vrticis paulò altius inciſa: horum ad exortum, ſingulis petiolis oblongis, pilulæ villoſæ, ehinatæ, è capitulis aliquot membranoſis, tenuibus & hiſpidis, in unum compactæ, cernuntur, ſemine rotundo, fuſco, compreſſo, & lini modo nitido, refertæ. Radix parùm fibroſa eſt, pallida, annua, inutilis.

Dodon. 151.
Lobel. Obſ. 281. Adverſ. 223.
Cæſalp. lib. 4. c. 15. fol. 156.
Lugdun. 1245.
Epit. Cam. 861.
Hort. Cam. 189.
Matth. C. Bauh. fol. 289.
Phytopin. C. Bauh. fol. 440.
Germ. Welſch oder Römiſch Neſſel.
Trag. lib. 1. cap. 1.
Fuchſ. 37. cap.
Matth. Cam. 395.
Tabern. 234. lib. 2.
Durant. 1063.

III

PUlegium aquaticum ſeu paluſtre ſpicatum quorundam, quamvis prorſus Menthaſtrum Lobelij, vel Mentham agreſtem alteram Tragi referat, caulibus nempe cubitum altis, quadrangulis, piloſis, incanis, folijs lanugine pubeſcentibus, oblongis, & faſtigijs ramulorum in denſas ſpicas floſculorum purpuraſcentium abeuntibus: ſemen Menthæ ſeminibus reſpondet, ut & radices, obliquis germinibus latè proſerpentes.

Dodon. fol. 96.
Lob. 273. Adv. fol. 219.
Cæſalp. lib. 11. c. 64. fol. 473.
Lugdunenſ. fol. 673.
Epit. Cam. 479. fol.
Matth. C. Bauh. 527. fol.
Phytop. C. Bauh. fol. 530.
Germ. Wildmüntz / Roßmüntz.
Trag. l. 1. c. 5.
Fuchſ. 110. cap.
Matth. Cam. 244.
Durant. 596.

II
*Marrubium Creticum angu,
stis folijs inodorum.*

I.
Marrubium vulgare.

III
Mentha Sarracenica.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MArrubium album vulgare. Praſion Diaſcoridis. E duobus Marrubij generibus, albo ſcilicet & nigro, hoc magis in uſu eſt. Caule excurrit ſeſquipedalis altitudinis, ramoſo, quadrato, tenui tomento pubeſcente, cui inhærent folia per intervalla bina, ſubhirſuta, ſubrotunda, incana, rugoſa, leviter denticulata: floſculi albeſcentes ſecundum foliorum geniculos, ſupremas cauliculorum partes verticillatim coronant: radix fibroſa eſt, nigricans, extrinſecus perennis; ſemina ſubrotunda, exigua, nigricantia. Hanc plantam, hybernis potiſſimùm menſibus, Moſchum redolere, Dodon. annotatum reliquit.

Dodon. 88. fol.
Lobel. Obſ. 278. Adverſ. 222. fol.
Cæſalp. lib. 11. c. 26. fol. 447.
Lugdunenſ. fol. 961.
Cam. Epit. 572.
Hort. 96. fol.
C. Bauh. Matth. 605. fol.
Phytopin. fol. 436.

Germ. Weiſſer Andorn.
Trag. lib. 1. cap. 2.
Fuchſ. 225. cap.
Tabern. 240. lib. ſecundo.
Cam. 287. fol.
Matth. Cam. Germ. 287.
Durant. 577. fol.

II

MArrubium Creticum folijs breviuſculis, & magis obtuſis, quâ tantùm figurâ à ſuperiore anguſtifolio Cretico diſcrepat, præterquàm quòd odore deſtituatur, quo ſuperiùs placet.
Germ. Cretiſcher Andorn / mit kurtzen Blätern.

III

MEntha Cræca, Sarracenica, Corymbifera, Laſſulata, Sativa Romana, Herba D. Mariæ, Ageratum latifolium quibusdam. Paſſim à delicioſis ad placentas expetitur, & cultioribus hortis infertur: folia ſortitur majoris Salviæ, aut Betonicæ, ſeu Lapathi, odorata, carnoſa, & ſubalbidæ viriditatis, modicè ſerrata; caules cubito altiores, ramoſos, faſtigiatim floribus corymbaceis Tanaceti facie donatos: radix admodùm fibroſa eſt, & facilè compræhendit, particulis etiam propaganda: ſemina Tanaceto æqualia eſſe feruntur.

Dodon. 294. fol.
Lobel. cui Coſtus hortorum, Obſerv. 174. Adv. 136.
Cœſalpin. ſub. titulo Herb. S. Mariæ, lib. 12. c. 12. fol. 483.
Lugdun. 678.
Cam. Epit. 480.
Hort. Med. 49. fol.
C. Bauh. Matth. fol. 527.

Phytopin. Bauh. 430.
Germ. Unſer Frauen Müntz.
Trag. lib. 1. c. 53.
Matth. Cam. Germ. 247.

II. Calamintha montana vul-
garis.

I. Calamintha montana præ-
stantior.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAlamintha montana præſtantior. Ad Theriacam myſticam ab herbariorum callentiſſimis commendatur, atque hinc è montibus, quibus familiaris, non tantùm hac de causâ, verùm quoque elegantiæ & pulchritudinis merito, quod etiam nobilitate nominis prodit, cicuratam, & in hortos cultiores receptam conſtat. Caules erigit ab unâ radice ſurculosâ, & in novas turiones ſubindè diffusâ, plures quadratos, cubito breviores, quorum geniculis ſingulis bina folia viridia, Meliſſophyllo conformia, longo pediculorum annexu inhærent: flores prope foliorum ſinus, ſimul ac ſummis virgis emittuntur ex oblongis caliculis, ad Meliſſam Tragi magnitudine accedentes, purpurei, quibus ſemina ſuccedunt parva, fuſca, rotunda. Tota planta non ſine gravitate, ſua veolens eſt.

Lobel. Obſ. 274. Adverſ. 219.
Lugdunenſ. 905.
Hort. Med. Cam. 36.
Matth. C. Bauh. 529.
Phytopin. 433.
Germ. Groß Rechte Katzenmüntz.
Tabern. 65. lib. ſecundo.

II

CAlamintha montana vulgaris. Præcedentem caulium altitudine ſuperat, quos æquè radix reſtibilis & latè ſerpens extollit ad cubitalem proceritatem: folia ei indiſcriminatim inhærent, nigrovirentia, ſuperioris Calaminthæ folijs rotundiora: flores pariter ſummis virgis atque foliorum alis ſuſtinentur, multò minores, copioſiores, conjunctim ramoſis pediculis appenſi. Semina præcedenti minora, at copioſiora profert. Reliquis odore graviore eſt.

Vid. Dodon. 98. fol. deſcript.
Lobel. Obſ. p. 274.
Lugdun. 905.
Epit. Cam. 248.
Hort. Med. Cam. 36.
Matth. C. Bauh. 528. fol.
Phytopin. fol. 433.
Germ. Gemein Katzenmüntz.
Tabern. 65. lib. ſecundo.

III. *Coronopus.*

I. Limonium Sÿriacum.

II. *Calamentha Angustifolijs.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LImonium Syriacum Rauvvolffij. Folijs provenit ab unâ radice, exteriùs fuſcâ, oblongâ, & ſenſim gracileſcente, crebris, & in orbem diffuſis, viridibus, parùm piloſis, craſſo & utrinque prominente nervo in medio notatis, ac frequentium diviſurarum profunditate quadantenus Aſplenum mentientibus: inter illa attolluntur caules aliquot, cubito breviores, ſubhirſuti, & appendiculis alatis ac leviter plicatis obſepti: alarum verticibus tria alia anguſta & triangula folia affiguntur, juxta quæ extremi ramuli faſtigiuntur in multas alatas virgas, loculos ſeu thecas oblongas, hiſpidas, confarctas producentes, quibus ſingulis coagmentatim inſerti cernuntur aliquot tenues membranacei, ſtriati, caliculati, & ſecundum oras tenuiter fimbriati floſculi, dilutè cœrulei, immarceſſibiles, quorum plerique ex umbilico alium floſculum proſilientem altiùs attolunt, quinis foliolis niveis, & aliquot ſtaminulis concoloribus conſtantem: ſemina ſubnaſcuntur parva, fuſca, & Bromi ſterilis pericarpio liberatis ſeminibus aliquantùm conformia, minora, graciliora.

Valde rara & elegans eſt planta, & deſcribitur exactiſſimè.
à Cluſio in Curis poſterior. fol. 33.
In Itinerar. Rauvvolff. fol. 314.

Lugdunenſ. in append. fol. 35.
Caſp. Bauhin. meminit. in Phytopin. fol. 356.
German. Syriſches Limonium.

II

CAlamenthum odore Pulegij. Radicibus multifidis, tenuibus, fibroſis, innituntur caules quadranguli, ſubhirſuti, amicti per intervalla continuatâ ſerie folijs, Pulegio vel duplo interdum majoribus, ſubrotundis, & nonnihil hirſutis, margine ſerratis, ac mutuò ſibi oppoſitis: flores copioſi, pallidè cœrulei aut purpuraſcentes, cognatis generibus ſimiles, odore verò ſuo, ſimul ac fomrâ, Pulegium exæquantes, à medio caulis uſque ad cacumen inter folia exeuntes: poſt ſe relinquunt minuta, rotunda, fuſca ſemina, congenerem familiam prodeuntia. Convenit omninò cum Lobelianâ Calaminthâ alterâ folijs maculoſis, odore pulegij, niſi quòd in noſtrâ nullas adhuc animadvertimus maculas, forſan regionis & culturæ genio abactas.

Vid. Dodon. Pempt. 1. lib. 4. fol. 98.
Lobel. Obſerv. 275. Adv. 219.
Cæſalpin. lib. 11. c. 61. fol. 472.
Lugdunenſ. 905.

Epit. Cam. 481.
Hort. Med. Cam. 33. fol.
Matth. C. Bauhin. 529. fol.
Phytopin. Matth. 432.

German. Wilder Poley.
Matth. Cam. fol. 247.
Durant. 168.

III

COronopus ſativus, Herba ſtella, ſeu Cornu cervinum Dodon. Folijs prodit Lanceolatâ, ſeu Plantagine minore, paulò anguſtioribus, & in aliquot falcatas lacinias, cervinorum cornuum ſpeciem mentientes, fiſſis, hirſutis, ac humi orbiculariter ſtratis. Inter illa aſſurgit hirſutus, & folijs omninò deſtitutus, cauliculus, pedem altus, cujus cacumen in ſpicam oblongam, Plantaginis majoris inſtar, deſinit, ejuſdem ritu floſculis pallidiuſculis, exiguis, farctam, & poſt illos, ſeminibus Plantagini cognatæ conformibus, minutis, pallidè rubentibus, refertam: radix ſubeſt unica, fibris capillata, gracileſcens.

Dodon. 109.
Lobel. 239. Adverſ. 186.
Cœſalp. lib. 8. c. 19. fol. 329.
Lugdunenſ. 669.

Hort. Camer. 276.
Matth. C. Bauhin. 353.
Phytopin. Bauhin. 353.

German. Kraenfuß / Hirſchhorn-Salat.
Trag. 37.
Fuchſ. 179. cap.

Tabern. 375.
Matth. Cam. fol. 146.
Durant. 276.

I.
Baſilicum Indicum macu-
latum.

II.
Baſilicum Medium.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

BAſilicum & Ocimum Indicum, ſeu Hiſpanicum maculatum. Caulem ex radice non magnâ, nec admodum fibroſâ, attollit ſeſquipedem longum, quadratum, leviter piloſum, ex atro virore obſcurè purpuraſcentem, qui rurſus, juxta geniculos ſuos, in aliquot adnatas virgas brachiatur, gerentes folia ſibi invicem correſpondentia, modicè ſerrata, duos quandoque digitos lata, è longitudine ſubrotunda, ſucculenta, lævia, viridia, purpureis latis maculis ſupernè infecta, inferiùs atropurpuraſcentia: ſummæ alæ in ſpicam excreſcunt atrorubentem, nempè ex foliolis atrorubentibus, verticillos floſculorum, Ocimorum ſpecie albicantium, & paulatim rubeſcentium, ſubindè fulcientibus, digeſtam: ſemina ſuccedunt nigricantia, ſubrotunda, parva, aliorum Ocimorum ritu, quos tota planta odore exæquat.

Deſcribitur à nullo; admodum autem conformis eſt Ocimo criſpo Indico Cluſij, cujus alibi mentio fit, in ſuo loco, convenientibus Autoribus appoſitis.

Germ. Indianiſch roth Baſilien.

II

BAſilicum ſeu Ocimum medium vulgatis. Formâ priori ſatis ſimile eſt, magnitudine tamen multò inferior, veluti etiam odore remiſſiore, certoquin folia gerit dilutè viridia, Mercuriali ſimiliora, carnoſa, floſculos obſcurè candicantes: ſemen ſubrotundum, parvum, nigricans, quod in pleriſque officinis noſtratibus obvium eſt.

Dodon. 258. pag.
Lobel. Obſ. 288. Adverſ. 215.
Cæſalp. ſub Ocimi tertij titulo, lib. 11. c. 59. fol. 469.
Lugdunenſ. 680.
Epit. Cam. 309.
Hort. Med. Cam. 108.
Matth. C. Bauh. 407. fol.
Phytopin. Bauh. 426. fol.

Germ. Gemeine mittel Baſilien.

Trag. cap. 8. lib. 1.
Fuchſ. 208.
Matth. Cam. 164.
Tabern. 57. lib. ſecundo.
Durant. 661.

II. *Ocimum Crispum viride*

I. Ocimum latifolium magnum

III. *Ocimum minimum car phyllatum.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

OCimum latifolium magnum. Ocimi Indici propè repræſentans faciem, caulem edit planè viridem, quandoque obſcuro rubore ac ſaturato infectum, folia Mercuriali breviora, & latiora, viridia: flores albeſcentes, congenerum ſpecierum fragrantiam, æquè ac tota planta, ſuaviter referentes: radix fibroſa eſt annua, ſemina ſuperiori Ocimo æqualia.

Reſpondet Ocimo Caryophyllato maximo C. Bauh. Phytopin. fol. 425. quod Ocimus in viridarijs Alexandriæ Alpino eſt, pag. 25. de plantis Agyptiac.

Germ. Gantz grün breitbläterichter Baſilien.

II

OCimum criſpum viride. Proceritate etiam medio vulgatiori cedit, & nondum pedem æquat, folijs verò ei non omninò diſpar eſt, viridibus nempe, & fimbriato ambitu criſpatis, odore jucundo, & ferè inter Caryophillatum & Citratum quiddam confuſius ſpirantibus: flores albicant, ſemina & radix parvitate tantùm diſcrepant.

A nullo adhuc proditum.

Germ. Krauſe Baſilien.

III

OCimum minimum Caryophyllatum. Nanum, ſeu Pumilum, & Ocimum alterum tenuifolium Cœſalpini. Folia mittit Serphylli (in quod etiam Ocima degenerare Theophraſtus retulit) ſeu potius Amaraci, in cauliculis, ex unâ radiculâ fibratâ, nondum palmaribus, & paulò ſuperiùs creberrimo ſtipatu inter ſe condenſatis, ac quaſi in conglomeratam orbis ſpeciem collectis: flores parvi ſunt reliquorum Ocimorum effigie, cum Caryophyllis aromaticis fragrantiâ, & odoris jucunditate, certantes: ſemina familiam ſuam etiam minutis granis fatentur.

Dodon. fol. 278.
Lobel. Obſerv. 269. fol. Adverſ. 215.
Cœſalp. lib. II. c. 59. fol. 469.
Lugdunenſ. 681.
Epit. Cam. 310.
Hort. Med. Cam. 108.
Matth. C. Bauh. 407.
Phytopin. 426.

Germ. Klein wolriechend Negel-Baſilien.

Trag. c. 8. lib. 1. quoad deſcriptionem.
Matth. Cam. 165.
Tabern. 57. lib. ſecundo.
Durant. 663.

III. Thlaspi Cappadocicum flore albo

I. Teucrium Verum

II. Thlaspi Cappadocicum flo: incarnat.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

TEucrium verum, & Teucrium alterum Matthioli, & Teucrium fruticans 1. Cluſio, ab illo exactè deſcriptum. Teucro ob inventionem nomen debet, Plinio ſuggerentè. Ut radice lignoſâ & fibratâ, ſic quadratis, lignoſis, quàm plurimis fruticat virgis, quas folia veſtiunt, Triſſaginis magnitudine, bina ſibi invicem oppoſita, margine ſerrato, Chamædryos modo rugoſa, pronâ parte virore ſaturo ſplendentia, ſupinâ verò palleſcentia, non ingrati odoris: flores in ramulorum extremis ſpicatim ſe offerunt, hiantes, Chamædryn vulgatiorem marem formâ referentes, coloris albicantis: ſemina ſuccedunt parva, rotunda, obſcurâ nigredine prædita.

Dodon. fol. 43.	Matth. C. Bauh. 596.
Lobel. Adv. 208.	Phytopin. 471. fol.
Cæſalp. lib. 8. c. 41. fol. 455.	German. Groß Barthengel.
Lugdunenſ. 1166.	Fuchſ. 322. cap.
Cluſ. 348.	Tabern. fol. 97. lib. 2.
Epit. Cam. 566.	Matth. Cam. 281.
Hort. Cam. 167.	Durant. 98.

II

THlaſpi Cappadocicum, vel Creticum, flore incarnato ſeu rubeſcente, vel Thlaſpi Candiæ umbelliferum, Iberidis folio, Lobel. Folia oblonga, leviter ſerrata, Iberidi quadantenus reſpondentia, alternatim exeunt in caule pedali, ramoſo, cujus extremitates umbellatâ ſerie, Sambuci paluſtris in morem, ſuſtinet floſculos, ex candido luculenter rubeſcentes, ſeu purpuraſcentes: ſemen ſervatur in folliculis bifidis, parùm compreſſis, ſubrubeſcens, planum, fervorem guſtu prodens.

Dodon. 701.	Matth. C. Bauh. 428. fol.
Lobel. Obſ. 180. Adverſ. 75.	Phytopin. Bauh. 165.
Coeſalp. lib. 8. c. 77. fol. 367.	Germ. Leibfarb Cretiſcher Baurenſenfft.
Lugdunenſ. 663.	Tabern. lib. ſecundo. fol. 172.
Cam. Hort. Med. fol. 168.	Cam. Matth. Germ. 177. fol.
Epit. Cam. 339.	Durant. 992.

III

THlaſpi Capadocicum, vel Creticum, floribus candidis, quo colore unice à ſuperiore differt, non tamen adeò rarum, ut illud, quod luteo flore in horti Bembiani Catalogo ſe animadvertiſſe C. Bauh. prodit.

Germ. Weiſſer Cretiſcher Baurenſenfft.

II. Dentaria anguſtifolia baccifera peculiaris.

I. Helichryſon Creticum.

III. Ocimastrum noctiflorum flo. albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

HElichryſum Creticum. Stœchas Citrina Cretica Camerar. Helichryſum Orientale C. Bauh. Radice brevi, ſubnigricante, caule lanuginoſo, foliíſque albicantibus, tomentoſis, oblongis, Stœchaden citrinam vulgarem affectat, niſi quòd latiora & vegetiora ſint; flores quoque aurei nitentes conveniunt, ſed multis virgarum incanarum, quaſi ab umbellâ divulſarum, faſtigijs inſidentes, Bellidis plenæ ritu densè orbiculatímque imbricato farctu coacti, ſuam elegantiam etiam aridi in plurimos annos conſervantes.

Epit. Matth. Cam. fol. 790.	Germ. Cretiſcher Reinblumen.
Matth. C. Bauh. fol. 736.	Cam. Matt. Germ. 364.
Phytopin. C. Bauh. fol. 513.	Durant. quo ad iconem, 975.

II

DEntaria anguſtifolia, baccifera, peculiaris. Radix obliquè procedens, multis dentatis carnoſis ſubalbicantibus articulis coagminata, indequè propagines fundit, atque caulem unum atque alterum erigit rotundum, lævem, cubitalem, circa quem arctâ ſede alternatim folia oblonga, lævia, Ptarmicæ modo tenuiter circum ſerrata, & mucrone finita, porriguntur, ſaturati viroris, ac juxta exortum ſingulorum craſsèſquamati ſubobſcurè purpuraſcentes bulbuli: flores in cacumine emicant faſciculatim, floribus Leucoij, vel Bulbonac, Lunariæ Græcæ dictæ, conſimiles, albidi, quadrifolij; ſemina non vidi, in corniculis, æquè ac bacciferæ Dentariæ quartæ, Heſperidum ſemina referentia, ferre, tàm non ſcio, quàm conjicio.

A nullo Herbariorum deſcripta. | Germ. Frembd Zahnwurtz.

III

OCimaſtrum nociflorum, albo flore. Radix non altè deſcendit, mediocris gracilitatis & biennalis eſt, caulem ferens nondum cubitalem, ex intervallis geniculatum, cui folia inhærent pari utrinque ſitu, Saponariæ folijs anguſtiora, & parùm hirſuta (aut in Lychnide ſylveſtri albâ, quam & multi floram in hortis colimus) oblongata, & ſtricto mucrone finita: flores è ſummis ramorum ſinubus emiſſi caliculi ſtriati, ſubhirſuti, atque glutinoſo humore adeò obliti, ut muſcas minutas, & alia inſidentia animalia cohibeant, ſubminiſtrant, Saponariæ ejusdem æmulos, circa ſummas oras bifidis folijs, & modicè extremitatibus ſuis punicantibus, conſtantes; noctu tantùm & humidioris aëris afflatu odorem ſuaviſſimum emittentes, explicati: ſemen ſuccreſcit ijsdem caliculis oblongis, & mediâ parte magis tumentibus, ſuperiùs quodammodò dentatis, quaſi in racemum compactum conglomeratum, maturitate, cineracei coloris exiguum, alijs Lychnidibus ſimile.

Cam. tantùm habet Hort. Med. fol. 93. & 109.
Icon. 34.
Phytopin. C. Bauh. 384.
Germ. Weiß Widerſtoß/ ſo bey Nacht blühet.
Cam. Matth. Germ. 344.

OCTAVUS ORDO

COLLECTARUM PLANTARUM ÆSTIVALIUM.

III. *Salvia minor pinnata.* II. *Salvia Hiſpanica flo: albo.* I. Salvia maior latifoliis flore cæruleo.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SAlvia major. Radix unica, fibroſa, lignoſa, ſubnigricans, fundit caules plurimos, ſesquipedales, ac altiores, quadratos, lignoſos, ramoſos, per quos temerè ſparguntur folia, Verbaſci ſylveſtris ſeu Menthæ Græcæ quadantenus æmula, anguſtiora tamen, oblonga, rugoſa aliquantum, ad cinereum colorem vergentia, ac, ut cum Dod. & Matthiolo loquar, attritorum indumentorum ſcabritiem referentia, nec odore ingrata: flores ſuperiores ramulos ſpicatim exornant, denticulatis & ſtriatis caliculis, falcatâ Aquilini roſtri ſpecie prodeuntes, Hormino ſylveſtri pares, è cœruleo purpuraſcentes: ſub quibus conduntur ſemina rotunda, illis deciduis, per maturitatem ſubnigricantia.

Dodon. 288.
Lobel. Obſ. 299. Adv. 239.
Cœſalp. lib. 11. c. 15. fol. 440.
Lugdun. 879.
Epit. Cam. 475.
Hort. Med. 151.
Matth. C. Bauh. 524.

Phytopin. Bauh. 449.
Germ. Groß breiter Garten Salvey.
Trag. 16. cap. lib. 1.
Fuchſ. 92. cap.
Tabern. 88. lib. 2.
Cam. Germ. 242.
Durant. 886.

II

SAlvia Hiſpanica. Breviore, nec tàm latâ eſt foliorum, nonnunquam pinnatorum, ſpecie, ſed odore fragrantiſſimo cognatis generibus omnibus præſtat, floribus erat candidis, ſemine prædictæ ferè reſpondebat.

Cam. Hort. Med. 151.
Phytopin. fol. 450.

Germ. Edel Spaniſch wolriechender Salvey.
Tabern. 88. fol. lib. ſecundo.

III

SAlvia pinnata minor. Salvia nobilis & Sphacelus Theophraſti. Folijs eſt anguſtioribus, auriculatis, & Lavendulæ anguſtifoliæ concoloribus, ut & ſecundum omnes partes ſuperioribus minor ac albidior, floribúsque candicantibus. Aliàs cognata genera diffiteri nequit.

Lobel. Obſ. 299.
Cœſalp. ſub Lentis ſylveſtris ſpeciefol. minore, lib. 11. c. 15. f. 441.
Lugdunenſ. 880.
C. Epit. 476.
Hort. Med. 151.
Matth. C. Bauh. 524.
Phytopin. 450.

Germ. Kleine Spitz oder Creutz Salvey/ mit weiſſen blumen.
Trag. 16. c. lib. 1.
Fuchſ. 92. cap.
Tabern. 88. lib. 2.
Cam. Epit. Germ. 242. & 243. in textu.
Durant. 887.

II. *Horminum Syriacum.*

I. Horminum hortense.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

HOrminum hortenſe, Sclarea dictum. Gallitricum ſativum Trago. Orvala Dodonæi. Horminum Dioſcoridis, & Horminum majus odoratum Matthiol. in Epitom. Caulis ab unâ radice emittitur multiplex, ſeſquicubitalis, quadrangulis, ſubhirſutus, quem æquali ortu ambiunt folia, Hormino ampliora, latiora, hirta, & ante illius exortum humi ſtrata: ejus verò flores in alis ſparſis, & ſuperiùs quaſi ſpicatis, ac folijs parvis, in mucronem abeuntibus, per intervalla cinctis, verticillatim quaſi prodeunt, è cœruleo albeſcentes, Salviæ ſpecie, quibus ſemen ſuccedit, ſubtùs pixidulis denticulatis incluſum, ſubrotundum, & leniter compreſſum, glabrum, nervulis diſcurrentibus nonnunquam obſitum, obſoletè flaveſcens.

Dodon. fol. 290.
Lobel. Obſerv. 330. Adverſ. 240.
Cœſalp. lib. 11. c. 17. fol. 442.
Lugdunenſ. 966.
Epit. Cam. 630.
Hort. Medic. 156.
Matth. C. Bauh. 366.
Phytopin. C. Bauh. 452.

Germanicè, Garten-Scharlach/oder Muſcateller-Kraut.

Trag. lib. 1. cap. 15.
Fuchſ. 215. cap.
Tabern. 91. fol. ſecundo lib.
Cam. Matth. Germ. 305.
Caſtor. Durant. 908.

II

HOrminum Syriacũm Camerarij, Biſermas ejuſdem. Amañ quorũdam. Sclareæ formâ non eſt abſimile, ſed humilius, & folijs ſenſim anguſtioribus, initiò ſubhirſutis, ac poſtmodùm levioribus, ac quandoque parùm in ambitu ſinuoſis, ſeu plicatis: flores pariter è ſtriatis pixidulis erumpunt falcati, albi, ſtylo umbilici medio obſcurè rubicundo prominente inſigniti, grato odore & Ocymo proximo: radix ſubeſt annua, ſemen obſoletè cinereum, Sclareæ effigie compreſſum, & nigris nervulis liratum, facilè ſuum genus reparans.

Cam. Hort. Med. fol. 28.
Matth. C. Bauh. 366. fol.
Phytopin. C. Bauh. 452.

Germanicè, Syriſcher Scharlach.

I.
Aethiopis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

AEthiopis Phlomitis Lobel. Cotonaria. Hæc eſt illa planta mirabilis, cujus injectu flumina exiccari, attactu clauſa omnia aperiri, ſuperſtitio Pliniana tradidit. Radix craſſa, fibroſa, biennalis, folia mittit Thapſo barbato non admodum diſparia, lata, multâ lanugine molli pubeſcentia, ferè per terram ſtrata, atque per margines, in ſinus ſerratos & ſenſim acutos finientia; altero poſtmodùm anno, oblongis, craſſis pediculis in caulem extolluntur cubitalem, alatum, uſque dum valdè tenuem figuram conſecuta, per brevia intervalla, geminâ utrinque ſerie interſpargantur ſpicis alatis, è caule ſparſis, quæ verticillis florum albicantium, Sclareæ conformium, longo ordine obſidentur: ſemina poſt ſe relinquunt, in fuſcum colorem ex flavedine inclinantia, & nervulis tenuiter obſita, ſubrotunda, & ſubtus anguloſa.

Dodon. Pemp. 1. lib. 5. c. 32. fol. 148.
Lobel. Obſ. 304. Adv. 243.
Cœſalp. lib. 11. c. 19. fol 443.
Lugdunenſ. 1306. fol.
Cam. Epit. 886. fol.
Hort. Med. 6. fol.
Matth. C. Bauh. fol. 804.
Phytopin. fol. 459.

Germanicè, Mohrenkraut.

Tabern. 266. lib. 2.
Cam. Germ. 405.

1\. Colus Iovis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

COlus Iovis. Horminum unctuoſum. Orvala tertia Dodonæi. Melinum putatum Cœſalpini, Galeopſis lutea Lugdunenſis. A radice perenni, & denſè fibratâ, ſurgunt caules ſesquicubitales, quadrati, glutinoſi, ramoſi, ſepti folijs, Vrticâ aut Trachelio maximo longioribus, ſubhirſutis, atrovirentibus, juxta baſim ſinuatis, & ſerrato ambitu ſenſim in mucronem tendentibus: his in alarum ſurculis alia minora ſuccedunt, uſque ad ſuperiora brachia, in ſpicas latas, & oblongas diviſa, onuſtas floribus luteopallidis buxei coloris, Lamiorum ſeu Horminorum more ſuperiùs falcatis, inferiùs trifido labro prominente conſtantibus, ac undique vix conſpicuis maculis nigricantibus latè conſperſis: è medio illorum incurvata tenuia ſtaminula albicantia eminent: ſunt autem prorſus cum ſuperioribus, tàm caulis quàm foliorum, ſummitatibus unctuoſo glutine referti, & Camphoræ odorem evidenter æmulantur: ſemina in oblongis florum vaſculis latent, parva, oblonga, fuſca, intus albida.

Dodon. 291.
Lobel. Obſ. 301. Adverſ. fol. 241.
Cœſalpin. lib. 11. c. 20. fol. 443.
Lugdunenſ. fol. 1248.
Cluſ. xxix. fol.
Hort. Cam. 45.
Phytopin. C. Bauh. 452.

Germanicè, Gelb Scharlachkraut/ reucht wie Campffer.

II. Bugloſsum Italicum flore albo.

I. Bugloſſum semper virens Hiſpanicum latifolium

III. Bugloſsum Italicum flo: cœru

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

BUgloſſum ſempervirens Hiſpanicum latifolium, flore cœruleo. Folia lata, aſpera profert, & Borraginis æmula, quorum novella maculis albicantibus plerumque notantur, dein atrovirentia, cauli inherentia cubitali, aſpero: ex illorum ſinubus adnata emergunt, in cacuminibus ſuis gravida floſculis cœruleis elegantiſſimis, Bugloſſæ vulgari propemodùm paribus, & illius more caducis: radix ſubeſt fibroſa, brachiata, valdè vivax: ſemina conformia, multò minora, & nigricantia.

Lobel. Adverſ. 247.
Lugdunenſ. 581.
Cæſalp. 433. fol. lib. II. c. 4.
Meminit Matthiol. in textu, edit. Bauh. f. 825.
Cam. Hort. Med. fol. 30.
Phytopin. C. Bauh. 493.
German. Spaniſch braitbläterīcht Ochſenzungen.
Tabern. fol. 128. lib. ſecundo.

II

BUgloſum Italicum fl. albo. Colore tantùm rariore variat, naturâ & effigie idem cum ſequenti eſt, cujus Autores & deſcriptionem apponemus.
Weiſſe Welſche Ochſenzungen.

III

BUgloſſum Italicum flore cœruleo. Radice fulcitur prolixâ, foris nigricante, perenni, intus albâ, duci, & ad edendum & medendum, ut Lobel. habet, natâ; cujus caput excreſcit in folia, Echio longiora, latiora, viridia, aſpera; atque inter illa enaſcuntur caules aliquot cubitales, ſupernè brachiati, hiſpidi, in faſtigijs longo & aſſiduo ordine exhibentes floſculos primùm purpuraſcentes, & poſtmodùm in elegantem cœruleum colorem abeuntes, quos ſemen ſubſequitur nigrum, rugoſum, ſuperiori ſpecie majus, & obſcuram capituli ſerpentini figuram referens.

Dodon. fol. 616.
Lobel. Obſ. 310. Adv. 246.
Cæſalp. lib. 11. c. 2. fol. 432.
Lugdunenſ. fol. 579.
Cam. Epit. fol. 915.
Hort. Med. 30. fol.
Phytopin. C. Bauh. 494.

Germ. Welſche Himmelblaue Ochſenzungen.
Trag. lib. I. cap. 77.
Fuchſ. cap. 129.
Tabern. 129. fol. lib. ſecundo.
Cam. Matth. fol. 340.
Durant. fol. 157.

II. Cÿnogloſsum vulgare.

I. Bugloſſum vulgare violaceo & albo colore.

III. Cÿnogloſsum Narbonenſe.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

BUgloſſum vulgare noſtrum. Italico priori cognatum eſſe, par facies etiam anguſtiore foliorum habitu teſtatur, aſperitate tamen noſtrum diſcrepat, nec tàm procerè aſſurgit: flores in adnatis ramorum ſurrectis ſuperiorum modo longâ ſerie diſponuntur, è cœruleo purpuraſcentes, & quandoque violacei, & locis quibusdam omninò albi: ſemen tantùm prædictis minus, figurâ non adeò diverſum.

Lege Autores ſub Bugloſſo Italico citatos.

Germ. Gemeine Ochſenzungen.

II

CYnogloſſum vulgare. Folia profert lata, majoris Bugloſſi ritu, villoſa tamen, tactu mollia, & exili lanugine pubeſcentia, effigie Linguæ Caninæ æmula, atque è glauco virentia, fœtorem murinum aut catulorum (maximè ſi novella ſunt) non obſcurè prodentia, quæ ſine pediculis in caule plusquàm cubitali ſparguntur, ramoſo, & tereti, exornato faſtigiatim floribus obſoletè puniceis, purpuraſcentibus, Bugloſſi florum magnitudine, quibus ſingulis ſuccedunt quaterna ſemina depreſſa, ſeu mavis, lappacei ſubrotundi Echini, ſimul coherentes, & ſtylum prominentem cingentes, pertinaci adhæſu veſtibus ſe implicaturi: radix longa eſt, obſoletè ſubrubeſcens, ac ſubtus multis fibris gracileſcit.

Vid. Dodon. fol. 53.
Lobel. 313. Obſ. 250.
Cæſalp. lib. 11. c. 13. fol. 439.
Lugdunenſ. 1262.
Cam. Epit. fol. 917.
Phytopin. 496. fol.

German. Hunds-Zungen.
Fuchſ. 155. ubi videtur Echion potius ſubſtituere.
Tabern. 408. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. fol. 343.
Durant. fol. 310.

III

CYnogloſſum Narbonenſe, anguſtioribus multò eſt folijs, & mollicie magis manibus blandientibus, ac nonnihil incanis: flores quoque minores ſunt, & dilutè punicantes: ſeminum clypeoli pari formâ & ritu, quo in prædicto Cynogloſſo, conjunguntur: radix oblonga eſt, ſenſim gracileſcens & biennalis.

An Cynogloſſ. puſillum Narbonenſ. Adv. p. 250. Icon. 581.
V. Cluſ. fol. CLXII.
Cam. cui Creticum dicitur, Hort. Med. fol. 52.
Phytopin. C. Bauh. fol. 497.
Germ. Frembde Hunds-Zungen von Narbona.

III. Symphytum flore pallido.

I. Symphytum maius flore purpureo.

II. Symphytum maius flo. rubro.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SYmphytum majus flore purpureo. Conſolida major. Alum Alus Lobel. Radicibus nititur craſſis, multifidis, foris nigricantibus, intus ſucco glutinoſo gravidis, à quibus eduntur folia, Bugloſſo majori proxima, ſed latiora, hirſuta, ſubaſpera, atrovirentia, absque pediculis cauli inhærentia, anguloſo, ſtriato, bicubitali, & in brachia diremto, in quorum ſummitatibus flores viſuntur tenues, oblongi, concavi, nutantes, ſupernè quinque partitim diviſi, nec multùm abſimiles hiantibus floſculis Pulmonariæ Plinianæ, nunc coloris purpurei nigricantis, nunc hilariore purpurâ nitentis, quandoque in diverſis plantis rubri, interdum luteo palleſcentis, aut albidi: ſuccedunt ſemina ſubrotunda, tumida, nigricantia.

Dodon. 135.
Lobel. Obſ. 315. Adverſ. 251.
Cœſalp. lib. 11. c. 7. fol. 435.
Lugdunenſ. 1074. fol.
Cam. Epit. fol. 700.
Cam. Hort. 45. fol.
Matth. C. Bauh. 683. fol.
Phytopin. C. Bauh. fol. 500.
Germ. Wallwurtz/oder Schwartzwurtz/mit Purpurfarben Blumen.
Trag. cap. 79. lib. 1.
Fuchſ. cap. 266.
Tabern. 361. lib. ſecundo.
Cam. Germ. Matth. 327. fol.
Caſt. Durant. fol. 265.

II

SYmphytum majus fl. rubro. Tantum in colore florum diverſitas eſt, ſuperiùs prodita.

Germ. Wallwurtz/ mit rothen Blumen.

III

SYmphytum fl. pallido, præter illum colorem albeſcentem, nihil à prædictis diſcrepans: hanc quidem fœminam, illam vero, quæ purpureo flore placet, marem vocat.

Lobel. Adv. fol. 251.
Germ. Bleichweiſſe Wallwurtz.

II. *Hÿosciamus albus.*

I. Hyoſciamus vulgaris.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

HYoſcyamus vulgaris niger dictus. Faba ſuilla. Dens Caballinus Cœſalpini. Altercum, Herba Apollinaris. E radice albicante, craſsâ, & parùm fibroſâ, provenit caulis craſſus, ramoſus, cubito procerior, villoſus, quem impari ſitu veſtiunt oblonga, pinguia, & quadantenus lanuginoſa folia, marginibus larciniata, &, ut benè habet doctiſſimus Lobelius, diviſuram pedis anſerini, ſeu Atriplicis latifoliæ, referentia. Summum verò ejus faſtigium contractum, ſe explicans inter folia, tàm in caule quàm in adnatis lateralibus, ſeriatim promit flores, circa umbilicum purpuraſcentes, è flavo pallidos, & varijs obſoletè purpuraſcentium nervulorum reflexibus & gyris obſitos, fœtidi & viroſi, non minus ac tòta planta, odoris: hos marcidos excipiunt, Balauſtij formâ, vaſcula, ſeu calathi oblongi, teretes, ventricoſi, ſupernè (pro ratione foliorum, quot in floribus numerantur) in quinque lacinias cuſpidatas rigentes directi, & operculo duriuſculo occluſi, quod, maturitate tandem reſolutum, ſemina effundit papaveris colore, depreſſa, exigua, copioſa.

Dodon. 447. fol.
Lobel. Obſ. 139. Adv. 107.
Cœſalp. c. 65. lib. 8. fol. 345. 346.
Lugdunenſ. fol. 1716.
Cam. Epit. 807.
Thal. Harcyn. Saxonothuring.
Matth. C. Bauh. f. 750. (fol. 56.

Phytopin. Bauh. 304. fol.
Germ. Gemein Bilſenkraut/oder ſchwartz Bilſenkraut.
Trag. cap. 41. lib. 1.
Fuchſ. 324. cap.
Tabern. 279. fol. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 372. fol.
Caſtor. Durant. 460. fol.

II

HYoſcyamus albus. Facie germanâ cognationem prodit, folijs licet latioribus ſit, rotundioribus, & tactu veluti oleoſis, mollioribus, hirſutis, viridibus: flores pari formâ & ſitu oriuntur, minores, & è pallore albeſcentes: ſeminum caliculi quoque reſpondent, citra rigentes cuſpides: ſunt autem in illis granula pauca, depreſſa, ſcabra, prædicto magis palleſcentia.

Dodon. fol. 448.
Lobel. Obſ. 139. Adverſ. 107.
Cœſalp. cap. 63. lib. 8. fol. 345. & 346.
Lugdunenſ. fol. 1717.
Cam. Epit. 808.
Cam. Hort. 77.
Matth. C. Bauh. fol. 750.
Phytopin. C. Bauh. fol. 304.
Germ. Weiß Bilſenkraut.
Trag. cap. 41 lib. 1.
Tabern. 279. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 372. fol.
Caſtor. Durant. 460. fol.

I. Heleborus albus flore herbaceo.

II. *Helleborus albus flore atro, rubescens.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

HElleborus albus floribus herbaceis. Radix albida, craſſa, è tumenti nodoſo capite in multas ſubtùs fibras diperſa, caulem edit bicubitalem, rectum, firmum, glabrum, obvolutum tunicis foliorum, Plantagini ſeu Gentianæ majori (cujus etiam convictu potiſſimùm gaudere Lobelius aſſerit) reſpondentium: ſed majora ſunt, pallidè virentia, ſubhirſuta, liratim ſtriata, & in plicas veſtium modo ſe contrahentia, mucrone finiuntur: atque per frequentes horum amplexus gracileſcens exurgit in ſpicas virgatas, recematim refertas condenſatis floſculis radiatis, è ſenis anguſtis folijs herbaceis, pallidiuſculis, ſtriatis, & totidem in umbilico ſtaminulis digeſtis. Succedunt anguſtæ ſiliquæ, lato nonnihil & acuminato ſemine gravidæ.

Dodon. 379.
Lobel. Obſ. 167. Adv. 131.
Cœſalp. lib. 15. cap. 27. fol. 580.
Lugdunenſ. 1632. fol.
Epit. Cam. 939. fol.
Hort. Med. Cam. 72. fol.
Matth. C. Bauh. 843.
Phytopin. 342. fol.

Germ. Weiß Nießwurtz / mit grünlechten Blumen.

Trag. lib. 1. cap. 136.
Fuchſ. 104. cap.
Tabern. 392. lib. ſecundo.
Cam. Germ. 420. fol.
Durant. 340. fol.

II

HElleborus albus flore atrorubente. Formæ parilitate facile ſe prædicto affinem oſtendit, licet aliquando procerius aſſurgat, folijs anguſtioribus & floribus atrovirentibus placeat.

Autores, ſuperiùs citati, & huc pertinent.
German. Weiſſe Nießwurtz / mit ſchwartzrothen Blumen.

II. Ændrosæmum fœditum seu Tragodes.

I. Siciliana.

III Hypericon

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SIciliana, Clymenum Italorum Lobel. Androſæmum Dodonæi. Caules cubitales quandoque ſubrubentes, firmi, fruticoſi, rotundi, & nonnihil ſtriati, rectà attolluntur à radice fuſcâ, durâ, lignoſâ & divaricatâ, continuâ ſerie ab imo uſque ad ſummum, æquali ſitu frequentibus exornati folijs carnoſis, guſtu & olfactu reſinam prodentibus & ramos tantùm non amplectentibus, Periclymeno minùs perfoliato paribus, ac ſupernè ſaturato virore, ſubtùs cæſio palleſcente præditis. Iuxta vertices lateralia ſurgunt adnata, ſeu brachia, quæ in oblongis & ſparſim coacervatis pediculis aliquot ſuſtinent floſculos luteolos, ſenis folijs, & parvis ſtaminulis concoloribus, teretem umbilicum ambientibus, ac ſub his alijs tot numero vireſcentibus folijs, ſubſtratis conſtantes: defluentibus tandem luteis folijs, umbilicus in ovale capitulum extumeſcit, quod initiò viridè eſt, pòſt ruborem, & denique omninò nigredinem contrahit, atque, ex maturitate diſrumpens, ſemina minuta, fuſca, oblonga, Hyperico non diſſimilia, exhibet.

Dodon. 79.
Lobel. 357. Obſ. 279.
Cœſalp. lib. 9. c. 43. fol. 395.
Lugd. 1156. & 1157. ſub binis Iconibus.

Cam. Hort. 15. fol.
Phytopin. C. Bauh. 546.
Germ. Sicilianiſch Grundtheil/oder S. Cecilia-(naekraut.
Tabern. 435.

II

ANdroſæmum fœtidum, ſeu Tragôdes, Androſæmo vulgari noſtro aliquantùm reſpondet, ſed folijs minoribus conſtat, anguſtioribus, glabris, viridibus, caulibus lignoſis, fruticoſis, & floribus luteis ſtellatis, majoribus, quorum foliola ſena in mucronem colliguntur: ſeminum capitula ſuccedentia in barbulas ſeu filamenta ſuperiùs deſinunt, & granula inæqualia minutiſſima intra ſe fovent. Tota autem planta validè hircum olet, ſi digitis ateratur, indè, à Bellonio in Cretâ reperta, Tragij Cretici nomen ſuſtulit.

Cam. Hort. Med. fol. 15.
Matth. C. Bauh. fol. 668. & 669.

Phytopin. ejusdem. 546.
Germ. Stinckend Bockenzend Cunradkraut.

III

HYpericum Aſcyron dictum. Ramoſa herbula eſt, cui radicula lignoſa, parva, inutilis, caules cubitales quadrati, folia Hyperico vulgari conformia, majora, & ex adverſo in caule poſita, per longitudinem venoſa, minus pertuſa, viridia, & attritu reſinam nonnihil redolentia: in ſummis ramulis foliacea capitula erigunt flores luteos, Hyperici effigie, quod etiam attritu manuum emiſſione ſanguinei ſucci æmulantur: ſemina pariter huic reſpondent, condita, oblongis acuminatis capitulis, quæ viridia adhuc exiguis nigris punctulis notantur.

Vid. Dodon. 87.
Lobel. Obſ. 216. Adv. 173.
Cœſalp. lib. 9. c. 44. fol. 395.
Lugdunenſ. 1155. fol.
Epit. Cam. 676. fol.

Hort. Med. 23. fol.
Matth. C. Bauh. 667. fol.
Phytopin. 545. fol.
German. Hartheu/ oder auch Johannis-kraut.

Trag. lib. 1. c. 23. ſub nomine Hyperici ſecundi, in dumeris naſcentis.
Fuchſ. 25. cap.
Matth. Germ. Cam. 317.
C. Durant. fol. 103.

III. Gramen Pernaſsi. I. Ricinus Minor. II. Campanula Autumnalis Dodonei.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

RIcinus minor, omni ex parte prædicto Majori magnitudine cedens, quod maximè in ſemine obſervandum, ſolâ formæ æmulatione reſpondet. Nemo herbariorum ejus meminiſſe videtur.

Germ. Klein Wunderbaum / klein Türckiſcher Hanff / oder Zeckenkörner.

II

CAmpanula Autumnalis Dodonæi. Radice nititur tenui, flaveſcente, in multas appendiculas divulsâ, unde caules aliquot dodrantales graciles eriguntur, obſcurè rubeſcentes, firmi, folijs oblongis, anguſtis, & Hyſſopo parùm latioribus, æquali ſitu naſcentibus, veſtiti, in quorum ſinubus, ut & potiſſimum cauliculorum faſtigijs, alabaſtrum dentatum ſuſtinet flores calathiformes, ab anguſtâ baſi ſurſum verſus ſenſim latiores, propè orificium extremum in quinque angulos deſinentes, coloris è purpurâ ſaturatè cœrulei, adeò etiam ut viſum recreet: ſtamina quinque albida, ſtylum bifidum cingentia, medium umbilici occupant: ſequuntur oblonga conceptacula, ſemine exili, & pallido rubore nitenti, prægnantia.

Dodon. 168.
Lobel. Obſ. 166. Adv. 130.
Cluſ. 313. lib. 3.
Epit. Cam. 418.
Hort. Cam. 65.
Matth. C. Bauh. 481.
Phytopin. Bauh. 345.
Paul. Renealm. Spec. hiſt. plant. fol. 69. & 70.

German. Lungenblümlein.

Tabern. fol. 399. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 216. fol.
Durant. 415. fol.

III

GRamen Parnaſſi recentiorum hederaceum ſimplici flore. Hepatica alba Cordi. Pedalis herbula, radice proſiliens tenerâ, fibroſâ, atque folijs multis glabris, Chelidonio minori, aut Hederaceis ſubrotundis, reſpondentibus, quorum unum ſemper mediâ parte cauliculum arctè amplectitur, ſummo vertice ornatum flore candido, pulchro, venulis è fuſco pallidis inſignito, & umbilico rotundo, tenuibus ſtaminulis cincto, conſtante: ſemina in capitulis acuminatis ſuccedentibus tenuia ſequuntur.

Dodon. 554.
Lob. Obſ. 330. Adv. 263. Icon. 602.
Phytop. C. Bauh. fol. 611.
C. Schuuenckf. fol. Catalog. Sileſ. 104. pag.

Germ. Weiß Leberblümlein.

Tabern. 650.

II. *Muscus clavatus pro-cubens.*

I. Ricinus maior.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

RIcinūs major. Cataputia major. Granum regium. Meſue, Palma Chriſti. Phaſeolus Romanus Cœſalpini. Ejusmodi ſtirpem, juxta Ninivem, in umbraculum à Deo Ionæ Prophetæ locatam, Benedictus Arias Montanus monſtrat. Arboreâ trium cubitorum aut altiore proceritate aſſurgit in caudicem craſſum, arundinis modo concavum, medulloſum, geniculatum, ſupernè brachiatum, obſcuro rubore nitentem, glabrum, & quaſi tenui farinâ obſitum, cui alternatim inhærent, oblongis & carnoſis pediculis ſubvecta, folia ampla, ſeptenis aut octo angulis ſerratis conſtantia, palmam latam in digitos extenſam referentia, Plantani aut Hellebori nigri quadantenus æmula, atque ex atrâ viriditate interdùm cæſita: flores in alis oſtenduntur muſcoſi, palleſcentes, compacti, ſteriles, & facilè decidui: poſtmodum præeuntibus barbulis, è copioſo capillamento coactis, ſequuntur fructus, racematim coherentes in ſubaſperis & innoxiè aculeatis triquetris folliculis, nucis Avellanæ amplitudinem exæquantibus, qui, per maturitatem rupti, grana lævia, oblonga, Phaſeoli magnitudine proijciunt, extrinſecùs livido aut quaſi pullo colore nigricante variegata, interiùs medullâ candidâ & pringui repleta: radix multifida eſt, & plurimis fibris firmatur.

Dodon. 362. & 363.
Lobel. Obſ. 392. Adv. 306.
Lugdunenſ. 1630.
Cœſalp. lib. 9. c. 19. fol. 380. & 381.
Epit. Cam. 423.
Hort. Med. 141.
Matth. C. Bauh. 862.
Phytopin. C. Bauh. fol. 578.
Germ. Groß Wunderbaum / Türckiſcher Hanff oder Zeckenkörner.
Fuchſ. 127. cap.
Tabern. 452. lib. ſecundo.
Matth. Cam. 423.
Durant. 850. fol.

II

MUſcus clavatus procumbens. Muſcus terreſtris Matthioli. Lycopodium & Pes lupi Dodonæi, & perperàm officinarum ſpica Celtica. Viticuloſis & funium inſtar obſequioſis caulibus, è virore pallentibus, variè flexuoſis, tenuiorúmque fibrarum ope per intervalla humo affixis conſtat, quos folia craſsè camoſa, anguſtiſſima, undiquaque denſo ſtipatu ambiunt, inde complurima adnata lateralium virgarum utrinque emittuntur, quarum ſummi vertices in Corylaceos villoſos julos, ſeu ſpicata nucamenta ſubflavi coloris, eriguntur, muſcoſis albicantibus floſculis referta, ſemine proferendo minùs fœcunda.

Dodon. 470. & 471.
Lobel. Obſerv. 645.
Cœſalp. lib. 16. cap. 22. fol. 605.
Lugdunenſ. 1325.
Epit. Cam. 32.
Thal. 116.
Germ. Berlap. wolffsklauen/Gürtelkraut/Katzenleiterlein.
Trag. lib. 1. cap. 89. fol.
Tabern. 487. fol.
Matth. Germ. 15. fol.
Durant. 617. fol.

NONUS ORDO

COLLECTARUM PLANTARUM ÆSTIVALIUM.

II.
Lichnis Sÿlveſtris flo: pleno albo.

I.
Lichnis ſÿlveſtris flore pleno rubro.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LYchnis ſylveſtris flore pleno albo. Lychnis multiflora Anglica Penæ Lugdunenſ. Folia edit Lychnidis Chalcedonicæ, ſed ampliora, venoſa, per intervalla caulem cubitalem ordinato progreſſu decorantia: flores albi ſunt, & multiplici foliorum texturâ adeò excreſcunt, ut etiam Roſam, vel florem Africanum (quod poſt Lobelium etiam in noſtrâ obſervavimus) magnitudine ſuperare poſſint: idque per totam æſtatem hortis cultioribus conſpiciendum.

Vid. Dodon. 171.
Lobel. Icon. 336. Adverſ. 142.
Lugdun. fol. 816.
Phytopin. C. Bauh. 303.

Germanicè, Weiß gefüllter Widerſtoß / oder Je länger je freundlicher.
Tabern. c. 15. fol. 2.

II

LYchnis ſylveſtris flore pleno rubro. Lychnis agreſtis multiflora Lobelij, Ocimoides flore pleno Camerarij. Folijs Ocimo reſpondet aliquantùm, æqualiter caules ſubhirſutos, geniculatos, ex intervallis ambientibus, quadrangulos ſcilicet, & ramoſâ ſerie, ab lignoſæ radicis admodùm fibris lateralibus fibratæ capite, in altitudinem cubitalem ſublatos: ſummitates eorum ſuſtinent utriculatos, ſtriatos caliculos, è quibus ſupernè explicantur flores, tantùm à ſimplici Ocimaſtro confertâ rubicantium foliorum ſtipaturâ differentes; ſeminibus prorſus orbatur; ob exhauſtam florum vim, & pabulum, omnem in multiplicem illorum luxuriam converſum, undè etiam ſimplicem vulgatam ſubindè in hortis cultioribus iteratâ transplantatione folia florum multiplicare ferunt.

Lobel. Icon. pag. 336.
Cam. Epit. 740.
Hort. Med. fol. 109.
Phytopin. C. Bauh. fol. 383.

Germanicè, Rother gefüllter Widerſtoß / oder Je länger / je freundlicher.

II. Lÿchnis coronaria flore in-
carnato punctata

I. Lÿchnis coronaria flore
rubro pleno.

III. Lÿchnis coronaria flore incar-
nato non punctata.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LYchnis coronaria flore rubro pleno. Nullâ aliâ re diſpar, ita ut, præter multiplicem florum texturam, & nimis folioſam in illis congeriem, affinitatem cum præcedentibus abundè fateatur.

Vide Autores ſuperiùs citatos, maximè Dodon. 170. fol.

Lobel. Adverſ. 142. Icon. 384.

Germanicè, Volle Margen-Röslein/mit rothen Blumen.

II

LYchnis coronaria flore incarnato punctato. Color florum dilutè rubens, & ad carneum accedens, præter ſtigmata in hiſce expreſſa, ſolùm diſcrimen facit.

Germanicè, Fleiſch-rothe Margen-Röslein mit düppeln.

III

LYchnis coronaria flore incarnato non punctato, quâ notâ unicè variat.

Germanicè, Fleiſch-rothe Margen-Röslein/ohne düppeln.

III. *Lychnis Coronaria flore albo simplici.*

I. Erica minor flore albo.

II. *Lychnis Coronaria flore rubro simplici.*

Nonus Ordo, Fol. 3.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ERica minor flore albo, qui nudus eſt & urceolaris, ſtaturâ humilis, folium perpetuum: Vaſculum ſeminale in imo flore ceu calyce clauſum.

Vide Ray. hiſt. tom. 2. l. 30. fol. 1713.
Commel. litt. E. fol. 119.
Mathiol. c. 38. l. 1. fol. 43. A.

Germanicè, Heyde.

II

LYchnis coronaria flore rubro ſimplici, cujus calyx integer ſtriatus & tumidior: vaſculum ſeminale oblongum & cylindraceum, ſumma parte per maturitatem ſe aperiente in oras dentatas, ſeminibus turgidioribus, non latis, compreſſis & rugoſis, ut in caryophillis in medio ſitis, eâ ambiente undique & protegente vaſculo.

Vide Ray. hiſt. tom. 2. l. 19. fol. 992.
Moris hiſt. in verbo Lychnis.
Commel. Litt. L. fol. 213.
Mathiol. c. 75. l. 3. D.

Germ. Rothe einfache Margen-Röslein.

III

LYchnis coronaria flore albo ſimplici, quo unicè à priori variat.
Vide Auth. ſupra citatos.

German. Weiſſe einfache Margen-Röslein.

III. Flos Armerius variegatus. I. Flos Armerius albus. II. Flos Armerius ruber.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

FLos Armerius albus. Radicem obtinet, plurimis tenuibus fibris in ſurculos diffuſam, unde, altero à ſatione anno, virgæ eriguntur nondum cubitales, firmæ, inanes, geniculatæ, quas, circa ſingulos geniculos, bina folia ſibi correſpondentia arctè cingunt, ab anguſtâ, per latiorem in acutam figuram collecta, & medio nervo conſpicuo dirempta, oblonga, viridia; atque hoc frequentibus intervallis fit, ad caulium uſque faſtigia, in quibus, Lychnidis Chalcedonicæ aut Saponariæ modo, umbellatim thyrſi congeruntur, attolentes oblongis caliculis ſuis, circumcircà jubatis foliolis obſitis, plurimos albos floſculos, Caryophyllorum ſylveſtrium æmulos, & per margines extremos ſerratos: ſemina membranacei oblongi calices ſubmittunt, nigra, ſubrotunda, parva, compreſſa, Caryophyllorum genus non abnegantia.

Germanicè, Weiß Cartheuſer Negelein.

II

FLos Armerius ruber. Caryophyllus barbatus hortenſis latifolius. Lychnis Carthuſianorum Geſneri. Viola barbata latifolia Lugdunenſis. Thyrsìs Paul. Renealmi. Differt tantùm à piæcedenti colore floris, quo vulgatiorem ſe exhibet, & à multis herbarijs obſervatam.

Vide Dodon. 176. & 177.
Lobel. Icon. 448.
Cluſ. ubi varietates attinguntur, 287. lib. 3.
Lugdunenſ. 810. fol.
Cam. Hort. 36. fol. Phytopin. C. Bauh. 392. fol.
Paul. Renealm. Specimin. hiſt. plant. 47. & 48. fol.
Germanicè, Rothe Cartheuſernegelein / Scharlach-Blumen.
Tabern. fol. 3. lib. 2.

III

FLos Armerius variegatus. Verſicoloribus folijs, & ſubindè lactei candoris maculis aſperſis, tantùm à ſuperioribus unicè variat.

Videndus Cluſ. 287. lib. 3.
Germanicè, Geſcheckte Scharlach-Blumen / oder Cartheuſer-Negelein.

II. Flos Conſtantinopolitanus incarnatus.

I. Flos Conſtantinopolitanus miniatus

III. Flos Conſtantinopolitanus albu

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

FLos Conſtantinopolitanus miniatus. Lychnis Chalcedonica miniata Lobel. Ocimoides peregrinum Geſneri. Lychnis flore coccineo major C. Bauh. Caules aliquot bicubitales, recti, geniculati, binis geniculatim folijs cinguntur virentibus, ſubhirſutis, oblongis, atque è latiore baſi in mucronem faſtigiatis: ſummis eorum verticibus flores faſciculatim, tanquam in umbellâ cohærentes, proſiliunt, ex oblongis ſtriatis caliculis, quinque folijs coccineo rubore placentibus, circa extremas oras bifidis, ac umbilicotenus alijs parvis lacinijs concoloribus ſuperbientes: ſemen clauditur in utriculoſis calicibus, parvum, depreſſum, cinereum, radix longa eſt, in plures appendices diviſa.

Dodon. 178.
Lobel. 183. Obſerv.
Lugdunenſ. fol. 820.
Cœſalpin. lib. 6. cap. 44. fol. 253.
Cluſ. fol. 292.
Hort. Med. Cam. 98.
Phytopin. C. Bauh. 381.

Germanicè, Zinober-Röslein / oder Jeruſalem-Blumen / Türckiſche Doſten.

Tabern. 10. lib. ſecundo.

II

FLos Conſtantinopolitanus incarnatus. Præter coloris in flore mutationem, idem cum prædicto eſt.

Germanicè, Leibfarbe Jeruſalem-Blumen.

III

FLos Conſtantinopolitanus albus. Et hic ſolo floris colore diverſus.
Vide tamen etiam Cluſ. fol. 292.

Germanicè, Weiſſe Jeruſalem-Blumen.

II Barba Capræ.

I Scorſonera latifolia.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SCorzonera latifolia Germanica. Viperaria. Miro effectu contra venena laudata, atque quondam in Occidentali Indiâ, etiam citra Mauritani inventoris invidiam, poſteris aperta, nunc non tantùm in Hiſpaniâ, ſed præter Pannoniam, Bohemiam, Styriam, Hercyniæ & Thuringiæ plagis obſervata. Folijs exit Tragopogo duplo latioribus, vel triplo nonnunquam, Succiſæ non diſſimilibus, integris, viridibus, & mucronatis, medio ſubalbido nervo per longitudinem ducto inſignitis, humiſtratis: caulis cubitalem proceritatem attingit, brachiatus, lignoſus, cujus cacumina attollunt calices oblongos, nervoſos, ſquamatos, unde explicantur flores farcti, lutei, Tragopogi æmuli: hos ſequuntur ſemina oblonga, alba, acervatim coacta, & ſupernè rigidis pappis ſe in globoſam formam diffundentia: radix ſubeſt exteriùs ſubruſa, digitalis craſſitudinis, dulcis, quæ tandem paulatim in tenuem mucronem gracileſcit, lacteo ſucco viſcido prægnans.

Dodon. 276.
Cluſ. cxxxvii. & cxxxviii. lib. 5.
Cœſalpin. lib. 13. cap. 25.
Lobel. cxxx. lib. 5.
Monarda: de Scorzoner, herba. 16. fol.
Lugdunenſ. 1207.
Epit. Cam. 314.
Hort. Med. 157.
Thal. Harcyn. Saxonothuring. 117. & 118. fol.
Matth. Caſp. Bauh. 410.
Phytopin. C. Bauh. 537.

Germanicè, Breitblätterichter Schlangenmordt.
Tabern. 298. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 317.
Durant. 915.

II

BArba capræ, Drymopogon. Radix, nigricante cortice tecta, intrinſecus rubeſcit, craſſa, multùm fibrata: hinc oritur caulis bicubitalis, anguloſus, rubeſcens, ramoſis oblongis pediculis alternatim ſeptus, qui in oblonga folia ſparguntur, ſuperiùs rugata. Ulmariæ folijs anguſtiora, circa latera inæqualiter ſerrata: verticibus caulium racemoſi floſculi dependent, amenti inſtar conglomerati, albidi, odorati, & per vetuſtatem tandem incanas barbulas, ſeu aruncos caprorum imitantes. Succedunt (ſecundum Tragum) parva, tortuoſa, verucoſa ſemina, trina aut terna ſimul conjuncta.

Lugdunenſ. 1080.
Hort. Med. 27.
Phytopin. 276.
Germanicè, Geißbart.
Trag. lib. 1. cap. 95.
Fuchſ. 64. cap.
Tabern. 453. lib. ſecundo.

II.
Odontitis Plinij.

I.
Condrilla fœtida.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CHondrilla rubra fœtida. A radice tenui, annuâ, ſingulari, lateralibus capillamentis obſitâ, folia exeunt complurima, primùm Hieracij minimi ſeu Hyoſeridis modo circumroſa, atque à baſi anguſtiore in latiorem paulatim formam abeuntia, viridia, poſtmodùm magis ſinuoſa, & in ſummo acuminata, attritu graviſſimum fœtorem emittentia: atque inter illa tandem aſſurgunt cauliculi quandoque cubitales, virides, ſtriati, in rariores alas diviſi, & extremis verticibus ſingulis florem orbicularem, Hierarc. Cretico Cluſij non imparem, ſuſtinentes, è multis conglomeratis floribus Chondrillaceis, in ſummis foliorum oris leviter diſſectis, dilute rubeſcentibus, compoſitum: huic ſuccedit ſemen oblongum, Chondrillæ Coronopifoliæ modo anguſtum, pappo adnexum, ex obſcuro rubore nigricans, ſpontaneo ſaltu ſe facilè reparans.

Vid. Bauh. Phytopin. 215. præter quem à nullo proditur.

Germanicè, Frembd Liecht-rother-rüchender Sonnenwirbel.

II

ODontitis Plinij, Margarita Veneta dicta. Caules tantùm non cubitales, ſtriati, & obſcurè rubeſcentes, anguloſi, & plurimùm brachiati, geniculatim cinguntur folijs, citra pediculos exorientibus, oblongis, & Viſcariâ vulgari latioribus, ſemper per intervalla binis: flores in ſummis alis profert quàm plurimos, & multiplici foliorum altius diſſectorum ſtrue coacervatos, elegantiſſimo rubore tinctos, atque utriculis brevibus, ſubrubicundis, ſtriatis incumbentes, qui abſque ſemine, ut multa hujus generis, pereunt: radix multifida eſt, & lateralibus fibris in ſurculos ſe diffundit, unde facilè propagatur.

Cluſ. 293. fol.
Phytopin. Caſp. Bauh. fol. 397. & 398.
Congener eſt Armor: ſylv. pratenſi Lobel. Adv. 189.

Germanicè, Gefüllte rothe Bauch-Blumen.

II. Scabiosa Belgica flo: albo

I. Scabiosa Alpina Centauroides.

III. Scabiosa Vulgaris

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SCabioſa alpina Centauroides, alijs Centaurium nothum. Radicem obtinet craſſam, nigricantem, lignoſam, & in multos annos vivacem; inde proſiliunt caules bicubitales, anguloſi, quibus per intervalla folia alata, Centaurio majori propemodùm paria, utrinq; cannabino ritu diſſecta, viridia, & ſubhirſuta, inhærent: flores crebri in ſumis ramulis globulum conſtituunt, Virgæ paſtoris capitulo paulò ampliorem, & colore Ochroleucanthemam Scabioſam imitantur: ſequuntur ſemina oblonga, nigricantia, quadrangula, ſeminibus Virgæ paſtoris multò majora, ſed ejus more conferta.

Lugdun. ſub titulo Centaurij nothi Dalechampij, fol. 1291.

Cam. Hort. 154.

Reſpondet & illa Lobeliana, aliquantùm cæſio florum colore diſcrepans, Adv. 233.

Germanicè, Berg-Scabioſa mit Raponticæ-Blättern.

II

SCabioſa flore albo Belgica. Caulem edit firmum, bicubitalem, & in multas alas diſtributum: folia paulò craſſioribus & latioribus fiſſuris Scabioſâ tenuifoliâ conſtant, ambitu ſerratis, quæ tamen in ſuperiorem uſq; caulem ſenſim tenuiora & rariora fiunt, ubi extremitates illius in conglobata capitula coguntur, alijs quidem Scabioſis ſimiles flores coacervatos gerentia, ſed niveos, atq; ſtaminula alba, apicibus cœruleis prædita, è ſingulorum medio emittentes: ſemina cognati generis formâ non admodum diſſident, fuſca, anguloſa: radix annua eſt, at parùm fibrata.

Vid. Scabioſam albam Belgicam hortorum Cluſ. fol. IV. lib. 4. cap. 1.

Caſp. Bauh. in Phytopin. fol. 526. ſub titulo Scabioſæ albæ Bononienſis.

Germanicè, Weiß Niderländiſche Scabioſen.

III

SCabioſa officinarum floribus è cœruleo purpuraſcentibus. Segetum & ſatorum hoſpes eſt. Folia prima & novella tantùm ambitu ſerrata profert, ſuccedentia deinde in lacinias craſſas, alatas, hirſutas, deſinunt, prodeuntia è caule rotundo, ſubhirſuto, cubitalem altitudinem ſuperante, atque ſic ex intervallis, uſque ad verticem ejus, rariore ſpecie procedunt, in quo compactile & orbiculatum caput, floccis purpureo cœruleis albicantibus, ex confertis alveolis concoloribus prodeuntibus, coronatum, deſtituunt: ſemina oblongiuſcula, ſupernè radiata, parva, genus ſuum non diffitentur: radix lignoſa eſt, & altè ſub tellure conditur.

Dodon. 122. fol.
Lobel. Obſ. 291. Adver. 232.
Lugd. 1108. fol.
Hort. Med. 154. fol.

Matth. C. Bauh. 689.
Phytopin. 524.
Germ: Apoſtemenkraut mit purpur-blauen Blumen.
Trag. 80. cap. lib. 1.

Fuchſ. 273. cap.
Matth. Cam. 332.
Tabern. 547. lib. 1.
Durant. 904.

III. Scabioſa Pannonica flo. albo. I. Scabiosa Hispanica mai. II. Scabioſa Anguſtifolia flo. subcæ

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SCabioſa Hiſpanica. Folia in caule cubitali, rotundo, ſibi invicem oppoſito ſitu adverſa promit, inciſuris ad vulgarem Scabioſam accedentia, mollia & aliquantum lanuginoſa: faſtigia virgarum, congenerum ſpecierum vice, in orbiculatis capitulis exteriùs folioſis (quod propè omnibus Scabioſis cōmune eſt) flores è cœruleo albidos, aut quaſi cinereos, ſuſtinent, quos defloreſcentes, calices ſequuntur membranacei, ſtriati, umbilicotenus radiati, & ſummis orificijs tenuiter crenati, quorum baſis inferior ſeminum loco eſt.

Vid. Dodon. 123.
Lobel. Obſerv. 297.
Lugdunenſ. 1110. fol.
Cluſ. lib. 4. fol. 1.
Phytopin. Caſp. Bauh. 527.
Germanicè, Spaniſch Apoſtemenkraut.
Tabern. 547. lib. 1.

II

SCabioſa anguſtifolia flore ſubcœruleo. Seſquicubitali caule exurgit, quem folia, ferè ad medium nervum uſque tenuiter diſſecta, rara, per intervalla ſitu æquali veſtiunt, ſingulis adnatarum virgarum ſum̄itatibus oſtendentem flores, in diſco ſeu orbiculo inferiùs folioſo copioſè farctos, pallidos, ſubcœruleos, & denique ſuccedentia ſemina parva, oblonga, anguloſa, Scabioſis communia: radix ſubeſt vivax, perennis, tenuis, & intrinſecus lignoſa.

Affinis videtur Scabioſæ quintæ Tabern. fol. 549. lib. 1.
Germanicè, Apoſtemenkraut mit bleich liecht-blauen Blumen.

III

SCabioſa Pannonica flore albo quorundam, licet plurima inveniatur in Germaniæ, Saxonicis, Thuringiacis, Miſniacis, Heſſiacis, Noricis, & Styriacis agrorum marginibus, & alijs apricis locis. Radice firmatur oblongâ, perenni, tenui, quæ deſinit in caulem rotundum, gracilem, virentem, geniculatum, ad cujus ſingula interſtitia folia, ex adverſo ſibi reſpondentia, prodeunt, profundis & tenuibus alatis fiſſuris prædita, præterquàm quæ ſecundum radicis caput obvia, rarioribus & latioribus diviſuris exeunt: ſummis ramulorum verticibus capita fert florum è candore flaveſcentium, quibus marcidis in oblongam quaſi ovalem ſpeciem excreſcunt, undique confarctam ſeminibus parvis, angularibus, vulgaribus Scabioſis ſimilibus.

Cluſ. plant. hiſt. lib. 4. fol. 111.
Phytopin. C. Bauh. 526. fol.
Thal. Harcyn. Saxono: fol. 110.
Hort. Med. Cam. 154. ſub titulo Scabioſæ luteæ è Thuringiâ.
Germanicè, Groß weiß Scabioſen/oder Apoſtemenkraut.
Tabern. lib. 1. fol. 550.

II. *Scabiosa Indica flore dilute rubro*

I. *Scabiosa Indica flore saturate rubro.*

III. *Scabiosa tenuifolia flore cinereo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SCabioſa Indica flore ſaturatè rubro. Radicem mittit oblongam, ſenſim gracileſcentem, ac quandoque multifidam, firmantem caulem, cubito minus longum; ramoſum, tenuem, quem folia ſuperiora, in tenues & profundas lacinias fiſſa, inferiora verò, maximè quo radici propiora ſunt, in rariores diremta, æqualiter ambiunt, viridia, & nodos ramorum pediculis ſuis amplectentia: verticibus brachiorum, ſimul ac caulis, capitula orbiculata ſuſtinentur, ex innumeris floſculis, Scabioſarum more coacervatis, congeſta, quorum exteriores ampliores ſunt, & quinis lacinijs conſtant, æquè ac inferiores: ſingulis autem albicantia tenuia ſtaminula è medio exeunt, atque color elegantiſſimo rubore placens, decorem aſpergit, donec defluant, & ſemina capiti, in metæ formam effigurato, circumponantur, aliarum Scabioſarum ritu, radijs membranaceis coronata: ſurculis avulſis hanc plantam propagari, herbariorum quorundam experientiâ probatum.

Cluſ. cap. 111.
An Scabioſa Hiſpan. elegans planta, Cam. Hort. Med. fol. 154, Et C. Bauh. Scabioſa peregrina rubra, quibusdam Hiſpan. rubra dicta: Phytop. fol. 525.

Germ. Indianiſch Apoſtemen-Kraut/ mit Saffrothen Blumen.

II

SCabioſa Indica flore dilutè rubro, ſolo tantùm floris colore variat.

Germanicè, Indianiſch Apoſtemen-Kraut/ mit bleichrothen Blumen.

III

SCabioſa tenuifolia flore cinereo. Radice non admodùm à ſuperiore differt, præterquam quòd caulis gracilior, junceus, humilior, multiplex, folijs tenuiſſimè diſſectis, & magnis intervallis cingitur: flores globoſi, prædictæ ſimiles, ſed coloris cineracei: capitula tandem minora, & breviora, pari modo coacervata ſemina exhibent. Videtur tantùm diſſectionibus tenuioribus foliorum variare, alioquin eandem cum Anguſtifoliâ flore cœruleo eſſe.

Affinis videtur Scabioſis tenuifolijs Thalij. fol. 110. 111. Harcyn. Saxonothuring.

Germanicè, Schmalblätterricht aſchenfarbe Blumen Apoſtemenkraut.

II Valeriana Græca flore albo. I Valeriana maior. III Valeriana Græca flore cœruleo

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

VAleriana major, Phu majus, Nardus agreſtis Tragi. Caulis bicubitalis emittitur è radice digitalis craſſitudinis, ſubalbicante, brachiatâ, & quaſi ſupernè articulatâ, inferiùs valdè fibroſâ, Nardini ordinis æmulâ, è quâ primùm erumpentia folia omninò integra ſunt, & Lactucaceis nonnihil reſpondent, quæ verò ſuccedunt, in lacinias ab uno nervo medio progredientes abeunt, Elaphoboſci aut Laveris effigie, atque aſſiduè tenuiora & pauciora in caule videntur: flores prioris Valerianæ ſylveſtris more in umbellis conglomerantur, ſed majores, & odoris albidioris: ſemina quoque paria, ſed majora eſſe conſtat.

Dodon. fol. 346.
Lobel. 412.
Cœſalp. lib. 4. c. 2. fol.
Lugdun. 927. fol.
Cam. Epit. 21. fol.
Hort. Med. 172.
Matth. Cam. 38.
Phytop. 291. fol.
Germanicè, Groß Baldrian.
Trag. cap. 19.
Fuchſ. 330.
Tabern. 562. lib. 1.
Matth. Cam. 10. fol.
Durant. 1024.

II

VAleriana Græco flore albo. Valeriana peregrina. Phu Belgicum. Statim à radice multa folia ſurrecta profert, pennata, & conjugatim ex uno nervo intercurrente prodeuntia, acuminata, Aſtragali ſylvatici Thalij, ſeu Viciæ latifoliæ æmula, viridia, quæ mox ab eadem radice admodùm capillatâ, denſum ceſpitem conſtituunt, è quo altero demùm anno exiliunt cauliculi aliquot cubitales, recti, tenues, paribus folijs per intervalla exornati, atque faſtigiatim in faſciculos denſos diſpoſiti, proferentes floſculos albidos, è quinis folijs ſubrotundis, ſtaminulis exiguis, & ſtylo in medio trifido apice conſpicuo, commiſſos: ſemina ſequuntur in albeſcentibus membranaceis theculis, ſive capitulis, copioſa, angularia, parva, fuſca.

Germanicè, Griechiſcher Baldrian / mit weiſſen Blumen.

III

VAleriana Græco flore cœruleo. Vulgatior tantùm eſt, ſub hujus coloris flore, cæteroquin nullâ aliâ partium formâ, à prædictâ diſcedit.

Vid. Dodon. 348. fol.
Lobel. Obſerv. 412. Adv. 319. fol.
Lugdunenſ. 1043.
Cam. Hort. fol. 176.
Phytopin. 294. fol.
Germanicè, Griechiſcher Baldrian mit blauen Blumen.
Tabern. 569. lib. 1.

III. *Veratrum nigrum Dio-ſcoridis.*

I. *Saponaria.*

II. *Valeriana Sylveſtris*

Nonus Ordo, Fol. 12.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SAponaria, Struthium Fuchſij. Multis à radicibus obliquè ſerpentibus, & fibrarum ope ſe diſpergentibus, ſurrigitur virgis cubitalibus, rotundis, geniculatis, glabris, quas frequenter ambiunt parili exortu bina folia, venoſa, craſſa, Ocimaſtro ampliora, & Plantaginis modo nervoſa, paulatim reflexa: flores leviter odorati, albi, ſecundum oras extremas rubeſcentes, ſuperioribus caulium partibus inſident, oblongis teretibus calicibus Lychnidum vice impoſiti, & quinis oblongis, ac verſus oras extremas ſenſim latioribus folijs, & in medio exiguis aliquot tenuibus ſtaminulis conſtantes: ſemen nigrum, Lychnidum Nigellaſtro propemodùm ſimile eſt.

Dodon. 179.	C. Bauh. Phytopin. 394. fol.
Cœſalp. lib. 6. c. 48. fol. 256.	Germanicè, Seiffenkraut.
Lobel. Obſerv. 170. Adv. 133.	Trag. lib. 2. c. 131.
Lugdunenſ. 822.	Fuchſ. cap. 299.
Hort. Med. Cam. 153. fol.	Tabern. 410. lib. 2.

II

VAleriana ſylveſtris. Phu Germanicum Fuchſij. Valeriana major & herba benedicta Tab. Caule conſtat propè quadrato, ſtriato, geniculato, cubiltalem longitudinem exuperante, cavo, & per intervalla articulato: folia ad ſingulos geniculos adfiguntur, ſeriatim diviſa, Elaphoboſci aut Fraxini figurâ, ac parùm in ambitu ſerrata, atroviridia: flores umbellatim collecti in ſummis cacuminibus, tàm alarum quàm caulis, oriuntur, parvi, & è candore in ruborem tendentes, Valerianæ hortenſi ſimiles: ſemina ſuccedunt illis Lino minora, & in apicibus pulmoſa: radix ex unius capitis ortu in plurimas craſſas fibras laterales deſinit, odoris non injucundi.

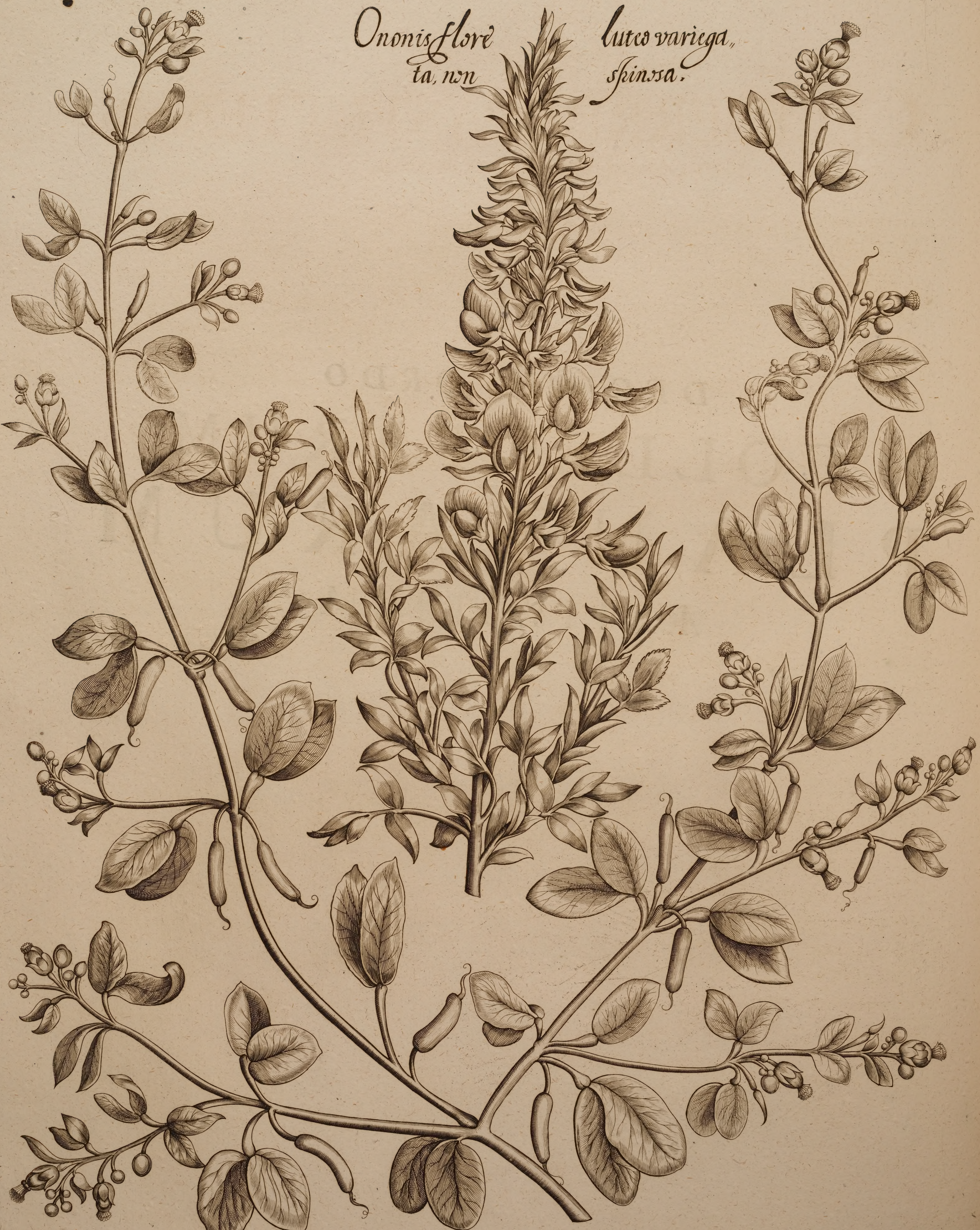
Dodon. fol. 346.	Matth. Epit. Cam. fol. 22.	Trag. cap. 19. lib. 1.
Cluſ. quo ad Icon. LV. f.	Hort. Med. 176.	Fuchſ. 333. cap.
Cœſalp. lib. 4. c. 2. f. 148.	Matth. Caſp. Bauh. 38. f.	Tabern. 562. fol. lib. 1.
Lob. Obſ. 411. Adv. 319.	Phytopin. 291.	Matth. Germ. Cam. 10. f.
Lugdun. 1042. fol.	German, Gemein Baldrian.	Durant. 1026.

III

VEratrum nigrum Dioſcoridis Dodon. Aſtrantia nigra quorundam. Folia lata ſub nigricantia, in quinque partitas & ambitu ſerratas diviſuras fiſſa, pediculis oblongis eriguntur à radice nigricante, craſsâ, & Veratro nigro non abſimili, ac valdè fibroſâ, unde etiam caulis à foliis diverſus ſesquipedalis exurgit, cacumen verſus in copioſas alas diſperſus, quibus inſident floſculi è viridi albeſcentes, muſcoſi, acervatim in capitulis collecti, & ſub ſe oblongum, ſubaſperum, fuſcum ſemen, pari modo conglomeratum, relinquentes.

Dodon. 383.	Lugd. 1269. fol.	Germ Schwartz Aſtrentz / oder	Fuchſ. c. 260 (tulo f. 300 lib. 1.
Lobel. Obſ. 388. Adv. 305.	Phytopin. C. Bauh. 340.	Trag. lib. 1. c. 144. (Mutterkraut.	Tab. ſub Imperatoriæ nigræ ti-

DECIMUS ORDO
COLLECTARUM
PLANTARUM
ÆSTIVALIUM.

Capparis Fabago.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CApparis fabago, ſeu leguminoſa. Fabago Belgarum & Peplios Pariſienſium Lugdunenſ. Morgſani Syrorum. Ardifrigi Avicennæ, & Andirian Rhaſis. Radice exit lignoſâ, oblongâ, caulibus multis brachiatis, ſtatim ab exortu diverſis, bicubitalibus, teretibus, ſtriatis; folijs Caparis, ſed magis in longitudinem porrectis Portulacæ ritu pinguibus, in oblongo carnoſo pediculo ſemper adverſo ſitu geminatis, ſaturatè virentibus: flores ſummis ramulis, atque ſecundum alas, prodeunt, priusquam planè dehiſcant, Capparis florum æmuli, intus rubeſcentes, foris ex herbaceo virore ſubalbidi, exertis è medio apicibus ſtaminum croceis placentes: quibus marceſcentibus ſubſtituuntur ſiliquæ, oblongæ, angulares, vetuſtate palleſcentes, prægnantes ſeminibus pluribus ſubnigricantibus, & in ſubrotundam, latam, depreſſam ſpeciem collectis.

Dodon. 735.
Lobel. Obſerv. fol. 511.
Lugdu. 456. & in Append. fol. 25.
In Epit. Cam. 376.
In Hort. Med. Cam. 33.
Matth. C. Bauh. fol. 456.

Germ. Baum Cappern.

Ravvolff. in Itinerar. Icon. 113.
Matth. Germ. Cam. 192.
Tabern. 156. lib. ſecundo.

II

ONonis flore luteo variegato, mitis. Cauliculi ei teretes ſunt, ſeſquipedales, palleſcentes, hirſuti, ſurculoſi, unctuoſi, nitentes radiculâ lignoſâ, pallidâ, tenui, & ſubinde in fibras gracileſcente, quos ſtatim à ſummo ejus capite, continuâ ſerie alternatim appendicibus ſuis arctè ambeunt tàm bina, quàm terna, eodem pediculo ſubnixa folia, marginibus crenata, ſubhirſuta: flores quaſi in brevi ſpicâ ſparſim prodeunt, Ononidis vulgaris, Cytiſi, Geniſtæ transalpinæ, vel leguminum ſpecie, luteo pallidi, & per longitudinem rubris lineis virgati, qui poſt ſe relinquunt ſiliquas anguſtas, oblongas, in capreolum deſinentes, ſemine parvo, ſubrotundo, pullo, plenas. Hircinum odorem, ſed non perinde ac vulgaris illa gravem, tota planta atrectata emittit.

Notatur à Lugdunenſ. fol. 449.

German. Frembd geſprengt Heuhechel.

III. Anonis spinosa. I. Ononis luteo flore. II. Anonis non spinosa.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ONonis mitis luteo flore. Totâ facie cum ſuperiore congruit, abſque ſtrijs ſeu lineis florum rubentibus, & paulò intenſiore colore luteo.

Vid. Dodon. fol. 731.
Cluſ. fol. 99.
Lobel. Obſ. 493. fol.
Lugdunenſ. 449. fol.
Epit. Cam. 444. fol.

Hort. Med. 17. fol.
Matth. C. Bauh. 502.
Germ. Stallkraut/ oder Heuhechel/ mit geelen Blumen.
Tabern. 227. lib. ſecundo.

II

ONonis ſeu Anonis mitior flore purpureo. Perennis herba, atque æquè ac ſuperior ramis ſurculoſa; nonnunquàm folia latâ baſi per appendices affixa, quandoque terna, quandoque ſingularia profert, amplitudine cognatum genus ſuperantia, & hircinum aliquid cum tota plantâ redolentia. Caulis cubitalis eſt, lentus & unctuoſus, ramoſus, ſummitatibus æquè ac virgis lateralibus in ſpicas latas ſolutus, floribus rubicundo ferè colore, haud formâ à reliquis ſpeciebus diſcrepantibus, conſpicuus: ſemen in valvulis latet ſubrotundum, pullum: radix eſt dura, lignoſa, prolixa, albicans, perennis.

Depingitur & deſcribitur à Cluſio fol. 99.
Meminit illius Lobel. Adv. 378.
Camer. in Hort. fol. 17.
Matth. C. Bauh. 501.
Germ. Stallkraut/ mit Purpurrothen Blumen/ ohne Stachlen.
Tabern. 227. fol. lib. ſecundo.
Matth. Cam. 227.

III

ANonis ſive Ononis ſpinoſa, Reſta bovis officinarum, Remora aratri, Aſinaria, Acutella &c. Ægipyros Createvæ Anguillar: Penæ placitis. Ramulis cubiti magnitudine pariter conſtat ſurculoſis, at quaſi geniculatis, flexuoſis: radice valdè prolixâ, lentâ, candicante, altè per terram divagante: folia, & flores ſuperiorum ſpeciem minorem exprimunt, quorum illa per margines crenis obſidentur, hi verò purpureo colore, & interdum niveo decorantur: ſemina theculis tumidis, non ſiliquis proferuntur, reliquis paulò minora.

Vid. Dondon. 73.
Lobel. Obſerv. 492. Adv. 378.
Lugdun. 448.
Epit. Cam. 443.
Matth. C. Bauh. fol. 501.

Germ. Heuhechel/ Stallkraut.
Fuchſ. cap. 18.
Trag. 328. fol. c. 16. lib. ſecundo.
Tabern. 226. lib. ſecundo.

II.
Filipendula vulgaris.
I.
Chriſtophoriana.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CHriſtophoriana, Aconitum recemoſum Maranthæ, Coſtus niger quorundam. Caulem edit ſeſquipedalem, folia in pediculorum ramoſorum gracilium extremitatibus particulatim commiſſa, lata, ambitu ſerrata, Podagrariam ſeu Angel. Sylveſt. mont. quadantenus referentia, obſcurè viridia, & parùm nitentia: flores caulium vertices promunt, albidos, muſcoſos, plurima ſtaminula umbilicotenus exhibentes: ſequuntur hos fructus per maturitatem, acinos nigros Liguſtri æmulantes, recematim coacti, ſemina craſſa, angularia, complectentes: radix craſſis nigricantibus fibris diſpergitur, intus buxeo colore infecta, vivax & diuturna.

Dodon. 397. fol.
Lobel. Obſ. 389. Adv. 304.
Lugdunenſ. 1747. ſub Napelli racemoſi titulo.
Hort. Med. Cam. 41. fol.
Phytopin. C. Bauh. 335. fol.
German. Chriſtoffelskraut.
Tabern. 454. lib. ſecundo.

II

FIlipendula vulgaris, Saxifraga rubra, Oenanthe Fuchſij. Radices ſpadiceo colore ſeu obſoleto rubore nigricant, è craſſo capite diffuſæ in oblongas tenues fibrarum appendices, funiculorum ritu, tàm globulis olivaribus, quàm tuberculis oblongis adnexas, Aſphodelorum, vel Aſtragali arvenſis (à Fuchſio Pſeudoapios dicti) in morem: folia ſuper terram ſternit, ſaturatè virentia, plurima, Agrimoniæ vice ab uno nervo alatâ ſerie conjugatim, intermedijs tamen ſubinde appendiculis intermixtis, dependentia, & ambitu denticulata: hæc altero demùm anno diverſo ordine ambiunt caulem brachiatum, cacuminibus umbellatim veluti diſpoſitis, mox altiore, mox profundiore ſitu ferentem flores albos odoratos, ſenis ſolijs ſtaminula concoloria radiatim circumdantes: dilapſis ſuccedunt ſemina parva, oblonga, ſquamato farctu in capitulum collecta.

Dodon. 56. fol.
Cæſalp. lib. 14. c. 13. fol. 551.
Lobel. Obſ. 421. Adv. 325. & 326.
Lugdunenſ. 782.
Cam. Epit. 608. fol.
Hort. Med. 60. fol.
Matth. Cam. 627.
Phytopin. 289.
Germ. Rother Steinbrech/Erdeicheln.
Trag. cap. 122. lib. ſecundo.
Fuchſ. cap. 212.
Tabern. 521.
Cam. Matth. Germ. 299.
Durant. 384.

II. Blattaria flo: luteo.

I. Blattaria flore albo.

III. Blattaria Plinij, Verbascum nigrum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium;

I

BLataria flore albo. Radice innitens ſingulari, oblongâ, lignoſâ, fibris lateralibus capillatâ, folia ſupra humum fundit oblonga, per margines inæqualiter crenata, & ſubinde ſinuoſa, è quorum medio elevatur caulis unus atque alter ſeſquicubitalis, hiſce aſſiduâ ſerie gracileſcentibus conveſtitus, ſuperiùs verò alis lateralibus aliquot quandoque licet rariùs donatus, uſque ad mediam partem, quâ etiam per ſummitates ſuas floſculos longo ordine extendit, quinis albidis rotundis folijs, & medio ſtaminulis aliquot purpuraſcentibus decoratos; deciduos ſingulos ſequitur capitulum rotundum, lini modo refertum ſeminibus parvis, nigris, Antirrhino vel Cymbalariæ, aut Verbaſco minori non abſimilibus.

Germ. Motten oder Schabenkraut / mit weiſſen Blumen.

II

BLataria flore luteo. Verbaſcum Leptophyllum Cordi. Vulgatior hoc florum colore, & multis in Germaniæ locis frequens, uti etiam paſſim ab Autoribus attingitur, qui plerique etiam ſuperioris meminerunt.

Dondon. 145.
Lobel. Obſerv. 304. Adv. 342.
Cœſalpin. ſub nomine Verbaſci noni.
Lugdu. 1305. (lib. 8. c. 64. f. 347.
Cam. Epit. 885.
Hort. Med. 28.
C. Bauh. Matth. 802.

Phytopin. 458. fol.
Germ. Motten oder Schabenkraut / mit (gelben Blumen.
Trag. 146.
Fuchſ. 65. cap.
Tabern. 269. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 403. fol.
Durant. 146. fol.

III

BLattaria Plinij, quibusdam. Verbaſcum nigrum herbariorum. Radix craſſa, lignoſa eſt, nigricans, ſubtus in fibras ſparſa: folia Verbaſco vulgari minora, graveolentia, leniter crenata, Helenio congrua, ſeu potius Hormino ſylveſtri, ſed ampliora, nigricantia, altero anno caulem ſingularem, & rariùs ramoſum, angularem, cubitalem, alternatim obſidentia, qui, unà cum illis gracileſcens, à mediâ parte uſque ad ſummam copioſos flores porrigit, Vulgatioris æmulos, luteopallidos, parvos, ſtaminulis aliquot medijs apice purpureo tomentoſo obductis, & ſtylum exertum reclinatum cingentibus, ſuperbientes: ſeminum capitula quoque minuta, ſubrotunda, ſcabra, granula ſuſtinent, papavere propemodùm minora.

Dodon. 144.
Cæſalp. Sept. nomine lib. 8. c. 46. f. 347.
Lobel. 302. Obſ. ſine Icon. Adv. 242.
Lugdunenſ. 1299. C. Epit. 800.
Hort. Med. 176. C. Bauh. Matth. 800.

Phytopin. 455. Paul. Renealm. in Speciem hiſt. plant. 107. fol.
Germ. Schwartz Wüllkraut / Königskertz.
Trag. lib. 5. c. 72. Fuchſ. c. 328. lib. 2.
Tabern. 267. fol. lib. ſecundo..
Cam. Matth. Germ. 502. fol. Durant. 1029. fol.

II
Verbaſcum latifolium mas.

I
Tripolium vulgare Lob.

III.
Verbaſcum quartum Cæſalpin: flori pallidis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

TRipolium vulgare marinum. Quòd ternis quâlibet die vicibus colorem floris permutet, nominis originem traxit, quâ de re tamen nihil certi, neque experientiâ neque fide Autorum nobis exploratum eſt. Radix, valdè fibroſa, ſubeſt cauli cubito altiori, rotundo, emergenti inter folia Plantaginis anguſtioris, ſeu Ranunculi flammei (quem Longifolium nuncupant) nondum cauleſcentis, lata, craſſa, glabra, pinguia, quæ tamen, adultiore factâ plantâ, diverſo ortu è caule obſoletè rubeſcente prodeunt, Oleæ ritu anguſtiora, & vix conſpicuis ſerraturis ambitu donata. Caulis plurimùm in ramos dilatatur, lateralibus æquè ac ſummis alis ferentes capitula oblonga, ſubrubentia, ſquamata, quorum medij umbilici ſtaminei, luteoli, orbiculatim folijs anguſtis purpureo violaceis, Aſteris Attici ſpecie, circumvallantur: ſequuntur ſemina ejusmodi penè effigie pappis annexa.

Vid. Dodon. 375. fol.	Hort. Cam. 173. fol.
Lobel. 157. fol. Adv. 123.	Phytopin. 355.
Lugdun. 1389. fol.	Germ. Meer Sternkraut.

II

VErbaſcum latifolium mas, Verbaſcum primum Matthioli, Cœſalp. Lugdunenſ. Candela regia, Thapſus barbatus officinarum. Folia longa, per margines crenata, ab origine anguſtâ per latiorem formam in acutam finientia, craſſa coſtâ ſubvecta, fornicatim nervis multis obſita, tomentoſa & piloſa, caulem veſtiunt lanuginoſum, anguloſum, & dimidiâ ex parte ſpicatim onuſtum floribus, ab imâ baſi turbuloſâ in quina folia lutea, rotunda, ac ſecundum oras ſaturatè aureo colore leviter tincta, dulciter odorata, diſtributis, intus exertis ſtaminibus concoloribus, lanuginoſis, & ſaturatiùs faſtigiatim coloratis: ſemina in rotundis capitulis nigra, & Blattariæ quadantenus conformia, promuntur: radix ſubeſt longa, lignoſa, ac in fibras laterales brachiata.

Dodon. 143.	Hort. Med. 176. fol.	Trag. cap. 72 lib. 1.
Cœſalpin. lib. 8. c. 46. fol. 347.	C. Bauh. Matth. 800. & 803.	Fuchſ cap. 328.
Lobel. 303. Obſ. 242. Adv.	Phytopin 456.	Tabern. 266. lib. ſecundo.
Lugdunenſ. 1298.	P. Renealm. in ſpecie hiſt. 102. & 103 fol.	C. Matth. Germ. 402. fol.
C. Epit. 878. fol.	Germ. Groß gemein Wüllkraut/mit gelbē Blumē.	Durant. 1028. fol.

III

VErbaſcum quartum Cœſalpin. flore pallido. Forma foliorum anguſtior eſt, íllaque minus vel breviſſimo tomento obducta, incana aliquantùm, & in ambitu leniter ſerrata, pari verò proceſſu, uſque ad caulis tomentoſi cubitalis medium attenuata, procedunt, ubi in ramulis ſparſis ſummitates ſtipantur floſculis albido pallidis, Verbaſco duplò minoribus: ſtaminula in medio faſtigiatim purpuraſcunt: radix ſimplici ſpecie lignoſa & oblonga eſt, ſed graciliore habitu: ſemina capitulis minoribus paria, continentur.

Lobel. loco ſuperiùs citato.	C. Bauh. Matth. 800.	Trag. cap. 72. lib. 1.
Cœſalp. loco ſuperiùs citato ſub quarto (genere.	Phytopin. 456.	Fuchſ. 328. fol.
Lugdunenſ. 1300.	Germ. Wild Wüllkraut/ mit kleinen weiſſen Blumen.	Tabern. 267.
C. Epit. 879.		Durant. 1028.

II *Virga aurea.* I Consolida Saracenica. III. *Lysimachia lutea.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CONſolida Sarracenica, ſive Solidago Sarracenica. Herba fortis. Seſquicubitalem plerunque ad longitudinem elevatur caulis glaber, inanis, folia ſubmittens oblonga, lata, Lapathi modo, ab origine anguſta, per protenſam magis latitudinem in mucronem collecta, ac leviter circumſerrata: pauló ſuperiùs in complurima finditur brachiata, quibus oblonga capitula imponuntur, explicantia flores luteos, ſenis folijs anguſtis media ſtaminula ejuſdem coloris circumdantes, qui ſub ſe ferunt ſemina minuta, pappis appenſa: radix multis fibris tellurem percurrit, & plurimos rubentes in Vere ſtolones protrudit.

Dodon. 141.	Germ. Heidniſch Wundkraut.
Lugdunenſ. 1270.	Fuchſ. 279. cap.
Thal. ſylv. Hercyn. Saxono Thur. 27.	Trag. 164. cap. lib. 1.
Phytopin. 523. fol.	Tabern. 258. lib. ſecundo.

II

VIrga aurea folijs minus ſerratis. Conſolidæ Sarracenicæ folijs non abſimilibus prodit, oblongis, anguſtioribus, ad Laurinorum ſpeciem accedentibus, & per ambitum parùm crenatis, nigrioribus, duriuſculis, & ab imo caulis cubitalis usque ad verticem extenuatis: ex alis illorum plurimæ ſurrectæ adnatæ virgæ attolluntur, in quibus ſpicatâ ſerie flores diſponuntur crebri, imbricatis oblongis capitulis inſerti, lutei, effigie ſuperioribus pares, Conyzæ majoris æmuli, qui pariter in papposas minutas anguſtas appendices reſolvuntur: radix frequentibus ſubnigris fibris ſe fulcit, ſatis diu etiam in hortis durans.

Vid. Dodon. 112.	Hort. Med. 178. fol	Germ. Gülden Wundkraut.
Cæſalp. lib. 12. c. 41. fol. 503.	Thal. Sylv. Hercyn. Saxono Thuring. 129. fol.	Tbern. 546. lib. ſecundo.
Lobel. 159.	Matth. C. Bauh. 712.	Cam. Germ. 346.
Lugdun. 1272.	Phytop. 523.	Durant. 1046.
Epit. Cam. 749.		

III

LYſimachia lutea. Lyſimachia Dioſcoridis. Salicaria. Radicibus donatur transverſis, & latè proſerpentibus, ſubtùs fibroſis, quæ ab imbricatim foliaceis germinum novellorum rubeſcentium turionibus (ut Camer. & Dodon. probè depingi voluerunt) exurgunt in caulem cubitalem, angularem, rectum, nunc binis, nunc trinis, aut quatuor per intervalla oblongis, ſalicem æmulantibus, integris folijs veſtitum: flores in ſummis virgarum adnatis oriuntur lutei, quinis plerunque folijs acutis, & paucis in medio ſtaminulis conſtantes: hos ſequuntur capitula rotunda, Anagallidis modo, continentia ſemen minutum, ſubalbidum, inutile.

Dodon. 84.	Thal. Harc. Saxon. Thuring. 71. fol.	Fuchſ. cap. 187.
Cœſalpin. lib. 6. c. 55. fol. 261.	C. Bauh. Matth. 675.	Tabern. 524. lib. ſecundo.
Lobel. 185. Obſ. Adv. 144.	Phytopin. 466.	Matth. Cam. Germ. fol. 323.
Lugdunenſ. 1059.	Germ. Gelb Weiderich.	Durant. 551.
Epit. Cam. fol. 686.	Trag. lib. 1. cap. 59.	

III. *Lÿsimachia Galericulata*

I. Lÿſimachia lutea Pannoni,
ca maior.

II. *Lysimachia altera Matthio,
li flore rubescente*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LYſimachia lutea Pannonica. Lyſimachia lutea ſecunda Cluſ. Caule conſtat duro, quadrangulari, villoſo: folia mollia ſunt, parùm piloſa, & vulgari non abſimilia, ſitu æquali quadripartitâ ſerie hunc ambuentia, attritu odorem unctuoſum Nicotianæ manifeſte prodentia, & ſubtùs minutis nigris punctulis conſperſa (quod etiam in novellis Lyſimachiæ vulgatioris folijs obſervandum:) prope ſinus eorum vel ramuli, vel pediculi tantùm emergunt, ſingilatim obſeſſi floſculis acuminatis, folijs luteolis, ab unâ baſi coalitis, & totidem ſtaminibus in medio productis: ídque continuo progreſſu, uſque in faſtigium caulis, quaſi ſpicati, animatvertitur: Radix geniculata eſt, obliquis propaginibus fibratis per ſummam tellurem acta, ſe etiam in hortis plurimùm diffundens, quibus tamen ſæpenumerò in vulgarem degeneraſſe animadverſum eſt: ſemina etiam diligentem obſervationem eluſerunt.

Vid. Cluſ. fol. L. & LII. ubi Icon. additur.	Germ. Gelb Ungeriſcher Weiderich.
Phytopin. C. Bauh. fol. 466.	

II

LYſimachia altera Matthioli, Lyſimachium purpureum Herbarior. Solidaginis Sarracenicæ alia ſpecies Trago. Folia ſalignea, integra, parùm acuminata, viridia, terna vel bina plerunque geminatâ vice ſibi invicem quandoque oppoſita, quandoque nihil ordinis ſervantia, ponuntur in caule bicubitali pariter quadrangulo, viridi, rariùs ſurculoſo, ſecundum extremitates tamen ſpicato, ac denſâ ſerie floſculorum, è rubore purpuraſcentium, quinque folijs anguſtis & tot ſtaminulis concoloribus conſtantium, referto: ſemina includuntur oblongis vaſculis, craſſæ ſcobis inſtar minuta: radix, ſubnigricante cortice obducta, brachiatis propaginibus ſummâ tellure repit.

Dodon. 86. fol.	Cluſ. LI. Iconis ratione.	Matth. C. Bauh. 675.	Fuchſ. 87. cap.
Cœſalpin. lib. 6. c. 55. fol. 261.	Epit. Cam. 687. fol.	Phytopin. Bauh. 468.	Tabern. 524.
Lobel. Obſ. pag. 185. Adv. 144.	Hort. Med. 93. fol. (ring. f.	Germ. Braun Weiderich.	Matth. Germ. Cam. 323.
Lugdunenſ. 1059.	Thal. 71 Harc. Saxono. Thu-	Trag. lib. 1. c. 164. abſque Icone.	Durant 551.

III

LYſimachia galericulata adulterina quorundam. Stachys aquatica Tabern. Clymenum minus Delechampij, Betonica fœtita Geſneri. Tertiola Cœſalpini &c. An Sideritis 1. odore gravi Thal. in Sylv. Harcyn. Saxono Thuring. fol. 103. Radice nititur obliquè proſerpente, & ante caulis exortum, hinc & inde oblongas, pallidas, tuberoſas appendices ſpargente, quas (non citra crepitum) facilè confringere poſſis: folia oblonga ſunt, mucronata, Betonicâ anguſtiora, nigroviridia, & ambitu obtusè crenata, hirſuta, quæ ſine pediculo caulem quadratum arctè ambiunt, aſperiuſculum, hirſutum, & in ſummo ſpicatum, exhibentem verticillatim floſculos rubicundos, Lamiorum ritu, & ſemina parva, ſubrotunda, in utriculis hiſpidis.

Cœſalp. lib. 11. cap. 34. pag. 451.	Thal. loco ſuprà citato.	Germ. Brauner Waſſer Andorn.
Lugdunenſ. 1357.	Phytopin. Bauh. fol. 448.	Tabern. 94. lib. ſecundo.

II. Sinapi album

I. Myagrum Hortense Monoſpermo

Decimus Ordo, Fol. 8.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MYagrum monoſpermum. Radice provenit oblongâ, albâ, gracili, ſupervacuâ, & parùm fibratâ, quæ primo annò effundit folia orbiculatim ferè per terram ſtrata, circumroſa, & aliquantùm laciniata, glabra, oblonga, pallidè vireſcentia, & per longitudinem coſtâ albeſcente notata: altero demum anno ex illorum medio porrigitur caulis inæqualiter brachiatur, inanis, per intervalla alijs folijs veſtitus, Braſſicæ ſylveſtri aut Glaſto reſpondentibus, virore ſubalbidis, & latiore baſi caulem arctè obſidentibus: flores luteo pallidi ſunt, Rapiſtro minores, quibus, longo ordine diſpoſitis, ſuccedunt ſemina oblonga, palleſcentia, crebra, ſupernè extuberante duro utriculo, ac peram referente, apiceque tenui, firmo, & per longitudinem rimoſo, diſtincta: intrinſecus fovetur ſemen rufum oblongum.

C. Bauh. Matthiol. fol. 816.
Phytopin. 173.
Germ. Frembd Leindotter.

II

SInapi album officinarum. Sinapi luteum ſativum Tragi. Folijs conſtat Erucæ albæ non multùm abſimilibus, & in ambitu inæqualiter laciniatis, ſubhirſutis, uti etiam caulis ejus bicubitalis, rotundus, hirſutus, ſupernè in ramos fiſſus, qui longâ ſerie ſucceſſivè extollit flores melinos, &, hiſce deflorentibus, altius excreſcentes ſiliquas hirſutas, aſperiuſculas, ſuperficietenus protuberantes, & concludentes ſemina copioſa, ſublutea, globoſa, acria: radix ſupervacua eſt, parùm fibroſa, albida, annua.

Dodon. 695.
Lobel. Obſ. 108. Adv. 68.
Cœſalpin. lib. 8. c. 61. fol. 359.
Lugdunenſ. 646.
Epit. Cam. 339.
C. Bauh. Matth. 424.
Phytopin. 148.
Germ. Senffkraut/mit gelben Blumen.
Trag. lib. 1. cap. 32.
Fuchſ. 303. cap.
C. Matth. Germ. 174. fol.
Durant. 945.

I. Quinquefolium palustre.

II. Quinquefolium maius

III. Tormentilla.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

QUinquefolium paluſtre, fragiferum dictum, Heptaphyllum Porphyranthemum Camer. Sarmentoſis nigricantibus radicibus, & geniculatim fibratis, huc illuc per uligines vagatur, unde exurgunt caules cubitales, quadantenus ſtriati, atrorubentes, è quibus ſine ordine folia, latiore oblongorum pediculorum baſi hærentia, procedunt, Pentaphyllo rectu conformia, potiſſimùm ſeptena ſimul juncta, pronâ parte cinerea, ſupinâ virentia: flores oſtendit in longiuſculis alarum adnatis, conſtantes quinis aut ſenis folijs obſoleto rubore nigricantibus, & capitulo concolori, parvis ſtaminulis ſepto, quod poſtmodùm Fragi effigiem acquirit, granulis puſillis obſitum.

Vid. Dodon. 117.
Lobel. Icon. 691.
Lugd. 1265. ſub diverſis Iconibus.
Cam. Epit. 762.
Thal. Hercyn. Saxono Thuring. 88.

Matth. C. Bauh. 720.
Phytopin. 651.
Germ. Gänßkraut/ Sibenſingerkraut.
Tabern. 438. lib. 1.
Cam. Matth. Germ. 352. fol.
Durant. 824. fol.

II

QUinquefolium majus. Quinquefolium rectum luteum. Æmulatione foliorum, quæ non minùs modò quinis, modò ſeptenis diviſuris diſtinguntur, prædicto non diſpar, niſi quòd ad exortum appendicibus laciniatis cohæreant. Caulis rotundus eſt, cubitum excedens, ſupernè brachiatus, faſtigiatim obtinens flores luteos, Argentillæ aut quinquefolio repenti ſimiles, quos deinde grana obſcuri coloris ſeminum ſequuntur, minuta, anguloſa: radix foris nigricat, & in multifidas fibras ſenſim gracileſcit.

Dodon. 117.
Lobel. Obſ. 393. Adv. 307.
Cœſalp. lib. 14. c. 20. fol. 555.
Lugdunenſ. 1266. fol.

Phytopin. 561.
Germ. Groß aufrecht ſtehend Fünffingerkraut.
Tabern. 435. lib. 1.

III

TOrmentilla Heptophyllon Lob. in Icon. Complurimis infirmis gracilibus, dodrantem longis, abundat ſurculis, & verſus radicem ſubrubentibus (quibus quandoque ſe humo attollit) cinctis ſine pediculorum adnexu folijs parvis inæqualibus, ſeptenâ partitione ut plurimùm cohærentibus, viridibus, Pentaphylli ſuperioris æmulis: flores luteopallidos in virgarum adnatarum cacuminibus fert, & ſemina cognatis ſpeciebus minora: radix pollicem craſſa, tuberoſa eſt, intus rubra, extrinſecus nigricans, ſubtùs fibris capillata, brevis, quam tamen, in montanâ ſpecie, prælongam & brachiatam à ſe obſervatam fuiſſe, Camer. prodit Epit. Matthiol. f. 685.

Dodon. 118.
Lobel. 395. Adv. 308.
Cœſalp. lib. 14. c. 21. fol. 556.
Lugdunenſ. 1267.

Cam. Epit. 685.
Matth. Caſp Bauh. 764. fol.
Phytopin. 652.

Germ Birckwurtz/Tormentil.
Trag. lib. 1. fol. 171.
Fuchſ. cap. 98.

Tabern. 446. lib. 1.
Matth. Germ. 354.
Durant. 1002.

II. *Lagopus peregrina.* I. Lotus Urbana. III. *Lagopus Maior.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LOtus ſativa Dodon. Fuchſ. Camerar. Geſner. Lacun. Lotus urbana ſeu Lotus hortorum odorata Lobel. Trifolium odoratum Loniceri, C. Bauh. & Matthioli. Herba cubitalis proceritatis, cui radix lignoſa ſingularis ſupervacua, & parùm fibrata; caulis rectus, in ramos diffuſus, unde folia inordinatè procedunt, ſingulis oblongis pediculis terna ſimul juncta, viridia, & ambitu leniter crenata, Trifolij Caballini modo: flores, prolixis pediculis erectos, alarum ſinus ſubmittunt, quaſi in breves ſpicas coacervatos, è cœruleo ſubalbicantes, odoris medicati, & ſepties in die ſecundum nonnullos mutabilis (quem, etiam aridi facti, cum totâ plantâ pertinaciter longo tempore retinent, pluvioſo tempore magis magíſque ſe intendente:) ſemina ſuccedunt pariter ſpicatim, veſiculis parvis & in ſummo acuminatis obducta, quasſi demas, luteopallida apparebunt, & Fœno Græco minora.

Dodon. 561.	Phytopin. 666. fol.
Lobel. Obſ. 500. Adv. 384.	Germ. Sibengetzeit.
Cœſalp. lib. 6. cap. 17. fol. 241.	Fuchſ. 287. cap.
Lugdun. 506.	Trag. lib. 2. c. 2.
Epit. Cam. 894.	Tabern. 735. lib. 2.
Hort. Cam. 91.	Matth. Cam. Germ. 252.
Matth. C. Bauh. 809.	Durant. 539.

II

LAgopus peregrina, Lagopus maxima folio & facie Trifolij pratenſis Lobel. Radix ſupervacua, tenuis, mox ſupra terram folia emittit, è laxâ & foliaceâ ſede, terna ſimul unius oblongi pediculi fulcimento provecta, rotunda, parùm hirſuta, dilutè virentia, & Trifol. pratenſis, quòd ſubrotundis folijs eſt, æmula. Caulis pedalem proceritatem aliquando ſuperat, in ramoſas adnaſcentias dilatatus, quæ folia paulò tenuiora edunt, & denique ſummitatibus ſuis floſculos coloris ſanguinei elegantiſſimi, ſpicam oblongiuſculam conſtituentes: ſemen ſubmittunt parvi hiſpidi utriculi, epidermide tenui involutum, rotundum, flaveſcens, annuâ ſatione ſuum genus reparans.

Dodon. 567.	Lugdunenſ. 442. fol.	Hort. Med. Cam. fol. 83.	Germ. Frembder rother Klee.
Lobel. Obſ. 499. Icon. p. 39.	Cluſ. CCXLVI. fol.	Phytopin. C. Bauh. fol. 663.	

III

LAgopus major floribus pinnatis. Lagopus major alter Dodon. Folia obtinet anguſta, oblonga, ſtrijs obliquis, elegantiſſimè avium pennas imitantibus, obſita, & per oras leniter dentata, quorumterna ſimul ab eodem pediculo, è laxo, & ſupernè bifido, vaginato involucro emergente, cohærent, in caulibus pluribus, ſingularibus, nodoſis, unâ radice vivaci, & plurimùm fibratâ ſuffultis: cujus ſummitates quælibet ſpicâ florum purpuraſcentium oblongâ & denſiuſculâ exornantur: ſemina hiſpidi caliculi condunt, ſuperiori Lagopo conformia, ſed pallidiora & minora.

Vid. Dodon. 367. fol.	Cluſ. CCXLVI.	Germ. Groß Haſenpfötlein.
Lobel. Obſ. 499. Adv. 384. Icon. p. 40. part. 2.	Hort. Med. Cam. 83.	Trag. lib. 2. cap. 6.
	Phytopin. C. Bauh. 663.	

II. *Trifolium Bituminoſum inodo-rum.*

I. Trifolium Bituminoſum odoratum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

TRifolium bituminoſum odoratum. Trifolium Aſphaltæmum, ſeu Aſphaltite, Trifolium odoratum Plinij, Lobel. Radix longa in tenues fibras diffunditur; caulis bicubitali fermè proceritate erigitur, folia inæqualiter ſuſtinens, ex uno pediculo triplici ſerie diſterminata, Trifolio pratenſi majora, latiora, atrovirentia, initio quidem rotunda, & cum poſteà cauleſcente plantâ adoleverint, mucronatam anguſtiorem ſpeciem induentia: ſinus adnatorum alios longiores ſubmittunt pediculos, quorum ſummitates attolunt capitulum, coacervatum theculis hiſpidis, foventibus flores Hyacinthini coloris elegantiſſimos, quibus ſemina ſubſtituuntur ſubhirſuta, atque è rotunditate latâ & extumeſcente in cuſpidatos anguſtos apices depreſſos, contracta. Herba tota attritu bituminis odorem effundit.

Dodon. 557.
Cœſalpin. lib. 6. c. 18. fol. 242.
Lobel. 495. Obſ. Adv. 380.
Lugdunenſ. 504. & 505. ſub duplici unius plantæ, pro ratione ætatis variantis, Icone.
Epit. Matth. Cam. 581. fol.
Hort. Med. 172. fol.
Matth. Caſp. Bauh. 608. fol.
Phytopin. C. Bauh. 658. fol.
Germ. Hartzklee/ ſo ſtarck reucht.
Tabern. 219. 220. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 291.
Durant. 1011.

II

TRifolium bituminoſum inodorum. Odore tantùm à prædicto diverſum eſt, quod ſatione iteratâ in noſtris regionibus unà cum ſapore deficere, Autor eſt Camerar. in Hort Med. fol. 172.

German. Hartzklee/ ſo ohne Geruch iſt.

II. Galega flore cinereo.

I. Melilotus Germanica flore luteo.

III. Galega flore albo.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

MElilotus Germanica flore luteo. Trifolium odoratum, ſive Melilotus officinarum. Lotus ſylveſtris Tabernæmont. Radicem obtinet albam, oblongam, gracilem, & in fibras ſolutam; caulem craſſum, valdè brachiatum, unde indiſcriminatim ſparguntur folia oblonga viridia, Fœno Græco anguſtiora, ambitu minutè crenata, tripartitâ ſerie uno pediculo ſubvecta: flores, non minùs ac folia, etiam poſt ariditatem dulciter odoratos, Lotorum ſeu Trifoliorum effigie, coloris melini, tàm alarum exortus, quàm caulium vertices, fundunt copioſos, in tenuem & oblongam ſpicam cumulatim collectos, qui occaſu ſuo locum dant ſemini rotundo luteopallido, Sinapi album æmulanti (unde etiam quidam Melilotum Serapionis ſiliquâ rotundâ faciunt) epidermide rugoſâ & nigricante obducto.

Dodon. 557.
Cœſalp. lib. 6. c. 17. fol. 241.
Lobel. Obſ. 501. Adv. 386.
Lugd. 507. f. & 511. ſub diverſis nominibus & iconibus.
Epit. Cam. 893. fol.
Hort. Med. fol. 99.
Thal. 125.

Matth. C. Bauh. 809.
Phytopin. 665.
Germ. Gelber Steinklee/ Beernklae.
Trag. cap. 3. lib. 2.
Fuchſ. 200.
Tabern. 206. fol. lib. 2.
Matth. Germ. cap. 252.
Durant. 538.

II

GAlega flore cinereo. Ruta Compraria, Caprago Cœſalpini, Onobrychis Fracaſtorij. Seſquicubitalis altitudinis herba, cujus folia ſingulis pediculis multipartitim utroque latere affiguntur, dena vel duodena numero, oblonga, levia, viridia, juxta exortum pediculorum è caule appendicibus anguſtis excepta, ſicque alternato ſitu procedunt, uſque ad vertices ramorum, ſpicatim floſculis Viciæ ſpicatæ purpuraſcentibus ſeu cinerei coloris faſtigiatos: defluentibus illis ſuccedunt ſiliquæ oblongæ, tantùm non teretes, oblongiuſculæ, ſubinde per interſtitia protuberantes, in quibus ſemina oblonga turgidiuſcula, renum penè figurâ, palleſcentia: radix oblonga eſt, alba, multifida, non facilè poſt tres aut quatuor annos ſuperſtes.

Dodon. 538.
Lobel. Obſ. 509. Adv. 392.
Cœſalp. lib. 6. c. 34. f. 249.
Cluſ. CCXXXIII.
Lugdunenſ. 976.
Epit. Camer. 497.

Hort. Med. 63.
Caſp. Bauh. Matth. 836.
Germ. Geiſrauten mit aſchenfarben Blumen.
Tabern. 509. lib. 1.
Matth. Germ. Cam. 255.
Durant. 874. fol.

III

GAlega flore albo, cujus colore à prædictâ unicè diſcernenda venit.
Germ. Geißrauten/ mit weiſſen Blumen.

UNDECIMUS ORDO
COLLECTARUM
PLANTARUM
ÆSTIVALIUM.

I.
Acanthus Spinoſus.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ACanthus ſpinoſus & ſylveſtris, Branca Urſina aculeata. Ad differentiam ſativæ ita illam indigitant. Folia ejus Scolymum valdè referunt, quæ pungentibus aculeis admodùm horrent, & laciniatim dirimuntur; caulis bicubitalis eſt, cujus ſummitates in oblongo thyrſo extolluntur, oſtendentes prope ſpinas foliaceas, flores Acanthi ſativi: labris ſuperioribus integris, galeæ vaginatæ figurâ, deorſum verſis, atque extremo ambitu leviter rubeſcentibus; inferioribus verò trifidis, prominentibus, repandis, albicantibus, quos ſemina poſtmodùm excipiunt rotunda, rubra, depreſſa, Ochro ferè majora.

Deſcrib. à Dodon. fol. 707.
Lobel. Obſerv. 477.
Lugdunenſ. 1445.
Epit. Cam. 442.
Matth. C. Bauh. 500.
Germanicè, Welſch ſtachlet Beernklaue.

II

SCorpioides tertium majus Dodon. E radice ſumma tellure repente, & per intervalla fibratâ, cauliculi prodeunt cubitales, quandoque ratione loci minores, ſubindè recti, ſubinde recurvi, glabri, vel parùm hirſuti, quorum ſummitates in duos trésve ramulos brachiantur, ab radicis capite usque ad ſummum veſtitos folijs oblongis, Litho ſpermo majori brevioribus, pinguibus: flores exhibentur cœrulei, quinis folijs & ſapore Borraginis præditi, in ſpicis parvis conglomeratis, & ſcorpionum caudæ inſtar in ſe reflexis: ſemen floſculis ſuccedit, in parvulis foliaceis theculis, albicans, minutum.

Vid. Dodon. fol. 72.
Lobel. Icon. p. 462.
Cœſalp. ſub titulo Heliotropij minoris, lib. 11. c. 12. f. 439.
Lugdunenſ. 1343.
Matth. C. Bauh. 471.
Thal. Sylv. Hercin. Saxono Thuring. 40. f.
C. Bauh. Phytopin. 488. & 489.
Germanicè, Vergiß mein nicht/ blauer Augentroſt.
Trag. lib. 1. c. 108.
Tabern. 631.

III

SCorpiodes tertium minus Dodonæi. Myoſotis hirſuta reptans Lobel. Auricula muris minor, & Euphroſia quarta Tragi. Plantula dotrantalis, priori in totum ſimilis, niſi quòd minor, & ut illa paluſtrium, ſic hæc arvenſium hoſpes ſit, ex omni parte hiſpidior: radice non adeò repente, ſed denſiùs fibroſâ, floribus minutis cœruleis, pari modo ab infimâ parte ad ſummitatem extremam caulium usque ſibi invicem ſuccedentibus, quod etiam alijs plantis in more eſt, veluti Cynogloſſo, Cerinthis, Bugloſſis, & quàm plurimis.

Vid. Lobel. Obſ. 245. Icon. p. 461.
Thal. 40. loco ſup. citato.
Trag. lib. 1. cap. 93.
Tabern. 631.
Germanicè, Blaue Heußöhrlein/ oder Vergiß nicht mein mit rauhen Blätern

II

Iaſminum flor. lut.

I

Iaſminum flor. alb.

III

Acanthus Leuis

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

IAſminum vel Gelſiminum flore candido odorato. Folijs ſubviridis coloris, mucronatis & conjugatim ex uno pediculo hærentibus, caulibus ſarmentoſis, flexilibus, longiſſimis, atque ideo ad hortenſes ſcenas valdè aptis: flores quaſi in umbellâ, ex uno exortu ſe diffundente, profert, è caliculato anguſto initio, in quaterna folia dilatata deſinentes, candidos, odoratos: ſemen Lupinis ſimile eſſe Dodon. prodit; quod cum in noſtris regionibus raró moliatur, nihil de illo mihi nondum viſo ſubijcere poſſum: radix fibroſa oblonga eſt.

Dodon. 405.
Lobel. Obſ. 542. Adv. 415.
Lugdunenſ. 1432.
Cœſalp. lib. 4. c. 10. fol. 153.
Epit. Cam. 36.
Hort. Camer. 4.
Matth. Caſp. Bauh. 86.
Germ. Weiß Jeilreben.
Tabern. 565. lib. ſecundo.
Cam. Germ. 19. fol.
Durant. 471.

II

IAſminum vel Gelſiminum flore luteo. Folia ſunt magis viridia, non adeò acuta, nec totidem ex uno pediculo dependentia, flores non diſſimiles; caules haud tàm altè aſſurgunt, ſed potius fruticant. Ejus vires deſignantur à prædictis Autoribus, paginis ſuprà notatis.

Germ. Gelb Jeilreben.

III

ACanthus levis, folia habens pinguia, lata, nitentia, è viridi nigricantia, Erucæ modo diviſa, minùs aculeata: flores longo ordine in thyrſo appenſos, intus albicantes, foris ſubrubentes: radix glutinoſa, prolixa, craſſa, divaricatur: ſemina ſubrotunda ſunt, obſcurè rubeſcentia, glabra, depreſſa, ad Lupinorum nonnihil magnitudinem accedentia.

Dodon. fol. 707.
Cœſalpin. lib. 8. c. 24. fol. 333.
Lobel. 477. Obſerv. 365.
Lugdunenſ. 1443.
Epit. Cam. 442.
Hort. Med. 4.
Matth. Caſp. Bauh. 499.
Germ. Welſch Beernklaue.
Fuchſ. cap. 15.
Tabern. 359. lib. ſecundo.
Cam. Matth. fol. 226.
C. Durant. 10. fol.

I. Cnicus Sativus

III. Chamæmelum Romanum flore multiplici.

II. Chamæmelum Romanum flore simplici.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CNicus Sativus, Carthamus & Crocus Sarracenicus. Caulis eſt illi è virore ſubalbicans, teres, rectus, quandoque ſupra cubitalem proceritatem aſſurgens, à mediâ parte in ramos diremtus, quos ſimul atque illum alternatim folia arctè ambiunt, viridia, dura, in mucronem finientia, & innoxiorum aculeorum ambitu munita: ramorum cacumina, è ſquamis ſibi invicem imbricum inſtar impoſitis coagminata, & turbinata capita obſident, quæ ſuperiùs croceos, ſeu aurei potius coloris, ſtamineos flores, ad rubrum inclinantes, expandunt. Semen (quod aliàs in alimentum Pſittacorum cedens, ſemen Pſittacorum vocant) ſubeſt albidum, anguloſum, Chryſanthemi Peruviani ſemine duplò minus, forinſecus cortice duriuſculo, intus albâ pulpâ purgatrice repletum: radix fibris diſpergitur, annua & ſupervacua.

Dodon. 358.
Lobel. Obſ. 488. Adv. 374.
Cœſalpin. lib. 13. c. 46. fol. 532.
Cluſ. lib. v. fol. CLIII.
Lugdunenſ. 1449.
Cam. Epit. 99. fol.
Hort. Med. 35.

Matth. C. Bauh. 888.
Germ. Wilder Saffran.
Trag. cap. 105. lib. ſecundo.
Fuchſ. CLVI. cap.
Matth. Cam. Germ. cap. 453.
Durant. 191.

II

CHamæmelum Romanum flore ſimplici. Caule provenit tenui, ſemicubitali, frequenter prociduo, & in multos ramulos dilatato, radice repente, capillamentis tenuibus ſe facilè & plurimùm propagante: folijs capillaceis, fiſſuris tenuiter diviſis, & ſuaviter aromatum vice, ceu quoque tota planta, redolentibus: floribus orbiculatis medioluteis, ambitu candidorum foliorum, Cotulæ ritu, vallatis, ſub quibus exilia ſemina, congeneris familiæ æmula, ſervantur.

Germ. Einfache Römiſche Camillen.

III

CHamæmelum Romanum flore multiplici toto candido, Ducatum Ungaricum latitudine exæquante. Folia prædicto ſimilia ſunt, è viridi palleſcentia, aromatico odore multò ſuaviore.

Deſcrib. à Dodon. 259.
Lobel. Obſ. fol. 443. Adv. 342.
Lugdunenſ. fol. 969.
Epit. Cam. 646.
Hort. Camer. 39.
Matth. C. Bauh. fol. 650.

Phytopin. 227. fol.
Germ. Gefüllte Römiſche Camillen.
Trag. lib. 1. cap. 47.
Tabern. 71. lib. 1.
Matth. Cam. Germ. 309.
Durant. 232.

Cirſium III. Matthioli. Iacea maior I. flore luteo. Serratula II. Tinctoris.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

IAcea major flore luteo, à Cluſio deſcripta. Folia ad radicis caput multifida, Centaurij majoris æmula ſunt, ſed magnitudine inferiora, reliqua, per caulem cubitalem in ordinatè ſparſa, Iaceam nigram referunt, duriora autem ſunt, & magis incana: cacumina caulium capita Iaceæ vel Cnici ſylveſtris, ſed quodamodò majora & aculeata, obſident, explicantia florem luteum, Atractyli ſimilem: ſemina ſequuntur parva ſplendentia, cineracei coloris, ſubrigidâ lanugine condita: radix oblonga eſt, dulcis, Eryngium vulgare reſipiens.

Dodon. fol. 722.
Lobel. Obſ. 483. Adv. 234. Icon. p. 542.
Cluſ. VIII. fol. lib. 4.
Lugdunenſ. qui perperàm Cardui Echinati imaginem ejus loco ſubſtituit, fol. 1474.
Congruâ imagine in alium locum rejectâ, fol. 1488.
Phytopin. C. Bauh. fol. 530.
Germ. Geld Flockenblumen.
Tabern. lib. 1. fol. 540.

II

SArratula tinctoris, ſeu potius Sarratula tinctoria, ab uſu florum in tingendis pannis expetito. Tragus Schartam nominat, quod Kybero per florem tinctorium ſecundum verti placuit. Thalio & C. Bauhino obſervantibus, maximè in quadruplici ponitur differentiâ. Prima, præter margines ſerratos, folijs conſtat prorſus integris: altera folijs ſecundum radicem tantùm ſerratis, reliquis omnibus profundè laciniatis nititur: tertia folia tàm ſuperiora quàm inferiora habet utrinque diviſa: quarta prima folia prope radicem tantùm obtinet integra, & ambitu ſerrata, reliqua omnia diſſecta; & hæc cum noſtrâ congruit, cuj Centaurij majoris modo folia ſunt diſſecta, unde etiam doctiſſ. Thalio Centauroidis & Centaurij majoris ſylveſtris Germanici nomine notata fuit. Caulis eſt multipliciter brachiatus, plerunque obſcurè rubeſcens, cubitalis: flores in ſummis virgarum faſtigijs purpurei, ſquamatis capitulis Iacearum ſeu Cyani facie imponuntur, ſed non uſque adeò aperiuntur, & plerunque terni aut gemini ſimul juncti prodeunt: ſemina ſub floribus conduntur exigua, lævia, Iacearum ſpecie.

Vid. Dodon. 42.
Lobel. Obſ 288. Adv. 231.
Cœſalp. 13. lib. 53. fol. 539.
Cluſ. VIII. lib. 4.
Lugdunenſ. 1357.
Epit. Cam. 682.
Thal. Hercyn. Saxono Thuring. fol 26.
Matth. Bauh. 672.
Phytopin. C. Bauh. 445.
Germ. Ferberſcharten.
Trag. lib. 1. c. 49.
Tabern. 544. lib. 1.
Matth. Cam. 322.
Durant. 389.

III

CIrſium Matthioli. Radice innititur fibroſâ, craſſâ, divaricatâ, digitali, vivace: foliorum ambitus leviter laciniatus eſt, quæ aliàs parùm incana ſunt, alternatim caulem cubitalem, aut altiorem, ambeuntia; hic in ſummo capitula loricata oblonga ſuſtinet, ſtaminulis multis purpureis coronata, ſemina intra ſe condentia, parva, lividi coloris, nitentia, Iacearum ſeminibus reſpondentia.

Dodon. 725.
Lobel. Obſ. 314. Adv. 251.
Cluſ. lib. 5. fol. CXLIX.
Lugdunenſ 582.
Epit. Cam. 983.
Hort Med. 42.
Matth. C. Bauh. 817.
German. Frembd Ochſenzungen.
Matth. Germ Cam. 341.
Durant. 351.

II. *Jacea nigra flore purpureo.* I. Iacea nigra flore albo. III. *Cnicus peregrinus flore cœruleo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

IAcea nigra flore albo. Caulis lignoſus, ſtriatus, cubitalem ut plurimùm excedit altitudinem, quem folia oblonga, quandoque cinerea, utroque latere inæqualibus diviſuris prædita, & ſubindè leviter denticulata, ab exortu quaſi in alas fiſſa, impari ſitu arctè cingunt usque in ſummum cacumen, cum illo pariter attenuata; ubi demùm in aliquot brevia brachia finditur, quorum quælibet coniforme, & compactili ſquamorum tenuium (&, quaſi aridæ ſint, vel levi digitorum attactu crepitantium) farctu efformatum capitulum erigunt, cujus ſummitates occupat flos, Cyano vulgari major, floccos quàm plurimos albicantes explicans: ſemina quoque Cyani ſemina æmulantur, in nigricantem colorem inclinantia, non barbata: radix perennis eſt, obliquis fibris nigricantibus plurimùm firmata.

Germ. Weiß Glockenblum.

II

IAcea nigra flore purpureo. Nulla tenus à ſuperiore, præter colorem floris, diverſa eſt: attingitur quoque ab Autoribus citatis.

Dodon. 124.
Lobel. Obſ. 292. Adv. 334.
Lugdunenſ. 1068.
Thal. Hercyn. Saxono Thuring. 29.
Phytopin. Bauh. 529. & 528.

Germ. Purpurfarb Glockenblumen.

Trag. lib. 1. c. 80. absque icone.
Tabern. 539. lib. 1.

III

CNicus cœruleo flore. Radix digitali craſſitudine, durabilis, carnoſa, & fuſco cortice tecta, fundit caules aliquot cubitales, rectos, lignoſos, mox ab exortu diverſos, ac rariter ramoſos, in quibus ſine pediculis indiſcriminatim ponuntur folia venoſa, ſubalbido virore conſtantia, Cnici ſativi folijs pauló longiora, modico ſerraturarum ambitu diſtincta: capitula faſtigiatim exeunt ex imbricatâ ſquamarum compage conflata, Cnicum vulgarem æmulantia, ejusdémque ſpecie flores cœruleos ſtamineos explicant, ſicuti & ſemina minora, & ſubrufa, huic reſpondent.

Lobel. Obſ. 488.
Cluſ. fol. CLII.
Lugdunenſ. 1449.
Hort. Med. Cam. fol. 35.

Germ. Blawer wilder Saffran.

Tabern. 372. lib. 2.

I.
Cinera cum flore.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SColymus Græcorum. Carduus ſativus Cœſalpini, vulgò Artiſchoch/ab Italorum Archichiocco. Cinera Columellæ & Palladio, à cinere, quo lætatur dictus, alijs potius Cynara Chynara. Pulchritudine ſua, ſi quis unquàm alius Carduorum, Acanaceam familiam ducit, & naturam nuſquàm non totam eſſe indicat, maximè ubi culturæ accedunt mangonia, veluti in hâc noſtrâ plantâ; quæ intra folia laciniata, Chamæleontis albi folijs non prorſus imparia (cum quibus etiam à Dioſcoride comparantur) ſed multò ampliora, infernè nonnihil incana, ſupernè vireſcentia, caulem emittit bicubitali quandoque altitudine, craſſitudine verò pollicari, cujus faſtigium in capitis molem, duos vel tres pugnos æquantem, extuberare ſolet, coniformi & turbinato quaſi modo corticoſis unguibus coagmentatam; atque hi floridum orbem, & hyacinthini coloris ſtaminibus turgidum, extrinſecus ſtipant, in quo durioribus pilis conditur ſemen cinereum ſubmaculoſum, ſeminis Cnici figurâ, ſui generis plantas pro delicatiorum palatu reparans.

Deſcrib. à Dodon. fol. 712.
Lobel. Obſ. p. 478. Adv. 363.
Cœſalp. Cardui ſativi ſeu Carcioffi titulo, lib. 13. c. 34. f. 524.
Cluſ. ejus meminit lib. 5. fol. LIII.
Lugdunenſ. 1439.
Epit. Cam. 437.
Hort. 156.
Matth. C. Bauh. 497.
Germ. Strobildorn / blühende Artiſchoch.
Fuchſ. 308.
Tabern. 370. lib. 2.
Matth. Cam. 223.
Durant. 181.

II.

Acantium Sylveſtre
flore albo.

I.

Carduus Sphœro-
cephalus.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CArduus Sphœrocephalus. Biennalis licet, pulcerrima tamen eſt planta. Folia ferè Acanthij aut Cardui pratenſis Tragi ſpecie dividuntur, & caulem anguloſum appendicibus latis ex utroque latere alternatim veſtiunt, ſpinis vix conſpicuis in laciniarum extremitatibus notata; pronâ ſuperfice albeſcunt, ſupinâ verò ex atro vireſcunt: capitulum ſummo cauli inſidet, globoſum, echinatum, frequentibus floſculis candidis (quorum folia reflectuntur) & ſtaminulo parvo cæruleo eminente, circumcircà exornatum: ſemina deciduos ſequuntur oblonga, Secali excorticato æmula, in capillaceis involucris condita: radix longa eſt, & fibris craſſis ſe firmans, altero anno ligneſcit.

Vid. Dodon. 710. fol.
Lobel. Obſ. 481. Adv. 369.
Lugdunenſ. ſub titulo
Spinæ albæ, 1462.
Spinæ Arabicæ, 1467.
Crocodilij Monspelienſ. Delechamp. 1476. f.
Chalceios, 1481.
Rutri Theoph.
Tetralicis ſpinoſæ, 1483.
Cœſalp. l. 13. cap. 30. f. 522.
Cam. in Epit. Matth. 435.
Sub ſpinæ albæ titulo.
In Hort. Med. p. 163.
Matth. C. Bauh. fol. 332.
Germ. Spehrdiſtel / Biſemknöpff.
Trag. lib. 2. cap. 108.
Fuchſ. 340. cap.
Tabern. 365. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. fol. 222.

II

ACanthium ſylveſtre flore albo. Spina alba ſylveſtris quorundam. Caulem promit ſeſqui cubitalem, membranaceis per longitudinem appendicibus munitum, & ſpinis adnatis admodùm infeſtum: folia oblonga ſunt, & utrinque in aculeatos angulos fiſſa: capita faſtigiatim gerit grandiuſcula, Echinatis ſpinulis horrentia, prope baſim tomento, ſeu araneoſâ lanugine obſita, & in ſummo floribus albis ſtamineis densè confarcta: ſemina intrinſecus conduntur parva, albeſcentia, nitida, ſubrotunda, germanam familiam ultrò prodentia: radix altè demittitur, & ſecundo anno ligneam duriciem acquirens perit.

Poterit referri ad Onopyxum tertium Lugd. fol. 1472.
& ad Card. ſylv. Dodon. Thal. 34. capite grandi &c.
quamvis ab Onopordo: Dodon: non abhorreat. fol. 726.
Germ. Groß weiß Wegdiſtel.
An Onopordon. 2. Tabern. fol. 361. lib. ſecundo.

II
Carduus Benedictus.
I
Chamæleon niger vulgaris
III
Heracantha Tabernæm.
IIII
Erÿngium totum coeleum Camera

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CHamæleon niger vulgaris. Carlina prima Dodon. quaſi Carolina, ab inventore Carolo Magno. Cardopatium officinarum. Folia profert oblonga, utrinq; profundis ſectionibus, & per angulos ſpinoſis, diviſa, inæquali exortu hærentia, in uno atq; altero caule, à radice craſsâ, intrinſecus nonnihil flaveſcente, foris nigricante, & valdè rimoſo cortice obducta, emergente, dodrantem alto, ſubrubeſcente: ejus capitati & echinis horridi vertices, densè confarctos, atq; in amplum orbiculatum diſcum coactos, glomerulos ſuſtinent, circulatim cinctos folijs anguſtis, numeroſis, albeſcentibus, hiſpidis, rigidis, ac ſplendentibus: ſemina conduntur in capitibus, tenuia, oblonga, ſubnigricantia, ſuperiùs rigidis anguſtis barbulis obſeſſa.

Dodon. 715.	Cam. Epit. 430.	Trag. cap. 108. lib. ſecundo.
Lobel. 480. Obſ. 367.	Matth. C. Bauh. 490. fol.	Fuchſ. cap. 339.
Lugdunenſ. 1476. & 1454.	Germ. Schwartz Eberwurtz.	Cam. Matt. Germ. fol. 220.

II

CArduus benedictus, ſanctus, Atractylis hirſutior Fuchſij. Trivialis notitiæ planta eſt, ſed comendationis magnæ, uſus exploratiſſimi Languenti caule, & quandoq; multiplici, ſubrubente, tereti, flexili, brachiato, ſe in terram proijcit; folijs longis, utrinq; laciniatis, & initiò ſubhirſutis, ætatis verò ſucceſſu ambitu ſpinoſis, & confuſo hunc ordine ambeuntibus: ſingulis ramulorum faſtigijs capitula turbinata inſident, aculeis ramoſis in ſum̃o muricata: quorum è medio flos ſubluteus tandem emicat, ſub quo in lanugine capillaceâ ſemen oblongũ, ſtriatum, fuſcũ, conditur, ſupernè rigidis capillamentis barbatum: radix lignoſa eſt, albeſcens, añua, fibris firmata.

Dodon. 725.	Hort. Med. 34. fol.	Fuchſ. cap. 42.
Cœſalp. lib. 13. cap 47. fol. 534.	Matth. Caſp. Bauh. 594.	Tabern. 363. lib. ſecundo.
Lobel. Obſ. 484. Adv. 372. & 373.	Germ. Cardobenedicten-Kraut.	Cam. Matth. Germ fol. 224.
Lugdunenſ. 1450. Cam. Epit. 562.	Trag. cap. 541. lib. ſecundo.	Durant. 184. fol.

III

HEracantha Tabernæmontani. Carlina ſylveſtris Dodonæi. Scolymus ſylveſtr. Cam. in Epit. Onopyxos Guilland. è placitis Lobel. Altitudo caulis, qui ſubindè multiplex, ſæpè ſingularis, quandoque duorum dodrantum eſt, tùm quoque minor: folia oblonga, raro tomento obſita, indiſcriminatim huic affiguntur, Carlinâ ſuperiora, anguſtiora, minùs inciſa, marginibus tamen aſpera, & aculeata: flos conglomeratis ſtaminulis & foliorum pallidiorum, rigidiuſculorum cinctu Carlinam etiam parvo capite æmulatur, ejúsdemque formâ ſemina valdè exilia, barbata, poſt ſe relinquit: radix tenuis eſt, biennalis, altero demùm anno caulem erigens.

Dodon. 716. fol.	Lugdun. 1484. & 1439.	Germ. Schön Härle/Dreydiſtel.	Tabern. 372. lib. ſecundo.
Cluſ. lib. 5. fol. CLVI.	Cam. Epit. 439.	Trag. 121. c. lib. ſecundo.	Cam. Matth. Germ. 224.
Lobel. Obſ. 489.	Matth. Cam. 497. & 498.	Fuchſ. 42.	

IV

ERyngium totum cœruleum. Vulgaris Eryngij folijs exit, paulò anguſtioribus, & in multas ſciſſuras aculeatas dilatatis, quorum lati pediculi impari poſitu amplectuntur caules cubitales, ſimplices; ſuperiùs in pauca adnata diviſos, quibus imponuntur capitula rotunda, Virgæ paſtoris ritu, rigidis tamen & longis, anguſtis aliquot folijs circumſepta, & floſculis exilibus cœruleis coronata: ſemina ſuccedunt puſilla, parva, albeſcentia, depreſſa, Eryngio plano non abſimilia: radix quandoque ſecundum caput comoſa, admodum altè demittitur, intus albeſcens, odorata, eſui apta, & ferè per omnia vulgaris, Eryngij æmula. Tota ſæpè planta, ſaturato colore cœruleo elegantiſſimo, aſpectui blanditur, interdum ſuperioribus tantùm partibus placet.

A nemine obſervatam legi, citra Cœſalp. lib. 13. c. 28. f. 520. | Cam. Hort. Med. 58. f. | Germ. Frembd blau Berg Manstreu/oder Brachdiſtel.

II
Helianthemum flore luteo.

I.
Eringium marinum.

III.
Helianthemum flore al

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ERyngium marinum. Folia ampla, rotunda, è virore cæſio ſubalbicantia, carnoſa, & juxta non altos ſinuum angulos, temporis ſucceſſu ſpinoſa, craſſis & carnoſis pediculis ſubvecta, prodeunt à radice valdè prolixâ, & per intervalla nodosâ, ſubalbicante, & guſtu aromatico, æquè ac odore cognatum genus reſipiente. Alterum demùm poſt annum inter illa caulis attollitur, plus quàm dodrantalis, craſſus, & quaſi nervulis per longitudinem liratus, cujus cacumina in brachia dirimuntur, quorum extremitates ſingulæ globoſum capitulum ſuſtinent, ſenis anguſtis, ſinuatis, pungentibus folijs ſtellato ambitu ſuffultum, quod ſimul cum floſculis, illud præter filamenta media albicantia obſidentibus, ſub cœruleum colorem refert: ſemina defluentibus floſculis ſuccedunt, farcta, copioſa, albida, anguloſa, lata, in ſummo parùm capillata, medio tumeſcentia, & in rotunditate depreſſa.

Dodon. 718.
Cœſalp. lib. 13. c. 28. fol. 520.
Lobel. Obſ. 490. Adv. 375.
Cluſ. CLIX.
Lugdunenſ. 1459.
Epit. Cam. 448.

Hort. Med. fol. 58.
Matth. C. Bauh. 505.
German. Meer Brachdiſtel / auch Mannstreudiſtel.
Matth. Germ. Cam. 228. fol.
Durant. 358. fol.

II

HElianthemum flore luteo. Flos Solis ſeu Panax Chironium Matthioli. An Helenium ſecundum Dioſc. Lobel. Conſolida aurea Germanorum. Radix lignoſa, tenuis, multifida, ſe fibris capillaceis latè ſub tellure diffundit, ſupra tellurem promit cauliculos numeroſos, ſurculoſos, lignoſos, graciles, ex intervallis onuſtos folijs Hyſſopo brevioribus, & ad Amaraci figuram accedentibus, aut inter illos medio modo ſe habentibus, ſubhirſutis, minori ſubinde foliorum ſobole majoribus interſparsâ: flores aliquot, in extremis ramulis, deorsùm incurvatis, ſenſim ſe invicem concomitantes, edit quinque foliorum, aureos, Argentillæ, Tormentillæ, ſeu Pentaphylli vulgaris æmulos; quos ſubſequuntur, in rotundis capitulis, ſemina parva, anguloſa, ſubrufa, inæqualia.

Vid. Dodon. 193.
Cluſ. 73.
Cœſalp. Chironiæ nomine l. 10. cap. 46. fol. 395.
Lobel. Obſ. 238. Adv. 185.
Lugd. 869. & alibi ſub diverſis nominibus.
Cam. Epit. 501.

Thal. 57.
Matth. C. Bauh. 546.
Germ. Gelber HeidenHyſſop / auch Sonnenguntzel.
Trag. cap. 73. lib. 1.
Tabern. fol. 767. lib. ſecundo.
Cam. Germ. fol. 261.
Durant. fol. 388.

III

HElianthemum flore albo. Quo colore tantùm à prædicto diſtat.
Germ. Weiß HeidenHyſſop / oder Sonnenguntzel.

I. Erÿngium Pannonicum lati folium.

III. Hÿſsopus flore rubro.

II. Hÿſſopus flore albo.

IIII. Hÿſſopus flore cœrule

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ERyngium Pannonicum latifolium. Radice nititur craſsâ, dulci, & aliorum Eryngiorum modo longâ, ſenſim attenuatâ, ac ſubtus divaricatâ, juxta cujus caput in oblongis pediculis ſpectantur folia, ſecundum baſin latiora, & paulatim in longitudinem, demùm obtuſam ſpeciem induentem, porrecta, viridia, Dipſaci folijs novellis congrua, ambitu inæqualium ſerraturarum diſtincta: caules conſcendunt ſtatim à radice multiplices, ſesquicubitales, ſtriatos, quos etiam ex intervallis latâ & membranaceâ ſede complectuntur, & in multifidas pungentes ſerratas lacinias abeunt: rami verò caulium multiplicati, vetuſtate cœruleum colorem adquirunt, atque cacuminibus ſuis echinata globoſa capitula oſtendunt, & in his puſillos cœruleos floſculos, albida ſtaminula è medio exerentes, qui novenis, & pluribus oblongis anguſtis folijs leviter diſſectis, & radiatim expanſis, excipiuntur. Semina cognatorum Eryngiorum ſpecie, alba, parva, depreſſa, copioſa promuntur.

Dodon. 720.
Cluſ. CLVII.
Lugdunenſ. 1460.

Hort Med. 58.
Germ. Blaue Ungeriſch Mannstreuwurtzel.

Tabern. 368. & 369 fol.
Durant. 359 fol.

II

HYſſopus flore albo. Pluribus ab eâden radice, fuſcâ, fibroſâ & lignoſâ, fruticat virgis quadratis, dodrantalem altitudinem ſuperantibus, plerunque ſimplicibus, quandoque alatis: acquirens folia oblonga, Thymbræ ſeu potius Satureiæ, latiora tamen, ſaturatè virentia, quæ, ab imo usque ad ſuperiorem partem extenuata, caules continuâ ſerie veſtiunt, pariter ſecum odoratos, in ſpicas excreſcentes, denſâ ordinis congerie, modò uno latere, modò utrinque (ut in hac noſtrâ plantâ) conceptacula, geminatorum foliorum fulcimentis excepta, ſuſtinentes: è quibus erumpunt floſculi albidi, Thymbræ aut Serpylli floſculis majores, & filamentis aliquot medijs donati: defluentibus illis, intra conceptacula, ſemina oblonga, parva, mucronata, Ocymi aut Meliſſæ æmula, perficiuntur. Si pangitur ſurculis, vel paucis capillamentis radicum fibratis, nullo negocio propagari poteſt.

Germ. Weiſſer Hyſſop.

III

HYſſopus flore rubro. Hyſſopus Arabum flore rubro Lobellij, ſatione ſæpè in cœruleum colorem degenerare ſolet, magis quàm illa quæ flore albo placet, cui tamen idem quandoque contingit. Germ. Rother Hyſſop.

IV

HYſſopus flore cœruleo. Vulgatiſſima hoc colore eſt, natura tamen & figuræ æmulatione ſuperiorum affinis facilè conſtat.

De ſingulis videndi Autores. Germ. Blauer Hyſſop.

Dodon. 286. abſque Icone.
Cluſ. fol. 356.
Cœſalpin. lib. 11. cap. 50. fol. 462.

Lobel. Obſ. 237. Adv. 185.
Lugdunenſ. 933. fol.
Epit. Matth. Cam. 463. fol.
Hort. Med. fol. 77.

Matth. C. Bauh. fol. 515. 516. 517. fol.
Phytopin. Bauh. fol 411.
Germ. Trag. cap. 14. lib. 1.

Fuchſ. cap. 326.
Tabern. 81. fol. lib. ſecundo.
Cam. Germ. 237. fol.
Durant. 467. fol.

DUODECIMUS ORDO
COLLECTARUM
PLANTARUM
ÆSTIVALIUM.

II. *Hieracium fruticeſcens latifoli, um polyanthos.*

I. Cucumis Aſininus.

III. *Rosmarinus Coronarius.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CUcumis aſininus. Cucumis ſylveſtris Tragi. Radice ſuſtinetur brachialis craſſitudinis, Bryoniæ non abſimili, ſucculentâ: folijs Cucumerem ſativum refert, aſperioribus, minoribus, hirſutioribus, ſcabrioribus, denſioribus, & ad cinereum colorem maximè adversâ parte tendentibus: ſubvehuntur carnoſis pediculis è caule craſſo, ſucculento, ac pariter hirſutie aſpero, & procumbente: flores alarum cavitates ſubmittunt, pediculis æque craſſis & oblongis ſuffultos, luteopalleſcentes, & quinis tenuibus folijs conſtantes, ſæpè ſine fructu ſteriles, quandoq; fructui inſidentes, atroviridi, oblongo, Dactylorum aut glandium magnitudine & formâ, hiſpiditate undiq; horrido, quem temporis ſucceſſu ex maturitate palleſcentem, vel tenuiſſimo impulſu pediculis deſtituit, oſtiolóque facto ſtatim internus humor ſumo, tormenti admodum, impetu, unà cum ſemine pullo, & Colocynthide minori, in tangentis vel oculos vel manus ejaculatur, etiam mediocrem diſtantiam ſuperans.

Dodon. 377. & 652. quo ad Iconem.
Lobel. 368. Obſ. Adverſ. 288.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 6. fol. 204.
Lugdunenſ. 1674.
Epit Cam. 946.

Hort. Med. 51.
Matth. C. Bauh. 849.
Phytopin. 626.
Germ. Wilder Eſelskürbes.
Tragl lib. 2. cap. 99.

Fuchſ. 268. cap.
Tabern 185. lib. ſecundo.
Caſp Matth. Germ. 438. fol.
C. Durant. 290. fol.

II

HIeracium fruticeſcens latifolium polyanthos. An Erinus Matthioli Guillandino. Militaris Galeni. Lactaris Plinij. Radix unica, valdè fibroſa, nec profundè deſcendens, caules erigit ſemicubitales aliquot, mox ab ortu diſtinctos, teretes, aſperiuſculos, quos inordinato, ſed tamen continuato proceſſu, ſine pediculis conſcendunt folia duriuſcula, Hieracio Sabaudo Lobel. breviora, latiora, & tandem è latitudine in mucronem (ſubinde contortum) faſtigiata, ac per circuitum ſinubus, dentatos quaſi angulos æmulantibus, notata; atque ſenſim minora ſe invicem ſubſequuntur, uſque dum caulem complent, brachijs tenuibus frequentibus ſuperbientem: faſtigia occupant oblonga, imbricata, & aliquantùm nigricantia hiſpida capitula, ferentia flores, luteis confertis folijs, & extimâ parte inciſis, Dentis Leonini ſeu Hieracij minoris æmulos, nitendes, & tandem in pappos, anguſtis puſillis ſeminibus gravidos, abeuntes.

An Cluſion. illud 3. fol. CXL. deſcriptum.
Et Hierac. anguſtifolium fruticans, quod Patavij hirſutioribus & latioribus folijs ſe obſervaſſe, C. Bauh. Phytopin. 212. fol. refert.
German. Vilblumentragend gelb Habichkraut.

III

ROſmarinum coronarium. Libanotis Coronaria. Cneorum nigrum Theophraſti. Anguillaræ caulibus fruticat craſſis, ſcabris, ſubcinereis, geniculatis, à quibus oriuntur ramuli, firmi æquè ac caules, lignoſi, tenues, obſepti crebris folijs Stœch. Arabicæ, oblongis, durioribus, ſupinâ parte nigroviridibus, pronâ candicantibus, odorem & ſaporem aromaticum effundentibus, ac ordinato ſitu procedentibus: ex horum alis prodeunt frequentes flores in cœruleo albicantes Hyſſopi aut Ocymi modo patentes, quibus decidúis ſequuntur ſemina puſilla, oblonga, umbilicotenus albicantia, & ad fuſcum colorem inclinantia, unde non facilè prodit, aut, ſi prodierit, difficulter enaſcitur, ſecus atque è ramulis terræ impactis: radix lignoſa multifida nigricat.

Dodon. fol. 272.
Cœſalp. lib. 11. c. 45. fol. 458.
Lobel. 234. Obſ. Adv. 184.

Lugdunenſ. 967.
Epit. Camer. 545.
Hort. Med. 148.

Matth. C. Bauh. 575 & 577.
German. Garten Roſmarin.
Trag. 17. cap. lib. 1.

Fuchſ. 181. cap.
Cam. Matth. Germ. 273.
C. Durant. 857.

II.
Parietaria ſylveſtris.

I.
Cataputia vulgaris.

III.
Nummularia.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LAthyris, Catapucia minor, Tartago Hiſpanornm. Radix oblonga, ſubtùs gracilior, altero anno ligneſcens, caulem fert cubito proceriorem, cui inhærent folia oblonga, lævia, Amygdalinis quadantenùs reſpondentia, pinguia, & lacteo ſucco referta; faſtigia ramorum alijs decuſſatim ſuffulciuntur folijs, ſumma verò cacumina latioribus & brevioribus exornantur, atque in dilatatis ſurculis ſuis exhibent flores ſubherbaceos; poſt hos grana tricocca, tripartitis loculamentis ſuperiùs tunicatis, intùs rigidis, firmis, membranaceis diſcreta, pulla, ſubrotunda, & obſcurè maculata, quæ natura non ſine crepitu exiliunt.

Dodon. 371.
Lobel. 197. Obſ. Adv. 153.
Cœſalpin. lib. 9. c. 13. fol. 545.
Lugdu. 1657.
Epit. Matth. Cam. 968.
Hort. Med. 84.
C. Bauh. Matth. 868.
Phytop. fol. 577.
Germ. Treibkörner/ Springkörner.
Taag. lib. 1. cap. 99.
Fuchſ. 173. cap.
Tabern. 288. & 289. lib. 2.
Cam. Matth. Germ. 423.
Durant. 496.

II

PArietaria ſylveſtris, Cratæogonon Lobel. Caulis ſeſquipede amplior, gracilis, viridis, & ſubindè obſoletè rubeſcens, latè brachiatus, geminis, per intervalla, crebris, contrario ſitu ſibi correſpondentibus, ambitur folijs, Perſicariæ acri, ſeu Tritico vaccino figurâ proximis, oblongis, acuminatis, integris; quæ ſummarum virgarum ſunt, anguſtiorem & pinnatam magis formam obtinent, hiſque interſparguntur floſculi lutei, oblongi, concavi: ſuccedunt in parvis vaſculis ſemina, Tritico minora, fuſca, omnem hortorum cultum ſpernentia.

Vid. Cluſ. XLIIII.
Cœſalp. Criſtæ 1. nomine l. 8. c. 35. f. 340.
Lobel. Obſ. 22. Adv. 51.
Lugdunenſ. 420.
Thal. 79. ſub Melamp. Dodon. Harcyn. Sa-
Phytop. C. Bauh. 444. (xono Thuring.
Germ. Waldhirſchen.
Tabern. Milij ſylvatici 1. nomine, 682. f. lib. 1.

III

NUmmularia, Centummorbia, Serpentaria. Radix tenuis, multifida eſt, unde ſparguntur multi obliqui juncei quaſi tenues viticuli, oppoſito ſitu utrinque folijs, propemodùm rotundis, viribus, exornati: flores inter folia alæ ſingulæ in brevibus pediculis exhibent, Lyſimachiæ luteæ non abſimiles, ac pariter luteos: ſemina, mihi non viſa, prætereunda duxi.

Dodon. 589.
Cœſalp. lib. 6. c. 56. fol. 261.
Lobel. Obſ. 251. Adv. 198. f.
Lugdu. 1062. fol.
Epit. Cam. 755. fol.
Hort. Med. 106. & 107. fol.
C. Bauh. Matth. 716. fol.
Phytopin. 598. fol. (kraut.
Germ. Pfeñingkraut/ Egel-
Trag. cap. 90. lib. ſecundo.
Fuchſ. 152. cap.
Tabern. 547. lib. 2.
Cam. Germ. Matth. 394. fol.
Caſt. Durant. 648. fol.

III. Thÿmbra legitima. I. Portulaca Sativa. II. Satureia Domestica.

Duodecimus Ordo, Fol. 3.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

PORtulaca ſativa. Luxuriat caulibus præ ſylveſtri erectioribus, foliiſq; latioribus, pinguibus, ſucculentis; caules quoque variè brachiantur, teretes ſunt, quaſi pellucidi, & è viridi rubentes, dodrante ampliores, & ſæpe tantùm non cubitales; flores in alis hærent, parvi, luteoli, qui adventante Sole aperiuntur, noctu imminente clauduntur: ſemina in caliculis operculatis ſequuntur nigra, minuta, rotunda, officinis æquè atque herba divitum, & pauperum menſis expertita: radix ſupervacua eſt & annua.

Dodon. 649.
Cœſalp. lib. 6. c. 61. fol. 263.
Lobel. Obſ. 210. Adv. 166.
Lugdunenſ. 550.
Hort. Med. Cam. 131.
Epit. Cam. 257.
Matth. C. Bauh. 372.
Phytopin. 562. fol.
Germ. Groß Bertzelkraut.
Trag. 11.
Fuchſ. 39. cap.
Matth. Cam. Germ. 144. fol.
Tabern. 153. lib. ſecundo.
Durant. 795.

II

SAtureia domeſtica. Folijs anguſtis crebris, per intervalla binis, Hyſſopo proximis, & guſtu mordacibus exit; caule plus minus pedem alto, fractu facili, rotundo, & in brachia fiſſo: flores, ſecundum foliorum ſinus, ſpicati proceſſus porrigunt, Roſmarini æmulos, è purpureo albicantes, & poſtmodùm ſuccedentia his ſemina, puſilla, rotunda, nigricantia, utriculis condita: radix inutilis eſt annua.

Dodon. 287.
Cœſalpin. lib. 11. c. 49. fol. 461.
Lobel. Obſ. 132. Adv. 182.
Lugdunenſ. 898.
Hort. Cam. 155.
Epit. Cam. 486.
Matth. C. Bauh. 532.
Germ. Zwibelhyſſop/ Saturey/ Pfefferkraut/ Kloſterhyſſop.
Fuchſ. 114. cap.
Trag. 17.
Matth. Cam. 249.
Tabern. 74. lib. 2.
Durant. 897.

III

THymbra legitima quorundam. Totâ facie Satureiæ conſimilis, niſi quod folijs ſit durioribus, rigidioribus, radiculis magis lignoſis & perennibus: floſculi, folijs crebrò interpoſiti, ex albo modicè purpuraſcunt: ſemina Satureiam æmulantur: radix multifidis capillamentis perennat.

An Tymbra legitima Dodon. 287.
Et Satureia hortenſ. Lobel. 252. Adv. 182.
Camer. in Hort. Med. Satureiæ perennis titulo, fol. 153.
Germ. Römiſche Saturey.
Tabern. 75. lib. 1.

III. Absinthium Ponticum album.

I. Absinthium vulgare.

II. Absinthium latifolium marinum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

ABſinthium vulgare, Abſinthium Ponticum & Romanum, C. Bauh. Ruellij, & Trincavellæ. Caulibus ſeſe erigit à radice variè diffuſâ, ſubtùs valdè fibratâ, perenni, quaudoque multiplicibus & ſeſquicubitalibus, incanis, lignoſis: folia indiſcriminatim ponuntur, in multifidas ſectiones Artemiſiæ modo diremta, è virore ſubalbicantia, & averſâ parte candicantia, mollia: flores racematim ſparguntur, numeroſi, lutei, dependentes, in rotunda capitula congeſti, ſtaminei, non inſuavis odoris, qui tamen in totâ plantâ gravior & abominabilior eſt: ſemina floribus ſuccedunt minuta, ſtaminea.

Dodon. 23. fol.
Cœſalp. lib. 12. c. 2. fol. 476.
Lobel. Obſ. 433. Adv. 335.
Lugdunenſ. 943.
Cam. Epit. 452.
Hort. Med. fol. 2.
Matth. C. Bauh. 508.
Phytopin. 234.
Germ. Gemein Wermuth.
Trag. 110. cap. lib. 1.
Fuchſ. cap. 1.
Tabern. fol. 1. lib. 1.
Matth. Cam. Germ. 232. fol.
Durant. 5.

II

ABſinthium Ponticum. Caule, flore & ſemine, vulgari ſimile eſt, ſed omnia minora habet, folia quoque minutioribus & tenuioribus ſectionibus dividuntur, & odore ſaporéque gratiore ſunt, radicibus variè & reſtibili germinum proſerpentium ſobole ſeſe usque ad nauſeam hortulanorum diſpergentibus perennat.

Dodon. 24. fol.
Cœſalp. loco ſuperiùs citato.
Lobel. Obſ. 436. Adv. 337.
Lugdu. 943.
Cam. Epit. 454.
Hort. Med. 2. fol.
Matth. C. Bauh. 509.
Phytopin. 234.
Germ. Pontiſcher Wermuth.
Fuchſ. cap. ſecundo.
Tabern. 21. fol. lib. 1.
Matth. Cam. Germ. 232.

III

ABſinthium latifolium marinum. Cauliculos promit numeroſos, folioſos, lignoſos, ſurculoſos, teretes, qui ſe rurſus per crebras alas multiplicant, ſepti folijs, inferiùs ſubindè in aliquot ſegmenta fiſſis, plerunque tamen integris, & ad Lavendulam accedentibus, & cum caule incanis, mollibus, non injucundi odoris: floſculi, abſinthiorum congenerum more, racematim dependent, aromaticum quid reſipientes: radix lignoſa eſt, perennis, multifida, facilè comprehendens, ſic & cauliculi, qui impacti in terram facilè fibras agunt.

Dodon. 26. fol.
Lobel. Obſ. 442.
Lugdunenſ. 946.
Cam. Epit. Matth. 455. fol.
Hort. Med. 2. fol.
Matth. C. Bauh. 509.
Phytopin. 236.
Germ. Breitbläterichter Weerwermuth.
Matth. Cam. Germ. 233. fol.

III. *Ptarmica Vulgaris.* I. *Papaver ſpinoſum.* II. *Chryſocome Peregrina*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

PApaver ſpinoſum, Ficus infernalis Italorum. Elegans & rarioris notitiæ planta, caulem obtinet cubitalem, rotundum, aliquot ſpinulis obſitum, adnatis multiplicem: folia absque ullo adfiguntur pediculo, circa ſinuoſas laciniarum extremitates ſuas pariter flaveſcentibus tenuibus aculeis aſpera, inferiùs albida, ſuperiùs vireſcentia, niſi quòd in medio venis albis excurrentibus, quaſi lacte conſperſis, Cardui Mariæ inſtar, notentur: ſummis caulium faſtigijs inſident flores tenues, flavi, caducis folijs papaveraceis, Corniculati Papaveris admodum, odore Chelidonium majus aliquantùm referentes: umbilicum occupat capitulum oblongum, pentagonum, vel nonnunquàm hexagonum, ſummo apice primùm rubeſcens, & mox bidui intervallo nigricans, multis ſtaminulis flaveſcentibus ſtipatum, quod demùm, flore deciduo, parvis horret ſpinulis, atque intra ſe condit ſemina rotunda, in apicem vergentia, per maturitatem nigricantia, ac rugis eleganter diſtincta, Papaveri Ceratoidi rubro, citra magnitudinem, quodammodo æmula: radix oblonga lignoſa eſt añua.

Cluſ. plant. hiſt. cap. VII. lib. 5. fol. XCIII.
Et in apend. alterâ deſcript.
Matth. C. Bauh. fol. 749.
Phytopin. fol. 311. | Germ. Höllſeigen.

II

CHryſocome peregrina. Stœchas Citrina præſtantior Camerar. in Matth. Germ. Herbula ſuffruticans, & ſe facilè ſurculis, etiam ſine radice, quæ illi lignoſa & in capillaceas fibras diffuſa eſt, Roſmarini inſtar propagans: folijs conſtat Stœchade Citrinâ anguſtioribus, incanis, & leviter tomentoſis, quandoque paulatim reflexis, inordinatè prodeuntibus è caulibus pluribus tomentoſis, gracilibus, qui faſtigiatim efformant corymbos floſculorum tenuium flaveſcentium: ſemina ſtaminea, minuta, & vix viſu conſpectabilia ſunt.

Dodon. ſub Stœch. Citrin. ſecundæ titulo, fol. 268.
Cam. in Epit. ſub nomine Helichryſi, 387.
C. Bauh. in Phytop. fol. 513.
Germ. Frembde gelbe Reinblumen.
Matth. Germ. Cam. lib. 4. c. 58. fol. 364. | C. Durant. 976.

III

PTarmica vulgaris, quæ & Draco ſylveſtris ac Sternutamentatoria dicta. Radix perennis, & variè ſerpens, cauliculos edit ſesquidodrantales, aut altiores, rectos, frequentes, folijs oblongis anguſtis largiter exornatos, tenuiter cuſpidatis, ac ambitu ſerræ in morem aſperè dentatis: verticetenus floſculos quaſi in faſciculo umbellato exhibet, umbilicum ſubluteopallidum albis folijs cingentes, odoris languidi: ſemen nullius pretij eſt, ſub umbilico reconditum, minutum.

Dodon. 697.
Lobel. Obſ. 243. Adv. 190.
Cœſalpin. lib. 12. c. 26. fol. 493.
Lugdunenſ. 1168.

Epit. Cam. Matth. 354. fol.
Matth. C. Bauh. fol. 441.
Hort. Med. Cam. 132.
Germ. Dorant/weiß ſpitzig Reinfahren wilder (Bertram

Trag. 51. lib. 1.
Fuchſ. 246. cap.
Matth. Cam. 187.
Durant. 809.

III Flos Trinitatis maior pallidus

I. Papaver Corniculatum luteum.

II. Flos maior Trinitat[is] violaceu[s]

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

PApaver corniculatum majus Dodon. Folia habet ſubaſpera, rugoſa, lata, incana quadantenus (maximè ſi ſint recentia) lanugine pubeſcentia, oblonga, ambitu largè ſinuata, ac nonnihil criſpata, promiſcuis ſedibus, caules teretes, languidos, & (pariter ac folia) fracturâ croceum ſuccum emittentes, ambeuntia, qui in plures denique alas ſinduntur, ferentes faſtigiatim flores flavos, è quatuor folijs luteis conflatos, valdè caducos; ac hiſce delapſis deindè, ſiliquas anguſtas longiuſculas, corniculatas, incurvas, & exteriùs inæquali ſcabritie notatas, intùs verò carnoſâ caſtâ, utrinq; ſemine, laterum concavitatibus impreſſo, Chelidonio vulgari majore, nigricante, oblongo, copioſè refertâ, conſtantes: radix ſubeſt oblonga, craſſa, poſt unum atque alterum annum raró in tertium durans.

Dodon. 445. fol.
Cœſalp. lib. 6. c. 74. fol. 270.
Lobel. Obſ. 141. Adv. 109.
Cluſ. fol. xci.
Lugdunenſ. 712.
Matth. Epit. Cam. 805.
Hort. Med. Cam. 117. fol.
Matth. C. Bauh. 747.
Phytopin. 310. fol.
Germ. Gehörneter gelber Oelmagen.
Trag. cap. 39. lib. I.
Fuchſ. cap. 179.
Tabern. 277. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 371. f.
Durant. 706.

II

FLos Trinitatis major, violaceis floribus latis, in medio ad croceum punctum collectis, ſub pediculis ex folijs acuminatis, viridibus, ſerratis, tollitur: quæ quidem menſe etiam Octobri culata elegans flore folijs latioribus videbatur, nec frigore tabeſcebat. Tàm floribus, quàm folijs, ſemine, caule & radicibus, proximus eſt cognatis illis ſpeciebus ſuperiùs deſcriptis.

Vid. Dodon. fol. 157.
Lobel. Obſ. 335. Adv. 266.
Cluſ. lib. III. fol. 310.
Lugdunenſ. fol. 800.
Epit. Cam. 912.
Matth. Bauh. fol. 822.
Germ. Groß Freyſamkraut/hoch veil braun Stieffmüterlein.
Matth. Germ. Cam. fol. 413.
Caſt. Durant. p. 390.

III

FLos Trinitatis, Iaceæ, ut & ſuperior, ſpecies, hortenſis, floribus conſtat benè pallidis, folijs acuminatis, latioribus, viridibus, minùs ſerratis. Hactenus eâ florum magnitudine, & coloris varietate planta ſicut ſuperior, non viſa, ſic parùm notata.

Germ. Groß Freiſamkraut/mit gelben Blumen.

I
Papaver flore pleno rubrum.

II.
Papaver Eraticum rubrum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

PApaver Erraticum rubrum. Papaver Rhœas Lobel. Riàs Dioſcor. Theoph. & Plinij. Folia obſcurè virent, Erucæ more altius utrinque inciſa, hirſuta, ſubaſpera, inæquali ortu prodeunt è caule ſubhirſuto, cubitali, ſæpè multiplici, recto, cujus ſummitates obſidet oblongus, hirſutus, cutaneus caliculus, initiò deorsùm nutans, Amygdalarum magnitudine & propemodùm formâ, qui erectus demùm in florem diſſolvitur, caducum quidem, ſed rutilanti phœniceo rubente colore oculos perſtringentem, folijs latis quaternis unguetenus nigricantibus conflatum, in cujus medio capitulum oblongum, vertice ſtellato coronatum, & villis nigricantibus circumcinctum, eminet, quod ſemina papaveracea nigra per maturitatem ſubminiſtrat: radix inutilis eſt lignoſa & annua.

Dodon. 444.
Cœſalp. lib. 15. c. 10. fol. 571. & 572.
Lobel. Obſ. 143. Adv. 111.
Lugdu. 439. & 440. ſub Argemones Tragi nomine.
Matth. Epit. Cam. 802.
Hort. Med. 117.
Caſp. Bauh. Matth. 745.
Phytopin. ejusd. Bauh. 310.
Germ. Klapperroſen/ Kornroſen.
Trag. cap. 38. lib. I.
Fuchſ. 195. cap.
Tabern. 276. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 370.
Durant. 702. fol.

II

PApaver flore pleno, rubrum. Caulis bicubitalem æquat magnitudinem, rectus, ſupernè in adnata diviſus, qui mox ab radice ornatur folijs oblongis, latiuſculis, pallidè virentibus, citra pediculum affixis, per ambitum varijs non adeò profundis fiſſuris inæqualibus notatis: florem cacumina ſubminiſtrant, cutaneo calici incluſum, qui primò nutat, & demùm erectus, densâ & multiplici foliorum rubrorum anguſtorum fœturâ explicatâ luxuriat, quorum oræ extremæ criſpatis & criſtatis brevibus lacinijs eleganter inciduntur: capitulum in medio emicat globoſum, radiato operculo firmiter occluſum, intùs cellulis aliquot diſtinctis ſervans pauciora vulgari papavere ſemina, fuſca, minuta: radix lignoſa eſt, oblonga & annua.

Dodon. 443. fol.
Cœſalpin. cap. 9. lib. 15. fol. 570.
Lobel. Obſ. 142. Adv. 111.
Lugdunenſ. 1709. fol.
Matth. Epit. Cam. 804. fol.
Hort. Med. 117.
C. Bauh. Matth. 746. fol.
Phytopin. 309. fol.
Germ. Gefüllter rother Magſamen oder Oelmagen.
Tabern. 273. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 369.
Durant. 705.

II.
Papaver flore multiplici purpura-ſcente

I.
Papaver flore multiplici incarnato.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

PApaver flore multiplici incarnato.

Germ. Gefüllter fleiſchfarber Magſamen/oder Oelmagen.

II

PApaver multiplici flore purpuraſcente. Diſſimili tantùm florum colore, & lacinijs tenuioribus, profundioribus, & copioſioribus, à prædicto diſcrepant.

Vid. Autores ſuperiùs citatos.

Germ. Gefüllter Purpurfarber voller Magſamen.

I

Tordilion Creticum.

II

Papaver laciniatum rubeum unguibus purpureis.

III.

Papaver laciniatum rubeum unguibus albis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

TOrdilium Creticum. Radicula parva, inutilis, annua, in aliquot tenues fibras diffuſa, caulem edit dodrantalem, cui longi & ſubindè canaliculati pediculi annectunt folia, trifidis, aut pluribus aut paucioribus diviſuris, & ambitu evidenter crenatis conſtantia, craſſa, è virore ſubalbida, duriuſcula: flores albos, parvos, oblongorum foliorum congeries fulcit, atque, his evanidis, ſeminum albos ſubrotundos clypeolos, limbo quaſi denticulato per circuitum exornatos, confertim poſitos.

Vid. Dodon. 311. fol.
Lobel. Obſ. 425. Adv. 328. cujus tamen deſcriptioni non usque quaque reſpondet.
Cœſalpin. ſub Pimpinellæ Romanæ titulo, lib. 7. c. 58. f. 315. benè deſcribere videtur.
Lugdunenſ. 751.
Phytopin. C. Bauh. 285.
Germ. Frembd Tordilium.

II

PApaver laciniatum, rubrum, unguibus purpureis.

German. Außgeſchnidtner oder zerkerbter brauner Magſamen.

III

PApaver laciniatum, rubrum, unguibus albis. Folia non multùm diſcedunt à ſuperiorum facie, flores verò non usque adeò confertâ foliorum ſerie conſtant, orarúmq; lacinijs profundioribus, & latis unguibus, hâc albis, illâc, in præcedenti, ſaturatè purpureis differunt.

German. Roth außgeſchnitten oder zerkerbter Mahn.

I

Papaver multiplex album oris rubicundis.

II.

Papaver flo: miniato pleno.

III.

Papaver flore pleno argentei coloris

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

PApaver multiplex fimbriatum album oris rubicundis. Menæchmos Plautinos te videre puta, cum conformes haſce plantas vides; vix enim tantam inter illos paritatem fuiſſe, vel lac lacti, aut ovum ovo tàm ſimile cenſebis, atque easdem præcedentibus: diſcrimen tamen expetis? frequentiores & magis criſpos obſerva foliorum margines, & colorem florum in hoc primo omninò album, præter orarum extremarum criſpatas & criſtatas fimbrias, eleganter rubicundas.

Germ. Gefüllter krauſer Magſamen / mit rothen Enden.

II

PApaver flore miniato pleno. Alterius color rutilans minium æquat, oræque magis in lacinias reſolvuntur, ungues verò obſoletè ſaturatâ purpurâ tinguntur.

Germ. Gefüllter Minienfarbichter Magſamen.

III

PApaver flore pleno argentei coloris. Tertio color argenteus quaſi ex albo livet, ungues æquè purpurâ obſoletâ inficit.

German. Gefüllter Silberfarbichter Magſamen oder Oelmagen.

Autores, ſuprà citati, etiam hîc accomodandi.

DECIMUSTERTIUS ORDO
COLLECTARUM
PLANTARUM
ÆSTIVALIUM.

III. Bellis Sÿlvestris minor
mixto.
II. Bellis Sÿlvestris
minor pleno rubro.
I Nasturtium Indicum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

NAſturtium Indicum. Pulcerrima eſt planta, & nonnullis ab hinc annis hiſce regionibus nota, quamvis peregrini Convolvuli genus eſſe videatur. Radices profert tenues, palleſcentes, annuas, frequentia, ſubrubeſcentia, lævia ſarmenta emittentes, quæ, pedamentis ſubnixa, ſæpiùs ſatis altè porriguntur; ceu Menſe Augusto, Anno 1611. in longitudinem decempedalem excurriſſe novimus. Folia exeunt longis pediculis, ſubtùs centro eorum Umbilici Veneris ritu inſertis, ſupernè lætè virentia, infernè pallidiora, tantùm non orbiculata, nervis, à centro ad circumferentiam plerunque rubeſcentem ductis, obſita, atque extremitatum proceſſibus veluti in tenuem ſpinulam collecta: flores aurum puriſſimum colore rutilante æmulantur, Conſolidæ regali, aut Perſicariæ ſiliquoſæ flores eleganti ſpecie quadantenus referentes, maximè calcari prominente, lineolis rubentibus ſtriato: alioquin quinis ſubrotundis folijs, & in mucronem exilem medijs oris deſinentibus, conſtant, quorum bina ſuperiora ampliora ſunt, & prope ungues radijs rubentibus inſignita, terna verò inferiora in graciles pediculos abeuntia; juxta illorum initium ſingula tenuibus filamentis, ſeu pilis aliquot, & in medio binis ſanguineis maculis decorantur: ſtaminula luteola quædam umbilicum floris occupant: ſemina ſubnaſcuntur terna ſimul juncta, ſubrotunda, rugoſa, & per maturitatem fuſca, quæ, niſi aeris frigidioris intemperie prohibeantur, feliciter proveniunt. Tota planta, tàm odore quàm ſapore, validè Naſturtium prodit. Erucis viridibus, ex ſe ortum trahentibus, admodum expoſita eſt.

Dodon. fol. 420.
Lobel. Obſ. pag. 338 Icon. pag. 616.
Lugdunenſ 637. & 1918. ſub titulo floris ſanguinei.
Cluſ. in Nicola: Monard. ſimpl. medici orient. deſcript. f. 348.
Cam. in Hort. Med. fol. 105. ejusdem Icon. 31.
Germ. Indianiſche Kreſſen.
Caſt. Durant. Verſ. Germ. p. 641.
Phytopin. C. Bauh. fol. 615.

II

BEllis ſylveſtris minor flore rubro pleno. Folia profert ſubrotunda, ambitu obtusè denticulata, viridia, acidiuſcula, denſo ſtipatu à radice ſubinde fibras latè ſpargente prodeuntia: flores, pediculo parvo ſubvecti, multiplici ſerie foliorum rubentium turgent: ſeminibus caret, ut plerunque plantæ, quæ flore pleno placent.

Germ. Rothe gefüllte Waßliebenröslein.

III

BEllis ſylveſtris minor flore variegato pleno, foliolis ſcil. albo & rubro colore permixto infectis, aliàs cum ſuperiore eadem eſt.

De his Dodon. 265. fol.
Lobel. Obſ. p. 253.
Lugdunenſ. p. 854.
Epit. Cam. 657.
Hort. Cam. 27. fol.
Matth. C. Bauh. p. 654.
Phytopin. fol. 506.
German. Beſprengte gefüllte Waßlieben.
Trag. cap. 52. lib. 1.
Fuchſ. cap. 53.
Matth. Germ. 313. fol.
Tabern. p. 42. lib. ſecundo.
Caſt. Durant. p. 135.

II
Onobrÿchis Dodon flore rubro

I.
Hedÿſarum Clÿpeatum flore suauiter rubente.

III
Botrÿs

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

HEdyſarum clypeatum flore ſuaviter rubente. Onobrychis altera Dodonæi. Helenium Ægyptium quorundam Lobel. Folia viridia, Anthyllidis leguminoſæ Lobel. folijs latiora, conjugata ſerie in unâ coſtâ diſpoſita, hærent in caule cubitali, languente, ac facilè prociduo, altero à ſatione anno emergente, qui verticetenus ſpecioſis floſculis, Geniſtæ aut Aſtragali arvenſis æmulis, ſpicatim luxuriat, ſuaviſſimo rubore, & propè coccineo ſplendentibus: ſemina plana, rotunda, compreſſa, flaveſcentia lentis ſpecie, ſubnaſcuntur, condita in tenuiter echinatis aſperiuſculis clypeolis ſeu peltis, ſordidi coloris, ordine ſibi cohærentibus: radix altè deſcendit ſubfuſca, algoris non uſq; adeò patiens.

Dodon. 539.	Cam. Hort. 71. fol.
Lobel. Obſ. 523. fol.	German. Rother Spaniſcher Hanenkopff
Lugdunenſ. 446. fol.	oder Kamm.

II

ONobrichis Dodonæi flore rubro. Caput gallinaceum Belgarum. Folia fert uni coſtæ ex adverſo affixa, impari ſemper extremam alam occupante, Galegæ proxima, anguſtiora tamen & breviora: flores ſpicæ oblongæ promunt, cubitalibus tenuibus, infirmis cauliculis impoſitæ, Galegam æmulantes, paulò majores, & dilutè rubentes: ſeminum vicem hemicycli formâ, ſeu, ut Lobel. ait, Caſſidis criſtatæ inſtar, theculæ ſpinulis muricatæ ſuſtinent: radix oblonga eſt, tenuis, aliquot annis durabilis.

Dodon. 539.	Lugdunenſ. ſub nomine Polygalæ multorum, fol. 488. (Hanenkamm.
Lobel. Obſ. 527. Adv. 403.	Germ. Roth Hanenkopff/ Widhopffenkraut
Cluſ. quo ad iconem ccxxxii.	

III

BOtrys. Artemiſia Turcica. Patientia Italorum Cam. Caulibus provenit rectis, & variè brachiatis, ſubhirſutis, ſtriatis, & nonnunquàm cum totâ plantâ rubentibus: folia ab his prodeunt ſine ordine, Cichorij, Erucæ, Erigeri tomentoſi aut Quercus diviſurâ, profundos ſinus anguloſis ſectionibus conſpicuos efformantia, pinguia, reſinoſa, è viridi palleſcentia, benè odorata: ramuli in racemos abeunt, per maturitatem luteopalleſcentes, copioſiſſimo ſemine onuſtos, exilibus tenuibus tuniculis operto, rotundâ granorum papaveraceorum ſpecie nigricante: radix annua eſt, multipliciter fibroſa, & ligneſcens. Tota herbula, pertinacis odoris acrioris & ſuavioris gratiâ, meruit veſtimentis interponi, à tineis & blattis conſervandis.

Dodon. 34.	Phytopin. 233. (Eichenlaub.
Cœſalp. lib. 4. c. 19. fol. 158.	Germ. Traubenkraut/ Wottenkraut/ Welſch
Lobel. Obſ. 113. Adv. 80.	Trag. 124. cap. lib. 1.
Lugdun. 952.	Fuchſ. 64. cap.
Epit. Cam. 598.	Tabern. 58. cap. lib. 1.
Hort. Med. 29.	Cam. Matth. Germ. 296.
C. Bauh. Matth. 620. fol.	Durant. 151.

I.
Lupinus Sativus maior.

III.
Lupinus Sÿlveſtris flo. luteo odoratus.

II.
Lupinus Sÿlveſtris anguſtif flo. cæruleo.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LUpinus ſativus major, & quartus Cluſij, flore è cœruleo purpuraſcente. Lupinus Æthiopicus quorundam. Haud trivialis notitiæ, nec vernaculæ indolis, aut tralatitiæ elegantiæ planta, ut quæ paucis ab hinc annis in hortos cultiores illata ſit. Radice ſingulari, lignoſâ, inutili, caule plus minúsve cubitali, recto, ſuperiùs ramoſo, vulgarem, qui flore albo eſt, ſatis refert, cui etiam folia ſimilia longis pediculis ſubnixa gerit, radiatâ Viticis diviſurâ, ſeptenis ſegmentis latioribus, mollioribus, & quadantenus magis lanuginoſis conſtantia: flores pariter vulgarem æmulantur, ramorum cacumina in ſpicam quaſi coacta, orbiculatis quatuor, quinis, aut rariùs ternis ordinibus coronantes, coloris è cœruleo purpuraſcentis: ſubmittuntur ſiliquæ latæ, tumidæ, foris lanuginoſæ, claudentes ſemina parùm rubeſcentia, obſcurè guttata, quatuor aut quinque numero, Lupino vulgari præter formam ampliora, caput humanum Æthiopicum, quale vulgò Æthiopibus rubris appingunt, pilis ſuperciliorum & verticis deſtitutum, referentia.

Cluſ. tantùm poſuit lib. 6. fol. ccxxix. | Videtur etiam ad huc illudere Cam. Hort. (Med. fol. 92.
Germ. Groß frembd purpurblau Feigbonen.

II

LUpinus ſylveſtris anguſtifolius flore cœruleo. Folia habet cætris Lupinis anguſtiora, ſeptena ſimul ſingulis pediculis affixa, floſculi quoque parvi cœrulei extremitates caulium cubitalium ſpicatim ambiunt, quibus ſiliculæ anguſtæ ſuccedunt, exiguo veluti tomento coopertæ, concludentes grana rotunda, nigrocinera, pullis guttis variegata, Viciarum aut Araci nigri Matthioli magnitudine, reliquis ſpeciebus multò amariora, quam etiam notam ſuo ſylveſtri Lupino Galenus tribuit: radices tenues ſingulares & annuæ ſunt.

Dodon. 521.
Cœſalpin. lib. 6. c. 26. fol. 246.
Cluſ. qui tantùm Iconem poſuit f. (ccxxviii.
Lugdunenſ. 466. fol.
Cam. Epit. Matth. 217. fol.
Hort. Med. 93.

Matth. C. Bauh. fol. 345.
Germ. Wilde blaue Feigbonen/ mit ſchmalen Blätern.
Tabern. 198.
Cam. Matth. Germ. 126.
C. Durant. 545.

III

LUpinus ſylveſtris flore luteo odorato. Folijs, caule & radice, ſativo vulgatiori proximus eſt, absque florum copioſorum ſpicâ confertiore, odoréque vehementiori, Leucoium ſeu Violam petræam luteam æmulante, unde etiam violarum Hiſpanicarum appellationem meruit: ſiliquæ duriores, parùm hirſutæ, dehiſcentes, ſemina exhibent ſubrotunda, depreſſa, albida, nigricantibus maculis infecta.

Dodon 521.
Lobel. Obſ. 515. Adv. 396.
Cluſ. loc. ſup. citato.
Lugdunenſ. 466.

Epit. Cam. 216.
Hort. Cam. 92. & 93.
Matth. C. Bauh. 344.
Germ. Feigbonen mit wolriechenden gelbē blummen/ (Türckiſcher Veil.

Tabern. 198 lib. ſecundo.
Matth. Germ Cam. 126.
Durant 545.

II. *Lupinus vulgaris flo:re albo.*

I. Lupinus exoticus flore albo.

III. *Lotus Tetragonolobus Camerarij*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LUpinus exoticus flore albo. Formâ & magnitudine prorſus Lupino quarto Cluſij reſpondet, colore tantùm floris variante.

German. Frembd weiß Feigbonen.

II

LUpinus vulgaris flore albo. Caulem mittit rotundum, inanem, ſurrectum, modicè tomentoſum, ſuffultum radice ſingulari, palleſcente, ac parùm fibratâ; ſuperiùs verò in ramos dilatatur ſurrectos, aut potius adnata tantùm: folia longis pediculis ſubvecta, diverſo ortu prodeunt, ſeptenis cohærentijs ſtellatim digeſta, ſupernè ſubviridia, ſubtùs in candore tomentoſa: flores albicant, tantùm non ſpicatim cohærentes, ab æſtate in autumnum usque ternis vicibus refloreſcentes, quibus ſiliquæ ſuccedunt, fabaceis inferiores, planiores, tenuiter hirſutæ, condentes ſingulatim grana quina, ſenáve, in rotundam latitudinem depreſſa, foris albo pallida, intùs ſubflaveſcentia, amara.

Dodon. 520.
Cœſalp. lib. 6. c. 26. fol. 246.
Cluſ. fol. CCXXVIII.
Lugdunenſ. 466.
Lobel. Obſ. 514. Adv. 396.
Cam. Epit. Matth. fol. 216.
Hort. Med. 92. fol.
Matth. C. Bauh. 344. & 345.
Germ. Weiſſe Feigbonen.
Trag. 15. cap. lib. ſecundo.
Fuchſ. 161. cap.
Tabern. 198. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 125.
Durant. 544.

III

LOtus Tetragonolobus Camerarij. Sandalida Cretica Italorum. Radix tenuis eſt, annua, & parùm fibrata, ſpargens viticuloſos, languidos, frequentes, angulares ramulos, humo nonnihil ſe attolentes, veſtitos folijs ternis, leviter hirſutis, uno pediculo è bifidâ anguſtâ foliaceâ vaginâ à caule ſingulatim porrectis; juxta quorum exortus longiores prodeunt pediculi, paria folia ſuſtinentes, & poſt hos flores aliquot, Loto pratenſi ſiliquoſæ, ubivis gentium obviæ, conformes, eleganti colore holoſerici ſaturatè rubri tinctos: ſequuntur ſiliquæ ſeu Lobi grandiores, quaternis membranis ſinuatis (ut Camer. habet) per longitudinem extrinſecùs diſtincti, intùs continentes grana rotunda pullocinerea, Piſo nigro Tabern. minora.

Cluſ. lib. 6. fol. CCXLIV.
Cam. Hort. Med. fol. 91. & Icon. XXV.
C. Bauh. Phytopin. 668. fol.
Germ. Frembder Schottenklee/ mit blutrothen Blumen.

I
Sedum vulgare.
II
Sedum palustre
flore incarnato
III.
Sedum minus causticatum.
IV
Sedum minus sive vermicularis.
V.
Glans terræ et Pseudoapios.
VI
Pisum magnum
peregrinum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

SEdum vulgare vel Sempervivum majus. Radices craſſiuſculæ, flexuoſæ, multos lateralium germinum orbes, frequentibus folijs ſucciplenis & mucronatis ſtipatos, fundunt; è quibus tandem per ætatem pedalis caulis, folijs gracilioribus obſeſſus, verticem ramoſum floribus radiatis purpuraſcentibus decoratum effert: ſemina meditullij cornicula coagminata ferunt, Telephij ſempervirentis inſtar ſcobem referentia.

Dodon. 127.	Lugdunenſ. 1127.	Phytopin. 553. & 554.	Tabern. 512 lib. ſecundo.
Cœſalp. lib. 15. c. 20. fol. 577.	Cam. Epit. Matth. 854.	Germ. Groß Haußwurtz.	Matth. Cam. Germ 393. fol.
Cluſ. LXIII. fol.	Hort. Med. 7. fol.	Trag. cap. 123. lib. 1.	Durant. 925. fol.
Lobel. Obſ. 202. Adv. 161.	C. Bauh. Matth. 785.	Fuchſ. cap. 10.	

II

SEdum paluſtre flore incarnato. Subrubentes, teneros, ſucciplenos, à radiculâ exili, & crebris ſurculis fœcundâ, cauliculos profert; circa hos anguſta, oblonga, & ſubhirſuta folia: floſculos verò in alis faſtigiatim, Anagallide minores, è carneo purpuraſcentes, quinis folijs meditullij ſtaminula coronantes; quibus poſtmodò ſeminum cornicula, pulviſculo referta, numero correſpondent.

Cluſ. LIX. fol.	Cam. Hort. Med. fol. 7.	Phytopin. C. Bauh. 556.
Germ. Kleinẽ ſtumpffe Haußwurtz / mit leibfarbichten Blumen.	Trag. lib. 1. cap. 124.	

III

SEdum minus ſe minimum cauſticum. Radiculæ capillares, numeroſos, ſurculoſos, & ſucculentos promunt ramulos, pulpoſis, oblongiuſculis puſillis foliolis arctè opertos: ſummitates floſculi obſident Hyperici minimi quodammodò, quinis exilibus folijs luteis, atque concoloribus aliquot ſtaminulis præditi: ſemina magis pulviſcula dicas. Tota planta cauſtici ſaporis eſt.

Cœſalp. lib. 15. c. 21. fol. 578.	Epit. Cam. Matth. 856.	Phytopin. 555 fol.	Fuchſ. cap. 10.
Cluſ. fol. LXI.	Thal. Hercyn. Saxono Thuring. 7. fol.	Germ. Mauerpfeffer/klein Katzentreubelein.	Tabern. 514 c. lib. primo.
Lobel. Obſ. 205. Adv. 162.	C. Bauh. Matth. 785. fol.	Trag. 124. c. lib. primo.	Matth. Germ. Cam. 393. fol.
Lugdunenſ. 1130.			Durant. 927.

IV

SEdum minus, ſeu Vermicularis inſipida, Tenuibus tantùm & magis teretibus folijs, à caule verſis, guſtu inſipidis, præter cæterarum partium ſimilitudinem, diſcrepat.

Thal. Hercyn. Saxono Thuring. 7. fol. Phytopin. C. Bauh. 555. fol.	German. Kleine Haußwurtz / oder Katzentreublein.

V

Glans terræ & Pſeudo apicos Fuchſij. Cauliculis infirmis gracilibus, multifidis, ſecundum appendices anguſtas, parva, obtuſa adhærent folia, longis ſubnixa pediculis, in capreolos abeuntibus, qui obvijs ſeſe plantis circumvolvunt: flores ſummitates alarum racematim porrigunt, Piſi æmulos vel Viciarum, è roſeo punicantes, & remiſſum odorem Roſarum mentientes: ſemina in parvis ſiliculis latent, rotunda, pulla, exilia: radices graciles profundè deſcendunt, glandiformibus appendiculis, foris ſubnigricantibus, intùs albidâ medullâ, caſtanearum guſtu, farctis, funiculorum modo inſertæ.

Dodon. 540.	Cam. Epit. 981.	Germ. Erdnüß/Erckelnüß/Erdfeigen/Knollwurtz.	Fuchſ. 46. cap.
Lobel. Obſ. 518. Adv. 498.	Hort. Med. 18 Apios Fuchſ.	Trag. cap. 19. lib. ſecundo.	Tabern. 207. fol. lib. ſecũdo.
Lugdunenſ. 1596.	C. Bauh. Matth. 876. fol.		Cam. Matth. Germ 429. fol.

VI

Piſum majus peregrinum. Piſum quadratum Plin. Tab. Prolixus, fiſtuloſus, infirmus, angularis caulis, & perticis fulciendus, per intervalla latis ſubrotundis foliaceis alis circumdatur, ac folijs virentibus, amplis, levibus, ſubrotundis, & in unâ caſtâ conjugatim hærentibus, veſtitur: flos, longo pediculo ſuffultus, diverſo ortu erumpit, multus, Piſo vulgari amplior, primùm lato incarnato labro umbilicum carinatum rubicundum cingens, mox ætatis ratione omninò purpuraſcens: ſiliquæ modicè latæ, tumidæ, grana continent penè quadrangula, è fulvo obſoletè rubentia, vel pallidiora, maculis guttatis variè conſperſa: radix ſupervacua & annua eſt.

Vid. Dodon. 511.	Lugdunenſ. 450.	Germ. Frembde Faſelen-Erbeiß.
Lobel. Obſ. 515. Adv. 397. fol.	Caſp. Bauh. Matth. 342. in textu Bauh.	Tabern. 199. lib. ſecundo.

III. *Lathyris Sÿlveſtris.* I. Lachrÿma Iobi. II. *Lathyris Narbonenſis*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

LAchryma Iobi ſeu Chriſti Italorum (quòd ſemen ejus lacrymarum guttas, ex oculis deſtillantes, æmuletur) Lithoſpermum Plinianum, & Lithoſpermum arundinaceum Delechampij. Statim à radice, Milij modo (cui etiam cognatum videtur) fibratâ, culmos cubitales geniculatos protrudit, folijs arundinaceis, aut potius Miliaceis, rigidis, ſurrectis, & per longitudinem nervoſis cinctos, geniculatim oblongâ tunicatâ baſi caulem amplectentibus; ſinguli geniculorum ſinus, tenuium firmorum pediculorum ope, ſubmittunt foliaceas vaginas, è quibus porriguntur grana turbinata, levia, nitida, ac ſtrijs quaſi virgata, ſilici duricie vix cedentia, è purpureo cinerea, & ætatis ſucceſſu aliquantùm candicantia, Staphylodentri granis formâ, Ciceri magnitudine æqualia, ſeminum vicem ſuſtinentia; ac per illa quaſi trajectas ſpicatas paniculas inutiles dependentes aridemus.

Dodon. 497. (44.
Lobel. Obſ. 26. Adv. 16. Icon.
Cœſalp. lib. 4. c. 55. fol. 181.
Cluſ. CCXVI. lib. 6.
Hort. Cam. 82.
Matth. C. Bauh. f. 658. & 659. f.
Phytopin. fol. 499.
Germ. Jobſt Zeeren.
Trag. pag. 916. lib. 2. c. 140.

II

LAthyris Narbonenſis latiore folio Lobel. Clymenum Matthioli, Cicercula Cœſalpini. Caules plures è radice flexuoſâ, ſurculoſâ, perenni ac profundè depactâ protendit, pedamentorum adminiculo altiſſimè ſurgentes, ſarmentoſos, anguloſos, utrinque in membranoſas eminentias diductos: folia juxta anguſtas alatas appendices, anguloſis oblongis pediculis ſubnixa, egrediuntur bipartita, Plantagini anguſtifoliæ aut Bupleuro herbar. proxima, medio capreolo tenui, & vario glomeratu intorto diſtincta: flores elegantiſſimi dilutè rubent, nonnihil punicantes, Piſi florum conformes, in ſpicâ rariore digeſti, quibus ſuccedunt ſiliquæ oblongæ, granis rotundis pullis, Ochri magnitudine, prægnantes.

Cœſalpin. lib. 6. c. 7. fol. 234.
Lobel. Obſ. 517. Adv. 398.
Lugdunenſ. 470.
Epit. Matth. Cam. 712.
Hort. Med. fol. 85.
Thal. Harcyn. Saxono. fol. 47.
Matth. C. Bauh. f. 690. & 691.
Germ. Wilde Erbeiſen/ mit breiten Blätern.
Matth. Cam. 121.
Durant. 258.

III

LAthyris ſylveſtris anguſtis folijs. Superiori ſimilis eſt, & tantùm folijs anguſtioribus, ac floribus concoloribus minoribus: radix, æquè vivax, ſingulis annis regerminat: ſemina in anguſtis ſiliquis, pulla, & paulatim uno latere depreſſa.

Dodon. 514.
Cluſ. CCXXIX. fol. lib. 6.
Lugd. quo ad Iconem, nam deſcriptiones confundere videtur, 471.
Hort. Med. Cam. 85.
Germ. Wild Erdbeiſſen mit ſchmalen Blätern.
Trag. c. 12. lib. 2. iconis ratione, & ſub deſcriptione Ciceris 1. ſylveſtris, in vepretis creſcentis.

I.
Clematis cœrulea Pannonica.

II
Clematis peregrina incarnata sim- plici flore.

III.
Clematis peregrina purpurea sim- plici flore.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CLematis cœrulea Pannonica 1. Cluſij. Clematis Pannonica cœruleo flore, folijs Aſclepiadis, Cam. Radice fulveſcente, alioquin Flammulæ rectæ æmulâ, prodit; caulibus verò erectis, aſſuloſis, imbecilibus, ſarmentoſis, ſubfulvis, ſtriatis, quadantenus anguloſis, quos ortu æquali folia Aſclepiadis per longitudinem virgata, ejusdem Flammulæ modo, ſtatim à radice, frequenti per intervalla ſerie ambiunt, guſtu mordacia, quæ ante floris erumptionem ſuperiùs ſibi invicem incumbunt, florum capita tegentia, poſtmodùm deorsùm pendula, demum in florem ſoluta quaternis venoſis folijs, intùs ſaturatè, foris dilutè cœruleis, elegantiſſimis, decuſſatim locatis, & nonnihil ſecundum oras reflexis: meditullium obtinent villi è flavo albeſcentes, interdum purpuraſcentes: ſemen ad Pulſatillam accedit, majus tamen aliquantùm, longâ villoſâ comâ ſubvectum, Flammulæ rectæ figurâ.

Lobel. 346. Icon. 628.
Cluſ. 123. fol.
Phytopin. C. Bauh. 597.
Germ. Blaue Ungeriſche Waldreben.
Tabernæmont. 561.

II

CLematis peregrina incarnata ſimplici flore. Coloris tantùm raritate à ſequenti variat.
Germ. Einfache frembde Leinen oder Waldreben/ mit fleiſchfarben Blumen.

III

CLematis peregrina purpurea flore ſimplici. Viticularum ac foliorum habitu Clematid. 3. Matth. refert, floribus è cœruleo ad purpuram inclinantibus colorem Pulſatillæ vulgaris, qui decuſſatim folijs quaternis, ex anguſtiore facie in latam magis triangularem dilatatis, & ſtaminulis pallidis numeroſis centrum umbilici occupantibus, conſtant: ſemina, in capitulum coacervatim coacta, è rotunditate depreſſa, plana, apice tandem mucronato finiuntur: radices ſatis profundè demiſſæ, omnimodò diſperguntur.

Vid. Dodon. 402.
Lobel. Obſ. 345. Adv. 276.
Cœſalp. ſub titulo Flammulæ tertiæ, lib. 14. c. 1. fol. 544.
Cluſ. 122.
Lgdunenſ. 1430.
Cam. Epit. 696.

Hort. Med. 43.
C. Bauh. Matth. 680.
Phytopin. 596.
Germ. Einfach fremd Leinen oder Waldreben/ (mit braunen Blumen.
Tabern. 559.
Cam. Matth. Germ. 326. fol.
Durant. 255.

I.
Campanula minor sylue-
ſtris flore cœruleo.

II
Convolvulus Indicus flor.
violaceo

III
Nil Arabum Camerarij

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAmpanula minor ſylveſtris flore cœruleo. Campanula minor rotundifolia Lobel. Radicula exilis, oblonga, & paucis tenuibus adnatis capillata, emittit folia ferè Violæ Mariæ ſpecie, ſed triplò minora, inter quæ altero anno aſcendit cauliculus, æquè gracilis, dodrantalis, anguloſus, veſtitus folijs anguſtis, parvis, Linariæ proximis: ſummitate fert floſculos cymbalares, parvos, ſexangulo ambitu conſtantes, & colore ſaturatè cœruleo ad violaceum tendente placentes, longa ſerie deorsùm pendulos: ſemina ſervat parum obtuſum capitulum, fulveſcentia, craſſam ſcobem potiùs referentia.

Dodon. 167. fol.
Lobel. Obſ. 178. Adv. 139.
Lugdunenſ. 828.
Phytopin. C. Bauh. 140.
Germ. Kleine wilde blaue Rapuntzel-Glöcklein.
Tabern. 119. lib. ſecundo.

II

COnvolvulus Indicus flore violaceò. Rara adhuc planta, atque exoticarum non poſtrema. Radices ſupervacuæ ſunt, gracileſcentes, annuæ, inde ſarmenta emiſſa pedamentis egent, quæ varijs circumvolvunt flexibus: folia oblongis & gracilibus hærent pediculis, lata, hederacea, & tenuiter hirſuta, è falcatâ figurâ per rotundum ambitum in mucronem collecta: flores Convolvuli majoris effigiem referunt, Calathum calathiformem repreſentantes, elegantiſſimi violacei coloris, ſed tubuli aversâ parte rubeſcunt, æque ac umbilici meditullio, à quo quinquangulares latæ & ſenſim gracilescentes lineæ concolores usque ad extremas oras porriguntur; ſtaminula intùs craſſiuſcula centrum occupant: ſequuntur vaſcula, è rotunditate acuminata, anguſtis undique foliorum eminentijs cincta, quæ concludunt terna vel quaterna ſemina nigra, ſubrotunda, parùm anguloſa, Convolvulo vulgari & Soldanellæ quadantenus proxima.

A nullo ad huc deſcriptus.
Germ. Frembd Indianiſch veilbraun Wind-Glöcklein.

III

NIl Arabum Camerar. Volubilis lanuginoſa Meſues. Convolvulus Azureus. Herbariorum Campana Lazura. Superiori affinis eſt, & tricubitalem altitudinem ſcandendo ſuperat, foliorum & ſarmentorum hirſutie parili: folia lata, triangula, hederaceam ſpeciem affectant: calix prædictam æmulatur, ſed quinis prominentioribus orificij angulis variat, uti & colore magis cœruleo: vaſcula quoque paria, & majora nonnihil, ſemina includunt: radix alterius modo inutilis & annua eſt.

Dodon. 392.
Cœſalp. lib. 9. c. 23. fol. 383.
Lobel. Obſ. 342. Adv. 274.
Lugdunenſ. 1425. fol.
Cam. Hort. 47.
C. Bauh. Phytopin. 585.
Germ. Frembde blaue Wind-Glocken.
Tabern. 551. fol. lib. ſeundo.

II
Scammonea Monſpellienſ:

I
Conuoluulus maior flore albo.

III.
Soldanella Marina.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

COnvolvulus major flore albo. Smilax levis. Volubilis major. Pergulis ac operi topiario commodus; ſarmentis tenuibus, flaveſcentibus, levibus quàm plurimis, ex unâ radice tenui, flexuoſâ, & altè depactâ emiſſis, & ſi dirumpantur, lacte manantibus, in obvia quæque fertur adminicula, ſeſe illis implicans: folia oblongis pediculis ſubvehuntur hederacea, mollia, lata, Convolvulo arvenſi ampliora, prope ſinus nonnihil anguloſa, in ſummo verò acuminata: flores (quos Plinius rudimenta naturæ Lilia facere condiſcentis, nuncupat) ſinguli inter folia tenuibus theculis foliaceis impacti emittuntur, calathi ſenſim ampliores effigie, concavi, candicantes: ſemina ſubminiſtrant vaſcula membranacea rotunda, terna plerunque ſimul juncta, anguloſa, pulla, & ferè dichotomam formam referentia.

Dodon. 388.	Matth. Caſ. Bauh. 839.
Cœſalp. lib. 9. c. 25. fol. 384.	Phytopin. Bauh. 583. fol.
Lobel. Obſ. 340. Adv. 271.	Germ. Groß weiß Winden/oder Zaunglöcklein.
Lugdunenſ. 1423.	Trag. c. 89. lib. ſecundo.
Epit. Cam. 932.	Tabern. 550. lib. ſecundo.
Thal. 131.	C. Matth. Germ. 348.

II

SCammonea Monſpelienſis. Anadendras eſt planta, cujus radices tenues, albidæ, vivaci ſurculorum flexu terram findunt, emittentes viticulas junceas obſequioſas, ſucco lacteo prægnantes, multis circumvolutionibus fulcra complectentes: folia his adhærent tenuium oblongorum pediculorum connexu, oblonga, hederacea: mollia, falcatis baſibus alatam ſagittarum formam imitantia, propè triangula, Tamo ſeu Bryoniæ ſylveſtri Lobel. aut Convolvulo nigro conformia: his parium pediculorum ope interſparguntur floſculi, quinis folijs albidis conſtantes: ſemina mihi videre nondum contigit, quare prætereunda duxi.

De hac plantâ vid. Cluſ. 125. fol.	Phytopin. Bauh. 583.
Lobel. 341. Obſ. Adv. 237.	Germ. Scammonea von Moplier. | Tabern. f. 554.

III

SOldanella, Braſſica Marina. Caules ſubrubentes, graciles, prolixi, carnoſi, hinc & inde per terram ſparſi, oblongis & firmis pediculis ſuſtinent folia craſſa, ſucculenta, nitentia, Aſari ſeu Cochleariæ ſpecie, viridia: atque tertio aut quarto à ſatione anno flores ſubpurpuraſcentes calathiformes, Campanæ inſtar, Convolvulis ſimiles, quibus deciduis ſemen ſuccedit in rotundis vaſculis, nigrum, ſubrotundum, anguloſum, Volubilem majorem quadantenus referens: radix albida, promiſſa, tenuis, varijs reflexibus diffunditur.

Dodon. 391.	Matth. C. Bauh. 368.
Cœſalp. lib. 9. c. 25. fol. 384.	Phytopin. Bauh. 588. Braſſicæ maritimæ (minoris titulo.
Lobel. Obſ. 329. Adv. 263.	Germ. Meerköl.
Lugdunenſ. 526. fol.	Tabern. 552.
Epit. Matth. Cam. 253.	Matth. Germ. Cam. 142.
Hort. Med. 29.	Durant. 156.

II. *Clematis peregrina purpurea flore pleno.*

I. Flammula recta.

III. *Clematis peregrina incarnata plen*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

FLammula recta. Flammula Iovis Herbariorum. Præter hortum illum celeberrimum, poſt alia Germaniæ loca, etiam Witteberga & Dreſda ad Albin, hanc ſpontaneam norunt; caulibus ultra ſesquicubitum ſurrectis, obſoletè quandoque rubentibus, in quibus folia, conjugatim uno multifido pediculo adfixa, utroque latere cernuntur, Clematid. tert. Matth. proxima, ſed majora & paulò magis mucronata: flores, ſuperna caulium faſtigia faſciculatim decorantes, quina plerunque candida folia conſtituunt, intermedijs ſtaminulis appenſa, ferventis, æque ac herba ipſa, guſtus: ſuccedit his ſemen plumaceæ appendici annexum, fuſcum, planum, ſubrotundum, compreſſum: radix multifida, ſurculoſa, fibris firmiter hæret, & turionibus vernis emiſſis perennat.

Dodon. 400.
Cluſ. 124.
Lobel. Obſ. 346.
Lugdunenſ. 1171.
Cam. Epit. Matth. 698.
Hort. Med. Cam. 60. fol.

C. Bauh. Matth. 680. fol.
Phytopin. 595. fol.
Germ. Weiß Bläterzug Brennwurtz.
Tabern. 562.
Matth. Cam. Germ. 327. fol.

II

CLematis peregrina purpureocœrulea plena. Lentis, obſequioſis, prolixis, & obſoletè rubentibus ſarmentis, foliísque hederaceis Clematid. tertiam Matth. æmulatur, veluti etiam radicibus altè depactis, & quadantenus diffuſis: flores elegantiſſimâ multiplicium foliorum texturâ, Aquilegiam non corniculatam plenam nonnihil referunt, Pulſatillæ communis colore, è cœruleo ſaturatè purpureo: ſemina illam, quæ ſimplici flore conſtat, imitantur, rariùs tamen oſtendenda.

Rara adhuc eſt hâc florum luxuriâ, & tantùm à Camerario
in Epit. Matth. recognit. fol. 696. unà cum ſimpliciore illâ adumbratâ.
Germ. Volle frembd Leinen oder Waldreben mit ſattbraunen Blumen.
Sic etiam Tabern. 561.
Cam. Matth. Germ. 326. fol.

III

CLematis peregrina incarnata plena. Magis ad purpureum colorem accedit, ſed admodùm dilutum, carneo proximum, alioquin à ſuperiore non diverſa.

Germ. Gefüllt frembd Leinen oder Waldreben/ mit fleiſchrothen Blumen.

II. *Halicacabum vulgatius.*

I. Piſum cordatum

III. *Halicacabum ſeu Solanum Indicum Camerarij.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

PIſum cordatum. Halicacabum peregrinum. Veſicaria repens. Cor Indum. Concordia Tabern. Cardiſpermon. Pedamentis ſublata viticulas etiam ultra bicubitalem attollit altitudinem, in longos diffuſas pediculos, quibus folia multipartita annectuntur, Clematidis tertiæ Matth. ſeu Viornæ modo, altiùs tamen ambitu inciſa, penè Ranunculi repentis, Apij hortenſis, aut Azadarach diviſuris, laciniatis, viridia, glabra, & algidioris cœli impatientiſſima: flores ſparſim poſt claviculos in racemulis quaſi profert, albidos, parvos, tenues, quos veſicæ tumidæ excipiunt, Alkakengi officin: ſeu Halicacabi vulgaris veſicas magnitudine æmulantes, herbacei coloris, ſubrotundæ, ſenis per longitudinem ſuturis & membranulâ triquetrâ diſtinctæ, intrinſecus occultantes ſemina aliquot rotunda, vix piperis granis aut Ochro majora, nigricantia, & ſubinde parùm rugoſa; quibus prope ſedem cordis albidi vulgaris nota impreſſa cernitur: radix ſupervacua & añua in multa capillamenta diſcedit.

Dodon. 452. fol.
Cœſalp. ſub Fabæ inverſæ titulo, lib. 9. c. 21. fol. 382.
Lobel. Obſ. 516. Adv. 396.
Lugdunenſ. 598. ſub diverſis iconibus.
Epit. Cam. 814.
Hort. Med. 71.
Matth C. Bauh. 755.
Germ. Hertzſamẽ/Mōñiſchsköpf-
Trag. 129. lib ſecundo. (lein.
Fuchſ. 265. cap.
Tabern. 564. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 455. fol.
Durant. 1037.

II

HAlicacabum vulgare. Alkakengi Arabum. Solanum veſicarium. Germinum repullulantium ſobolem hinc & inde diffundit, radicularum tenuium proſerpentium ope, maximè ſi è vinientis natalibus, hortis cultioribus infertur. Cauliculi cubitales ſunt, rotundi, ſubrubeſcentes nonnunquam, & per intervalla quaſi nodis geniculorum diſtincti; ſecundum quos, in oblongis pediculis naſcuntur folia, Solano majori aut vulgatiori conformia: flores alæ illorum porrigunt, ex unâ baſi in quinque folia dilatatos, ſubalbidos, quibus dilapſis veſiculæ ſuccedunt turbinatæ, & per longitudinem nervis aliquot virgatæ, primò ſubvirides, deindè phœniceæ, complectentes intus, ad pediculi baſin, grana rotunda ceraſorum magnitudine, concoloria, carnoſa, ſeminibus rotundis, planis, albeſcentibus Solanorum referta.

Dodon. 452.
Cœſalp. lib. 5. c. 20. fol. 213.
Lobel. Obſ. 134. Adv. 102.
Lugdunenſ. 597. fol.
Epit. Cam. 813.
Hort. Med. 20.
Matth. C. Bauh. 754.
Phytopin. C. Bauh 297.
Germ. Judenkirſchen.
Trag. 101. c. lib. 1.
Fuchſ. 265. cap.
Cam. Matth. Germ. 375.
Durant. 1036.

III

HAlicacabum ſeu Solanum Indicum Camer. Peregrinæ indolis planta, & à ſolo tantùm Cam. in Hort. Med. 70. fol. prodita. Caulem habet anguloſum, geniculatum ternorum cubitorum, in multos ramos diffuſum, folia Solani vulgatioris, viridia, ambitu parùm laciniata, florem quinquangularem, cujus meditullium purpurea ſtamina cum nigricantibus, & cœruleis apicibus & juxta fundum maculæ quinæ nigræ vel purpuraſcentes occupant: veſiculæ quoque vulgaris Halicacabi ſunt, ſed planè virides, obſoletum quandoque purpureum colorem impreſſione ſolari excipientes: intùs braccæ grandes ſervantur, per plenam maturitatem, capacitatem Veſicæ ad rupturam uſque implentes: ſemina inæqualia, parva, benè Cam. unà cum totâ plantâ pingit Hort. Med. fol. XVII. Icon. deſcribit verò eandem fol. 70.

Caſp. Bauh. fol. 297. Phytopin.
Germ. Indianiſch Schluten/oder Judenkürſchen.
Matth. Germ. Cam. 376. fol.

DECIMUS QUARTUS ORDO
COLLECTARUM
PLANTARUM
ÆSTIVALIUM.

II Caryophyllus Indicus flore luteo simplici minor.

I Caryophyllus Indicus flore multiplici luteo pleno maior.

III Caryophyllus Indicus flore aureo simplici minor.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus Indicus flore multiplici luteo pleno major. Tanacetum Africanum, Otthonna Italorum Andr. Lacunæ, Pedua Affror. Geſneri. An Lycoperſium Galen. Lobel. Natalem Tunetano ſolo Carthaginiſque ruinis debet hæc planta, nos illam, inde in noſtras regiones allatam, victori Carolo V. Imperatori. Caule prodit recto, bicubito etiam altiore, brachiato, ſtriato, & nonnihil rubeſcente, circa quem folia in unâ caſtâ multa, pinnata, Tenaceti ferè facie & ſitu, ſed non tàm diſſecta, verùm marginibus ſerrata, viridia, ac quæ Soli oppoſita tantùm non pertuſa apparent: caulium vertices nudis longis pediculis in oblongos toroſos porriguntur calices, è quibus ſingulatim denſo numeroſiſſimorum foliorum ſtipatu emicant flores ſpecioſi, etiam quasvis roſas pulchritudine ac magnitudine æquantes, luteopallidi, atque odoris aliquantùm graveolentis: horum emarcidorum folijs ſingulis annexum reperitur ſemen oblongum, aſſulatum, nigrum, tenue: radix brevis, multifida & annua eſt.

Germ. Groß gefüllt gelb Tunisblumen/ oder Indianiſche Nägelein.

II

CAryophyllus Indicus flore luteo ſimplici minor. Caulis humilioris, ut & foliorum & radicum ſimilitudine prædictam æmulatur, florum tantùm folia formam Lychnidis coronariæ quadantenus referunt, niſi quòd multò ampliora ſint, numero plerunque novena, ambitu leviter plicata, ſtamina lutea concoloria coronantia: ſeminum ſpecies cum calicibus nullâ re diſſidet.

Germ. Einfach gelb Sammet-Blumen/ oder klein Tunis-Blumen.

III

CAryophyllus Indicus flore aureo ſimplici minor. Color tantùm floris, aureo fulgore rutilans, præter reliquas partes plantæ non diſſidentes, variat.

Germ. Einfach klein Goldgelb Sammet-Blumen/ oder Goldgelb klein Tunis-Blumen.

De his pleriſque, uti & ſequentibus, vide
Dodon. 254. fol.
Cœſalp. lib. 12. c. 43. fol. 404.
Lobel. 410. Obſ. Adv. 818.
Lugdunenſ. 839.
Cam. Epit. Matth. 406.
Hort. Med. 60.
Matth. C. Bauh. 469.
Phytopin. Bauh. 222.
Germ. Trag. 142. cap. lib. 1.
Fuchſ. cap. 13.
Tabern. 54. & 55. fol. lib. 1.
Cam. Matth. Germ. 367.
Durant. 201. fol.

I
Carÿophÿllus maior Indic, flore multiplici aureo.

II
Ocimum Citratum seu Citri odore

III
Ocimum Anisi odore.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus major Indicus flore multiplici aureo. Facie reliquis non diſpari, colore tantùm floris aureo fulgore nitentis variat, cætroquin cum congeneribus eodem cenſu habendus.

Germ. Gefüllte groſſe Goltfarb Sammet-Blum oder Tunis/auch Indianiſche Negelein.

II

OCimum citratum ſeu Citri odore. Amplitudine foliorum, quæ Amarantum aut Mala Medica æmulantur, & caulis proceritate vulgari ſuperius eſt, nec tamen multùm diſſimile, odoris ſaltem notâ peculiari, qui exactè eidem malo, aut herbæ Ponſiratæ, Meliſſophyllon dictæ, reſpondet, diſtinguendum.

Vid. Dodon. Ocimi 3. maximi titulo, fol. 279.
Cœſalp. lib. 11. c. 59. fol. 469.
Lobel. pag. 268. Obſ.
Lugdu. 679.
Cam. Epit. Matth. fol. 308.
Hort. Med. 108. fol.
C. Bauh. Matth. 407. & 408. fol.
Phytopin. 425.
Germ. Groß Baſilien oder Baſilgram/mit Citronen-Geruch.
Trag. lib. 1. c. 8.
Fuchſ. cap. 208.
Tabern. 56. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 164.
Durant. 661.

III

OCimum Aniſatum. Figurâ medio reſpondet vulgatiori, odore Aniſi æmulum, quo ſolo à cognato genere alienum ſe exhibet.

Germ. Baſilien wie Aniß reicht.

II. *Caryophyllus Indicus flore è luteo ru-
bescente simplici min:*

I. Caryophyllus Indicus plenus
flore è luteo rubescens min:

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus Indicus plenus flore è luteo rubeſcente. Prædicto pleno aliquantùm minori flore, ſed non minùs ſpecioſo nitet, facilè in ſequentem degenerans: cætroquin ſaltem coloris elegantiâ, holoſericum villoſum, è luteo in ruborem inclinans, æmulante, à præcedentibus variat.

Germ. Gefüllte gelbe Sammet-Blumen/mit röthlechter Farb untermiſcht.

I I

CAryophyllus Indicus ſimplex flore è luteo rubeſcente. Idem cum ſuperiore, tàm ſupernâ parte foliorum, in fulvo rubeſcentium, quàm ſupinâ flaveſcentium, villoſum holoſericum etiam ſimplici florum texturâ, & tactu & aſpectu referens: odore tamen (uti & ſimplicium florum cæteri) graviore caput magis ferit.

Germ. Einfache/ gelbe/ mit röthlechter Farb untermiſchte Sammet-Blumen.

I

Caryophyllus flore maiore, dimidiata parte carneus, dimidiata verò altera ru-bris & albis strijs & punctis variega-tus plenus.

II

Caryophillus flore minus ple-no rubescens punctatus.

III

Caryophyllus miniatus medio albescens.

Decimus quartus Ordo, Fol. 4.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus flore majori, partim carneus, partim albus, rubris ſtrijs ac punctulis vermiculatus. Radix ſubrufa lignoſa eſt, crebris capillamentis obſita, capite in aliquot foliceos ſurculos abeunte, quibus conſtituuntur caules tenues, teretes, & quaſi ligneam duriciem affectantes, oppoſito ſitu geniculatim obſepti folijs Tragopogo brevioribus, denſiuſculis, carinatis, è virore glaucis: in ſummo hypocalicibus fulti, teretes, oblongi, glabri, atque extremis oris orbiculatim denticulati calices, ſuſtinent flores, & ſpecie & amplitudine cum Roſis de principatu certantes, odorem Caryophyllorum aromaticorum (unde etiam nomen planta traxit) redolentes, denſâ foliorum lentè inciſorum ſtipaturâ coacervatos: colore placent dimidiatim carneo, dimidiatim albo, cui tamen rubræ ſtriæ ac puncti vermiculatim intercurrunt, miro oculorum blandimento. Semina caliculi florum continent, plana, nigra, paleacea, quæ ſata quidem facilè prodeunt, ſed tamen degenerem fœtum dant, partim ſimplicem, partim plenum, alieno colore nitentem, exceptis paucis, luxuriantis materni coloris indolem referentibus: propagatio igitur magis ſurculis, aſſulatim à matre avulſis, debetur, pari facilitate comprehenſuris.

Germ. Volle Negelein/ oder Graß-Blumen/ ſo halb leibfarb/ halb weiß ſeynd/ und mit rothen Strimen und Düppeln unterzogen.

II

CAryophyllus miniatus, medio albeſcens. Amplitudine & elegantiâ florum priori cedit, non minus ac multiplicium foliorum (qui umbilicatim convolvuntur) paulò rariore ſerie; colore Balauſtium æmulantur, tantùm latiores foliorum partes tingente: alioquin prædictæ aſſociandus.

Germ. Halb volle Minien-Farb Negelein/ deſſen Mittel weiß iſt.

III

CAryophyllus flore minore pleno rubeſcens punctatus. Etiam hic amplitudine florum inferior eſt, non minus ac foliorum numero, uti etiam folijs anguſtioribus, nec flores adeò placent, diluto rubore, ad carneum vergente, guttatim conſperſi: cætera habitum ſuperioris propemodùm æmulatur.

Germ. Klein voll Negelein-Blumen/ mit röthlechter gedüppelter Farb.

II
Carÿophyllus multiplex flo re carneo.

I
Carÿophyllus multiplex fo, lijs florum ex rubro & albo dimidiatim diuisis et pun, ctatis.

III
Carÿophyllus purpureus flo multiplici profunde laci niato

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus multiplex, ſingulis florum folijs è rubro & albo colore dimidiatim diviſis & punctatis, quâ notâ tantum, uti & hilariore florum luxuriâ, à præcedentibus variat.

Germ. Halbirt rothe und weiſſe geſprengte Negelein.

II

CAryophyllus multiplex flore carneo. Colore tantùm à ſuperioribus alienus eſt.

Germ. Fleiſch-Farb gefüllt Negelein.

III

CAryophyllus purpureus flore multiplici profundè laciniato; quâ effigie, uti & folijs anguſtioribus caulium, à cæteris unicè diſtare videtur, ſuperbarum familiam æmulans.

Germ. Purpur-Braun gefüllt Nägelein/ deſſen Blätter ſehr zerſchnitten.

IV

MIrificè hæ plantæ variant, colores florum ſi ſpectes, ita ut Herbarijs, omnes differentias ſingulatim annotare, impoſſibile æſtimatum fuerit. Vide tamen hos ſequentes citatos, plerarúmque mentionem facientes.

Dodon. 174. & 175. fol.
Cluſ. 284. 285. 286. fol.
Cœſalp. lib. 6. cap. 45. fol. 253.
Lobel. Obſ. 241. f. Adv. 188. Icon. 441. 442. 443. 444. &c.
Lugdunenſ. 807. & 808.
Epit. Matth. 350. fol.
Hort. Med. 36. fol.
Matth. C. Bauh. 436. & 437. fol.
Phytopin. fol. 390. 391. 392. 393. 394. &c.
Paul. Renealm. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. &c.

Germani.

Trag. lib. 1. cap. 198.
Fuchſ. cap. 133.
Tabern. 1. 2. 3. 4. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 185.
Durant. 200. fol.

II. *Lavendula flore albo.*

I. Carÿophÿllus maximus plenus flore rubro.

III. *Lavendula flore cæruleo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus maximus plenus flore rubro. Specioſâ tàm florum, quàm foliorum & calicis amplitudine cæteros congeneres omnes antecellere ſatagit, cæteroquin illorum ſocietatem nullo alio indicio recuſat.

Germ. Groß doppelt rothe wolriechend Negelein oder Graß-Blumen.

II

LAvendula flore albo. Folia vulgari paulò latiora, ſubalbidæ viroris, & odoris aliquantùm acuti, emittit, æquè tamen numeroſâ ſerie digeſta, in virgis plurimis lignoſis, quadrangulis, quæ longè ab illis in ſpicas oblongiuſculas faſtigiatim farciuntur, ſtipatas caliculatis parvis conceptaculis, è quibus flores albi, Roſmarini æmuli, ſubtùs tubuloſi emicant: atque his marcidis, poſtmodùm in ijsdem caliculatis conceptaculis ſemina exigua, fuſca, levia Stœchadi Arabicæ proxima: radices lignoſæ, nigricantes, in multifidas diſſolvuntur fibras.

Germ. Lavendel mit weiſſen Blumen.

III

LAvendula flore cœruleo. Similibus prædita eſt folijs, paulò anguſtioribus, odore Spicâ Nardi mitiore, floribus non minùs ſpicatis cœruleo purpureis: cætera ſuperiori paria habet, ut & autores hîc citatos:

Dodon. 273.
Cœſalp. lib. 11. c. 46. fol. 459.
Lobel. 236. Obſ. Adv. 184.
Lugdunenſ. 919.
Epit. Matth. Cam. 18.
Hort. Med. Cam. 85. fol.
Matth. C. Bauh. 32. fol.

Germ. Gemein Lavendel mit blauen Blumen.

Trag. 18. c. lib. 1.
Fuchſ. 343. cap.
Tabern. 84. & 85. fol. lib. 2.
Cam. Matth. Germ. 8. fol.
Durant. 638. fol.

III
Abrotanum fœmina ſive Chamæ cyparıſſus.

I
Caryophyll. plenus læte rubescens instar florum Perſici mali

II
Marum peregrinum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus plenus, carneo colore umbilicotenus latè & lætè rubeſcens, inſtar florum Mali Perſici. Folijs plerisque cæterorum latior eſt, alioquin parvo diſcrimine diſtat.

Germ. Gefüllte Negelein/ derer Blumen ſeynd an der Farb wie Pfirſingblüe.

II

MArum peregrinum. Maſtic. Gallorum & Anglorum Penæ, Tragoriganum 1. Cluſ. Marum vulgare & Clinopodium Dodon. Pedali aut altiore fruticat cauliculo, ramoſo, lignoſo, æquè ac radix in fibras nigricantes divulſa, folia ſobole minutâ ſubindè interpoſitâ, ortu æquali ex intervallis ramulos ambiunt, Serpyllo proxima, Amaraco vulgari minora, incana; ſumma virgarum adnata in lanuginoſis radiatis capitulorum utriculis verticillatim ferunt floſculos puſillos, albidos: ſemina ſuccedunt minutiſſima, rotunda, Amaraco ſimilia, initio æquè ac tota planta ſuaviter odorata.

Dodon. fol. 271.
Lobel. Obſ. 265. Adv. 213.
Lugdunenſ. 885. fol.
Cluſ. fol. 355.
Phytopin. C. Bauh. 422. fol.
Germ. Amberkraut.
Tabern. 55. lib. ſecundo.

III

ABrotanum fœmina, ſive Chamæ cypariſſus. Cupreſſus herba Cordi. Sanctolina Cœſalpini & Criſpula. Lignoſa radix, & crebris capillaceis ſurculis fibrata, ab eodem capite lignoſos, fruticoſos emittit caules, ſubindè cubitales, quàm plurimos, cinctos numeroſis incanis folijs, ſurrectis, minutiſſimè denticulatis, ſeu, ut Cœſalpin. loquitur, quaſi labris utrinque ſinuosâ reflexione fimbriatis: flores in ſummis ramulorum faſtigijs emicant, Tanaceti more orbiculatim farcti, breviuſculi, ſtaminei, qui marceſcentes ſemina puſilla, obſcura, relinquunt.

Dodon. fol. 268. & 269. fol.
Cœſalp. lib. 12. c. 7. fol. 479.
Lobel. 436. Obſ. Adv. 336. & 337.
Lugdun. 937. & 938.
Cam. Epit. Matth. 460.
Hort. Med. 1.
Matth. C. Bauh. 513. & 514.

Phytopin. 228. & 229.
Germ. Gartencypreß.
Trag. 24. lib. 1.
Fuchſ. 356. cap.
Tabern. 62. lib. 1.
Matth. Cam. Germ. 235. fol.
Durant. 4.

III Rorella ſeu ros Solis.

I Caryophyllus plenus pur-puraſcens punctatis et la-ciniatis foliis.

II Alisma.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus plenus, purpuraſcens, punctatis & laciniatis folijs. Qualibet ſui parte, præter altiores florum lacinias & guttatas aſpergines, dignum ſuperiorum conſortio locum meretur.

Germ. Purpurroth doppelt Negelein/mit zerkerbten und gedüppelten Blumen.

II

ALiſma ſeu Damaſonium Matthioli. Nardus Celtica altera: & Plantago Alpina Lobel. Chryſanthemum latifolium Dodon. Radix ſubfuſca, transverſa, geniculata, aromatici remiſſi ordinis, in fibras alias laterales divellitur, & prope terram emittit folia oblonga, Plantaginis mediæ, aut Gentianæ Cruciatæ, ſeu mavis Saponariæ æmula, venoſa, aliquantùm villoſa, ſupernè magis, ſubtùs dilutè virentia; è quorum meditullio unus atque alter cubitalis, ſubhirſutus, nudus, gracilis erigitur cauliculus, cujus vertici ſingulatim inſidet capitulum ſquamatum, ſubfulciens florem aurei fulgoris, amplum, Chryſanthemi majoris aut Doronici inſtar, foliorum oblongiuſculorum, & per longitudinem nervoſorum, ambitu circinnato diſcum latum, concolorem, vaginulis tenuibus confertis turgidum circumvallantem, qui denique in papposa, oblonga, tenuia, nigricantia ſemina reſolvitur.

Dodon. 263.
Lobel. 170. Obſ. Adv. 133.
Lugdunenſ. 1358. Chryſanthemi latifolij nomine, & 1057. Damaſonij Matthioli titulo: rurſus 1169. Ptarmicæ montanæ Dalehamp. ac deniq; 924. ſub peſſimâ figurâ Nardi Celticæ Penæ alterius nuncupatione: ita ut quatuor locis, & diverſis titulis, hanc plantam ſubjecerit.

Cam. Epitom. Matth. 674. fol.
Hort. Med. Cam. 9. fol.
Matth. C. Bauh. 666. fol.
Phytopin. Bauhin. 521. fol.
German. Engelkranck/Mutterwurtz oder Laugenkraut/Johannskraut.
Tabern. 49. lib. ſecundo.
Matth. Germ. Cam. 316. fol.
Durant. 26.

III

ROrella ſive ros Solis, ſive Salſirora, cujus aqua ſtillatitia, Agyrtarum præconio, quibusdam in locis Panaceæ inſtar proclamatur. Duplici varietate ſecundum Cam. conſtat: maſculus ſiquidem brevior, ac totus rubet, fœmella verò pallidior, & vegetiori cauliculo excreſcit. Parva radicula fibroſis tenuibus in muſco hæret capillamentis, & plurima humi ſtrata, parvis tenuibus pediculis ſubvecta, profert folia, rubella, ſubrotunda, concava, cochleariorum vel auriſcalpiorum effigie, ſupernè rubris villis, & rorulentis guttis, etiam ſub fervidiſſimo Solis æſtu obſita, infernè prorſus glabra: inter quæ exurgunt tenues cauliculi, & in ſummo Scorpiodis vice reflexi, faſtigiatim ordine floribus parvis tantùm non ſtellatis candidis exornati, quibus ſemina minuta, ſubrotundis glumis latentia, ſuccedere ſolent.

Dodon. 471. fol.
Lobel. 454. Adv.
Lugd. 1212. fol. (Hercyn. plant.
Hort. Med. Cam. 142. f. Icon. IX.
Thal. ſylv. Hercyn. Saxon. f. 116.
Germ. Klein Sonnen Taw (& 117.
Trag. cap. 181. lib. 1.
Tabern. 490. lib. ſecundo.

I

Caryophyllus multiplex maximus variegatus.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus multiplex, maximus, variegatus. Magnitudine florum Caryophyllo purpureo flore multiplici, reſpondet quidem, coloris verò varietate & eleganti diſtinctione illi quaſi palmam præripit, cum albore conſtet, ac nonnullis punctis, ac maculis ſaturatè rubicundis tota etiam folia, imò totos flores inficiat; calicis craſſitudine aliquam cum Antophyllis ſimilitudinem habet, cum quibus etiam à doctiſs. Lobel. comparatur; foliorum herbaceorum luxuriâ & amplitudine omnium reliquorum familiam ducere videtur.

Germ. Groß geſprengt Negernegelein / oder Graßblumen.

II.
Caryophyllus multiplex laci nissus flor. incarnat.

I
Caryöphÿllus multiplex flore albo.

III.
Caryophyllus multiplex flor. ex purpureo rubescente.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus multiplex flore albo. Unicâ hâc coloris notâ ab alijs diſtinguendus.

Germ. Volle weiſſe Negelein.

II

CAryophyllus multiplex laciniatus flore incarnato. Superbarum ſocietatem affectat, & folijs anguſtioribus, floribus verò carnei coloris multiplicibus, ac ſecundum oras plumarum inſtar profundè diſſectis, ſtaminulíſque umbilici oblongis, tenuibus, prominentibus, reflexis notatur: ſemine & radice reliquis reſpondet. Quadrat ad Caryophyllum purpureum flore multiplici laciniato Lob. 442. Icon. colore tantùm varians.

Germ. Leibfarb gefüllt Negelein/ mit zerſchnittenen Bläteren.

III

CAryophyllus multiplex flore è purpureo rubeſcente. Vulgatior paulò cæteris hoc colore eſt: illorum tamen conſortium nullâ aliâ re deſerit.

Germ. Purpurroth doppelt Negelein.

II. Caryophyllus ſimplex horten ſis verſicolor.

I. Caryophyllus plenus minia to colore.

III. Caryophyllus purpureus flore multiplici laciniato.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus plenus miniato colore. Solo floris colore, qualis, Cluſio ſuggerente, in quibusdam ſericeis pannis conſpicitur, quibus Germani Pommerantzenfarb nomen dederunt, ab alijs diverſus eſt, & folijs majorum genere pauló anguſtioribus aliàs cum prædictis congruit.

Germ. Gefüllte Minienfarb Graß-Blumen oder Negelein.

II

CAryophyllus ſimplex, hortenſis, verſicolor. Mirâ & variâ rubrarum macularum & guttarum aſpergine potiſſimùm à prædictorum genere diſcrepat, ab illorum tribu neutiquàm excludendus.

Germ. Einfache Garten-Negelein/ mit geſcheckten Blumen.

III

CAryophyllus purpureus flore multiplici laciniato. Tota plantæ facies hunc reliquis germanum approbat: flores tantùm amœnioris purpuræ peculiari colore tinguntur, ſecundum oras foliorum mediocribus lacinijs diſſecti: cætera (ut & ſtylos tenues, corniculatos, Muſcarum ſeu Papilionum proboſcides referentes, atque altè è floris meditullio elevatos) cum ſocio genere communia habet.

Germ. Volle oder duppelte Purpurfarb Negelblumen/ ſo etwas am rand zerſchnitten ſeynd.

II. *Caryophyllus sylvestris flore purpurascente.*

I. Caryophyllus maior sylvestris variegatus.

III. *Caryophyllus sylvestris flore incarnato.*

Decimus quartus Ordo, Fol. 12.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus major ſylveſtris variegatus. Radiculis tenuioribus & lignoſis non admodùm differt, folijs viridioribus licet & anguſtioribus ornetur: flores etiam hilari ſuaviter rubente colore, ab umbilico usque per potiſſimam foliorum partem diſperſo, cum alijs de elegantiâ certamen ſuſcipiunt, juxta oras, quæ circuitu lentè fimbriantur, albeſcentes, ac rubicantibus ſtigmatibus admodùm placentes.

Germ. Beſprengte groſſe frembd Negelein.

II

CAryophyllus ſylveſtris flore purpuraſcente. Flos, æquè ac ſuperioris, ſenis conſtat folijs, ſed per circumferentiam, plumarum ſimilitudine, profundioribus lacinijs valdè ſuperbit; ſtaminula aliquot tenuia, brevia, è meditullio ſuo exerens: caules, reliquorum ſylveſtrium modo, folijs paulò viridioribus & anguſtioribus veſtiuntur; radix tenuis & lignoſa eſt.

Germ. Feder-Negelein mit braunen Blumen.

III

CAryophyllus ſylveſtris flore incarnato. Priori facie non admodùm diſſimilis eſt, præter floris colorem, quo unicè variare videtur.

Germ. Feder-Negelein mit leibfarben Blumen.

IIII
Chrÿsanthemum Tenuifolium
II.
Carÿophÿllus sylveſtris prolifer.
I.
Carÿophÿllus ſÿlueſtris flore laciniato carneo.
III.
Brunella cœrulea magno flo

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

CAryophyllus ſylveſtris flore laciniato odorato. Radix fibroſa ex uno capite in ſurculos laterales diffunditur, exerentes caules aliquot cubitales, teretes, geniculatim per intervalla arctè ſeptos folijs gramineis Caryophyllorum, ſubtùs latioribus, ſuperiùs acutioribus, anguſtioribus & viridioribus: flores quinque foliorum, in verticibus diſperſi prodeunt candicantes, ſecundum oras in tenuiſſimas profundas lacinias, Armeriæ pratenſis vice, diſſectas, ſubpurpuraſcentes, oblongis calicibus ſuſtenti, umbilicotenus pallidiuſculi, & purpureâ lanugineâ hirſutie, atque ſtaminulis aliquot tenuibus exornati: ſemina ſubminiſtrant ijdem oblongi caliculi, floribus ſubſtrati, paleacea, plana, nigricantia, Caryophyllorum more.

Dodon. maximè quo ad Iconem 175. f.
Lobel. Icon. pag. 451. fol.
| Clus. 284.
Phytopin. Bauh. 394.
| Germ. Wild wolriechend Federnegele / mit braun weißlechten Blumen.
Tabern. 4. f.

II

CAryophyllus ſylveſtris prolifer. Armeria prolifera Lobel. Caryophyllea ſylveſtris quarta Thalij. Caliculi recti, tenues, teretes, in aliquot longos, junceos, nodoſos ramulos diſperſi, circa geniculos folijs tenuibus, ſtrictis, gramineis, ex intervallis latâ baſi obſidentur; faſtigijs capitula ſingulatim inſident, tenui membranulâ conflata, continentia alios multos oblongos, firmos, membranaceos, pallidè flaveſcentes cauliculos, è quibus ſucceſſivè proſiliunt ſinguli parvi floſculi, uno poſt alterum erumpente, ita ut ſepteni, octoni, noveni tandem cohærere videantur, dilute rubentes: ſuccedunt in ijsdem ſibi ſubſtratis caliculatis conceptaculis ſemina copioſa, exilia, plana, paleacea, nigra: radicula tenuis albicat, etiam altero poſt florem anno ligneſcendo periens.

Lobel. Icon. pag. 449.
Thal. Harcyn. Saxono Thuring. fol. 26.
| Phytopin. C. Bauh. 393. fol.
Germ. Wild klein roth Negelein / da jhrer vil auß einem Häutlein herfür kriechen.

III

BRunella cœrulea flore magno. Inde Brunella dicta, quòd ejus decoctum in febrili illo malo cauſtico der breune ad oris & linguæ vitia præſidio ſit. Caulis quadrangularis eſt, pedem quandoque altus, molliter hirſutus, rectus, binis geniculatim ſub hirſutis oblongis folijs, & leniter crenatis, æquali ortu ambitur, Brunellæ vulgatioris modo, quam etiam cacuminis flores referunt, è cœruleo ſaturatè purpurei, niſi quòd ventre laxiore, & galeâ grandiore, illam ſuperent: ſequuntur flores, oblongi, ſeminum utriculi, ſummotenus nonnihil denticulati, in quibus ſingulis quaterna latent ſemina puſilla, palleſcentia, Ocimo minora, levia: radix ſubnigricat, plurimâ fibratâ ſobole annuatim ſe multiplicans.

Cluſ. cap. 24. lib. 4. fol. XLIII. | C. Bauh. Phytopin. 504. fol. | Germ. Groß Purpurblau Braunellen. | Trag. ſine Icon. lib. 1. c. 103.

IV

CHryſanthemum tenuifolium, Cotula lutea Dodon. Chamæmelum Chryſanthemum Fuchſ. Folia multifida & quadantenus incana ſunt, Tanacetum nonnihil, etiam crebris tenuiſſimis ſcitè ductis ſectionibus æmulantia; caulem conſcendunt gracilem, cubitalem, vel altiorem, ſupernè in ramos diviſum, quorum vertices Anthemidis modo circinnatos edunt flores, eleganter luteos, Millefolij odore; quibus ſubnaſcuntur ſemina conferta, Tanaceto multò minora, tenuia; radix duriuſcula eſt, densè fibrata, in aliquot annos diuturna.

Dodon. 258. ſine Icon.
Lobel. 343. Adv.
Cluſ. 332. fol.
Lugdunenſ. 862.
| Matth. Caſp. Bauh. fol. 652.
Phytopin. C. Bauh. 226.
Germ. Gelbe Stein-Blumen oder Streich-Blumen.
| Trag. lib. 1. cap. 48.
Fuchſ. cap. 8.
Tabern. 86. fol. lib. 1.

II. *Caryophyllus Sylvestris flore albo pictus.*

I. Armerius pleno rubro flore.

III. *Caryophyllus Sylvestris flore albo*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Æſtivalium.

I

FLos Armerius, ſive Armeria, flore pleno. Radix oblonga, albeſcens, in tenues dirimitur fibras, atque è capite plures cauliculos confertim effundit, illius, qui ſimplici flore nitet, inſtar, quem etiam caule, & foliorum poſitu gramineorum, ac unico nervo diſtinctorum, æmulatur: flores particulatim in ſummitatibus congeſti, eleganti rubore luxuriant, atque in medio parvis aliquot tenuibus prominentibus albicantibus reflexis ſtaminulis, papilionum proboſcides referentibus, donantur: ſemina vulgarem ſuperiùs deſcriptam imitantur.

A nemine niſi à Cluſ. proditus, fol. 287.
& Lobel. in Iconibus, 533.
Phytopin. C. Matth. 392.
Germ. Rothe doppelt Cartheuſer-Negelein.
Tabern. 3. fol. lib. ſecundo.

II

CAryophyllus ſylveſtris flore albo, in medio coronâ rubrâ præditus. Folijs anguſtis, è viridi palleſcentibus, acuminatis, in caulibus pluribus, pedem plùs minùs altioribus, geminatim ex adverſo poſitis, cognatos Caryophyllos æmulatur; æquè ac floribus, è quinque folijs valdè laciniatis, Superbæ familiam referentibus: ſed albeſcunt, atque meditullium tenui rubicundâ coronâ exornant: ſemina in cauliculis Caryophyllorum latent, illis prorſus æqualia: radices tenues, flexuoſæ, ſe variè diſpergunt.

Dodon. 174.
Lobel. Icon. pag. 450.
Phytopin. C. Bauh. 394.
Germ. Wild Feder-Negelein / mit weiſſen Blumen / ſo mit einem röthlechten Ring (gezeichnet ſeynd.
Trag. lib. 1. cap. 198.
Tabern. 4. lib. ſecundo.

III

CAryophyllus ſylveſtris flore albo. Æmulatione ſuperioris nullâ re diſtat, niſi florum candore omnimodò, & ſtaminulis tenuibus, magis conſpicuis.

Dodon. 174.
Lobel. 450. Icon.
Lugdunenſ. 808. fol.
Phytopin. C. Bauh. 494.
Germ. Wild Feder-Negelein mit weiſſen Blumen.
Trag. 1. cap. 198.
Tabern. 4. lib. ſecundo.

INDEX

Æſtivalium Plantarum omnium, in quo numerus anteriór Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord. — Fol.

A

14 Abrotanum fœmina. 14
12 Abſinthium vulgare. 4
Abſinthium Ponticum ſeu Roman. Ruelli.
Abſinthium Ponticum officinarum.
Abſinthium latifolium marinum. ibid.
6 Abutilon Avicennæ. 10
11 Acanthium ſylveſtre flor. albo. 7
11 Acanthus lævis. 2
11 Spinoſus Sylveſtris. 1
1 Aconitum Lycoctonum flore luteo palleſcente. 11
Flo. Delphinij latifol.
Delphinij facie Sileſia
cum prim. ibid.
1 Aconitum ſalutiferum. 12
10 Aconitum racemoſum Maranthæ. 3
10 Acutella. 2
10 Ægipyros Gratevæ Anguillaræ. 2
8 Æthiopis. 3
5 Ageratum Septentrionalium flore luteo Lobel. 8
7 Latifolium quibusdam. 6
Ajuga. arbor. & frut. 1
4 Æmódoron Theophraſti. 4
6 Alcea vulgaris 3
Venta Tragi, ſeu
6 Veſicaria Dodon. &
Peregrina Soliſequa Lobel. 2
6 Alcea fruticoſa cannabina Pentaphylli folia. 2
6 Altera Cluſij. 2
Syriaca flore rubro. arbor & frut. 10
flore candido. arbor & frut. 11
6 Alcea Americana. 1
14 Aliſſma Matthioli. 8
13 Alkekengi Arabum. 11
8 Altercum. 8
6 Althæa vulgaris. 4
6 Floribus luteis, vide Abutilon ordin. 10
6 Fruticans Hiſpanica. 4
Hiſpanica Cluſij. ibid.
6 Secunda & tertia Pannon. Cluſ. 5
Thuringiaca. ibid.
8 Alum Alus Lobel. 7
4 Alyſſum minus Dalechamp. 2
8 Aman quorundam. 2
5 Amellus Matthioli. 12
Amonum Plinij Italorum. arbor & frut. 14
10 Andirian Rhaſis. 1
8 Androſæmum Dodon. 10
Fœtidum, ſeu Trageodes. ibid.
4 Anguina Draconita Lobel. 1
1 Antirrhinum majus flore albo. 9
Flor. rubro. ibid.
1 Antirrhinum ſylveſtre. 9
1 Flor. albo, oris rubris. 10
Flor. albo, oris luteis.
rubentibus. ibid.

1 Antoniana ſeu Herba Antonij Maxima. 8
1 Antora ſeu Antiphtora. 12
7 Apiaſtrum. 1
2 Aquilegia alba ſimplex. 9
Cœrulea inverſo flore. ibid.
2 Flore pleno è cœruleo & albo variegat. 6
Flore pleno rubro. ibid.
Stellata flore pleno rubeſcente. ibid.
2 Stellata flor. violaceo. 7
Stellata, fl pleno purpureo
incarnato. ibid.
2 Stellata flore purpureo. 8
Flore albo pleno.
Flore cœruleo pleno. ibid.
2 Stellata flore albo. 9
Stella, flore albo, minutulis punctulis
2 nigris notata. 9
Arantia poma vulgaris. arbor. & frut. 6
Nona dicta. arbor. & frut. 6
Arbor ſancta Monſpelienſium. arbor. & frut. 2
Arbor vitæ Bellonij & Herbarior. arbor. & frut. 1
10 Ardifrigi Aivcennæ. 1
4 Ariſtolochia rotunda. 3
Longa vulgaris Clematitis &c. ſeu
tertia Plinij. ibid.
Armeniaca mala majora. arbor. & frut. 8
14 Armeria flore pleno. 14
14 Prolifera Lobel. 13
9 Armoraria ſylveſtris pratenſis. 7
10 Aſinaria. 2
5 Aſter Conyzoides odoratus luteus. 8
5 Aſter Italorum fl. purpureo luteo Lobel. 12
Aſter Atticus major flore cœruleo. ibid.
9 Aſtrantia nigra quorundam. 12
4 Aſtragalus. 4
13 Artemiſia Turcica. 2
11 Artichiocco. 6
5 Athanaſia. 4
11 Athractilis hirſutior Fuchſij. 8
6 Attagene Theophraſti Anguillaræ. 5
11 Auricula muris minor Tragi. 1
Azadarach Avicennæ. arbor. & frut. 2

B

Balauſtium. arbor. & frut. 8
Balauſtium, flore minori, Romanum. arbor. & frut. 9
7 Balſamita & Balſamine officinarum. 3
1 Barba hirci, flore luteo. 15
9 Barba Capræ. 6
7 Baſilicum medium. 9
7 Jndicum. 9
1 Behen rubrum. 7
1 Album. 5
Bellis major, &
5 Bellis altera Cœſalpin. 6

a Bellis

INDEX

Æſtivalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
13	Bellis ſylveſtris minor, flore pleno rubro.	1
13	Flore variegato pleno.	1
5	Betæ ſylveſtris ſpecies Trago.	11
10	Betonica fœtida Geſneri.	7
8	Biſermas Camerarij.	2
	Blataria flore albo.	
10	Flore luteo.	4
	Plinij.	ibid.
13	Botrys.	2
11	Branca Urſina aculeata.	1
13	Braſſica marina.	9
	Brunella officinarum. arbor. & frut.	1
14	Cœrulea flore magno.	13
	Bruta Plinij. arbor. & frut.	1
	Bugloſſum ſemper virens, Hiſpanicum, latifoliũ, flore cœruleo.	
8	Italicum flore albo.	5
	flore cœruleo.	
8	Vulgare noſtrum.	6
	C	
7	Calamentum odore Pulegij.	8
7	Calamintha montana præſtantior.	7
7	Montana vulgarjs.	7
5	Calaminthæ tertium genus Fuchſij.	12
5	Calendula prolifera.	3
5	Lutea flor. pleno.	3
	Mediorufa.	ibid.
5	Calendula ſimplici flore melino.	4
	Arvenſis Tabernæmont.	ibid.
13	Campanula minor ſylveſtris flore cœruleo.	8
	Minor rotundifolia Lobel.	ibid.
8	Autumnalis Dodon.	11
6	Folijs ſerratis, cœrulea.	5
1	Perſicifolia Lobel. flore cœrul.	8
	Flore albo.	ibid.
6	Major lacteſcens Lobel.	7
5	Camphorata recentiorum Cœſalpini.	8
5	Cannabina aquatica folijs non diviſis.	8
	Fœmina Septentrionalium, ſtellato odorato flore.	ibid.
6	Cannabis ſylveſtris.	3
10	Capparis fabago ſeu leguminoſa.	1
10	Caprago Cœſalpini.	12
13	Caput Gallinaceum Belgarum.	2
11	Carcioffi Cœſalp. vide Carduus ſativus Cœſalpin.	6
7	Cardiaca Melica.	1
13	Cardiſpermon.	11
11	Cardopatium officinarum.	8
11	Carduus benedictus ſeu ſanctus.	8
11	Sphærocephalus.	7
11	Sativus Cœſalpin.	6
11	Carlina 1. Dodon.	8
	Carlina ſylveſtris Dodon.	
11	Carolina.	8
	Carthamus.	

Ord.		Fol.
14	Caryophyllus, ſylveſtris, flore albo, in medio coronâ rubrâ præditus.	14
	Sylveſtris flore albo.	ibid.
14	Sylveſtr. flore laciniato odorato.	13
	Sylveſtr. prolifer.	ibid.
	Sylveſtr. quartus Thalij.	
3	Sylveſtris minor ſimplex.	1
	Flore pleno.	ibid.
9	Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius.	4
14	Major ſylveſtris variegatus.	12
	Sylveſtris flor. purpuraſcente.	ibid.
	Caryophyllus ſylveſtris flore incarnato.	ibid.
14	Plenus miniato colore.	11
	Simplex hortenſis verſicolor.	ibid.
	Purpureus fl. multiplici laciniato.	
14	Multiplex flore albo.	10
	Multiplex laciniatus flore incarnato.	
	Multiplex è purpureo rubeſcente.	ibid.
14	Multiplex maximus variegatus.	9
14	Plenus purpuraſcens, punctatis & laciniatis folijs.	9
14	Plenus carneo colore, umbilicotenus latè & lætè rubeſcens, inſtar florum Perſicimali.	7
14	Maximus plenus flore rubro.	6
	Multiplex ſingulis florum folijs è rubro & albo colore dimidiatim diviſis, & punctatis.	
14	Multiplex carneo flore.	5
14	Purpureus flore multiplici profundè laciniato.	5
14	Flore majore partim carneus, partim albus, rubris ſtrijs ac punctulis vermiculatus.	4
14	Miniatus, medio albeſcens.	4
	Flore minore pleno rubeſcens punctatus.	ibid.
	Caryophyllus Indicus flore è luteo rubeſcente plenus.	
14	Simplex flore è luteo rubeſcente.	13
14	Major Indicus flore multiplici aureo.	2
14	Indicus, flore multiplici luteo pleno, major.	1
	Flore luteo ſimplici minor.	
	Flore aureo ſimplici minor.	ibid.
5	Catanance altera Cœſalpin.	5
12	Cataputia minor.	2
8	Major.	12
7	Cattaria.	4
11	Centauroides & Centaurium majus ſylveſtr. Thalij.	4
9	Centaurium nothum Delechampij.	8
12	Centummorbia.	2
1	Cervicaria major ſylveſtris.	6
1	Cervicaria marina Dodon.	6
1	Hortenſis flore cœruleo.	6
11	Calcejos.	7
14	Chamæcypariſſus.	7
	Chamægelſiminum grandiflorum peramœnum.	13
11	Chamæleon niger vulgaris. (arb. & frut.	8
	Chamæmelum Romanum flore ſimplici.	
11	flore multiplici toto candido.	8
14	Chamæmelum Chryſanthemum Fuchſij.	13
1	Chamænerion.	8

Chamæpitys

INDEX

Æſtivalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
	Chamæpitys major tertia Dioſc. arbor. & frut.	1
11	Chironia Cœſalpin.	9
9	Chondrilla rubra fœtida.	4
5	Seſamoides dicta.	4
5	Chondrillæ tertiæ ſpecies Dodon.	5
10	Chriſtophoriana.	3
14	Chryſanthemum tenuifolium.	13
14	Latifolium Dodon.	8
5	Creticum luteum.	6
	Creticum flore maximo. }	
	Creticum 1. Cluſij. }	ibid.
5	Peruvianum.	1
5	Folijs Matricar. C. Bauh.	6
5	Chryſæa Lugdunenſ.	5
12	Chryſocome peregrina.	5
13	Cicer ſylveſtre.	6
	Cicercula Cœſalpin.	ibid.
6	Ægyptiaca.	10
11	Cinara Columellæ & Palladij.	6
5	Cineraria marina.	9
7	Circæa Lobel.	16
3	Lutetiana Lobel.	7
	Solanifolia C. Bauhin.	ibid.
	Ciſtus flore albo, Ledon v. Cluſij dictus. arb. & frut.	9
7	Citrago Turcica flore albo.	2
7	Citrago ſeu Citronella.	1
6	Clematis ſeu Vionia vulgi Matthiol.	5
13	Cœrulea Pannonica Cluſij.	7
13	Peregrina incarnata, ſimplici flore.	7
13	Peregrina purpurea flore ſimplicici.	7
13	Incarnata plena.	10
	Purpureacœrulea plena.	ibid.
14	Clinopodium Dodon.	7
13	Clymenum Matthioli.	6
10	Clymenum minus Dalechamp.	7
8	Clymenum Italorum.	10
12	Cneorum nigrum Theophraſti Anguillar.	1
11	Cnicus ſativus.	3
11	Flore cœruleo.	5
	Coconelia Theophraſti, ſeu	
	Coccygria vel coggygria Plin. arbor. & frut.	9
8	Colus Iovis.	4
13	Concordia.	11
2	Conſolida regalis arvenſis, flore ſimpl. violaceo.	1
2	Multiplici incarnato flore.	1
	Multiplicato violaceo flore.	ibid.
2	Flore ſimplici arvenſis rubro.	2
	Flore pleno rubro. }	
	Flore pleno albo. }	ibid.
2	Arvenſis flore variegato.	13
	Flore multiplici ſaturatè cinereo. }	ibid.
	Regia flor. multiplici argenteo. }	(14
2	Conſolida regalis arvenſis, flore pleno ſuaverubente.	
	Flore pleno cœruleo. }	
	Flore pleno purpureo. }	ibid.
5	Conſolida media vulnerariorum.	5
11	Aurea Germanorum.	9
8	Major.	7

Ord.		Fol.
10	Saracenica.	6
13	Convolvulus major flore albo.	9
13	Indicus flore violaceo.	8
	Azureus Herbariorum.	ibid.
5	Conyza minor.	8
5	Paluſtris quibusdam dicta.	8
5	Minor folijs oblongis ſerratis.	10
5	Media.	12
13	Cor Indum.	11
7	Cornu Cervinum.	8
	Coronopus.	ibid.
10	Coſtus niger quorundam.	3
7	Hortorum Lobel.	6
	Cotinus Coriaria Plin. Dod. arb. & frut.	9
8	Cotonaria.	3
14	Cotula lutea.	13
	Cotula fœtida. arbor. & frut.	10
5	Cotyledon minor folijs oblongis ſerratis.	10
12	Crateogonum Lobel.	2
14	Criſpula Cœſalpin.	7
12	Criſta 1. Cœſalpin.	2
11	Crocodylium Monſpelienſe Dalechampij.	7
3	Crocus montanus.	10
	Sativus Autumnalis.	ibid.
	Sarracenicus, vide Carthamus.	
5	Cunilago Cœſalpin.	12
	Cucumis Aſininus, ſeu	
12	Sylveſtris Tragi.	1
	Cupreſſus arbor. arbor. & frut.	9
14	Herba Cordi.	7
6	Cymbalaria, fol. hederaceis, flore cœruleo.	5
11	Cynara, vide Cinara.	6
8	Cynogloſſum vulgare.	6
	Narbonenſe. }	
	Puſillum Narbonenſe. }	ibid.
	Creticum Camerarij.	ibid.
4	Cynomorion Plin.	4
4	Cynoſorchis fœmina.	4
	D	
14	Damaſonium Matthioli.	8
2	Delphinium elatius, pleno flore, Cluſij.	12
6	Dendromalàchi Theophraſti.	6
8	Dens caballinus Cœſalpin.	8
2	Dentaria anguſtifolia, baccifera, peculiaris.	12
4	Radice coralloide, ſive Haphyllos.	4
1	Digitalis flore incarnato ſeu dilutè purpureo.	1
	Luteo.	ibid.
1	Albo punctato.	2
2	Purpureo, intùs punctato.	2
12	Draco ſylveſtris.	5
4	Dracontium majus.	1
4	Dracunculus polyphyllos.	1
	Major Tragi, minor Matthioli.	ibid.
1	Eſculentus, Draguncellus.	16
9	Drymopogon.	7

INDEX

Æſtivalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
2	Dulcis amara, flore albo.	16
	Flore cœruleo.	ibid.
	E	
1	Epilobium Geſneri.	8
4	Epipactis.	5
5	Eranthemum.	1
9	Erica flore albo, minor.	3
12	Erinus Matthioli Guillandini.	1
1	Eruca peregrina Italica ſeu Cantabrica.	16
11	Eryngium Pannonicum latifolium.	10
11	Marinum.	9
11	Totum Cœruleum.	8
5	Eupatorium Meſues Trago.	8
	Euphraſia ſeu Euphragia ramoſa, pratenſis, flore albo. arbor. & frut.	13
	Minus ramoſa, fl. è cœruleo purpuraſcente.	ibid.
11	Euphraſia quarta Tragi.	1
	F	
8	Faba ſuilla.	8
10	Fabago Belgarum.	1
12	Ficus infernalis.	5
12	Filipendula vulgaris.	3
13	Flammula tertia Cœſalpin.	7
5	Flos ſolis major.	1
5	Solis prolifer.	2
5	Adonis flore rubro.	11
5	Tinctorius Tragi.	12
9	Conſtantinopolitanus miniatus.	5
	Incarnatus. Albus.	ibid.
9	Armerius albus.	4
	Armerius ruber. Variegatus.	ibid.
14	Armerius flore pleno rubro.	14
11	Flos ſolis.	9
11	Tinctorius ſecundus Tragi Kybero.	4
12	Trinitatis major, violaceis floribus.	6
	Major flore luteo palleſcente.	ibid.
13	Sanguineus Lugdunenſium.	1
2	Keiri Eyſtettenſis maximus.	5
2	Simplex medius odoratus. Simplex vulgaris.	5
	G	
10	Galega flore cinereo.	12
	Albo.	ibid.
8	Galeopſis lutea Lugdunenſ.	4
	Gelſiminum Catalonicum. arbor. & frut.	13
11	Flore candido odorato.	2
	Flore luteo.	ibid.

Ord.		Fol.
	Geniſta Italica Dodon. arbor. & frut.	3
	Tranſalpina ſive Hiſpanica arboreſc. Cam. Altera junco rotundo Cœſalpin.	ibid.
5	Gigas Luſitanorum.	1
4	Gladiolus ſylveſtris Cordi.	10
	Narbonenſium, flore purpureo. Narbonenſis, flore incarnato.	ibid.
13	Glans terræ.	5
5	Gnanaphalium latifolium peregrin. Bauhin ſeu Gnaphalium Americanum.	9
8	Gramen Parnaſſi recentiorum hederaceum, ſimplici flore.	11
8	Granum regium Meſues.	12
	H	
13	Halicacabum vulgare.	11
	Peregrinum. Indicum Camerar.	
13	Hedyſarum clypeatum flore ſuaviter rubente.	2
11	Helenium ſecundum Dioſc. Lobel.	9
5	Helenium Indicum Matthioli.	1
13	Ægyptiacum quorundam.	2
11	Helianthemum flore luteo.	9
	Flore albo.	ibid.
5	Peruvianum.	1
5	Peruvianum ramoſum.	2
12	Helichryſum.	5
7	Helichryſum Creticum.	12
	Helichryſum Orientale.	ibid.
8	Helleborus albus, flor. herbaceis.	9
	Albus flore atrorubente.	ibid.
4	Helleborine latifolia.	5
3	Hemerocallis Moſchata Polyanthos.	5
8	Hepatica alba cordi.	11
5	Hepatorium aquatile Dodon.	8
10	Heptaphyllon Lobel.	9
	Porphyranthemum Camer.	ibid.
11	Heracantha Tabern.	8
7	Herba ſtella.	8
7	S. Mariæ Cœſalpin.	6
7	Felis.	4
8	Apollinaris.	8
9	Benedicta.	12
1	Paris.	1
6	Ungarica.	3
	Simeonis.	ibid.
5	Impatiens.	5
5	Kunigundis ſecunda Taberna.	8
	Heſperis Theophraſti, flor. purpuraſcen. arb. & fr.	10
1	Hieracium latifolium peregrinum Phlomoides.	2
12	Hieracium fruticeſcens latifolium Polianthos.	1
	Anguſtifolium fruticans.	ibid.
8	Horminum hortenſe, Sclarea dictum.	3
8	Unctuoſum.	4
8	Dioſcoridis & Majus odoratum Matthioli. Syriacum.	2

Hyacinthus

INDEX

Æſtivalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
3	Hyacinthus Poetarum luteus.	10
3	Stellatus Autumnalis anguſtifolius major.	5
8	Hyoſcyamus vulgaris, niger dictus.	8
	Albus.	ibid.
	Hyſſopus flore albo.	
	Flore rubro.	
11	Arabum, flore rubro, Lobel.	10
	Flore cœruleo.	
	I	
11	Jacea nigra flore albo.	5
	Purpureo.	ibid.
11	Major, flore luteo, Cluſij.	4
5	Jacobæa altera Dodon.	9
11	Jaſminum vel Gelſiminum flore candido odorato.	2
	Flore luteo.	ibid.
6	Ibiſcus Theophraſti.	10
8	Imperatoria nigra.	12
3	Iris bulboſa flore luteo.	10
3	Luteopallida.	4
4	Lutea mixta.	6
4	Violacea mixta.	6
4	Anglica, flore candido.	7
4	Anglicana major, flore violac. odorato.	8
	Anguſtifolia odorata.	ibid.
4	Anglica major flore cœruleo.	9
4	Anguſtifolia lutea mixta.	9
	Flore albo.	ibid.
4	Flore cœruleo purpureo.	10
4	Variegata ſeu potius verſicolor.	11
	Mixta.	ibid.
3	Jris anguſtifolia ſecunda Cluſij.	4
4	Cœrulea.	8
	Jua Arthritica officinar. Lobel. arbor. & frut.	1
	K	
	Kali minus, ſeu	
6	Kali album minus.	1
	Ketnira Syrorum Rauvvolffi. arbor. & frut.	10
	L	
13	Lachryma Jobi ſeu Chriſti Italorum.	6
12	Lactaris Plinij.	6
10	Lagopus peregrinus.	10
	Maximus, folio & facie Trifolij pratenſis.	
	Major flore pinnato.	ibid.
	Alter Dodon.	
3	Lappa ſylveſtris Trago.	7
6	Lathyrus peregrinus, è cœruleo purpuraſcen. flor.	10
	Peregrinus ſuaviter rubeſcens.	ibid.
12	Lathyris.	2
13	Narbonenſis latiore flore Lobel.	6
	Sylveſtris anguſtifolia.	ibid.
7	Laſſulata.	6
14	Lavendula flore albo.	6
	Flore cœruleo.	ibid.
	Laurus roſea. arbor. & frut.	4
8	Lentis ſylveſtris ſpecies fol. minor Cœſalpin.	1
4	Lentopetalon Dioſcorid.	2
2	Leucoium fruticoſum, fol. viridibus, flore albo odorato, Camerar.	15
	Sylveſtr. flore parvo, flavo, pallido, inodoro.	
	Luteum ſylveſtre.	ib.
	Livide rubete Melancholico colore.	
	Marinum minus & ſylveſtre anguſtifolium. arbor & frut.	10
2	Flor. rubro multiplici.	1
	Variegatum album, rubris maculis inſignitum.	ibid.
	Purpureis maculis variegatum.	
2	Purpureum variegatum flore pleno.	2
	Pleno flore album, purpureis maculis ſignatum.	
	Pleno flore album, ſanguineis maculis ſignatum.	ibid.
2	Flore purpureo plenum.	5
2	Flore albo ſimplici.	5
5	Flore rubro ſimplici.	5
2	Flore albo pleno.	4
2	Flore luteo pleno majus.	4
2	Seu Keiri flor. luteo pleno minus.	4
2	Seu flos Keiri Eyſtettenſis maximus.	5
2	Simplex medius odoratus.	5
	Simpl. vulgaris.	ibid.
4	Leimodron.	4
12	Libanotis coronaria.	1
3	Lilium Byzantinum ſerotinum.	10
	Miniatum Byzantin. miniato dilutiore flore.	ibid.
3	Montanum flore luteo, non punctatum.	9
3	Flore luteo, punctatum.	9
3	Montanum album non punctatum.	7
	Album punctatum.	ibid.
3	Lilium rubrum, ſive miniatum, Byzant. Cluſ.	5
3	Montanum rubrum præcox.	4
3	Montan. fl. purpuraſcente, non punctatum.	6
	Punctatum.	ibid.
3	Lilium rubrum præcox tertium anguſtifolium Cluſ.	4
3	Montanum maximũ polyanthos variegatũ.	3
3	Montanum maximum polyanthos album, rubris maculis aſperſum.	2
5	Limonium ſylveſtre.	11
7	Limonium Rhauwolffij.	8
1	Linaria aurea Tragi.	14
	Vulgaris lutea.	
	Flore albicante.	ibid.
	Linaria Styriaca repens. arbor. & frut.	14
	Pannonica ſecunda Taberna. arbor & frut.	14
1	Linium ſylveſtre cœruleum.	13

c Lithoſpermum.

I N D E X

Æſtivalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord. Fol.
Lithoſpermum Plinianum, &
13 Lithoſpermum arundinaceum Dalechampij. 6
1 Lolium perperam dictum. 4
10 Lotus ſylveſtris Tabern. 12
10 Lotus ſativa Dodon. & Fuchſ. 10
10 Lotus urbana, ſeu lotus hortorum odorata. 10
13 Lotus Tetragonolobus Camer. 4
Lotus alba Pollicerij. arbor. & frut. 2
13 Lupinus exoticus flore albo. 4
Vulgaris flore albo. ibid.
Sativus major & quartus Cluſij, flore è cœru-
13 leo purpuraſcente. 3
Æthiopicus quorundam. ibid.
13 Sylveſtris flore luteo odorato. 3
4 Luph criſpum Cordi & C. Bauhini. 1
1 Lutea Plinij. 15
Luteola.
Lutum herba Dodon. ibid.
8 Lycopodium ſeu Lupi pes Dodon. 12
14 Lycoperſicum Galeni. 1
9 Lychnis Chalcedonica miniata Lobel. 5
Flore coccineo Major. ibid.
9 Carthuſianorum Geſneri. 4
9 Dioſcorid. Theoph. Plinij & C. Bauhin. 3
Flore albo ſimplici. ibid.
9 Coronaria flore rubro pleno. 2
9 Flore rubro ſimpl. 3
9 Flore incarnato punctato. 2
non punctato. ibid.
Sylveſtris flor. pleno albo, ſeu
9 Multiflora Anglica Penæ Lugdunenſ. 1
9 Sylveſtris flore pleno rubro. 1
Agreſtis multiflora Lobel. ibid.
1 Sylveſtris, flore albo, nona Cluſij. 5
Sylveſtris flore albo. ibid.
10 Lyſimachia lutea Pannonica. 7
Lutea ſecunda Cluſij.
Altera Matthioli. ibid.
Lyſimachium purpureum Herbar.
10 Luteum. 6
Dioſcoridis. ibid.

M

Majorana latifolia. arbor. & frut. 2
ibi. Mala Medica ſeu Citra, ſeu potius Limonia mala. 6
Malum punicum ſeu granatum fructi-
ferum. arbor. & frut. 7
Mala Armeniaca majora. arbor. & frut. 8
6 Malva criſpa. 9
6 Hortenſis flore ſimplici albo. 8
6 Flore ſimplici incarnato. 8
Flore ſimplici rubro.
Flore pleno atrorubente. ibid.
Flore pleno rubro.
6 Malva roſea hortenſis multiplex flore incarnato. 7
Hortenſis multiplex flore albo. ibid.

Ord. Fol.
6 Arboreſcens. 6
Arbor Plinij. ibid.
6 Indica Hiſpanorum Cluſij. 1
9 Margarita Veneta. 7
7 Marrubium album vulgare. 6
7 Creticum folijs breviuſculis & magis obtuſis. 6
6 Creticum anguſtifolium Lobel. 9
3 Martagon Pomponeum. 8
3 Imperiale Moſchatum. 1
14 Marum vulgare Dodon. 7
Peregrinum. ibid.
7 Maſeluc Turcarum Lobel. 2
14 Maſtic Gallorum & Anglorum Penæ. 7
1 Medium flore albo. 3
1 Dod. fl. è cœrul. purpuraſcente. 3
1 Flore argenteo. 5
1 Flore purpureo. 4
12 Melampyrum Dodon. 3
2 Melanthium Hiſpanicum majus. 10
2 Flore majori ſimplici. 10
Damaſcenum, flore pleno. ibid.
10 Melilotus Germanica flore luteo. 12
Officinarum. ibid.
8 Melinum putatum Cœſalpin. 4
7 Meliſſa vulgaris officinarum. 1
7 Molucca lævis inodora. 2
7 Molucca odora ſpinoſa. 1
7 Moldavica flore albo. 2
Moldavica flore cœruleo. ibid.
7 Meliſſophyllum. 1
7 Turcicum. 7
2 Melothron Theoph. Lugdunenſ. 16
7 Mentha criſpa, verticillata, C. Bauh. 5
Vulgata, ſerpens, rotundiore folio
7 Pulegij, flore coronato, Lobel. 5
7 Felina latifolia Tabern. 4
Felina Tragi. ibid.
7 Cattaria peregrina latifolia Lob. 4
7 Mentha Græca, Sarracenica, corymbifera. 6
Menthaſtrum cinereum vel niveum Anglicum
7 variegatis folijs Lobel. 3
Menthaſtrum Lobel. vel Mentha agreſtis alte-
7 ra Tragi. 5
7 Sylveſtre folijs latis. 3
12 Militaris Galeni. 1
12 Milium ſylvaticum Tabernæ. 2
5 Milium caprearum Geſneri. 4
Millefolium flore rubro. arbor. & frut. 2
Molucca ſpinoſa.
7 Molucca lævis. 2
10 Morgſani Syrorum. 1
Muſcipula flore albo.
1 Flore rubro. 7
8 Muſcus clavatus procumbens. 12
8 Terreſtris Matthioli. 12
10 Myagrum hortenſe monoſpermum. 8
11 Myoſotis hirſuta reptans Lobel. 1

Myrus

INDEX

Æſtivalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
	Myrtus latifolia. arbor. & frut.	12
	Italorum communis.	
	Bætica ſylveſtris Cluſ.	ibid.
	Tarentina.	

N

Ord.		Fol.
12	Napellus arboreſcens quorundam.	1
	E cœruleo & albo colore variegatus.	ibid.
9	Nardus agreſtis Tragi.	11
14	Cretica altera.	8
1	Narciſſus Virgilij.	2
13	Naſturcium Indicum.	1
4	Neottia Dodon.	4
	Nepeta Tragi.	
	Peregrina.	
7	Minor.	4
	Alpina.	
	Nepetella.	
	Nerium flore albo.	4
	Flore rubro. arbor. & frut.	5
4	Nidus avis.	4
2	Nigella peregrina flore multiplici.	16
2	Cretica.	10
1	Nigelaſtrum Dodon.	4
13	Nil Arabum Camer.	8
5	Noli me tangere.	5
12	Nummularia.	2

O

Ord.		Fol.
7	Ocimaſtrum noctiflorum albo flore.	9
9	Ocimoides peregrinum Geſneri.	5
9	Flor. pleno Camerar.	1
7	Ocimum latifolium magnum.	10
	Caryophyllatum maximum.	
7	In viridarijs Alexandriæ.	10
	Minimum Caryophyllatum.	
7	Seu nanum vel pumilum &	10
	Alterum tenuifolium Cœſalpin.	
7	Indicum ſeu Hiſpanicum maculat.	9
	Criſpum Indicum Cluſ.	ibid.
	Medium vulgatius.	ibid.
7	Tertium Cœſalpin.	9
	Indicum viride majus, folijs protuberantibus. arbor. & frut.	4
	Minus anguſtifolium, fl. albo. arbor. & frut.	4
14	Citratum ſeu Citri odore.	2
	Tertium maximum Dodon.	
	Aniſatum.	ibid.
9	Odontilis Plinij.	7
10	Oenanthe Fuchſij.	2
	Olea Æthiopica Hipocratis Guilandini, arb. & frut.	9
13	Onobrychis altera Dodon.	2
	Dodon. flore rubro.	ibid.
10	Fracaſtorij.	12
10	Ononis mitis luteo flore.	2
	Flore purpureo.	ibid.
	Spinoſa vulgaris.	ibid.
10	Ononis mitis, flor. luteo variegato.	1
11	Onopordum 2. Tabernæ.	7
	Onopordum Dodon.	ibid.
11	Onopyxos Guillandin.	8
11	Tertius Lugdunenſ.	7
4	Orchis latifolia.	4
4	Flore albo minor.	5
	Repens parva.	ibid.
4	Serapias ſecunda minor Dodon.	6
4	Orobanche Dioſcorid.	4
1	Orontium.	9
8	Orvala Dodon.	2
8	Tertia Dodon.	4
	Oſyris purpureocœrulea repens. arb. & fr.	14
1	Vienenſium.	14
	Auſtriaca Cluſ.	ibid.
14	Otthonna Italorum Andreæ Lacunæ.	1

P

Ord.		Fol.
3	Palma Chriſti erecta variegata.	8
	Flore candido.	ibid.
4	Flore variegato alia.	5
	Flore roſeo.	
	Peregrina, flore rubro.	ibid.
8	Palma Chriſti.	12
1	Panax Chironium.	9
1	Papaver ſpumeum.	5
12	Spinoſum.	5
12	Corniculatum majus Dodon. flore luteo.	6
	Erraticum rubrum, ſeu	
12	Rhœas Lobel.	7
12	Flore pleno rubrum.	7
12	Flore multiplici incarnato.	8
	Flore multiplici purpuraſcente.	ibid.
12	Papaver laciniatum, rubrum, unguibus purpureis.	9
	Rubrum unguibus albis.	ibid.
12	Multiplex fimbriatum, album, oris rubicundis.	10
12	Flore miniato pleno.	10
	Flore pleno argentei coloris.	ibid.
12	Parietaria ſylveſtris.	2
	Parthenium. arbor. & frut.	10
13	Patientia Italorum.	2
14	Pedua Afrorum Geſneri.	1
10	Peplios Pariſienſium.	1
4	Perfoliata.	3
5	Perſicaria ſiliquoſa.	5

S

Ord.		Fol.
6	Sabdariffa Lobel.	1
10	Salicaria.	6

INDEX

Æſtivalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord. Fol.

7 Salicaſtrum Plinij. 12
14 Salſirora. 8
7 Salvia Romana. 6
8 Major. 1
Hiſpanica.
Pinnata ſeu Salvia nobilis. } ibid.
13 Sandalida Cretica Italorum. 4
14 Sanctolina Cœſalpini. 8
9 Saponaria. 12
12 Satureja domeſtica. 3
12 Hortenſis. 3
Perennis Camerar. ibid.
4 Satyrium Baſilicum majus Dodon. 5
10 Saxifraga rubra. 3
9 Scabioſa Indica, flore ſaturatè rubro. 10
Elegans Camerar. ibid.
Peregrina rubra, quibusdam Hiſpanica, dicta, C. Bauhini.
Indica flore dilutè rubra. } ibid.
9 Tenuifolia flore cinereo. 10
9 Hiſpanica. 9
Anguſtifolia flore ſubcœruleo.
Quinta Tabernæm.
Pannonica flore albo quorundam.
Lutea è Thuringiâ. } ibid.
9 Alpina centauroides. 8
Flore albo Belgica.
Alba Belgica hortorum Cluſ.
Alba Bononienſ.
Officinarum, flore è cœruleo purpuraſ. } ibid.
13 Scammonea Monſpelienſis. 9
11 Scharta Tragi. 4
11 Scolymus Græcorum. 6
11 Sylveſtris Camer. 8
11 Scorpioides tertium majus Dodon. 1
Minus Dodon. ibid.
9 Scorzonera latifolia Germanica. 6
Scotanum Cœſalpini. arbor. & frut. 9
13 Sedum paluſtre flore incarnato. 5
Vulgare vel ſempervivum majus.
Minus ſeu minimum cauſticum.
Minus inſipidum. } ibid.
11 Serratula tinctoris, ſeu ſerratula tinctoria. 4
4 Seſeli Æthiopicum. 3
8 Siciliana. 10
10 Sideritis odore gravi Thalij. 7
10 Sinapi album officinarum. 8
Luteum ſativum Tragi. ibid.
7 Siſymbrium Dodon. 3
Siſymbria mentha rubro folio & flore nigræ menthæ. ibid.
3 Siſyrichium minus. 9
10 Solidago Sarracenica. 6
10 Solidaginis Sarracen. altera ſpecies Trago. 7
Solanum arboreſcens Belgarum. arb. & fr. 14
Americanum Dalechamp. arbor. & frut. 14
1 Tetraphyllum & Solanum monococcon Geſneri. 1

7 Solanum lignoſum. 12
13 Veſicarium. 11
Indicum Camerarij. ibid.
13 Soldanella. 9
Smilax lævis. ibid.
Spartium Hiſpanicum. arbor. & frut. 3
13 Sphacellus Theophraſti. 11
8 Spica Celtica officinarum (perperam.) 12
11 Spina alba Lugdunenſ. 7
Sylveſtris quorundam.
Arabica. } ibid.
10 Stachys aquatica Tabernæm. 7
12 Sternumentatoria. 5
12 Stæchas Citrina præſtantior Camer. 5
7 Citrin. Cretica Camer. 12
Strychnodendron. arbor. & frut. 14
Sycomorus Italorum. arbor. & frut. 14
8 Symphytum majus flore purpureo. 7
Rubro.
Pallido. } ibid.

T

5 Tanacetum inodorum flore Bellidis. 4
5 Vulgare ſeu Tanacetum Millefolij folijs. 5
Criſtatum Anglicum. ibid
14 Affrican. 1
1 Tarchon (Avicennæ) hortenſe. 16
12 Tartago Hiſpanorum. 2
10 Tertiola Cœſalpini. 7
11 Tetralex ſpinoſa Dalechampij. 7
4 Teſticulus morio fœmina. 4
4 Leucanthemus. 5
Vulpinus latifolius Tabern.
Vulpis Dodon. } ibid.
4 Teſticulus, figurâ & color. apem flori inſident. æmul. 6
Teucrium verum, ſeu
7 Teucrium alterum Matthioli, &
Teucrium fruticans 1. Cluſij. } 11
10 Thapſus barbatus officinarum. 5
7 Thlapſi Cappadocicum vel Creticum, flore incarnato ſeu rubeſcente. 11
7 Candiæ umbelliferum. 11
Cappadocicum ſeu Creticũ, flore candido ibid.
Thuia vel Thyia Theophraſti. arbor. & frut. 1
12 Thymbra legitima quorundam. 5
9 Thyrſis Pauli Renealmi. 4
12 Tordylium Creticum. 9
12 Tormentilla. 3
1 Tragopogon. flore luteo. 13
Purpureum. ibid.
14 Tragoriganum 1. Cluſ. 7
10 Trifolium odoratum. 12
10 Bituminoſum odoratum Aſphaltæum vel Aſphaltite. 11
Odoratum Plinij Lobel.
Bituminoſum inodorum. } ibid

Odoratum.

INDEX
Æſtivalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
10	Odoratum Loniceri.	10
10	Tripolium vulgare marinum.	5

V

Ord.		Fol.
9	Valeriana major.	11
	Græca flore albo.	
	Græca flore cœruleo.	ibid.
	Peregrina.	
6	Sylveſtris 1. Plinij & Theoph.	5
1	Rubra.	2
9	Veratrum nigrum Dioſcoridis Dodon.	12
10	Verbaſcum 1. Matthioli.	6
	Latifolium mas.	
	1. Cœſalpin. flore pallido.	ibid.
10	Nigrum Herbariorum.	4
	Leptophyllum Cordi.	ibid.
9	Coronarium quorundam.	3
13	Vermicularis inſipida.	5
13	Veſicaria repens.	11
4	Victorialis rotunda.	10
	Viola marina repens. arbor. & frut.	10
9	Barbata Lugdunenſ.	4
6	Viorna vulgi Lobel.	5
9	Viperaria ſeu Viperina.	11
10	Virga aurea, folijs minùs ſerratis.	6
	Virginea, arbor. & frut.	10
1	Viſcaria ſativa Tabern.	7
6	Vitis ſylveſtris 1. Plinij & Theoph.	5
7	Sylveſtris Matthioli.	16
13	Volubilis major.	9
13	Lanuginoſa Meſues.	8
1	Vva Lupina.	1
	Verſa.	ibid.

Z

Ord.		Fol.
	Zizyphus candida. arbor. & frut.	2
	Zenzelacht Rauwolffij.	ibid.

Teutſch Regiſter über die Kräuter und Gewächs / ſo in dem Sommer blühen.

Ordnung. Blat.

A

AGeley.
2 Weiſſe einfache Ageley. 10
2 Blaue volle Ageley/ mit umbgekehrten Blumen. 10
Volle weiſſe Stern-Ageley / mit kleinen ſchwartzen
2 Pünctlein. 10
2 Volle in weiß und blau geſcheckte Ageley. 6
2 Volle rothe Ageley. 6
2 Volle violfarb Stern-Ageley. 7
2 Volle Ageley/ mit purpurfarben Blumen. 7
2 Volle röthlichte oder leibfarbe Ageley. 7
2 Purpurfarb Stern-Ageley. 8
2 Volle weiſſe Ageley. 8
2 Volle blaue Ageley. 8
2 Rothe Stern-Ageley. 6
14 Amberkraut. 7
Andorn.
6 Spitzblätterichter Cretiſcher Andorn. 9
6 Weiſſer Andorn. 7
6 Cretiſcher Andorn / mit kurtzen Blättern. 7
10 Brauner Waſſer-Andorn. 7
Apoſtemenkraut.
9 IndianiſchApoſtemenkraut/mit ſattrothenBlumẽ. 10
mit liechtrothen Blumen.
Schmalblätterichtaſchenfarb Blumen/ Apoſtemenkraut.
9 Spaniſch Apoſtemenkraut / mit bleichliechtblauen Blumen. } 10
GroßApoſtemenkraut/mit bleichweiſſen blumen.
Bergapoſtemen oder Scabioſen/ mit Rhapontica-Blättern. 8
9 Weiß Niderländiſch Apoſtemen oder Scabioſenkraut. 8
9 Apoſtemenkraut/ mit purpurblaulichten Blumen. 8
11 Artiſchocken-Blühe. 8
Aſtrantz.
9 Schwartz Aſtrantz. 12
Augentroſt.
Staudichter Augentroſt / mit weiſſen Blumen. } Baum und Stauden-Ordnung. 13
Augentroſt / mit purpurblauichten Blumen.
Blauer Augentroſt / vide Vergiß mein nicht.

B

Baldrian.
9 Gemein Baldrian. 12
9 Groß Baldrian. 11
9 Griechiſch Baldrian/ mit weiſſen Blumen. 11
9 mit liechtblauen Blumen. 11
Baſilien.
10 Gantz grüne breitblätterichte Baſilien. 7
10 Krauſe Baſilien. 7
10 Kleine wolriechende Negelbaſilien. 7
9 Indianiſch roth Baſilien. 7
9 Gemeine mittel Baſilien. 7
Indianiſche Baſilien/ mit grünen gebuckleten Blättlein. Baum und Stauden-Ordnung. 4
Klein ſchmalblätterichtBaſilien/ mit weiſſen Blumen. Baum und Stauden-Ordnung. 4
14 Groß Baſilien / mit Citronengeruch. 2
14 Baſilien / ſo wie Aniß riecht. 2
Bathengel.
7 Groß Bathengel. 11
Baum deß Lebens. Baum und Stauden-Ordnung. 1
Baurenſenfft.
7 Leibfarb Cretiſcher Baurenſenfft. 11
7 Weiſſer Cretiſcher Baurenſenfft. 11
Beernklau.
Welſch Beernklau.
11 Welſch ſchlecht Beernklau. 1
10 Beernklee. 12
8 Beerlapp. 12
10 Birckwurtz. 9
5 Bertram. 10
12 Wilder Bertram. 5
11 Biſemknöpff. 7
Bilſamkraut.
8 Gemein oder ſchwartz Bilſamkraut. 9
8 Weiß Bilſamkraut. 9
13 Blatterzug / weiß Blatterzug. 10
Brachdiſtel / oder Mannstreudiſtel.
11 Blau Ungeriſch Mannstreu/ oder Brachdiſtel. 10
11 Meerbrachdiſtel. 8
11 Frembde blau Bergbrachdiſtel. 8
Braunwurtz/ vide Blatterzug.
Braunellen.
Gemeine Braunellen. Baum und Stauden-Ordnung. 1
14 Groß purpurblau Braunellen. 13
Burtzelkraut.
12 Groß Burtzelkraut. 3
2 Bitterſüß/ vide Hinſchkraut. 16
Bruſtbeerlein.
Weiß Bruſtbeerlein. Baum und Stauden-Ordnung. 2

C

Chamillen.
Einfache Römiſche Chamillen.
11 Gefüllte Römiſche Chamillen. 3
11 Cardobenedictenkraut. 8
Cecilienkraut / vide Grundtheil.
Citronen / vide Limonien.
10 Chriſtophskraut / S. Chriſtophskraut. 3
Ciſtenröslein.
Weiß Ciſtenröslein. Baum und Stauden-Ordnung. 9
Cunradskraut.
8 Stinckend bockend Cunradkraut. 10
Cypreßkraut. Baum und Stauden-Ordnung. 3
14 Gartencypreß. 7

D

Deumenten / vide Kraußmüntz.
Diptamm.
6 Wilder Cretiſcher Diptam̃. 9
Diſtel.
11 Scherdiſtel. 7
11 Groß weiß Wegdiſtel. 7
Dürrwurtz.
5 Welſch klein Dürwurtz. 8
Doſten.
5 Waſſerdoſten. 8
4 Drachenwurtz. 1
11 Dreydiſtel. 8
4 Durchwachs. 3
Dürrwurtz.
5 Mittel Dürrwurtz / ſonſt Geelmüntz. 12

Eberwurtz.

Teutſch Regiſter über die Kräuter und Gewächs/ ſo in dem Sommer blühen.

Ordnung. Blat.

E

Eberwurtz.
11 Schwartz Eberwurtz. 8
12 Egelkraut. 2
Erbeiß.
Fremde breite Erbeiß/mit purpurbraunen blumen
6 Fremde breite Erbeiß/mit röthlichten Blumen. 10
Wilde Erbeiß/mit breiten Blättern.
13 Wilde Erbeiß/mit ſchmalen Blättern. 6
13 Fremd Faſelnerbeiß. 5
Ehrnroſen/ vide Papel.
6 Eybiſch/oder Ibiſch. 4
6 Leibfarb Türingiſche Eybiſch. 5
6 Spaniſcher Baumeybiſch. 4
14 Engeltranck. 8
10 Erdeicheln. 3
Erdkieffer.
Erdpinn. Baum und Stauden-Ordnung. 1
Erdfeigen.
13 Erdnüß. 5
Erckelnüß.
Eſelkürbes.
12 Wilder Eſelkürbes. 1

F

Feigbonen.
13 Frembde weiſſe Feigbonen. 4
13 Weiſſe Feigbonen/Wickbonen genannt. 4
13 Groſſe frembde blaue Feigbonen. 3
13 Wilde blaue Feigbonen/mit ſchmalen Blättern. 3
13 Feigbonen/mit wolriechenden gelben Blumen. 3
Fellriß.
6 Römiſche Fellriß. 2
Feldröslein. 10
5 Roth Feldröslein.
11 Ferberſcharten. 4
Flockenblumen.
11 Weiß Flockenblumen. 5
11 Purpurfarb Flockenblumen. 5
11 Gelbe Flockenblumen. 4
Freyſamkraut.
Groß Freyſamkraut/mit hochveilbraunen Blumen.
12 Mit gelben Blumen. 6

G

Gauchblumen.
9 Gefüllte rothe Gauchblumen. 7
9 Geißbart. 6
10 Geißrauten/mit aſchenfarben Blumen. 12
10 Mit weiſſen Blumrn. 12
10 Gänskraut. 9
5 Gänsblumen. 6
Goltknöpfflein/vide Schabenkraut.
Goldblumen. 6
5 Gelb Cretiſch Goltblumen. 6
5 Bleichgelb Cretiſch Goltblumen.
Goltwurtz.
Groß viltragende Goltwurtz/auſſen roth/inwendig
3 weiſſer farb Blumen. 3

Ordnung. Blat.
Groſſe viltragende weiſſe Goltwurtz/mit rothen
3 Düpffelen. 4
3 Goltwurtz auß Macedonien/mit Minienfarben Blumē. 8
3 Mit weiſſen geſprengten Blumen. 7
3 Weiſſe Goltwurtz/ohne Püncklein. 7
3 Purpurfarb Goltwurtz/mit gedüppleten Blumen. 6
Glöcklein.
6 Blaue aufrechte Glöcklein/mit zerkerbten Blättern. 1
Granaten-Blumen.
Einfache Granatenblumen. 7
Wild Granatenblumen/mit vollen blumē. Baum und Stauden Ordnung. 8
Wild Römiſche Granatöpffel. 9
Grundtheil.
8 Siciliániſch Grundtheil. 10
8 Gürtelkraut. 12

H

Habichkraut.
12 Vil blumen tragend gelb Habichkraut. 1
Hannenfuß.
6 Groſſer Goltgelber kriechender Hanenfuß. 2
Hannenkamm/Hannenkopff.
13 Roth Spaniſcher Hannenkopff. 2
13 Roth Hannenkopff. 2
8 Hartheu. 10
Haußwurtz.
13 Groß Haußwurtz. 5
Klein Sumpffhaußwurtz/mit leibfarben Blumen.
13 Klein Haußwurtz/mit geelen Blumen. 5
Haſenpföttlein.
10 Groß Haſenpföttlein. 10
Heydenhyſſop.
Geeler Heydenhyſſop.
11 Weiſſer Heydenhyſſop. 9
Heid.
9 Weiſſe Heid. 3
6 Heilkraut. 4
12 Hellfeigen. 5
Heuhechel.
10 Frembd geſprengt Heuhechel. 2
Händleinkraut.
3 Weiß geſcheckt Händleinwurtz. 8
3 Gantz weiß Händleinwurtz. 8
4 Mit geſprengten roſinfarben Blumen. 5
4 Mit roſinfarben Blumen. 5
Frembd achtmalblätterricht Händleinkraut/
4 mit gantz rothen Blumen. 5
Hinſchkraut/mit weiſſen Blumen.
2 Mit blaulichten Blumen. 16
7 Hirſchhornſalat. 8
Holwurtz.
Frembd rund Holwurtz/vide Oſterlucey.
Hornkümmel.
Blauer frembder Spaniſcher Hornkümmel/oder
2 Catharinenblumen. 10
Wilder Hornkümmel/oder ſchwartz Kümmel/
2 mit einfachen Blumen. 10
Wilder voller Hornkümēl/oder ſchwartz Kümēl.
Frembd Hornkümmel/oder ſchwartz/mit vollen blumen/
2 oder gelb Nardenſamen. 16
Hundsdill. Baum und Stauden-Ordnung. 10
8 Hundszungen. 6
8 Frembd Hundszungen von Narbonen. 6
Hyacinth.
3 Groſſer Sternhyacinth/im Herbſt blühend. 5

Teutſch Regiſter über die Kräuter und Gewächs / ſo in dem Sommer blühen.

Ordnung. Blat.

Poetiſcher Hyacinth.
4 Engliſcher gantz veilbrauner Poetiſcher Hyacinth. 8
4 Liechtbrauner Poetiſcher Hyacinth. 8
4 Liechtbrauner geſprengter Poetiſcher Hyacinth. 8
4 Vilfarbichter Poetiſcher Hyacinth. 11
3 Leibfarber Poetiſcher Hyacinth. 11
Hyſſop.
Rother Iſſop. } oder Hyſſop.
11 Weiſſer Hyſſop. } 10
Blauer Hyſſop. }
12 Zwibelhyſſop. 3
12 Kloſterhyſſop. 3

I

Jacobsblumen.
5 Gelbe frembde Jacobsblumen. 9
11 Jaſmin. 2
9 Je lenger je freundlicher. 1
Je lenger je lieber. Baum und Stauden-Ordnung. 1
Jeruſalemblümlein.
9 Leibfarb Jeruſalemblümlein. 5
9 Weiß Jeruſalemblümlein. 5
13 Indianiſch Schlutten. 11
13 Jobszehrn. 6
5 Johannisblumen. 6
Johannispfirſich / vide Marillen.
8 Johanniskraut / oder S. Johanniskraut. 10
Iſſop / vide Hyſſop.
13 Judenkirſchen. 11

K

Kappern.
10 Braun Kappern. 1
Kattemienblumen / vide Hornkümmel.
Katzenkraut.
Groſſe rothe Katzenmüntz. }
7 Gemeine Katzenmüntz. } 8
7 Frembde Katzenmüntz. 4
8 Katzenleuterlein. 12
13 Katzentreublein. 5
13 Klein Katzentreublein. 5
Keyſerslilien / vide Türckiſch Bundlilien.
12 Klapperroſen / Kornroſen. 7
Klee.
Gelber Steinklee / Beernklee. } 12
10 Hertzklee / ſtarck riechend. } 11
10 So ohne Geruch. } 11
10 Frembder rother Klee. 10
13 Frembder blutrother Schottenklee. 4
Knabenkraut / vide Stendelwurtz.
13 Knollwurtz. 5
7 Kraenfuß. 8
Kreſſe.
13 Indianiſch Brunnkreſſe. 1
Kröttendill / vide Hundsdill.

L

14 Laugenkraut. 8
Lavendel.
Gemeiner Lavendel / mit blauen Blumen. }
14 Mit weiſſen Blumen. } 7
Leberbalſam / Leberkraut.
8 Frembd gelb Leberkraut. 5
Leberblümlein.
8 Weiß Leberblümlein. 11
10 Leindotter / frembd Leindotter. 8
Leinkraut.
Ungeriſch Leinkraut / mit violbraunen Blumen. Baum und Stauden-Ordnung. 14
Leinen / vide Waldreben.
4 Löwendappen. 2
Lilien / Heidniſch Bundlilien.
3 Türckiſche Conſtantinopolitaniſche Ziegelfarbe Bundlilien. 10
3 Gelbe Türckiſche Bundlilien / ohne puncten. 9
3 Gelbe Türckiſche Bundlilien / mit gedopelten Blumen. 9
3 Zinoberrothe viltragende Heidniſche Lilien. 6
3 Frürothe Türckiſche Bundlilien / mit ſchmalẽ Blätern. 4
3 Wolriechend frembde Keyſerslilien / oder Türckiſch Bund. 1
4 Zwibellilien mit nidergebogenen goltgeelen Blättern / und den andern aufrechten bleichgeel. 6
4 Veilbraun Zwibellilien / mit goltgeelen Härlein. 6
4 Engliſche Lilien / mit ſchneeweiſen Blumen und Zwibelwurtzen. 7
4 Engliſche Lilien / mit himmelblauen Blumen und Zwibelwurtzen. 9
4 Gelb Engliſche Lilien / mit purpurfarben Streiffen und Zwibelwurtzlen. 9
4 Weiß ſchmalblätterricht Engliſche Lilien / mit Zwibelwurtzeln. 9
4 Purpurfarb Engliſch Lilien / mit Zwibelwurtzeln. 10
3 Gelbe Schwertellilien / mit Zwibelwurtzeln. 8
4 Gemiſchter farb Lilien / mit Zwibelwurtzeln. 11
Limonien. Baum und Stauden Ordnung. 6
Limonium.
7 Syriſch Limonium deß Rauwolffen. 8
8 Lungenblümlein. 11

M

Majoran.
Breitblätterricht Majoran. Baum und Stauden-Ordnung 13
Manſtreuwurtz oder diſtel / vide Brachdiſtel.
1 Marienglocken / mit purpurfarben Blumen. 4
Marienröslein / oder Margenröslein.
9 Einfach Marienröslein / mit rothen Blumen. 3
9 Mit weiſſen Blumen. 3
9 Volle Margenröslein / mit rothen Blumen. 2
Fleiſchrothe Marienröslein / mit Düpfelen. 2
Fleiſchrothe Marienröslein / ohne Düpffelen. 2
Marillen / Groſſe Marillen. Baum und Stauden-Ordnung. 8
13 Maßlieben / rothe gefüllte Maßlieben. 1
13 Geſprengte Maßlieben. 1
Maulbeerbaum.
Wilder Maulbeerbaum. Baum und Stauden-Ordnung. 2
13 Mauerpfeffer. 5
13 Meerköel. 9
Meertram.
3 Einfach Mertram. oder Meter. 7
5 Gefüllt Metram. 7
Meliſſen.
7 Conſtantinopolitaniſche Meliſſen / ſo nit wol riecht. 2
7 Wolriechend Conſtantinopolitaniſche Meliſſen. 1
7 Meliſſen oder Mutterkraut. 1

Blaue

Teutſch Regiſter über die Kräuter und Gewächs / ſo in dem Sommer blühen.

Ordnung. Blat.
7 Blaue Türckiſche Meliſſen. 1
7 Weiſſe Türckiſche Meliſſen. 2
Meußöhrlein.
11 Blau Meußöhrlein. 1
8 Monkraut. 3
10 Mottenkraut / vide Schabenkraut. 4
Muſcatell / vide Scharlach.
13 Münchsköpfflein. 11
Müntz.
6 Unſer Frauen Müntz. 7
7 Kraußmüntz. 5
7 Wild Müntz / Roßmüntz. 5
Katzenmüntz / vide in K.
7 Engliſche Müntz / geſcheckte Engliſche Müntz. 3
7 Hertzmüntz / Hertzentroſt genannt. 3
14 Mutterwurtz. 8
5.7. Mutterkraut. 2 und 1
Myrobolanen.
Runde Myrobolanen. Baum und Stauden Ordnung. 8
Myrtenbaum.
Breitblätterichter Welſcher Myrtenbaum. Baum und Stauden Ordnung. 12
Tarentiniſcher Myrtenbaum. Baum und Stauden-Ordn. 12

N

Nabelkraut.
6 Kriechend Nabelkraut. 5
Nachtſchatten.
Baumichter Nachtſchatten. Baum und Stauden-Ordnung. 14
Negelein.
Weiß Cartheuſernegelein.
9 Roth Cartheuſernegelein. 4
Geſcheckte Cartheuſernegelein.
3 Wilde Feldnegelein / oder rothe Donnernegelein. 1
3 Doppelte rothe Feldnegelein. 1
Wild Federnegelein / mit weiſſen Blumen /
14 ſo mit einem röthlichten Ring gezeichnet. 14
14 Rothe doppelte Cartheuſernegelein. 14
14 Wild Federnegelein / mit weiſſen Blumen. 14
Wolriechende Federnegelein / mit braunlichtweiſſen
14 Blumen. 13
Wild klein roth Negelein / da ihr vil auß einem
14 Häutlein herfür kriechen. 12
Geſprengt groſſe frembde Nägelein.
14 Federnägelein / mit braunen Blumen. 12
Federnägelein mit leibfarben Blumen.
14 Gefüllt Minienfarb Graßblumen oder Negelein. 11
14 Einfach Gartennegelein / mit geſcheckten Blumen. 11
Volle oder doppelte purpurfarbe Negelein / ſo etwas
14 am Rand zerſchnitten ſeynd. 11
14 Volle weiſſe Negelein. 10
14 Leibfarbe gefüllte Negelein / mit zerſchnittnẽ Blätern. 10
14 Purpurroth doppelt Negelein. 10
14 Groß geſprengt Metzernegelein / oder Graßblumen. 9
Purpurroth doppelt Negelein / mit zerkerbten oder
14 gedoppelten Blumen. 8
Gefüllte Negelein / derer Blumen ſeyn an der Farb wie
14 Pfirſchingblühe. 7
Groß doppelte roth wolriechende Negelein / oder
14 Graßblumen. 7
14 Halbierte roth und weiß geſprengte Negelein. 5
14 Fleiſchfarbe gefüllte Negelein. 5
Purpurbraun gefüllte Negelein / deren Blätter ſehr
14 zerſchnitten. 5

Ordnung. Blat.
Volle Negelein oder Graßblumen / ſo halb leibfarb und halb weiß ſeynd / mit rothen Striemen und Düpfelen
14 unterzogen. 4
14 Halb volle minienfarbe Negelein / derẽ Mittel weiß iſt. 4
Klein volle Negeleinblumen / mit röthlichter gedoppel-
14 ter Farb. 4
Nepet.
7 Klein Nepet. 4
7 Frembde Nepet. 4
Nießkraut.
4 Breitbläterichte Nießkraut. 5
8 Nießwurtz / mit grünlichten Blumen. 9
8 Mit ſchwartzrothen Blumen. 9

O

Ochſenzungen.
11 Frembde Ochſenzungen. 4
8 Spaniſch breitblätterichte Ochſenzungrn. 5
8 Weiſſe Welſche Ochſenzungen. 5
8 Welſche himmelblaue Ochſenzungen. 5
8 Gemeine Ochſenzungen. 6
Oelmagen.
12 Gehörneter gelber Oelmagen. 6
12 Gefüllter rother Oelmagen / oder Magſamen. 7
12 Gefullter fleiſchfarber Magſamen. 8
12 Gefüllter purpurfarber Oelmagen. 8
12 Außgeſchnittener oder zerkerbter Oelmagen. 9
12 Gefüllter krauſer Oelmagen / mit rothen Enden. 10
12 Rother außgeſchnittener oder zerkerbter Oelmagen. 9
12 Gefüllter minienfarber Oelmagen. 10
12 Silberfarbichter Magſamen. 10
Oleander mit rothen Blumen. Baum und Stauden-Ordnung. 5
Mit weiſſen Blumen. Baum und Stauden-Ordnug. 5
Oſterlucey.
4 Frembde runde Oſterlucey. 3

P

Pappeln.
Syriſch Baumpappel / mit weiſſen Blumn. Baum und Stauden-Ordnung 10
Mit roſinrothen Blumen. Baum und Stauden-Ordnung. 11
6 Indianiſch Baum-Papel. 1
6 Frembde Baum-Pappel. 6
6 Krauſe Pappeln. 9
6 Einfache weiſſe Herbſtpappelroſen. 8
6 Rothe Pappelroſen. 8
6 Leibfarbe Pappelroſen. 8
6 Volle ſchwartze rothe Pappelroſen. 8
6 Rothe Pappelroſen. 8
Pappelroſen oder ſchwartze Ehrnroſen / mit doppelt
6 Leibfarben Blumen. 7
Groſſe weiſſe doppelt Herbſt oder Pappelroſen.
6 Frembde groſſe Baumpappel. 6
6 Venediger Pappeln. 3
6 Welſche gelbe Pappeln. 10
Pfriemenſtauden.
Wolriechend Pfriemenſtauden. Baum und Stauden Ordn. 3
12 Pfefferkraut. 3
12 Pfenningkraut. 2
Poley.
7 Wilder Poley. 8
Pomerantzen. Baum und Stauden-Ordnung. 6
Kleine viltragende Zwergpomerantzen. Baum u. Stau. Or. 6

Teutſch Regiſter über die Kräuter und Gewächs / ſo in dem Sommer blühen.

Ordnung.		Blat.
	Präſilgenholtz.	
	Gelb Präſilgenholtz. Baum und Stauden-Ordnung.	9
	R	
	Raden.	
1	Mit rothen Blumen.	4
1	Weiſſen Blumen.	4
	Rapuntzelglöcklein.	
13	Kleine wilde blaue Rapuntzelglöcklein.	8
12	Reinblumen gelb.	5
2	Cretiſche Reinblumen.	14
	Reinfahrn ohne Geruch.	
5	Gemein Reinfahrn.	5
	Krauß Engliſch Reinfahrn.	
2	Weiß ſpitzig Reinfahrn.	14
	Ringelblumen.	
5	Volle Ringelblumen/ mit nebenblumen.	3
5	Volle gelbe Ringelblumen.	3
5	Gelbe Ringelblumen/ mit rothen Putzen.	3
5	Bleichgelbe Ringelblumen.	4
	Ritterſporn.	
2	Blaue wilde Acker oder Feldritterſporn.	11
2	Leibfarbe volle Ritterſporn.	11
2	Volle leibfarbe Ritterſporn.	11
2	Wild Acker-Ritterſporn/ mit rothen Blumen.	12
2	Rothe volle Ritterſporn.	12
2	Geſcheckte Acker oder Ritterſporn.	13
2	Volle ſilberfarbe Ritterſporn.	13
2	Sattaſchenfarbe volle Ritterſporn.	13
2	Wilde volle rothe Ritterſporn.	14
2	Volle blaue Ritterſporn.	14
2	Volle purpurfarbe Ritterſporn.	14
	Roſmarin.	
12	Gartenroſmarin.	1
5	Rhür mich nicht an.	5
	Rhürkraut.	
5	Frembd Rhürkraut.	9
	Ruckherzu.	
4	Blauer Ruckherzu / oder Margenröslein.	2
	S	
	Saffran.	
	Bergſaffran.	
3	Gerechter Herbſtſaffran.	10
11	Wilder Saffran.	3
11	Blauer wilder Saffran.	5
	Salbey.	
	Groß Gartenſalbey.	
8	Edel Spaniſch wolriechend Salbey.	1
	Klein ſpitz oder Creutzſalbey/mit weiſſen Blumen.	
6	Saltzkraut / Klein Saltzkraut.	1
	Sammetblumen.	
14	Gefüllte Sammetblumen/ mit röthlichter Farb untermiſcht.	3
14	Groß gefüllt goltfarb Sammetblumen oder Tunis/ auch Indianiſch Negelein.	2
14	Groß gefüllte gelbe Tunisblumen / oder Indianiſch Negelein.	1
14	Einfache gelbe Sammetblumen/ oder klein Tunis-Blumen.	1
14	Einfach klein goltgelb Sammetblumen/ oder goltgelb klein Tunisblumen.	1
12	Saturey.	3
12	Römiſch Saturey.	3
	Scabioſen / vide Apoſtemenkraut.	
13	Scammonea von Mompelier.	9
10	Schabenkraut/oder Mottenkraut/mit weiſſen Blumen.	4
10	Mit gelben Blumen.	4
	Schaffgarbe/ mit rothen Blumen. Baum und Stauden Ordn	2
	Mit weiſſen Blumen. Baum und Stauden-Ordnung.	2
	Schlagkräutlein/vide Erdkieffer. Baum und Stauden-Ordnung	1
4	Schlangenkraut / vide Drachenwurtz.	1
	Schlangenmord.	
9	Breitbläterricht Schlangenmord.	6
	Schwertel oder Schwertlilien.	
3	Gelbe Schwertlilien/ mit zwibelwurtzeln.	10
3	Bleichgelbe Veilwurtz oder Schwertel/ mit zwibelwurtzeln.	4
4	Brauner Schwertel.	10
4	Leibfarbe Schwertel.	10
4	Rothe Welſche Schwertellilien.	12
	Weiß Spaniſch Schwertellilien.	
4	Leibfarb Narboniſch Schwertellilien.	12
9	Seiffenkraut.	
10	Senffkraut / mit gelben Blumen.	8
10	Sibengezeit.	10
10	Sibenfingerkraut.	9
	Siegwurtz.	
3	Spaniſch Sigwurtz/mit veilbraunẽ Schwertelblumẽ.	9
4	Runde Siegwurtz / mit rothen Blumen.	10
6	Siegmarswurtz.	3
6	Staudend Siegmarswurtz / mit Hanffblättern.	3
	Sonnenblumen.	
5	Groß Indianiſch Sonnenblumen.	1
5	Indianiſch Sonnenblumen / mit nebenblumen.	2
11	Sonnenguntzel.	9
14	Sonnenthau / klein Sonnentau.	8
	Sonnenwirbel.	
9	Frembd liechtroth riechend Sonnenwirbel.	
12	Springkörner.	2
5	Springſamen.	5
	Steinbrech.	
10	Rother Steinbrech.	3
	Steinklee / vide Klee.	
	Stendelwurtz oder Knabenkraut.	
4	Groß Stendelwurtz.	4
4	Braunroth Stendelwurtz / oder Knabenkraut.	4
4	Klein blätterricht weiſſe Stendelwurtz.	5
4	Klein kriechend weiſſe Stendelwurtz.	5
4	Stendelwurtz/ mit Blumen/ſo wie ein grüner Pſittiſch oder Papagey / einen bräunlichten Schilt haltend/ formirt.	6
5	Schmalbläterricht Stendelwurtz/oder Knabẽkraut.	10
3	S. Stephans kraut.	7
	Sternkraut.	
5	Klein Sternkraut / mit blauen Blumen.	12
5	Groß Sternkraut / mit blauen Blumen.	12
10	Meerſternkraut.	5
	Stieffmütterlein / vide Freyſamkraut.	
14	Streichblumen.	12
	T	
	Tordilium.	
12	Frembd Tordilium.	9
10	Tormentill.	9
13	Traubenkraut.	2
12	Treubkörner.	2
	Tunisblumen/vide Negelein und Indianiſch Negelein.	

Türckiſche

Teutſch Regiſter über die Kräuter und Gewächs / ſo in dem Sommer blühen.

Ordnung.		Blat.
13	Türckiſche Veil.	3
	Türckiſche Bundlilien/ vide Lilien.	
8	Türckiſcher Hanff.	11
	V	
	Veil.	
2	Rothe volle Baumveil.	1
2	Weiſſe mit rothen Streifflein geſcheckte Negelveil. oder Staudenveil.	1
2	Rothe doplichte Baumveil.	1
2	Volle purpurfarb geſcheckte Negelveil.	2
2	Volle weiſſe mit purpurfarb geſprengte Negelveil oder Staudenveil.	2
2	Volle weiſſe mit blutfarb geſprengte Baumveil.	2
2	Volle purpurfarbe Negelveil.	3
2	Weiſſe Negelveil.	3
2	Mit rothen Blumen.	3
2	Mit weiſſen vollen Blumen/ Staudenveil.	4
2	Groſſe volle gelbe Gartennegelein.	4
2	Kleine volle gelbe Negelein.	4
2	Groſſe Eyſtettiſche gelbe Veil.	5
2	Mittelmeßſige gelbe Veil.	5
2	Gelbe leere Gartenveil.	5
2	Staudenveil / mit grünen Blättern/ und weiſſen wolriechenden Blumen.	15
2	Kleine wild bleichgelbe Waldveil.	15
2	Bleichbraun melancholiſcher Farbe Staudenveil.	15
	Klein roth Meerveil. Baum und Stauden-Ordnung.	10
	Veilreben.	
	Frembd Veilreben oder Jasmin / mit groſſen Blumen. Baum und Stauden-Ordnung.	13
11	Weiſſe Veilreben	2
11	Gelbe Veilreben.	2
	Veilwurtz / vide Schwertel.	
11	Vergißmeinnicht / Groß.	1
11	Klein mit rauhen Blättern.	1
	Unholdenkraut / vide Oleander.	
4	Vogelneſt.	
	W	
	Waldmangolt.	
5	Breit Waldmangolt.	10
5	Waldreben.	6
13	Volle frembde Leinen oder Waldreben/ mit ſattbraunen Blumen.	10
13	Gefüllte frem̃de Waldreben/mit fleiſchrothen blumẽ.	10
13	Blaue Ungeriſche Waldreben.	7
13	Einfache fremde Leinen oder Waldreben/ mit fleiſchfarben Blumen.	7
13	Einfach fremd Leinen oder Waldreben/ mit braunen Blumen.	7
12	Waldhirſchen.	1
8	Wallwurtz oder Schwartzwurtz / mit purpurfarben Blumen.	7
8	Mit rothen Blumen.	7
8	Mit bleichweiſſen Blumen.	7
	Wegrich.	
	Roſenwegrich.	
	Geſpitzter Roſenwegrich. } Baum und Staud. Ordn.	7
	Wegwarten.	
5	Fremd dunckelblau Wegwartten.	4
	Weiderich.	
10	Gelber Ungeriſcher Weiderich.	7
10	Braun Weiderich.	7
10	Gelb Weiderich.	7
4	Weißwurtz / mit ſchmalen Blätern.	7
13	Widhopffenkraut.	2
6	Wetterröslein.	2
13	Welſch Eichenlaub.	2
	Widerſtoß.	
2	Weiſſer Widerſtoß / zu Nacht blühend.	12
9	Weiß gefüllt Widerſtoß.	1
9	Roth gefüllt Widerſtoß.	1
	Wermuth.	
12	Gemein Wermuth.	4
12	Pontiſcher Wermuth.	4
12	Breitbläterichter Wermuth.	4
	Windglöcklein.	
13	Groß weiß Winter oder Zaunglöcklein.	9
13	Frembd Indianiſche veilbraun Windglöcklein.	8
13	Frembde blaue Windglöcklein.	8
5	Wolffsmilch in Wälden.	5
8	Wolffsklauen.	12
	Wüllkraut.	
10	Groß gemein Wüllkraut / mit gelben Blumen.	5
10	Wild Wüllkraut / mit kleinen bleichweiſſen Blumen	5
10	Schwartz Wüllkraut.	4
	Wunderbaum.	
	Klein Wunderbaum. }	
8	Groß Wunderbaum. }	11
	Wundkraut.	
10	Heidniſch Wundkraut.	6
10	Gülden Wundkraut.	6
	Z	
	Zankraut.	
4	Klein kaal Zankraut.	4
2	Frembd Zahnkraut.	12
8	Zeckerkörner.	11 und 12
9	Zinoberröslein.	5

Ende deß Regiſters über den Sommer.

PRIMUS ORDO

COLLECTARUM PLANTARUM AVTVMNALIVM,

II. *Melo Saccharinus variegatus* Poma amoris fructu luteo. I. III. *Pſeudocolocynthis Pomiformis.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

POma amoris fructu luteo. Mala aurea Dodon. Solanum pomiferum fructu rotundo molli, C. Bauh. Glaucium Dioſcoridis quorundam. Bicubitalem plerunque caulem attingit, facilè procumbentem, ſubhirſutum, teretem, ramis multifidum, folijs ſeptum frequentibus, è viridi colore ſubalbicantibus, & parùm hirſutis, firmis pediculis innitentibus, ac ſingularibus inciſuris Agrimoniæ proximis; inter quæ tres aut quatuor flores luteopallidi, Solani floribus majores, & ſimiles, in paribus oblongis ramoſis pediculis eminent, quibus ſubcreſcunt poma mollia, ut plurimùm orbiculata, & paullatim depreſſa, profundis ſulcis ac toris diſtincta, lutei ad aurum inclinantis coloris, Arantiorum magnitudine, variè diſtorta, cute exterius tenerrimâ, interiùs pulpâ humenti referta, quæ operiuntur ſemina quàm plurima parva, albida, depreſſa, ac è rotunditate in apicem mucronatam abeuntia: radix annua eſt, craſsáque, & tenuiter fibratis proceſſibus ſub tellure diſpergitur.

Autores vide inferiùs ſub malo amoris rubro fructu.

Germ. Liebópffel / oder Goldópffel.

II

MElo ſaccharinus. Venter, magiſter artium dictus, pariter deliciarum nuncupandus foret, ſibi & gulæ commodis adeò ſatagens, & ne quid ſuis hîc voluptatis decederet, etiam ad mangonia fructuum ſe vertere voluit, ut in Melone Saccharino patet, cujus herba, flos & radix, non multùm à cognatis ſpeciebus differunt, fructus verò ſpecioſior eſt. Noſter oblongam Pyrorum formam affectabat, inferiori ſeſſili parte amplior & compreſſus, ſupra ovi anſerini amplitudinem; tenerâ & tenui cute, ac initiò maculati viroris pallidioris, piloſo, undique è luteo obſcurè ſubrubentibus inæqualibus maculis languidioris coloris cortici interſperſis, Ophitis aut marmorum quorundam modo variegatus, Moſchi odorem evidenter ſpirans; interiùs pulposâ ſucculentâ rubeſcente carne & dulciuſculâ, Saccharum guſtu æmulante, conſtabat, cui ſemina copioſa ſpecie Melonum congenerum minori, inſerta ſunt.

An Melo rotundus parvus Lobel. Icon. 640.
Tabern. 177. lib. ſecundo.
C. Bauh. Phytopin. fol. 619.
à quo tantùm formâ differre videtur.

Germ. Wolriechend Zuckermelonen.

III

PSeudocolocynthis pomiformis. Cortice nigroviridi, variè maculoſo, Pſeudocolocynthiden formâ imitatur, ac omninò in globum rotundatur, alioquin Cucurbitarum cenſum nullatenus ferè deſerrere videtur.

Germ. Falſche Colocynthöpffel / mit grünſchwartzen Macklen.

I
Poma amoris fructu
rubro.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

POma amoris fructu rubro. Mala Peruviana. Lycoperſicum Galeni Anguillaræ. Germanam faciem habitúmque ſuperioris, quod fructu luteo eſt, pomi, omninò repræſentat, ac ſimul pulchrè rubentem colorem, pariterque ambitu ſulcatam formam: neque ſemina, humidâ pulpâ occultata, aliquantùm diſcrepant.

Vid. Dodon. 455. fol.
Cœſalpin. Malor. inſanor. ſecund. titulo, lib. 5. cap. 16. fol. 211.
Lobel. Obſ. 140. Adv. 108. fol.
Lugdunenſ. 628. fol.
Cam. Epit. Matth. 821.
Hort. Med. 130. fol.
Matth. C. Bauh. 761. fol.
Phytopin. 302. fol.
Germ. Rothe Goldöpffel/Lieböpffel.
Tabern. 464.
Matth. Germ. Cam. 378. fol.
Durant. 557. fol.

HAbetur etiam alia congener ſpecies, albidi coloris fructibus differens, quam ex hac noſtrâ deſcriptâ ſtirpe diligens rei herbariæ rimator facilè æſtimare poterit.

Melanzana fructu pallido.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

MElanzana, ſeu Mala inſana, fructu pallido. Verengena Toletanorum Cam. Malinathalla Theophraſti Bellonio. Radix fibris annuis ſuperficialibus multifida eſt, caulis teres, ſubhirſutus, dodrante altior, purpuraſcens, circa quem folia, Solano vulgari ſeu Xanthio proxima, è latitudine oblonga, ſubaſpera, ambitu inæqualiter ſinuata, obſcurè virentia, & in medio nervo nigricantibus ſpinulis obſita: flores pariter ac folia craſſis, firmis, ac ſubinde ſpinoſis aliquantùm pediculis nituntur, formâ quidem Solani flores, ſed multò majori & radiatâ ſpecie æmulantes, ſenis ut plurimùm folijs, dilutè purpuraſcentibus, ſtaminula lutea exerta meditullij circumdantes; poſtea ſequuntur oblongi ovalis magnitudinis fructus, è flavò candicantes, ſeu albidopallidi, vel in quibusdam congeneribus plantis ſaturatè purpuraſcentes, epidermide leviſſimâ, tenerâ, ſuccosâque intùs pulpâ, complectentes ſemina alba, rotunda, depreſſa, Alkekengi ſeminibus pauló majora.

Dodon. 455.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 6. fol. 211.
Lobel. Obſ. 138. Adv. 107.
Lugdunenſ. 627. fol.
Matth. Epit. Cam. 820. fol.
Hort. Med. Cam. 99. fol.
Matth. C. Bauh. 760. fol.
Phytopin. C. Bauh. 300. fol.
Germ. Gelb Melantzan/ Dollöpffel.
Trag. 127. lib. ſecundo.
Fuchſ. 202.
Tabern. 464. lib. ſecundo.
Germ. Matth. Cam. 378.
Durant. 562. fol.

I.
Balſamina fœmina.
III.
Momordica fructu luteo rubescente.
II.
Balsamina Mas fructu puniceo.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

BAlſamina fœmina. Charancia fœmina Loniceri. Balſamina Amygdaloides Cordi. Catanace Cœſalpini. Radix craſſa, caduca & annua eſt, à quâ oritur caulis cubito altior, ac è tumidiore ſpecie ſenſim graciléſcens, ſucculentus, tener, glaber, ac inferiùs Portulacæ ritu rubeſcens, qui in multos ramos ſurrectos dirimitur, circa quos folia anguſta, acuminata, Hydropiperis ſeu Salicis, modicè circumſerrata: flores foliorum ſinus è pediculis pendulos ſubmittunt, anteriùs concavos, hiantes, & in bina labra productos, paſteriùs tenui recurvâ caudulâ, Perſicariæ ſiliquoſæ in morem conſpicuos, dilutè purpureos. Sequuntur, Ciceris fermè veſicularum magnitudine, fructus hirſuti, turbinati, poſt viridem colorem denique luteopalleſcentes, qui per maturitatem exactam in aduncam ſpeciem ſe contrahunt, excuſſo ſemine propemodùm rotundo, ſubrufo, Raphani ſeminibus magis quàm lenticulæ, cum quibus Dodon. & Matthiol. comparant, congruo.

Dodon. 660. fol.
Cœſalp. lib. 6. cap. 68. fol. 266.
Lobel. 172. Obſ. 134. Adv.
Lugdunenſ. ſub binis Iconibus. 630. & 631. fol.

Epit. Matth. Cam. 990.
Hort. Med. Cam. 26.
Matth. Cam. Bauh. 884. fol.
Phytopin. Bauh. 616. fol.
Germ. Balſamkraut das Weiblein.

Fuchſ. cap. 69.
Tabern. 539. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 445.
Durant. 127. fol.

II

BAlſamina mas fructu puniceo. Balſamina cucumerina Tabern. Charantia & pomum mirabile & Hieroſolymitanum Dodon. Momordica, Viticella. Prolixas, tenues, languidas viticulas promit, è radiculis gracilibus, annuis, & modicè fibratis, ultrò citróque capreolorum, ex alarum ſinu prodeuntium ope, vicina fulcimenta amplectentes: folia vitem referunt, minora tamen, glabra, quinque partitim altis angularibus ſegmentis, ac marginibus modicè ac inæqualiter ſectis, ſciſſa; floſculi, Cucumeris æmuli, quinis folijs è ſub luteo colore in alborem elangueſcunt: ſub quibus ſubinde oriuntur fructus utrinque turbinati, mali Limonij parvi magnitudine, aculeatis tuberculis exaſperatam ſuperficiem habentes, per maturitatem exteriùs punicei, interiùs verò pallidioris coloris; qui dehiſcentes effundunt ſemina, eleganti rubrâ epidermide obducta, Anguriæ figurâ, ſubnigricantia, ac quaſi lituris quibusdam vermiculata.

Dodon. fol. 659.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 4. fol. 199.
Lobel. Obſ. 369. Adv. 289.
Lugdunenſ. 630.
Epit. Matth. 989.

Hort. Med. Cam. 26. fol.
Matth. Cam. Bauh. 883. fol.
Phytopin. 616.
Germ. Balſamkraut das Männlein / oder Momortickópffel.

Trag. 130. lib. ſecundo.
Fuchſ. cap. 69.
Tabern. 563. lib. ſecundo.
Matth. Cam. Germ. 445.
Durant. 126. fol.

III

BAlſamine fructu è rubro palleſcente. Colore tantùm fructus, è rubro colore in croceum quaſi expalleſcente, à ſuperiori variare videtur.

Germ. Bleich goltgelb Momortickópffel.

II. *Amaracus vulgaris.* I. Solanum Pomiferum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

SOlanum pomiferum. Radix annua inutilis erat, craſſa, fibrata; caulis rectus, cubiti altitudine, paulò ſupra radicem in brachia dilatatus, quem folia veſtiunt, è virore palleſcentia, ambitu inæqualibus angulis notata, mediâque coſtâ brevibus per intervalla ſpinulis inſignita, folijs Mali inſani quodammodò conformia: floſculi in longis recurvatis pediculis juxta ſinus foliorum emergunt, folijs albicantibus, Solani modo angularibus, ac quandoque reflexis, aliquot ſtamina media ſublutea coacervata ambientes: his ſuccedunt fructus toroſi, Melonum quorundam, aut Malorum aureorum formâ, rotunditatis orbicularis, è phœniceo colore hilari rubore perfuſi, apice ſtamineo craſſo, dilutiore, ſupereminente, in medio decorati, intùs pulpoſi; ſemina, Malis inſanis non abſimilia, numeroſa, ocultantes.

Dodon. fol. 456. ſub Malor. Æthiop. titulo.
Lobel. Obſ. 135. fol.
Lugdu. 633. fol. Capſici rotundi Dalechampij nomine.
Phytopin. C. Bauh. 300. fol.
Germ. Dollöpffel auß Mohren-Land / oder Mohrenöpffel.

II

AMaracus vulgaris. Sampſucus Majorana. Radix nigricat, & tenuiter fibratur; caules lignoſi, recti, atque aliquando, ut in illâ noſtrâ plantâ, ex nimiâ humoris attractione reſupinati, multùm ramoſi, in quibus adverſo poſitu folia Serpillo majora, mollia, ſuaviter odorata, & parùm incana: floſculi candicantes, Serpillo vel Origano ſimiles, è ſpicis coagminatim ſquamatis prodeunt, quibus exile, rotundum, atque è fuſco pallidum ſemen numeroſum ſubſequitur: licet ramulis, à matre avulſis ac terræ impactis, æquè facilè proveniat.

Dodon. fol. 270.
Cœſalpin. lib. 11. fol. 67. fol. 467. cui & Perſa dicitur.
Lobel. 265. Obſ. 213. Adv.
Lugdunenſ. 882. fol.
Cam. Epit. Matth. 490. fol.
Hort. Med. 13. fol.
Matth. C. Bauh. 534. fol.
Phytopin. 423. fol.
Germ. Gemeiner Garten-Majoran.
Trag. 9. cap. lib. primo.
Fuchſ. cap. 259.
Tabern. 52. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 250. fol.
Durant. 42. fol.

I
Piper Indicum maxi-
mum longum.

II
Piper Indicum minus
recurvis ſiliquis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum longum maximum. Facies & habitus herbæ primum genus æmulatur, niſi quòd fructus omnium longiſſimus, deorſum ſpectans, ac in mucronem ſubindè recurvatum cogatur, qui ſi rectâ propendet figurâ, hinnuli potiſſimùm cornu refert, monente Cl. Cluſ. in ſuis curis poſterioribus, 52. fol. è converſo à ſe opuſculo Patris Gregorij de Regio, de Capſicorum varietate.

Vide Autores ſuperiùs deſignatos.
Germ. Groſſer langer Indianiſcher Pfeffer.

II

PIper Indicum minus, ſiliquis recurvis. Minorem tantùm & graciliorem herbæ, & ſiliquarum ſursùm recurvatarum figuram refert, aliàs ſuperiori addendum.

Vide Cluſ. in Curis poſterior. fol. 53.
ubi de plerisque agitur ſpeciebus.
Dodon. 704. & alios ſuprà citatos.

Germ. Langer kleiner Indianiſcher Pfeffer / mit krummen Schöttlein.

1.

Piper Indicum medium.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum medium. Piper Americanum. Capſicum rubrum ſiliquâ oblongâ. Siliquaſtrum Plinij & Tragi ac Tabernæmontani. Circæa Dioſcoridis Cœſalpin. Capſicum Actuarij, ſive Caninum zinziber Avicennæ Lobel. Vulgatioris eſt notitiæ, ac folijs leviter quandoque circumroſis; & brachiali caulis altitudine à primo non admodùm diſcrepat, uti etiam radiculis gracilibus annuis; florum quoque ſpecies convenit ex albo palleſcentium; ſiliquæ coriaceæ fructuum digitalis longitudinis ſunt, recurvatis pediculis deorſum pendulæ, ſub maturitate rubentes, in quarum medio nervo affiguntur glomeratim longo ordine ſemina, è flavo palleſcentia, prioribus ſpeciebus conformia.

Dodon. 704. fol.
Cuſ. in Monard. fol. 340.
& in Curis poſterior. 54. fol.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 22. fol. 21.
Lobel. Obſ. 172. Adv. 134.
Lugdunenſ. 632.
Epit. Cam. Matth. 347.
Hort. Med. 127.
Matth. C. Bauh. 434. fol.
Phytopin. C. Bauh. 156.

Germanicè, Mittel langer Indianiſcher- oder Calecutiſcher- Pfeffer / Schotten-Pfeffer / Preſilien-Pfeffer.

Trag. lib. ſecundo 148. cap.
Fuchſ. 281. cap.
Tabern. 529. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 181. fol.
C. Durant. 758. fol.

II. *Piper Indicum biſurcata ſiliqua.*

I. Piper Indicum minimum erectum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum minimum, ſiliquis oblongis erectis. Radices oblongæ, tenuiter fibratæ, gracileſcunt, veluti & caulis multivariàm brachiatus; foliorum, per ambitum tenuiter & ſuperficialiter circumroſorum ſitus, minore & anguſtiore habitu Amomo Pliniano proximo reſpondet: flores quoque parvi; capſulæ graciliores, per maturitatem rubentes, ſursùm ſpectant, vix trans verſum digitum longitudine ſuperantes, parva ſemina, prioribus conformia, continentes.

Autores non videntur attingere.
Germ. Klein roth Schotten-Pfeffer / mit auffgereckten Schöttlein.

II

PIper Indicum bifurcatâ ſiliquâ erectâ. Facie ſuâ priori omninò majus, latioribúsque folijs magis primo reſpondet, præterquam fructu ſursùm erecto, multò oblongiore, craſſiore, qui ſuperiùs in obtuſum apicem, nonnunquam bifurcatum, & ſubindè pluribus tuberculis ſeu ſulcis diſtinctum, abit: ſemina vulgatiori medio conformia ſunt, cui quoque fructus ſimilimus eſſe videtur.

Germ. Langer Indianiſcher Pfeffer / mit auffgereckten Schöttlein / ſo unten geſpalten ſcheinen.

Nec hujus autores meminerunt.

II. *Piper Indicum Aureum latum*

I. Piper Indicum ſiliquis flavis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum ſiliquis flavis. Cum eo, quod Medium nuncupatur, plantæ habitus ac ſiliquarum, terram verſus ſpectantium, congruit, præter coloris flavedinem, quam clariſſ. Cluſ. (Scholijs ad Monard. ſimplic. Oriental. hiſtoriam, fol. 341.) in omnibus generibus obſervavit.

Germ. Langer Indianiſcher Pfeffer mit gelben Schotten.

II

PIper Indicum aureum latum. Fructu ſiliquato, coriaceo, latiore & vegetiore, promiſſioribus pediculis dependente, atque ad aureum colorem inclinante, quo Aurantia mala probè matura refert, à priore variat, aliàs nulla diverſitas animadvertenda.

Germ. Groſſer goltgelber Schotten-Pfeffer.

II.
Piper minimum Siliquis
rotundis.

I.
Piper Indicum rotun,
dum maximum

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum rotundum maximum. Folia, longis ſubnixa pediculis, crebra, integra, viridia, Ocimo latifolio ſeu Solano vulgari oblongiora, & magis faſtigiata, incondito ordine inſident cauli viridi, ſtriato, ac in multa brachia diviſo; flores ſingulatim paribus pediculis, è foliorum articulationibus exeuntibus, nituntur, parvi, quinis folijs candicantibus herbidum meditullij aſteriſcum circumdantes, quibus ſubmittuntur fructus, infra pomorum aureorum amplitudinem, rotundi, & rimis aliquot ſeu ſulcis diſtincti, deorsùm penduli, per initia virides, & poſtmodùm ſub maturitate grato rubore, coralij nitorem affectantes, concludentes ſemina numeroſa, è flavo ſubalbicantia, lenticulæ magnitudine propemodùm compreſſa, rotunda, & in mucronem collecta, guſtus acredine, unà cum cuticulâ externâ, Piperi nihil cedentia: radix tenuiter fibrata, oblonga, gracilis & annua eſt.

Germ. Groſſen Indianiſcher Schotten-Pfeffer/ mit rother runder unterſichhengender Frucht.

II

PIper Indicum ſiliquis rotundis. Folia, præter ſimilitudinem, paulò minora & anguſtiora erant, caulis longitudine & formâ nihil cedebat, flores æquè albeſcebant, Solani vulgaris vice, fructus ſimiliter dependebant, Ceraſum ſylveſtrem, vel Amomum Plinij, ſeu Stychnodendron æmulantes, poſt virorem demùm maturitate rubedinem inducentes.

Lobel. 172. ex placit. C. Bauh. in Phytopin.
Cluſ. 341. in Notis ad Monarden. in fol.
Lugdunenſ. 633. fol.
Cam. Hort. Med. 127. fol.
Phytopin. C. Bauh. 156.
Germ. Kleiner Indianiſcher Pfeffer mit runder Frucht.
Tabern. 530. fol. lib. ſecundo.

II.
Piper Indicum medium longum erectum.

I.
Piper Indicum maximum rotundum erectum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum maximum, rotundum, erectum. Folia mediam magnitudinem obtinebant, flores congeneribus plantis ſimiles erant, fructus amplitudine quodammodò Piperi Indico maximo, rotundo, deorſum pendulo, cedebat, ac cœlum verſus à pediculo ſuo erigebatur, initiò virore & lævore placens, & poſt maturitatem rubedine, ſemina cognatis generibus conformia intra ſe fovens.

Depingitur & deſcribitur in Curis poſterioribus Cluſij fol. 51. ubi à patre Gregorio per C. Bauh. ſub icone rotundæ figuræ, in ſuo Matth. fol. 434. repræſentatum putatur. At ille Piper Indicum Cordatum magis exhibitum volvit, ut è Camer. Epit. Matth. 348. fol. evidenter patet, è quo etiam Bauhiniana icon tota mutuata eſt.

Germ. Groſſer auffrechtſtehender Jndianiſcher Pfeffer / mit rothen Schotten.

II

PIper Indicum medium, longum, erectum. Siliquæ inter longos fructus mediam fermè habent magnitudinem, & mucrones ſuos ſurſùm vertunt, ſemina nihil diſcrepant.

Germ. Mittelmeſſiger auffgereckter Jndianiſcher Pfeffer / mit rothen Schotten.

II.
Piper Indicum orbiculatum Medium.

I.
Piper Indicum rotundum aculeatum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum rotundum aculeatum. A ſuperioribus differt ſaltem fructu rubro, Malis inſanis paulò breviore, ſubrotundo, & inferiùs in innoxium quaſi aculeum ſeu ſtamen abeunte.

Germ. Runder rother Indianiſcher Pfeffer/mit Spitzlein als kleinen Stachelein.

II

PIper Indicum orbiculatum medium. Inter ſpecies, quæ formâ ſiliquarum ſphæroide ſunt, mediam magnitudinem obtinere videtur: ſiliqua verò exactè rotunda erat, rubra, & ſubtùs apicem, aculeo tenui conformem, è centro exerebat, alioquin nullo diſcrimine diſtans.

Germ. Mittelmeſſiger runder Indianiſcher rother Pfeffer.

Piper Indicum corda,
tum.

Piper Indicum corda,
tum oblongum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

PIper Indicum cordatum oblongum. Foliorum & caulis ſpecie orbiculatum medium Piper refert, fructus ſiliquatus coriaceus è maturitate rubedinem contrahit, & oblongam cordis humani figuram affectat, vel olivarum quodammodò formam, quâ ad ſextam ſiliquaſtrorum rotundor. propendentium ſpeciem, à Cluſ. è tractatu patris Gregorij Cappucini mutuatam & deliniatam, reijciendum videtur.

Germ. Langer Indianiſcher Pfeffer / ſo wie ein Hertz formiert.

II

PIper Indicum cordatum, in rotundiorem tantùm fructus figuram colligitur, æquè in pediculo reflexo terram verſus propendens, aliàs à priore parùm divertitur, niſi quòd ſeminum parvitas leviter variet.

Germ. Runder Indianiſcher Pfeffer / ſo wie ein Hertz formirt.

III

MUltiplicium ſpecierum mira varietas non ab omnibus rei herbariæ ſcriptoribus attingitur, neque etiam ob luxuriam ſiliquarum integrum fuit: de pleriſque tamen videbis autoret, ſub Piperis Indici medij adumbratione citatos; & de Cordatis ſpeciebus lege

Dodon. fol. 702.
Cluſ. Cur. poſterior. fol. 52.
Lobel. Adv. fol. 134.
Lugdunenſ. 632.
Cam. Epit. Matth. 348.
Hort. Med. 127.
C. Bauh. Matth. 434.
Phytopin. 156.

Germanos:

Trag. 148. cap. lib. 1.
ſub unâ icone.
Fuchſ. 281. cap.
Cam. Matth. Germ. 181.
Durant. 758. fol.

SECUNDUS ORDO

COLLECTARUM PLANTARUM

AVTVMNALIVM.

Canna Indica rubra.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

CAnna Indica rubro flore, Arundo Indica florida Lobel. Cannacorus quorundam ſeu flos Cancri. Radices numeroſis, prolixis, craſſiuſculis fibris conſtant, effuſis è multis nodoſis capitibus, quæ ſingula ſucceſſivè convolutum quaſi anguſtum cucullum, Lilij convallij primùm erumpentis inſtar, emittunt, ſenſim ſe dilatantem in folium tenue, herbaceæ viriditatis, è latitudine in longitudinem mucronatam coactum, obliquè frequentérque nervatum, è cujus ſinu tandem prodit caulis arundinaceus ſingularis, lævis, bicubitalem ſæpiùs altitudinem excedens, ac infernâ parte digiti minimi craſſitudinem: hunc alternatim amplectuntur paria, ſed multò ampliora folia, Helleborum album adultum, aut potius Muſam quadantenus æmulantia: ſumma pars caulis in alas dividitur, floribus Gladiolo ſeu Xiphio conformibus onuſta, longioribus tamen & anguſtioribus folijs præditis, hilarioris ruboris, ſeu minij colore tinctis, quibus hirtum viride capitulum ſubſternitur, quod cum ſuo flore, nondum adaperto, forpiculam ſeu chelam cancri fluviatilis referre, herbarij tradunt. Emarcidis floribus, idem capitulum abit denique in triangulam, oblongam, & molliter echinatam ſiliquam, cujus in medio intrinſecus longo ordine diſponuntur ſemina rotunda, dura, ſolida, maturitate nigricantia, Ochri ſeu Fabæ nigræ granis æqualia, è quibus ſphærulas præcatorias Hiſpani & Luſitani confici curant, Cluſio atteſtante.

Cluſ. LXXXI. fol.
Lobel. Obſ. 29. Adv. 28.
Lugdunenſ. 1001.
Epit. Matth. Cam. 731.
Hort. Med. Cam. 33.
Matth. C. Bauh. 701.
Phytopin. C. Bauh. 43.
Germ. Roth Indianiſch Blumen-Rohr / mit feuerrothen Blumen.
Tabern. 706. lib. primo.
Cam. Matth. Germ. 338. late: poſt: Gladioli Indici titulo.
C. Durant. apud quem multa vide de ejus viribus,
ubi & Papyri nomen illi attributum leges, 422. fol.

Canna Indica lutea rubris maculis punctata.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

CAnna Indica flore croceo guttato. Folia multò ampliora erant, alioquin à Cannâ Indicâ rub. flor. nullis alijs notis diſtabat, quàm florum ſpecioſiore elegantiâ, qui croceo colore placent, ac ſaturatè rubris ac ferè nigricantibus ſtigmatibus ſeu punctis inficiuntur.

A nullo adhuc eâ facie prodita fuit.

Germ. Goltgelb Indianiſch Blumen-Rohr/mit ſchwartzen Düppelein beſprengten Blumen.

II
Gentionella Autumnalis fo-
lijs Centaurij minoris flore cœ-
ruleo

I
Iasminum Indicum flore
rubro & variegato

III
Gentionella multiflora Aut
mnalis e cœruleo purpurascen

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

JAſminum Indicum flore rubro, albo variegato in eâdem plantâ. Atque his ſaltem florum coloribus à congenere priori ſpecie diſcrepat; jam hilariore purpurâ, rubro colore, interdum albo, nonnunquam albo & purpureo ſimul dimidiatim in eodem flore tingitur, ſive inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tàm punctatim quàm virgatim album colorem intercurrentibus, quandoque radijs flavis per longitudinem flores diſtinguentibus, miras oculorum delicias facit. Cæteroquin ad præcedens referendum.

Autores ſuperiùs annotatos habes.

Germ. Geſcheckte Indianiſche Blumen/ mit rothen und weiſſen Flecken vermiſcht.

II

GEntionella Autumnalis, anguſtifolia, minor. Radicula exilis, pallida, tenuiter fibrata, caulem ferens palmarem, multis folijs anguſtis, Polygalâ recentiorum vel Hyſſopo magis mucronatis, ſitu geminato ſibi oppoſitis, obſeſſum: flores hypocalicibus tenuiter laciniatis inſident, oblongi, concavi, & in quatuor folia paulatim reflexa, ac circa latera, utrinque piloſa, diſpoſiti, pulchrè cœrulei, quibus ſubſequuntur ſemina, in oblongis capitulis condita, minuta, rotunda, ſubnigricantia.

Thal. Harcyn: Saxono Thuring: Violæ Calathianæ
Autumnalis 1. titulo, fol. 130.
cui vera Pneumonanthe Cordi eſt.
Ut etiam Caſp. Bauh. fol. 345. Phytopin. 345.

Germ. Blau Himmel-Stengel / oder klein Enzian/ mit ſchmalen Blättern.

III

GEntionella multiflora Autumnalis, è cœruleo purpuraſcens. Radix exigua eſt, parùm fibrata, tenuis, caulis dodrantem altus, quandoque procerior, quadrangulus; hunc folia conſcendunt penè triangula, trinervia, Gentionellæ Vernæ ferè effigie, ſine pediculo affixa: flores in alis prodeunt cavi, oblongi, in triangula quina folia ſuperiùs diſtincti, coloris, ut Thalius habet, è pallidiore cœruleo leniter ſubrubentis: ſemina pariter in oblongis conceptaculis promuntur minuta, rotunda, obſcurè fulveſcentia.

Cluſ. Gentianæ fugacis titulo, quæ ſeptima numero eſt.
Thal. Scripto ſuperiùs citato, fol. 131.
C. Bauh. Phytopin. 345. fol.

Germ. Himmel-Stengel/ oder klein Enzian/ mit purpurblauen Blumen/ im Herbſt blühend.

I.

Iaſminum Indicum, ſeu flos mi-
rabilis peruanus,

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

IAſminum Indicum flore flavò, rubris maculis variegato. Hujus tàm exotica elegantia, quàm inſignis florum varietas Thaumantidis nomen, uti & mirabilis plantæ titulum emeruit, quare Cœſalpino Maraviglia de Peru, Hiſpanis Mirabillas de Peru dicta fuit. Itali florem Indicum & Mexicanum, Belgæ Solanum odoriferum vocant, Cluſio monente, cui & Hachal Indi ſive Admirabilis Pervana. Camerar. Gelſiminum vel Iaſminum Indicum nuncupat. Radix carnoſa, ſolida (quam ſciſſam ſanguineum ruborem contrahere Cœſalpinus annotavit) Rapi aut Raphani longi formam affectat, foris nigra, intus albida, ac, inferiùs in fibras aliquot diviſa, è capite ſuo caules ortu diverſos emittit, ſingulatim ramos, herbacei coloris, erectos, & bicubitalem quandoque altitudinem excedentes, in quibus, oppoſito ſibi ordine binario, collocantur folia Circeæ Lutetianæ, aut Solani vulgaris, præterquàm quòd ad proceſſum pediculi latiorem baſim referant, in ſummo mucronata, viridia, fervidi odoris, & guſtus pariter, ac ingrati: flores multi unà in extremitate alarum emicant, ſingularibus brevibus pediculis & foliaceo quinque laciniarum mucronatarum velut hypocalicio excepti, Tabaci ferè effigie, oblongi, concavi, & antequàm aperiantur Pentagonâ ſpecie complicati, quam expanſi in convolvuli formam obtuſis licet angulis commutant; meditullium obtinet ſex oblonga tenuia ſtaminula, ſtylo promiſſiore conjuncta: varietate autem coloris mirè placent, aliquandò enim duntaxat flavi aut pallidioris ſunt, quandoque obſoletè flaveſcunt, ſæpiſſimè binis coloribus ſimul eluceſcentibus, vel radij, modò flavi, modò purpurei, florem percurrunt, vel purpuraſcentes maculæ, vario ſitu & mixturâ, per totum florem flaveſcentem aut palleſcentem diſperguntur (ut accuratiſs. Cluſ. verba mutuem:) odore conſtant dulciuſculo remiſſiore, ſed ephemeri ſunt, & temperato aere, aut ut plurimùm humidiore, explicantur: illis deciduis, ſequuntur ſemina, ſingulatim ſine pericarpio locum floris occupantia, Myrti ſeminis magnitudine, ſubrotunda, & in medio ventricoſa, è fuſco nigricantia, ac minutis tuberculis nonnihil exaſperata, quæ matura, vel levi vento impulſa, decidunt.

Depingitur & deſcribitur exactiſſimè à Cluſ. fol. LXXXIX.
Cœſalpin. quoque meminit illius, quòd rubri coloris eſt, & ad Mandragoram Theophraſti refert, lib. 4. c. XI. fol. 154.
A Lobel. Icon. depingitur ſub magnæ admirationis herbæ titulo, fol. 262.
Vide etiam Iaſminum rubrum Dalechampij, fol. 1433.
quod tantùm levibus caulis rubicundi notis à Cluſio diſtinguitur à Iaſmino, è rubro & albo variegato.
Hort. Med. Cam. 64. fol.

Germ. Geſcheckte Indianiſche Blumen / ſo mit gelben und rothen Flecklein vermiſcht ſeynd.

II Origanum Onites dictum. I Helenium. III Origanum vulgare.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

HElenium ſeu Enula Campana, quam quidam pro radicibus Behen ſubſtituunt. Radice conſtat magnâ, craſsâ, inæqualiter protuberante, foris ſubfuſcâ, intus albâ, ſuaviter odoratâ, & acri: inde caulis in tricubitalem aſſurgit altitudinem, ſubhirſutus, & ad ſummum uſque folijs veſtitus, ſibi ſine pediculis arctè inhærentibus, quorum inferiora Symphyto majore ampliora ſunt, & mucronata, per ambitum tenuiter crenata, ſuperiùs in virore albicantia, & tenui lanugine obſita, inferiùs albidiora: flores ſummum caulem ejúſque adnata occupant, ſquamatis capitulis ſuffulti, aurei, radiatis plurimis tenuibus oblongis folijs, Conyzæ mediæ ſeu Bubonij lutei Tab. modo, latum meditullij diſcum, innumeris ſtaminulis brevibus farctum, orbiculatim ambientes: ſemen ſtaminulis ſubeſt, barbulis rigidis brevibus annexum, Conyzarum modo. Matthiolus illi ſemen Verbaſci attribuit, tactu pruritum faciens.

Dod. Pempt. tertio. l. 1. c. xx. f. 341.	Phytopin. 541. fol.
Cœſalpin. 12. lib. cap. 34. fol. 499.	Germ. Alantwurtz.
Lobel Obſ. 309. Adv. 426. fol.	Trag. lib. 1. cap. 55.
Lugdunenſ. 867.	Fuchſ. cap. 89.
Cam. Epit. Matth. 35. fol.	Tabern. 264. fol.
Hort. Med. 71.	Matth. Cam. Germ. 18. fol.
Matth. C. Bauh. 72. fol.	Durant. 438.

II

ORiganum vulgare ſeu ſylveſtre. Montibus ob natalem nomenclaturam debet, quamvis plurimùm in planis ſylveſtribus & dumetis reperiatur. Virgultis eſt multis, ab unâ radiculâ, ſummâ tellure vagante, ac filis tenuibus ſubfuſcis densè fibratâ, cubito altioribus, leviter piloſis, rectis, in quibus folia Amaraco majora & longiora. Flores ſummis caulibus inſident, particulatim umbellas conſtituentes, Serpilli aut Pulegij formâ, dilutè purpurei, & rariter albi, quibus emarcidis, remanent in parvis & tenuiter teſticulatis utriculis ſemina exilia, ſubrufa, Amaraci ſeminibus majora.

Dodon. 284. fol.	Phytopin. fol. 420.
Cœſalpin. lib. 11. c. 52. fol. 463.	Germ. Doſten oder gemeine Wolgemuth.
Lobel. Obſ. 263.	Trag. lib. 1. cap. 10.
Lugdunenſ. 887.	Fuchſ. 209. cap.
Cam. Epit. Matthiol. 469.	Tabern. 59. fol.
Hort. Med. 112.	Matth. Cam. Germ. 239. fol.
Matth. C. Bauh. 519. fol.	Durant. 680.

III

ORiganum, Onites dictum. Minoribus tantùm & Hyſſopo Græcorum adſcriptis folijs diſſidet, Amaraco tenuifolio proximis; flores in faſtigijs magis ſpicatis ut plurimùm albicant: ſemina & radix ferè conveniunt. Vide autores ſuperiùs citatos.

Germ. Frembd Wolgemuth/ oder Dorſten.

I.
Amaranthus Tricolor.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

AMaranthus tricolor. Blitum variegatum quorundam. Celoſia Tragi. Symphonia Plinij. Camer. Herba Papagalli ſeu Pſitaci. Folia ſortiebatur Bliti majoris Dodon. è lato in acutum producta, longis pediculis innixa, vel omninò pallidè flaveſcentia, viridia, rubentia, vel particulatim ſanguineo, aut puniceo, viridi, luteo colore diſtincta, ita ut Pſittacorum plumas ſpecioſas æmulari viderentur, miro & grato oculorum blandimento: hærent autem in caule rotundo, cubito altiori, cui ſecundum alarum cavitates flores muſcoſi, vix conſpicui, annaſcuntur, Bliti florum effigie, & ſub his in tenuiſſimis membranulis ſemina minuta, orbicularia, compreſſa, nigro colore ſplendentia: radix annua eſt, & fibris multifidis deorsùm demiſſis obſeſſa, albeſcens.

Cœſalpin. alterius Bliti peregrini titulo, lib. 4. c. 26. fol. 162.
Lobel. Obſ. 127. Adv. 95.
Lugdunenſ. 540. fol.
Cam. Hort. Med. 13. fol. & 29. fol.
Phytopin. C. Bauh. 194.
Germ. Papagey-Federn.
Trag. 141. lib. ſecundo.
Tabern. 142. lib. ſecundo.

II
Hieracium minus Hyoſeridis lati foliæ facie
III
Seſamoides ſalmanticum parvu
I.
Amarantus major panniculis rubris.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

AMarantus major panniculis rubris. Radices habebat longas, fibratas, annuas, & ætate ligneſcentes, caulem bicubitalem ſtriatum, in quo folia Blito latiora & oblongiora, ſubrubentia, ſubindè magnis & ſubobſcuris nigricantibus maculis infecta, ac mucrone finita, ambitu quandoque leviter & tenuiter circumroſa: adnata, ut & caulis ſuperiorem partem, paniculæ longæ, obſoletè rubentes, erectæ, ſtipant, exilibus, & in medio tenuiter ſtamineis floſculis, & poſt illos ſemine hiſpidis loculis condito, numeroſiſſimo, albo, minuto, vulgari Amaranto ſimili, cumulatim confarcto; cacumina caulis plerunque in bifidam, aut nutantem, compreſſam, vel ſubindè confertis panniculis prolificam ſpicam extolluntur.

Dodon 607.	Lobel. 126. Obſ. 95. Adv.	Matth. C. Bauh. 357.	Tabern. 141.
Cœſalpin. lib. 4. cap. 26. f. 162.	Lugdunenſ. 539.	Phytopin. 193.	Matth. Cam. Germ. 134.
Cluſ. ſub Quinuæ titulo ſeu	Cam. Epit. Matth. 234. fol.	Germ. Groſſe rothe Samet-Blumen/oder groſſer Meyer.	Durant. 147.
Bliti Peruviani, fol. LXXXI.	Hort. Med. 13. fol.		

HAbetur & alia ſpecies, quæ pari facie, ſed paulò humilioribus caulibus variat, & dilutiore pañicularum colore, ſemine & radice, uti & folijs, non ita latis & rubentib⁹, parùm diſpar.

II

HIeracium minus, Hyoſeridis latifoliæ facie. Radicibus erat gracilibus, longis, & modicè ac tenuiter fibratis, ſubalbicantibus, quarum caput diſpergebat folia plurima, orbiculatim quaſi terram radentia, oblonga, & anteriùs latiora, ambitu inæqualiter dentata, Hyoſeridem latifoliam, Tab. referentia: è medio illorum palmaris longitudinis, tenues, virides, & ſurſum verſus bifidi cauliculi prodeunt, in cacumine, oblongo & quaſi ſquamato viridi capitulo impactum florem, Hieraciorum modo luteum, radiatum, & poſt hunc ijsdem ſub capitulis ſemen gracile, Hieraci pappis annexum, proferentes. Quadraret omninò ad Hyoſeridem, niſi papposum ſemen foret.

Nemo attingere videtur; nos in viâ Auguſtam verſus,
ut & Francofurdiano itinere, obvium habuimus.
Germ. Klein Habichkraut/mit breiten Blättern.

III

SEſamoides Salmanticum parvum. Radicula gracilis, longa, albeſcens, ſingularis erat, bifido capitis proceſſu finita, ut ceſpites quàm plurima conferta folia, terram radentia, Lini folijs non longiora, ſed è gracilitate in latiorem formam obtuſam producta, obſcurè virentia, oſtendebant; inter quæ cauliculus unus atque alter, aut plures, aſſurgebant teretes, tenues, magna per intervalla anguſtis foliolis ſepti, in ſummo ſparſis quaſi faſciculis raris flores continentes muſcoſos, herbidi palleſcentis coloris, ſtellatos, quos ſequuntur in parvis membranaceis caliculis ſemina copioſa, nigrocinerea, inæqulia, puſilla.

An ſecund. genus Seſamoid. Salmant. Cluſi, quod Behen floris parvi appellatione à Jacobo Plateau ſibi miſſum ſcribit. fol. 295.

Et Muſcipula altera flore muſcoſo, Lobel. Adv. 190. videtur cognatum eſſe plantæ Thalinæ, quam Krayóphilon vocat, Sylv. Harcyn. Thuring. fol. 68.
Germ. Ohrlöffelein-Kraut.

II. *Amarantus Criſtatus.* I. Amarantus Spicatus.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

AMarantus Criſtatus. Amarantus panniculâ incurvâ C. Bauhin. purpureus ſecundus Dodon. Folia Solani & Atriplicis Helxines folijs longiora habebat, in caulibus alternatim exeuntia, ſesquicubitalibus, rubris, nitidis, & vertices verſus brachiatis; cacumina ſingula exornant ſpicæ, holoſerici rubri colore tinctæ, & multipliciter coagminatæ, criſtatæ, & in ſummo latiores, compreſſæ, ac variè reflexæ, ſeu nutantes quandoque, in quibus complectuntur ſemina nigra, Amaranti tricoloris æmula, vel vulgatioris purpurei, quem & radices annuæ produnt.

Lobel. 126. Obſ. Adv. 95.
Lugdunenſ. 871.
Cam. Epit. Matth. 792.
Hort. Med. fol. 13.
Matth. C. Bauh. 737. fol.
Phytopin. 193.
Germ. Hannen-Kamm.
Cam. Matth. Germ. 365.
Durant. 44.

II

AMarantus ſpicatus. Folijs eſt Blito anguſtioribus, oblongis, acutis, integris; caulibus rubicundis cubitalibus, in adnata brachiatis, quorum ſummitates in ſpicas, prioris Amaranti ritu ſaturato rubore tinctas, abeunt, vel ſingulares, vel multiplicatas, quæ condunt ſemina Amaranti præcedentis, quem etiam radices fatentur.

Dodon. 185. fol.
Lobel. 126. Obſ. Adv. 95.
Lugdunenſ. 871. fol.
Cam. Epit. Matth. 791.
Hort. Med. 13. fol.
Matth. C. Bauh. 737.
Phytopin. C. Bauh. 193. fol.
Germ. Sammet-Blumen/Tauſentſchön.
Tabern. 142. fol.
Cam. Matth. Germ. 365.
Durant. 43.

I.
Tabacum latifolium.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

TAbacum ſeu Nicotiana major latifolia. Picielt Indorum Monardis. Petum Peruvianum, Perebecenuc Oviedi Tornabona Cœſalpini. Hyoſcyamus Peruvianus Dodonæi. Sana ſancta Indorum Lobel. Buglоſſum antarcticum quibusdam Lugd. Herba ſanctæ crucis Caſtoris Durant. Blennochis, quòd pituitam è crebrofluentem eliciat, P. Renealmi. Indiæ exploratorum ſedulitati hanc etiam acceptam referre debemus ſtirpem, tàm ſpectatæ pulchritudinis, quàm à ſummâ multiplicium virium commendatione Panaceæ titulo dignatam. Noſtrum ſolum cultu lætiore deliniata haud aſpernatur, algoris tamen impatiens à frigoribus munienda eſt. Radices obtinet è craſſiori baſi multifidas, lignoſas, & variè divaricatas, albicantes, caulem baculi craſſitie, altitudinis tricubitalis, viridem, tenui pilo pubeſcentem, unctuoſum, medullâ candidâ farctum, ramoſum, quem latâ ſinuum baſi amplectuntur folia frequentia, ampla, Verbaſco & Symphyto majori grandiora, è medio ambitu latiore & quaſi gibboſo ſenſim tandem in mucronatam figuram coacta, dilutè viridia, pinguia, & nonnihil viſcida, adeò ut etiam minutæ muſcæ illis adhæreant. In frequentium ramorum brachijs flores è dentatis foliaceis calicibus, ſingulatim pediculo firmo exceptis, prodeunt, ex imâ concavâ anguſtâ ſpecie in quinquangularem limbum dilatati, ſeu, ut Cœſalpin. habet, tubæ effigie, in albedine dilutè purpuraſcenti rubore ſuffuſi, quorum meditullia quina ſtamina, ſtylum pallidè virentem prominentem cingentia, occupant: marcida illa ſequuntur capita olivaris magnitudinis, in mucronatum nonnihil apicem deſinentia, minutiſſimo pullo ſeu è fulvo nigricante rotundo ſemine referta. Cœſalpin. etiam caulibus ſeri vult, cujus tamen rei periculum fruſtrà fecimus.

Dodon. 449. fol.
Cœſalpin. lib. 8. cap. 43. fol. 344.
Cluſ. in Monardis verſione, f. 307.
Lobel. 316. Obſ. Adv. 252.
Lugdunenſ. 1895.
Cam. Epit. Matth. 810.
Hort. Med. 165.
C. Bauh. Matth. 751.
Phytopin. C. Bauh. 305. & 306.
Paul. Renealm. ſpecim.
Hiſt. plant. 33. &c.

Germ. Groß braitblätterichte Indianiſch Wundkraut der Männlein.

Tabern. 280. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 373.
Durant. 643.

III. *Nicotiana minor seu His-scyamus luteus.*

II. Oxicoccon seu Vaccinia paluſtria.

I. *Nicotiana maior anguſtifolia.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

NIcotiana major anguſtifolia. Humiliore caulis, & foliorum habitu anguſtiore differt, quæ plerumque in acutum abeunt, & è pediculo cauli affiguntur; florum quoque proventu locupletiori, eorúmque colore intenſiore gaudet. Vulgus herbariorum huic fœminæ, ut latifoliæ Nicotianæ maris titulum aſſignat.

Dodon. Hyoſcyami Peruviani alterius titulo, fol. 449.
Lobel. Obſ. p. 316. Icon. p. 585.
Ut & autores ſuperiùs deſignati hujus meminerunt.
Germ. Schmalblätterigt Indianiſch Wundkraut.

II

OXycoccon Cordi. Vaccinia palluſtria Dodon. Radiculis conſtat tenuibus, multifidis, ac fibris frequenter capillatis, diffundentibus ſupra muſcum viticulas longas, ſetarum propemodùm tenuitate, ſubrubentes, lentas, & variè obliquatas, in quibus utrinque folia, Serpyllo minutiora, vel Thymo, ſeu Lenticulâ, mucrone finita, & ambitu verſus deorſum incanum leniter reflexa (ut Thalij verba mutuem:) flores non vidi, Thalius ei purpureas exiguas Citini facie attribuit. Subnaſcuntur baccæ rotundæ, Iuniperinis vix ampliores, initiò herbacei palloris, poſteà punctulis minutis infectæ, ac quandoque omninò rubentes.

Dodon. 758.
Lobel. Obſ. 547. Adv. 417.
Lugdunenſ. 187. Ericæ ſextæ bacciferæ Dod. titulo.
Thal. Sylv. Saxono Thuring. 82. fol.
Germ. Moß-Beer.

III

NIcotiana minor, ſeu Petum quartum Cluſ. in Monard. Hyoſcyamus dubius luteus Solanifolius Lobel. Multò humilior eſt Nicotianâ præcedente, & ſesquicubitalis, caule rotundo, pingui, tenuiter hirſuto, pallidè virenti; in quo folia virentia, ſubrotunda, pinguia, ſuccoſa, & parùm piloſa, Solano furioſo non abſimilia: flores in dentatis foliaceis alabaſtris è flavo languidiorem colorem induunt, Nicotianâ multò minores, tubuloſi, in quina obtuſa bifida labra explicati, quibus deciduis ſubrotunda capitula remanent, tenuibus, prioris Tabaci æmulis, ac majoribus, rotundis, livido palleſcentibus ſeminibus referta: radix ſubtùs demiſſa, annua, fibris lateralibus multùm obſidetur.

Dodon. 447. fol.
Cœſalpin. lib. 8. cap. 44. fol. 345.
Lobel. Obſ. 140. Adv. 107.
Lugd. 1718. ſub diverſis iconibus.
Epit. Cam. Matth. 809. fol.
Hort. Med. 77. fol.

Matth. C. Bauh. 750. fol.
Phytopin. 306. fol.
Germ. Wundbilſam / gelb Wundkraut.
Tabern. 278. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 373.
C. Durant. 461.

I. Stramonia.

II. Halimus.

III. Botris Dracontiæ maior.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

STramonia. Nux Metella, ſeu Methel Avicennæ Cœſalpin. & Lugdunenſ. Hippomanes Anguillaræ. Pomum ſpinoſum Dodon. In fictili altum, proceritatem cubiti attingebat; caulis glaber erat, & coloris herbacei, ſingularis, inferiùs minimum digitum craſſus; folia pediculis longis & firmis ſuffulciebantur, Solani ſeu potius Mali inſani effigiem affectantia, ſed lævia, teneriora, virentia, marginibus aliquantùm ſinuoſa, prope pediculi proceſſum baſi inæquali, ac in ſummo mucronem producentia, odore Opij: flores in pariter firmis & ſurrectis pediculis prodibant, grandes, oblongo & denticulato calici impacti, candidi, calathiformes, tubuloſi, & ſecundum longitudinem plicati, Nicotianæ floribus, ſeu Convolvuli majoris ſpecie ampliores, ambitu obtuſis, ſinubus, & ſenis plerunque anguſtis prominentibus per intervalla lacinijs notati, ſtaminula aliquot in medio gerentes: floribus emarcidis pilulæ, brevibus craſſis ſpinulis exaſperatæ, rotundæ, Gallis pauló ampliores, aut nucem juglandem æquantes, ſuccedunt, complectentes ſemina, Daturæ ſeminibus majora, cumulatim congeſta, albida, compreſſa, & propemodùm in triangulam formam abeuntia.

Dod. 456. à quo benè deſcribitur.	Phytopin. C. Bauh. 229.
Cœſalpin. lib. 5. cap. 17. fol. 212.	Germ. Stechöpffel / Dornöpffel.
Lobel. Obſ. 136. Adv. 103.	Trag. cap. 128. lib. ſecundo.
Lugdunenſ. 629. fol.	Fuchſ. 265. cap.
Cam. Epit. Matth. 175.	Tabern. Solani ſpinoſi nomine, 282. fol.
Hort. Med. Cam. 107.	Cam. Matth. Germ. 377. fol.
Matth. C. Bauh. 225.	Durant. 655.

II

HAlimus vulgaris Matth. Portulaca Marina Dodon. Plurimis fruticat virgis, candicantibus, lentis, flexilibus, reſupinatis, per intervalla nodoſis, ſeu geniculis interceptis, cubitum altis, in quibus folia albida, anguſta, lævia, Oleæ æmula, pulpoſa, ſalſi guſtus, ſingulis geniculis bina ſibi correſpondentia; faſtigia virgarum abeunt in racemos oblongos, quorundam Atriplicum facie, onuſtos floribus exiguis, herbaceis, muſcoſis, quos excipiunt ſemina parva plana, copioſa, ſimiliter Atriplices referentia: radix vivida eſt, lignoſa, variè diſperſa, perennis.

Dodon. 759.	Epit. Cam. Matth. 83. fol.	Phytopin. 564.
Cluſ. 54. fol.	Hort. Med 71. fol.	Germ. Meergewechs.
Lobel. 213. Adv. 168.	Matth. C. Bauh. 145.	Matth. Cam. Germ. 45.
Lugdunenſ. 265.		

III

BOtrys ſeu uva Dracontij majoris Dioſcoridis, ſuperiùs deſcripti. Compactioris uvæ racemulum referens, primò baccas virides, pòſt Ari modò rubentes, rotundas, nec illi abſimiles profert, quæ intus cohibent ſemina rotunda, ferventia, ac mordacia. Admodùm probè depingitur in Epit. Matth. Cam. fol. 360.

Germ. Die Frucht oder Trauben von der groſſen Natterwurtz.

I. Datura Turcarum.

II. Polium folijs & facie Lavendulæ

III. Linaria purpureo violacea elatior.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

DAtura Turcarum, ſeu Chriſtoph. Acoſtæ, Marana Perſarum. Solanum fœtidum ſpinoſum, ſemine nigro, C. Bauh. Radix magna, non profundè acta, & craſſè fibrata, albeſcens, annua & lignoſa eſt: caulis digito craſſior, lævis, ſtriatus, diluti viroris, & ſuperiora verſus inæqualis, ac variè brachiatus; inde dependent in longis pediculis folia frequentia, grandia, Xanthij, ſeu Atriplicis latifoliæ, quam Tabernæm: Chenopodium vocat, folijs præter ſimilitudinem ampliora, lacinijs longis & acutis angulis finita, nauſeabundi odoris: flores ſingulatim ſinubus ramulorum oriuntur, quinquangularibus viridibus calicibus inhærentes, teneri, calathiformes, candidi, Convolvuli majoris ſeu Stramoniæ veræ (quâ minores ſunt) faciem prorſus referentes, odoris dulciuſculi, ſed ingrati, quem magis humidiore aere ſpirant: ſuccedunt oblonga capitula, Nucem juglandem æquantia, craſſo pediculo fulta, exteriùs viridi, & aculeis circumquaque horrido cortice, interiùs octo cellulis prædita, quæ referta ſunt ſeminibus copioſiſſimis, initiò albeſcentibus, mox pallido rubore, & denique per maturitatem nigredine infectis, inæqualibus, aſperis, & dichotomam ferè formam æmulantibus, ac Stramoniæ ſeminibus majoribus.

Garcias de Horto cap. 24. lib. 2. (ex verſione Cluſ.) ubi flori colorem Roſmarini attribuit.	Lugdunenſ. 1913. fol.	Phytopin. 299.
Chriſtoph. à Caſt. de Arom. cap. 53.	Epit. Matth. Cam. 176.	Germ. Jgels-Kolben/ Stachelnüß.
	Hort. Med. 166 fol.	Cam. Matth. Germ. 377.
	C. Bauh. Matth. 228. fol.	Durant. 319. fol.

II

POlium folijs & facie Lavendulæ. Radiculis eſt lignoſis, tenuibus, ſurculoſis, ac modicè fibratis, virgulis frequentibus, dodrante altioribus, infirmis, duris, obſequioſis, quas crebra folia, ſibi geminatim oppoſita, ab imo uſque ad ſummum veſtiunt, Lavendulæ anguſtifoliæ æmula, ſuperiùs viridia, ſubtùs incana, & odorem Cyperi parùm trita exactè referentia: flores multi extremis cacuminibus confertim inſident, Thymbræ ſeu Satureiæ conformes, & majores, ex albo palleſcentes, quibus evaneſcentibus, ſemina in vaſculis ſubſtratis oriuntur, rotunda, nigricantia, parva.

Pertinent ad Cluſ. Pannon. Polium VII. fol. 363.	Lugdu. Polij albi Matth. nomine. 929.	Germ. Marienkraut/ wild Lavendel.
ad Lobel. Polium Lavend. fol. fœminam, fol. 258. Obſ. Adv. 207.	Cam. Epit. Matth. 587. fol.	Tabern. 80. fol. lib. ſecundo.
	Hort. Med. 129. fol.	Cam. Matth. Germ. 293.
	Matth. C. Bauh. 612. fol.	Durant. 776.

III

LInaria purpurea elatior. Caulis erectus, bicubitalis, viridis, obſidetur folijs, Linariæ vulgari aut Lino ſimilibus, viridibns, longioribus, frequentibus, ſuperiori parte brachiatur in ramulos, oſtendentes flores, Linariæ vulgaris floribus graciliores, elegantes tamen, & purpureo violacei coloris; quibus marcidis, remanent in parvis membranaceis capitulis ſemina exilia, inæqualia, nigra: radix ſubeſt longa, tenuis, albeſcens, divaricata, & fibris crebris firmata.

Dodon. Linariæ alt. purpur. tit. fol. 183.
Linariæ purpur. Obſ. 222. & icon. 407.
Phytopin. C. Bauh. 401. fol.
Germ. Braun groß Ungeriſch Leinkraut.

Sorgum fructu rubro. *Sorgo fructu albo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

SOrgo & Melica Italorum, Sorgum & Milium Indicum fructu ſeu grano rubro Radicum caput fibris annuis, robuſtis, multis, è lateribus demiſſis, Milij & Panici ritu firmabatur, culmus tricubitalis erat, lævis, geniculatus, inferiùs digiti minimi craſſitudine, intùs albâ medullâ refertus, cui circa articulos arctâ ſede inhærebant folia, quatuor ferè digitos lata, & propè cubitum longa, in mucronem finientia, arundinacea: cacumen latum, oblongum, jubatum erat, Milio multò denſius, floſculis luteopallidis parvis, & his ſuccedentibus, cannabinorum ſeminum magnitudine, & duplâ tunicâ (ut Lob. loquitur) involutis granis, ſubrotundis, rufis, tenuibus, & variè contortis pediculis affixis, cumulatim confarctum.

Dodon. 499.
Cœſalpin. lib. 4. cap. 53. fol. 181.
Lobel. Obſ. 24. Adv. 14. fol.
Cam. Epit. Matth. 194.
Hort. Med. 101.
C. Bauh. Matth. 330. fol.
Phytopin. 53. fol.
Germ. Welſcher Hirſchen-Samen/ oder Sorg-ſamen/ mit rothen Körnlein.
Tabern. 817. fol. lib. 1.
Cam. Matth. Germ. 112. fol.
Durant. 603. fol.

II

SOrgum fructu albo. Colore tantùm ſeminis, cætris notis nuſquàm variat.
Germ. Welſcher Hirſch / mit weißlechten Körnlein.

TERTIUS ORDO
COLLECTARUM
PLANTARUM
AVTVMNALIVM.

II. Serpillum citratum. I. Papas Peruanorum. III. Thÿmus vulgatior.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

PApas Pervanorum. Taratuffli, Arachnida Theophraſti, Cluſi. Solanum tuberoſum C. Bauh. Picnocome Dioſcorid. Cortuſi. Ex inſulâ Virginia Anglis, inde Gallis, atque ab his noſtris regionibus communicata fuit. Radice nitebatur craſsâ, carnoſâ, obliquatâ, undiquaque protuberantibus eminentijs, circa cutem exteriorem teneriuſculam è fuſco rubentibus, æqualiter turgente, quæ, mediocri profunditate ſub terram demiſſa, prolixos multifidos fibrarum proceſſus latè diffundebat, adnatis alijs majoribus & minoribus, rotundæ, ſubrotundæ, & oblongatæ figuræ tuberibus fœcundos, fuſcis, aut foris ex albido purpuraſcentibus, à quibus ſingulis (ſaltem à frigore defendantur) nova prolifici generis conſervatio expectanda eſt. Caulis tricubitalis erat, carnoſus, ob infirmitatem quandoque fulciendus, angulis vel ſtrijs tenuiter criſpatis prominentibus diſtinctus, parùm hirſutus, emittens frequentes, longos, carnoſos pediculos, ſibi ipſi pariter ac crebris adnatis brachiatis inſidentes, & multa foliorum ſegmenta, è rotunditate oblonga, tenuiter hirſuta, à virore pallentia, oppoſito ordine binario (parvis ſemper alijs geminatim interjectis) conjugatim, uſque ad extremi imparis folij eminentiam ſubvehentiam: ramorum alæ craſſos, longos pediculos ſubmittunt, qui ſingulatim aliquot flores, Solani Halicacabi vel Malorum inſanorum floribus ſimiles, ferunt, ſed ampliores, & cum ſucceſſivè explicantur, dilutè purpureos, quinquangulares, ac radijs ſtellatis palleſcentibus quibusdam veluti diſcretos, ſtaminulis flavis, meditullij ſtylum eminentiorem ſubviridem cingentibus, conſtantes, Tiliæ florum odore (è Cluſiana fide:): ſuccedunt fructus globoſi, longis pediculis penduli, Avellanis tùm majores, tùm minores, ſucculenti, numeroſis granis albis, planis, exiguis, Solani vulgaris vel Melongenæ ſemina quodammodò referentibus, prægnantes, qui poſt virorem extremum in albedinem deſinunt, ſæpiùs obſoleto rubore ſuffuſum.

Deſcribitur exactiſſimè à Cluſ. fol. LXXXIX,

Caſp. Bauh. in Matth. recogn. fol. 758. Phytopin. 301.	Germ. Trůbling-Baum. quaſi tuberum arbor.

II

SErpyllum citratum. Radicibus fuſcis, exilibus, lignoſis, multiplicibus & tenuibus, circa geniculos fibratis, ac ſub telluris ſuperficie diſperſis, vulgare refert, æquè ac folijs magis atris & craſſioribus quandoque, quæ trita evidenter Citrum vel Meliſſophyllon olent: flores purpuraſcentes, caules quadranguli, & ſemina minuta, Amaraci granulis cedentia, rotunda, nigricantia quoque conveniunt.

Cluſ. 359 Serpylli Pannonici 1. titulo. Epit. Matth. Cam. fol. 489. Matth. C. Bauh. 533. fol.	Thal. Harcyn. Saxono Thuring. 111. Phytopin. C. Bauh. fol. 416. Germ. Citronen-Quendel.	Tabern. 77. lib. ſecundo. Matth. Cam. Germ. 250. fol. Durant. 934. fol.

III

THymus vulgatior, folio tenuiore, C. Bauh. Radix exigua, lignoſa, & tenuiter fibrata eſt; caulis vix palmaris, ramoſus, firmus, gracilis, quadrangulus, frequentibus folijs, Serpyllo minori anguſtioribus, ordinatè veſtitus, ſubviridibus; flores Satureiæ æmuli, propè cacumina cumulantur, candicantes: ſemina puſilla, rotunda, nigricant.

Lugdunenſ. 898. Epit. Matth. Cam. 486.	Matth. C. Bauh. nomine Satureiæ Dioſcor. 532. Phytopin. C. Bauh. 414.	Germ. Gemein Garten-Thymian. Matth. Cam. Germ. Satureiæ ſecundæ Durant. 898. (nomine, 249. fol

II. Pseudocolocynthis pyri forma — I. Colocasia. — III. Cucurbita Arantij forma.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

COlocaſia, Faba & Lotus Ægyptiaca Bellonij. Arum magnum & Pampina Paradiſi, Siculorum Cœſalpini, Culcas Ægyptiorum & Colocaſſia, Proſp. Alpini. Radix inferiùs in craſſam, grandem, ſubfuſcam, oblongatam (fortè fictilis compreſſu) maſſam extuberabat, cui inſidebant alia capita turbinata propè effigie, ſubtùs longas, craſſas fibras à ſe ſpargentia, atque è lateribus parvam ſubrotundam ſobolem emittentia: ſuperiùs vaginatim pediculi firmi, carnoſi evolvebantur, ſuſtinentes folia lævia, viridia, pronâ parte pallidiora, Nymphææ foliorum facie, niſi quòd in mucronem deorsùm vergentem oblongentur, quæ adulta ferè Perſonatæ amplitudinem quandoque attingunt, ubi ſursùm tendunt, ſinuata, & coſtis eminentioribus, diſperſis, tenuium venularum quaſi undulas intermiſtas exhibentia: flores & fructus nemo adhuc vidit, neque Lugdunenſis herbarij fide tantùm contenti ſumus, doctiſſimis quibusvis Botanicorum nos retrahentibus.

Dodon. Ari Ægyptiaci nomine, fol. 318.	Lobel. 325. Obſ. Adv. 259.	Phytopin. 366.
Cœſalp. lib. 5. cap. 37. fol. 227.	Lugdunenſ. 457. & 458.	Germ. Aegyptiſche Bonen.
Bellon. lib. 11. Obſ. cap. XIX.	Epit. Matth. Cam. 209.	Matth. Cam. Germ. 121.
Cluſ. fol. LXXV. cap. 2. lib. 4.	Hort. Med. Cam. 22.	Durant. 370. fol.
	Matth. Caſp. Bauh. 339. fol.	

II

PSeudocolocynthis Pyri formâ. Vacuum locum hîc expleturi, unum atque alterum fructum, è cucurbitarum familiâ inſerendum duximus, quamvis citra inſtitutum noſtrum, quo ſatagimus, de oleraceis herbis, & varijs fructibus, peculiarem tractatum, Deo volente, emittere. Noſter ille floribus, folijs & radicibus, Cucurbitarum genus prodit, fructus turbinatam Pyri formam repræſentat, atroviridi colore, ſtrijs emittentibus per longitudinem ex intervallis diſtinctus, ac varijs, inæqualibus, nigricantibus maculis undique, marmoris modò, infectus: ſeminum intus conditorum exterior cortex valdè amaricat, pulpa tamen interior dulcis eſt.

Dodon. Cucurbitæ ſylveſtr. nomine, fol. 659.	Lugdunenſ. 1677.	Trag. cap. 98. lib. ſecundo.
Lobel. Obſ. 367. Adv. 287.	Phytop. C.B. 626. f. (ſtallt ſeyn.	Tab. Colocynthis fœminæ titulo, 183. lib. ſecundo.
	Germ. Kürbiß/ſo wie Birn ge-	

III

CUcurbita, Arantij pomi formâ. Habitus foliorum gracilior, aliàs à Cucurbitis ſolo fructu differt, qui, poſt virorem, per maturitatem nigricat, ac demùm, calore magis excoctus, Arantij pallidioris aureum colorem, formam & magnitudinem accipit, quam tamen, uti hæc noſtra appicta, uberioris alimenti attractione ſubindè excedit.

An Dodon. Pepo rotundus, modò majori fructu prægnans, in textu, & icon. addit. fol. 655.

Vide Lobel. Adv. 288. in textu ubi ejus meminit.

Germ. Kürbes/ in der Geſtallt der Pomrantzen.

III. *Spica vulgaris flore cæruleo.*

I. **Cyclamen Romanum.**

II. *Spica vulgaris flore albo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

CYclamen Romanum, radice maximâ, flore carneo. Quòd Româ allatum fuit, nomen inde apud nos obtinuiſſe videtur. Radice oritur magnâ, fuſcâ, orbiculatâ, tuberoſâ, ternorum propè pugnorum amplitudinem excedente, aut, ut verè Cluſius de ſuo Belgico Cyclamine loquitur, magnum rapum æquante, fibris tenuibus raris circumquaque obſitâ, & aliquot quaſi rudimenta caulium mentiente, è quibus erumpunt, longis & variè contortis carnoſis pediculis innitentia, folia hederacea ſeu Aſari, in mucronem obtuſum collecta, vel quædam magis in longitudinem protracta, pronâ parte rubentia, ſupinâ lætè virentia, ambitu leviter crenata: flores paribus pediculis, in ſummo reflexis, ſuſtinentur nutantes, ex unâ baſi ſubtùs concavâ & ſtylum pallidem tenuem è medio exerente, in quina aut plura folia, ſursùm ſpectantia, divulsâ, carnei diluti coloris, qui ubi defloruerunt, pediculus magis in varias ſpiras convolvitur, capitulúmque gerit rotundum, ſemine, mihi nondum viſo (ut puto) vulgaris modo, inæquali, ex fuſco fulveſcente refertum. A nemine adhuc attingitur, niſi quòd congruat ferè cum Cluſiano illo Belgico, à Mutono in ſylvâ Tornacianâ obſervato.

Vid. Cluſ. fol. 265. | Germ. Groß Römiſch Schweinbrot/mit leibfarben Blumen.

II

SPica vulgaris, flore albo. Nardus Italica. E coronariarum cenſu eſt, & Pſeudonardi ſeu Lavendulæ maris nomine, & ſpicæ, à ſpicatis floribus nuncupata eſt, ad diſcrimen Pſeudonardi fœminæ, quæ Lavendula vulgaris eſt. Radicibus firmatur lignoſis, fibroſis, è quibus multi ramuli fruticoſi, angulares enaſcuntur, per intervalla geniculati, cubitales, lignoſi: circa geniculos oblonga folia, ſibi geminatim correſpondentia, viſuntur, Roſmarini aut Stœchadis latiora, longiora, & viridia, gravioris & aromaticæ fragrantiæ; ſummis virgis ſpica oblonga florum alborum, Roſmarini æmulorum, prodit, odoris æquè acuti & caput ferientis: ſequuntur ſemina, Lavendulæ ſimilia.

Dodon. 253.
Matth. Caſp. Bauh. 31.
Phytopin. C. Bauh. 409.

Germ. Spicanard/ mit weiſſen Blumen.
Tabern. lib. ſecundo, fol. 84.
Icon. pag. 368.

III

SPica vulgatior, flore cœruleo. Nihil à ſuperiore, niſi florum vulgatiore colore cœruleo, differt.

Dodon. 272.
Cœſalpin. cap. 46. lib. 11. fol. 459.
Lobel. Obſ. 235. Adv. 184.
Lugdunenſ. 919.
Epit. Matth. Cam. 17. fol.
Hort. Med. Cam. 163. fol.
Matth. Caſp. Bauh. 31.

Phytopin. C. Bauh. 409.
Germ. Spicanard / mit blauen Blumen.
Trag. cap. 18. fol. lib. 1.
Fuchſ. 34. cap.
Matth. Cam. Germ. 8.
Tabern. 84. lib. ſecundo.
Durant. 63.

I
Cyclamen serotinum folijs
hederaceis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

CYclamen ſeu Cyclaminus ſerotinus, fol. hederaceis. Amplis, fuſcis, & in latitudinem aliquantùm preſſis, tuberoſis conſtat radicibus, Romani propemodùm æmulis; pediculi oblongi, contorti, folia hederacea, poſt marginis angularis ambitum magis in acutum producunt, viridia, & maculis in medio albeſcentibus infecta: flores non multùm diſcrepant, niſi hilariore pauló rubedine, & habitu vegetiore; ſemina vulgari paria eſſe ferunt.

An Dodon. Cyclam. Orbicularis, fol. 335.
Cyclam. fol. Hederæ Lobel. 331. Obſ. Adv. (264.
Lugdunenſ. 1606.

Phytopin. C. Bauh. fol. 612.
Germ. Schweinbrot/oder Erdöpffel/ſo langſam blühet/ mit Epheu Blättern.

II

CYclamen longius radicatum. Cyclaminus odoratus Macrórrizos Cluſij. Radicibus vulgarem refert, niſi quòd à ſuo rotundo tubere, prolixo & quaſi nodoſo, tenuiter fibrato proceſſu, ſurſum verſus protendantur: folia magis circinatæ rotunditatis ſunt, obtuſè mucronata, & tenuiter circumcrenata, ſuperiùs aliorum modo virentia, & albidis maculis infecta, inferiùs rubentia: flores pauló erant priori ſtrigoſiores, & magis rubore perfuſi, ſatis odorati.

Cluſ. 264.
Cam. Epit. 358.
Matth. C. Bauh. 444.
Phytopin. C. Bauh. 612. fol.

Germ. Schweinsbrot / oder Erdöpffel / mit langen Wurtzlen.
Cam. Matth. Germ. 188.
C. Durant. 307. fol.

III

CYclamen vulgare. Panis Porcinus officinarum, Arthanita, Orbicularis Marcelli Tuber terræ &c. Radix propè globoſa eſt, è fuſco nigricans; folia Violarum ritu rotunda, viridia ſunt, ac leviter circumſerrata, pronâ parte purpuraſcentia: flores ſaturatè purpuraſcunt, colore illo quem Plinius coloſinum vocat, & ſuavem odorem, minúsque vehementem emittunt, quibus deciduis, capitulum ſpiris pediculorum ſe convolventibus inſidet, ſubrotundum, mucronatum, inæquali ac è fuſco fulveſcente ſemine refertum, quod tamen, citra aliorum ſeminum naturam (Cl. Cluſio annotante) non in germen, ſed in tuberculoſam radiculam demùm folia emittentem convertitur.

Dodon. 335. fol.
Cœſalp. lib. 9. c. 38. f. 392. qui ſerotinum magis Cyclaminum deſcribere videtur.
Cluſ. 263. & 264.
Lobel. 1604. icon.
Lugdunenſ. 1604. & 1605.
Epit. Matth. Cam. 357.

Matth. Caſp. Bauh. 444.
Phytopin. Bauh. 611.
Germ. Gemein Schweinbrot/Erdöpffel.
Trag. 134. cap. lib. ſecundo.
Fuchſ. 171. cap.
Tabern. 426. cap. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 188.
Durant. 306.

VI.
Narciſsus Autumnalis flore luteo Cluſij multiplex.
Colchicum verſicolor Polyanthos reflorescens
IIII.
Colchicum album ſtrijs purpureo coeruleo variegatum.
II.
Hyacinthus Autumnalis minor Cluſij,
I.
Narciſſus Autumnalis flore luteo maior Cluſij.
III.
Crocum biflorum

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

NArciſſus Autumnalis, flore luteo, major, Cluſij. Radix rotunda & bulboſa eſt, foris nigricante cortice, ſeu membranâ obductâ, intus albida, fibras carnoſas ex inferiori ſede diffundens, folia edit Leucoij bulboſi vulgatioris ferè effigie, reflexa, nitida, ſaturatè virentia, ac nervo per mediam longitudinem diſtincta: caulis inter illa locatur brevis, extollens florem Colchici æmulum (ad cujus etiam familiam pertinere videtur) flavi coloris, ſenis carnoſis folijs totidem ſtamina tenuia, apicibus obliquatis luteis faſtigiata, ac ſtylo prominentiori circumjecta, ſuffulcientem: ſemina nondum mihi obvia fuerunt.

Dodon. 228. fol.	Lobel. 72. Obſ.	Germ. Herbſtnarciſſen/oder Zeitloſen/mit gelben Blumē.
Cluſ. 164. fol.	Phytopin, C. Bauh. 96.	Tab. 311. lib. 2. Colchici tertij lutei titulo.

II

HYacinthus Autumnalis minor Cluſij. Radix albicat, turbinatæ figuræ, ſubtùs è centro ſedis fibras aliquot emittens, ſuperiùs è capite, folia humum verſus reclinata, tenuia, Croci foliorum latitudine, ſed multò breviora, viridia, inter quæ caulis dodrantalis, nudus, ſpicam parvam oblongam, ſtellatis floſculis cœruleis, Hyacinthi Fuchſ. floſculis minoribus, tenuia ſtaminula nigricantia umbilicotenus habentibus, onuſtum attollit: ſemen trigona ſuccedentia capitula occultant, nigrum, exiguum.

Dodon. 219. fol.	Lobel. 53. Obſ. Adv. 48.	Phytopin. C. Bauh. 74. fol.
Cluſ 185.	Lugdunenſ. 1513. fol.	Germ. Kleiner Herbſthyacinth deß Cluſij.

III

CRocum biflorum. Radicis facie, folijs & flore, nihil à vulgari Autumnali differt, niſi quòd bis per annum florere ſoleat.

Vid. Crocum Autumnalem.	Germ. Saffran / ſo zweymal im Jahr blühet.

IV

COlchicum album, ſtrijs purpureo cœruleis variegatum. Radix cortice ſpadiceo nigricante tecta erat, è craſſo laterali gibboſo proceſſu ſubtùs denſam fibrarum comam ſpargens: flores in oblongo craſſo pediculo Colchici formam repræſentabant, niſi quòd albidi coloris erant, ac ſtrijs dimidiatim per longitudinem ductis, vel alijs minoribus, diſcernebantur: folia ferè, ut pleræque congeneris ſpeciei, vulgare referunt.

Germ. Weiſe Wiſenzeitloſen / mit purpurblauen Strimen geſchattirt.

V

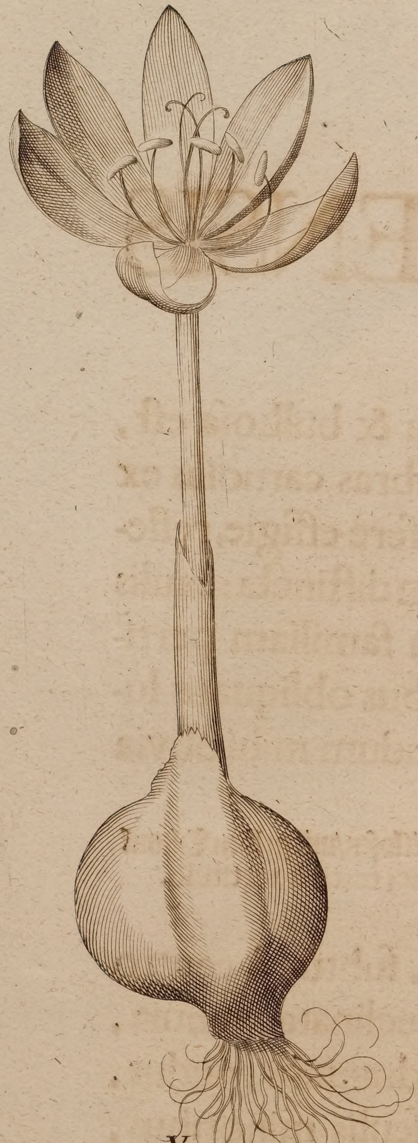
COlchicum Varium Polyanthos refloreſcens. Bulbum vulgaris æmulabatur, Cordatæ ſeu Caſtaneæ majoris penè figuræ, è fiſſurâ laterali emittens craſſum pediculum, ſubtus densè fibratum, & aliquantùm tenuibus membranulis involutum, cacumine ſuo florem elegantis ſpectaculi efformantem, folijs quidem Colchici, ſed magis confertis, in albo pallidis, quæ ſtrijs & maculis oblongis inæqualibus, dilutè purpuraſcentibus, variegabantur, è cujus medio alius flos, ejusdem amœnitatis & elegantiæ, confertus magis, & parùm amplitudine priori cedens, prolis modo elevabatur, mirâ naturæ ſeſe oſtentantis luxuriâ.

Germ. Volle geſcheckte Wiſenzeitloſen / ſo eine Blumen auß der andern wechſt.

VI

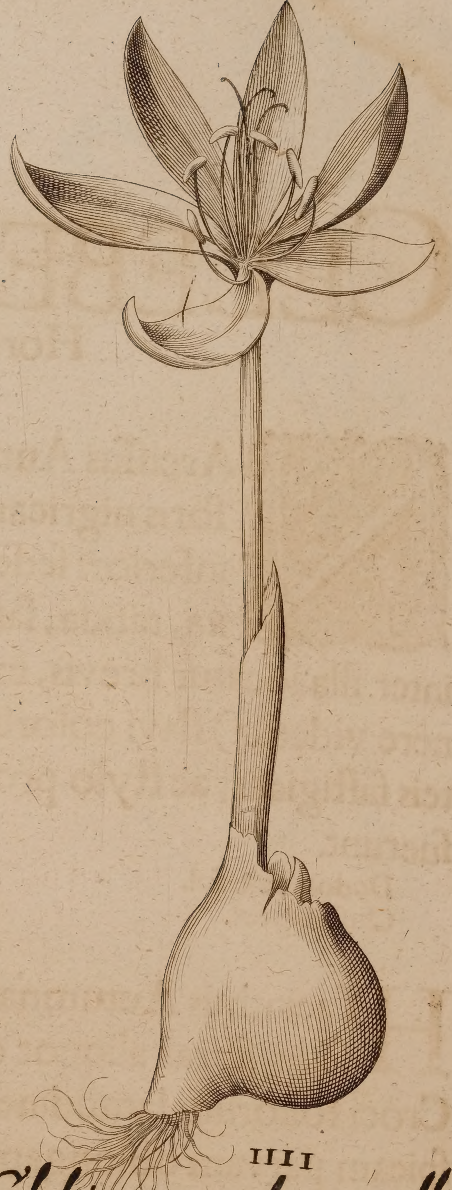
NArciſſus Autumnalis, flore luteo, multiplex. Parùm diſcrepabat à Narciſſo Autumnali priore, niſi largiore foliorum numero, quo gratiam ſibi majorem cociliabat.

Germ. Gelbe volle Herbſtnarciſſen-Blumen.

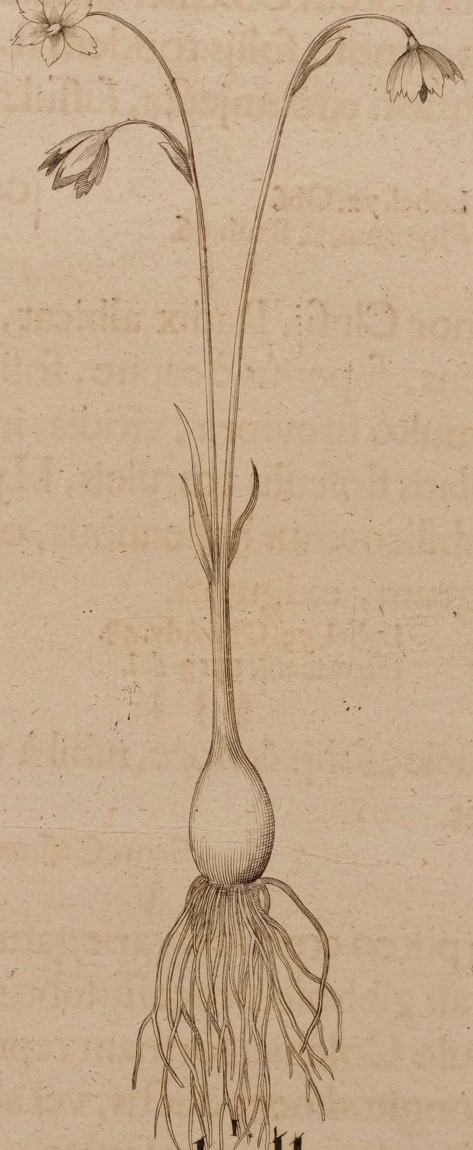
V.

*Colchicum vulgare purpura-
scente flore.*

IIII

Colchicum vulgare album.

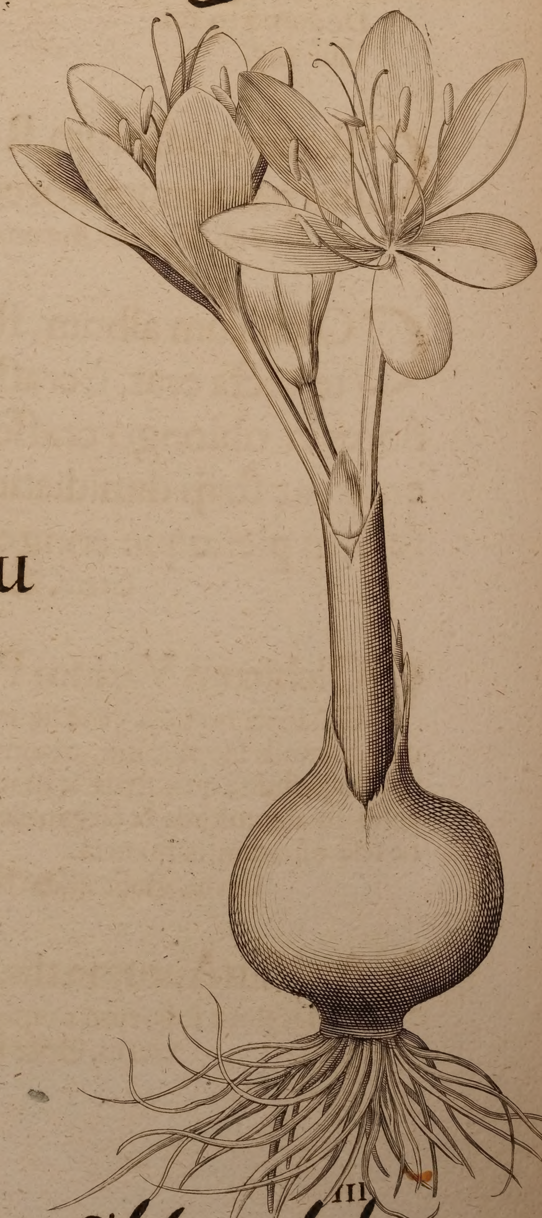

Leucoium bulbosum Au
tumnale tenuifolium.

II

Colchicum vulgare Polyanthos.

III

Colchicum biflorum.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

LEucoium bulboſum Autumnale, tenuifolium. Bulbus turbinatam oblongatam figuram obtinebat, Nuce Avellanâ majore vix amplior, plurimùm tunicatus, albeſcens, & ſubtùs denſam fibrarum congeriem evomens: caulis, palmo altior, gracilis, bifidus, paulò ſupra tellurem folijs aliquot viridibus, anguſtis, exilibus, & propemodum capillaribus, amictus, cætera nudus, uſque dum ab unius exigui adnati folij ſinu ſingulatim pediculi orientes, in ſummo deorsùm reflexi, poſt tenue capitulum ſuffixos tres aut quatuor floſculos, cymbali aut tintinabuli effigie ſuſtinebant, ſex folijs candidis, ſecundum oras extremas leviter ſciſſis, & pallidis intùs ſtaminulis, Leucoij bulboſi ritu efformatos: ſemen nondum explorare nobis integrum fuit.

Dodon. 230.	Lobel. Obſ. 64.	C. Bauh. Phytopin. 85. f. (nomine.
Cluſ. 170.	Lugdunenſ. 1527.	Paul. Renealm. fol. 100. & 101. Trichophylli

Germ. Klein ſchmalbläterícht Hornungs-Blumen / ſo den Herbſt blühet.

II

COlchicum vulgare Polyanthos. Bulbus, è ruſo nigricans, amplæ caſtaneæ ſpeciem exhibebat, adnato inferioris proceſſu, denſè fibris comato, atque eodem involucro complectebatur pediculos aliquot craſſos, ſuffulcientes flores plurimos Colchici vulgaris, dilutè purpuraſcentis, quod & ſeminibus exprimebat.

Germ. Vil Blumen tragend / gemeine Zeitloſen.

III

COlchicum biflorum. Radix rotundior erat, pari corticis exterioris colore, & fibrarum inferiore denſâ congerie: flores prioris Colchici colore ſaturatiore effigieque ſtrigoſiore; niſi quòd bis in anno, Vere videlicet & Autumno, florebat: ſemen & folia poſt flores evaneſcentes erumpere, & nullatenus differre, autores Botanici dicunt.

Vid. Cluſ. exactius hoc deſcribentem, fol. 202. | Germ. Wiſenzeitloſen / ſo zwey mal deß Jar blühē.

IV

COlchicum vulgare, album. Radice bulboſâ vulgari ſimile erat, flores prorſus candidi, alioquin parùm diſcrepabant.

Meminiſ. videtur Cam. Hort. Med. 44. fol. | Germ. Gemeine weiſſe Wiſenzeitloſen. | Tab. 311.

V

COlchicum vulgare, purpuraſcente flore. Radix prioris faciem colorémque habebat, flores purpuraſcebant; folia lata ſunt viridia, nitentia, Scillæ modo, poſt flores vere erumpentia, ac in ſuis ſinubus folliculum craſſum, angularem, oblongum ſervantia, in quo ſemina dura, rotunda & ſubruſa.

Dodon. 457. Cœſalp. lib. 10. cap. 19. fol. 410. Lobel. Obſ. pag. 69. Lugdunenſ. 1571.	Cam Epit. 845. C. Bauh. Matth. 778. C. Bauh. Phytopin. 95.	Germ. Gemein purpurfarb Wiſen- Trag. 76. c. lib. 2. (zeitloſen. Fuchſ. 134.	Tabern. 311. Cam. Matth. Germ. 388. C. Durant. 260.

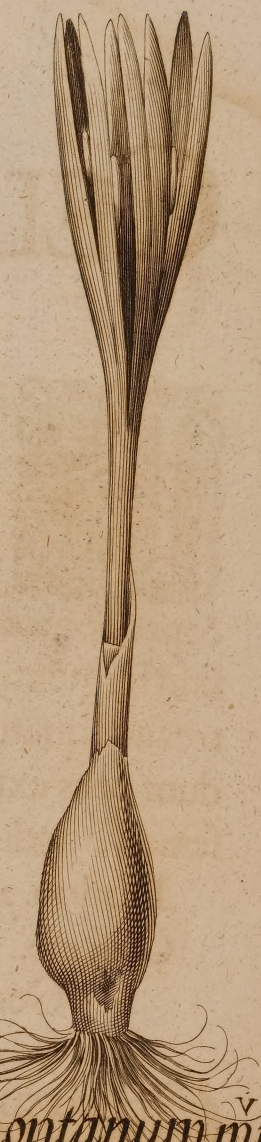
IV

Colchicum exoticum folijs ternis purpurascentibus ac ternis alijs albicantibus varians autumnale

V

Colchicum Polyanthos flo: mul, tiplici autumnale

VI

Colchicum montanum minimum anguſtifolium autumnale.

II.

Colchicum flo: plenis autumnale.

I

Colchicum Bizantinum polyanthos Fritillariæ facie autumnale

III

Colchicum flo: plenis maculatum autumnale

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

COlchicum Byzantinum, Polyanthos, Fritillariæ facie, Autumnale. Involucro radicis, ad latus fibratæ, ac cæteris Colchicis propè amplioris, uti & duplici caulium eruptione, non admodùm variabat, niſi floribus, dilutè quidem purpuraſcentibus, ſed maculis exiguis, obſcuris, Fritillariæ penè in modum diſtinctis, & numero foliorum in quibusdam plantis majore placebat.

Colchicum latifol. Boiſoti Cluſ. fol. 200.

Germ. Wiſenzeitloſen/ mit geſcheckten Blumen/ der Fritillariæ gleich.

II

COlchicum flore pleno, Autumnale. Radicis formâ vulgare referebat, multiplicium foliorum (quamvis ſtrigoſiore) habitu, eleganter purpuraſcentium, nulli ſecundum erat.

Cluſ. fol. 202. | Germ. Volle Herbſtblühende Zeitloſen.

III

COlchicum flore pleno, maculoſum, Autumnale. Radicis effigies non aliena erat, flos verò multiplici foliorum, purpuraſcentibus maculis inæqualibus oblongis infectorum congerie, admodùm oculis blandiebatur.

Germ. Geſcheckte volle Wiſenzeitloſen.

IV

COlchicum montanum minimum, anguſtifolium, Autumnale. Radicis bulbo firmabatur graciliore, oblongiore, & ſubutùs fibrato; folijs florum purpuraſcentibus, oblongioribus, anguſtioribus, omnes ſpecies congeneres ſuperabat.

An Colchicum montanum Hiſpan. Cluſ.

Germ. Klein ſchmalblätterícht Bergwiſenzeitloſen/ ſo im Herbſt blühet.

V

COlchicum Polyphyllanthès, multiflorum, Autumnale. Radicis ſeu bulbi ſatis ampla effigies non valdè differebat: flores, vegetiorum foliorum purpuraſcentium formâ, admodum multiplices conſpiciebantur.

Germ. Wiſenzeitloſen/ mit vilen Blumen.

VI

COlchicum exoticum, folijs ternis alijs, alternato ſinu albicantibus, varians. Bulbo prius referebat; florum ea forma & color, quem diximus, niſi quòd folia paulò latiora erant, & ſubrotundæ figuræ, ac multi flores unâ conjunctim hærebant, ſucceſſivè ſe explicantes.

De varijs Colchicis vid. Cluſ. 200. fol.

Germ. Fremde Wiſenzeitloſen/ deß Blätter eins umb das ander purpur und weißfarb ſeyn.

III. *Colchicum album et rubrum.* I. Sedum arborescens. II. *Colchicum mixtum Autumnal*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

SEdum arboreſcens, majus, Græcum, Lobel. Sempervivum arboreſcens Matth. Radice craſsè fibratâ & diſpersâ nitebatur; caulis erat obſcurâ fuſcedine ſuffuſus, durus, lignoſus, rotundus, pollicaris craſſitudinis, cubitum excedens, veſtigia foliorum impreſſa referens: folia rami craſſi ſubmittebant, carnoſa, rariter piloſa, ſe invicem imbricatim mutuò excipientia, ac in orbem confertum diſpoſita, ex anguſtâ ſpecie in latitudinem obtuſam, ſummâ orarum parte quaſi leviter mucrone faſtigiatam, abeuntia, ambitu tenuiſſimè circumſerrata: ex horum medio brachia craſſa, ſenſim gracileſcentia, ramoſa, aliiſque minoribus folijs obſepta, flores ſtellatos, ſeu radiatos, flavopallidos, denis folijs conſtantes, ac umbilicotenus tenuiter ſtamineos proferebant, quibus ſemen exile, nigrum, corniculis conjunctis latens, ſuccedere rei herbariæ Scriptores affirmant.

Dodon. 127.
Cœſalp. Sempervivi majoris alterius generis titulo, cap. 29. lib. 15. fol. 577.
Cluſ. LVIII.
Lobel. Adv. 162.
Lugdunenſ. 1131.
Cam. Epit. Matth. 857.
Cam. Hort. Med. 8.
Matth. Caſp. Bauh. 786.
Phytopin. C. Bauh. 558.
Germ. Baum-Haußwurtz.
Cam. Matth. Germ. fol. 393.
Durant. 927.

II

COlchicum mixtum Autumnale. Radicibus & folijs Colchico vulgari reſpondebat, flores mixti coloris erant, ſtrijs nempè ſaturatè rubris, ſeu ſanguineis maculis inæqualibus alba folia inficientibus.

Germ. Wiſenzeitloſen / ſo im Herbſt blühen / mit weiſſen Blumen in roth vermiſcht.

III

COlchicum, albis & rubris folijs alternatim diſtinctum. Radice nitebatur turbinatâ, fuſco nigricante cortice opertâ, & ſubtùs craſsè fibratâ; folia Porri latitudine ferens virentia, & medio nervo diſtincta, in latera reflexa, è quorum medio flores firmis attollebantur pediculis, Colchico vulgari non abſimiles, alternorum foliorum, tàm rubrorum, ſeu ſanguineorum, quàm albicantium ſitu eleganter diſtincti.

Germ. Wiſenzeitloſen / mit rothen und weiſſen Blättern / eines umb das ander geſetzet.

III. *Colchicum Autumnale flo. albo*

I. Paliurus.

II. *Colchicum Autumnale rubello flo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

PAliurus Dodon. ſeu Rhamnus tertius Matth. Iujuba ſylveſtris Cœſalpin. & Spina Marruca ejusdem. In arboream proceritatem attollebatur, rubente cortice, ramis frequentibus deorsùm reclinatis, oblongis, & firmis aculeis obſeſſis, in quibus alternatim pediculi breves folia Corno minora, è rotunditate oblonga, ac aliquot nervis lirata, viridia, ſuſtinebant; in ſummis ramorum gracileſcentium proceſſibus racematim viſebantur floſculi, quinis folijs luteopallidis ſtellatim diſpoſiti, quibus emarcidis, fructus orbiculati, per maturitatem è fuſco palleſcentes, medio utrinque tumenti duro oſſiculo conſtant, in quo grana, vulgari Lino colore & formâ ſimilia, ſed paulò majora.

Dodon. 744.
Cœſalpin. cap. 25. lib. 3. c. 109.
Lobel. 598. Obſ. 437.
Lugdunenſ. 143.
Cam. Epit. Matth. fol. 80.
Cam. Hort. Med. 116.
C. Bauh. Matth. fol. 124.

Germ. Stechdorn.
Cam. Matth. Germ. 44.
Durant. 689.

II

COlchicum Autumnale, flore rubello. Facie radicis congeneribus vulgatis ſimile erat, ceu etiam floribus, licet plurimis & eleganter rubellis, quibus unicè variabat.

Germ. Wiſenzeitloſen/ mit rothen Blumen/ im Herbſt blühende.

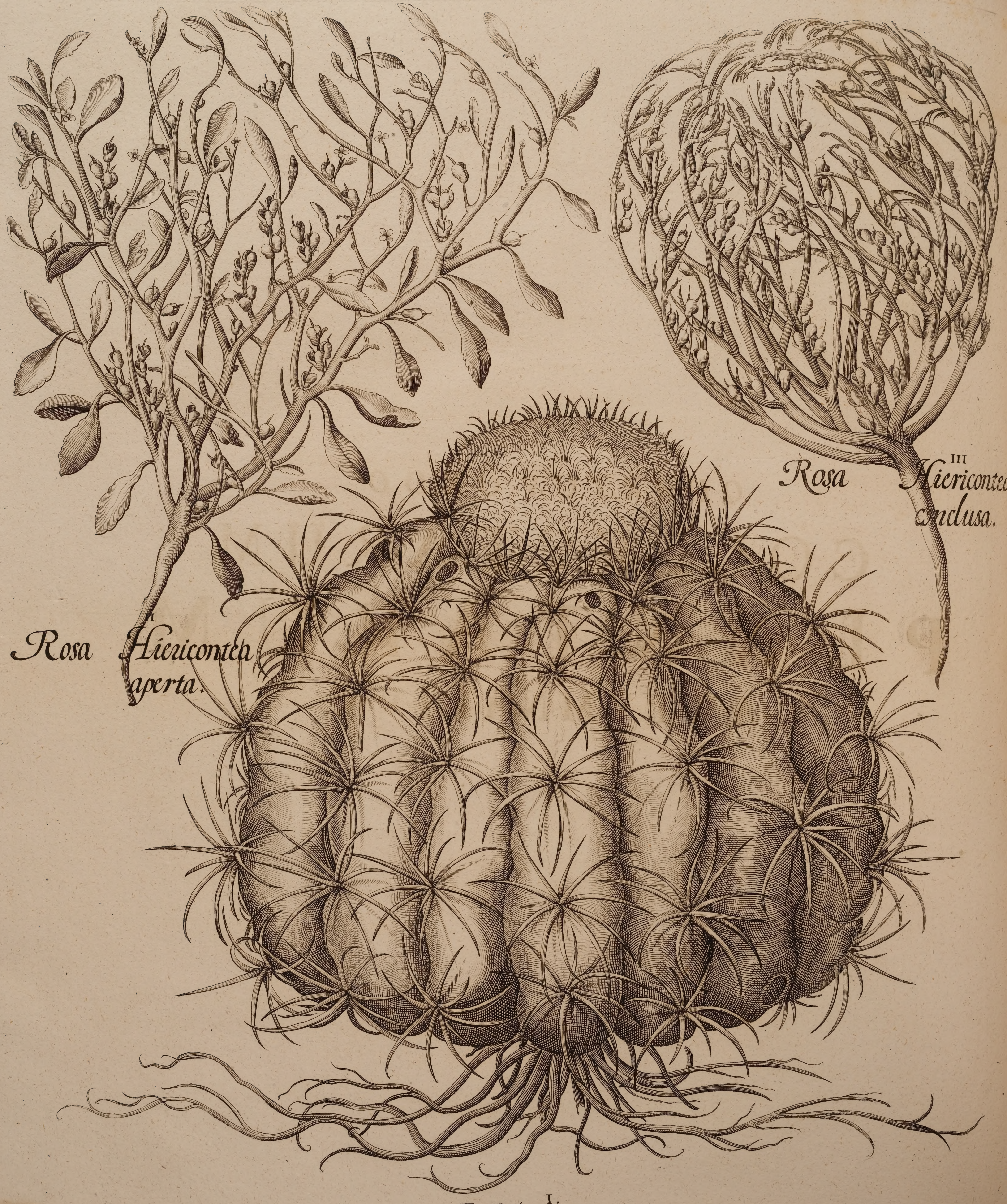
III

COlchicum Autumnale, flore albo. Præter bulbi è nigro ruſeſcentis faciem externam, internámque delibratam candidam, vulgaris æmulam, & flores multos, ſucceſſivè erumpentes, & priori vegetiores, albi coloris diſcrimen ſuſcipiebat.

An Colchicum Pannonicum Polyanthés flor. alb. Cluſ. fol. 199.

Germ. Wiſenzeitloſen/ mit weiſſen Blumen.

QUARTUS ORDO COLLECTARUM PLANTARUM AVTVMNALIVM.

I. Melocactos.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

MElocactos ſeu Echinomelocactos, vel Melocarduus echinatus Indiæ occiduæ Lobel. Operæ precium eſt hanc plantam apponere, quæ & oculos & animum intuentis mirè afficit, utinam tàm exploratarum virium, quàm exoticæ raritatis & venuſtatis admirandæ. Amplitudinem, etiam Melonem, aut Cucurbitas quaſvis grandes æquantem obtinet, foris obſcuræ viriditatis pallore, Opuntiæ æmula, ſeſſili parte craſſas, longas, lentas, pullas fibrarum appendices effundens; inde in metæ formam collecta aſſurgit, profundis ſulcis, alternatim toros elatiores diſtinguentibus, per longitudinem exarata, quibus, in aliquot tubercula ſingulatim protuberantibus, inſident fuſcæ ſeu ſpadiceæ, quaſi corneæ firmæ ſpinæ, decuſſatim coacervatæ, radiatâ ſtellarum effigie, denæ vel undecim unà conjunctæ. Cacumen plantæ denſiſſimum tomentum exerebat, tenuiſſimum, & ſubtùs candidulâ Amiantis lapidis ritu, ſuperficie tenus incanum, è quo prodibant aculei ſubpurpuraſcentes, interior pulpa candicabat, lenta, & fractu difficillima erat: fructus folliculati, & ſemina in illis Blito verſicolori ſimilia, mihi nondum viſa. Cluſius poſt Lobel. optimè totam plantam deſcripſit, Exot. lib. IV. cap. XXIV. Anno 1606. in fictili per totum annum nobis duravit, hanc figuram & magnitudinem ſub hyeme repræſentans: medulla ejus, Opuntiæ ſeu Tunæ Indorum non abſimilis, prorſus putreſcebat, corticem verò calloſum, ſpinis ſubrufis obſeſſum, durum, & laternæ corneæ inſtar pellucidum, adhuc penes me exiccatum reſervo.

Cluſ. fol. 92. Exot. lib. | Lobel. Adv. 373. | Germ. Melonendiſtel. | Tabern. 378. lib. ſecundo.

II

ROſa Hierichuntica aperta, ad alterius aridioris, in orbem concluſæ ſeu contractæ, reſpectum nuncupata Amomum Dioſcorid. Cordi & Scalig. Herba ſeu Roſa S. Mariæ. Ramis fruticat ab unâ radiculâ, annuâ, ſingulari, albeſcenti, duris, lignoſis, frequentibus, palmaribus, pallidè vireſcentibus, multifidis, in quibus folia lata, Bellidis ferè minoris, parva, paulatim è virore albida: flores in firmis, lignoſis pediculis, è medijs cavitatibus ramorum exertis, prodeunt, exiguis quaternis foliolis albicantibus conſtantes, quibus tàm ſingulatim quàm racematim theculæ albidę, caliculatæ, & in ſumo bifidę, opertę, aculeo innoxio obſitę, ſuccedunt, interiùs cellulis condentes ſemina puſilla, plana, ſubrotunda, tumidiuſcula, fuſcolutea, ſeminibus Keiri multò minora.

Lobel. Obſ. 616. Adv. 445.
Lugdunenſ. 1796.
Hort. Cam. 147.
| Matth. C. Bauh. 53.
Bellon. lib. ſecundo, cap. 86.
| Germ. Aufgethane Roſen von Jericho.
Tabern. 158. lib. ſecundo.

III

ROſa Hierichuntica concluſa. Aridę tantùm Roſę cadaver eſt, & ramulis lignoſis, variè implexis, quaſi in orbem contrahitur, qui, quocunque tempore aquę tepidę inſeras, ſeſe rurſus explicant; inde impoſtura illa, quam Bellon. (qui negat juxta Hierichuntem inveniri, loco citato Lugd.) & alij attingunt, explodenda eſt.

Germ. Roſe von Jericho/ ſo zugethan iſt.

Aloe.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

ALoe Herbarum. Figuram hanc quadruplâ magnitudine exæquabat, foliiſque erat prolixis, ſaturatè viridibus, & quaſi ſitu incano, aut tenui cinerum conſperſione obſitis, ſucco viſcido turgidis, ac è latâ formâ in longatam productis, retroversùm variè reflexis, & juxta baſim ſibi invicem incumbentibus, ambitúque per intervalla ſuperficialiter retuſis brevibus ſpinulis quaſi denticulatim prædita. Caulis craſſus è medio elevabatur, ſesquicubitalis, nudus, trifido proceſſu faſtigiatus, qui floſculis cœruleo-purpureis, quibus tenuia aliquot ſtamina inſunt, deorsùm inclinatis, & ſecundùm oras modicè diſſectis, ſtipatur: ſemina non vidi, Dodonæus cum Renodæo ei Aſphodelina attribuit: radices longæ, albidæ, craſſâ veluti ſquamarum compage coagminantur, & ſobolem lateralem protrudunt, ſubtùs in fibras craſſas deſinentes.

Dodon. 355.
Cœſalpin. lib. 10. cap. 31. fol. 417.
Cluſ. quo ad iconem, fol. CLX.
Lobel. Obſ. 202. Adv. 161.
Lugdunenſ. 1693. fol.
Cam. Epit. Matth. 450.
Hort. Med. 10. fol.
C. Bauh. Matth. 507.
Renodæus de mater: Med. lib. 1. c. 5. f. 34.

Germ. Alepatick / bitter Aloes.
Trag. 349. cap.
Matth. Cam. Germ. 230.
Durant. 34.

1.
Aloe Americana.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

ALoe Americana, Aloe ſpinoſa Camer. Aloes alterum genus Cœſalpin. Radicibus longis, craſſis, obliquatis, & circulatim internodijs articulatis, carnoſis, nonnihilque fibratis nititur: folia vulgatiori latiora ſunt, ſucculenta, ſuperficialiter carinata, & in magis teretes mucrones firmiter aculeatos finita, atque circa latera firmis aduncis latiorum baſium aculeis armata; ſitu ſeſe prope exortus, amplectentia, vulgare Aloe quoadmodò æmulantur; caulis procerus eſt, rariter foliatus, in cujus ſummo adnata multa; flores (ut Camer. habet) Hemerocallidis Valentinæ floribus ſimiles, è luteo in viridem colorem languentes, & ſtamina aliquot, apicibus luteis obſita, exerentes, producit: ſemina nulli adhuc viſa puto: plantis, è lateralibus internodijs emiſſis, ſe valdè propagat.

Dodon. 355.
Cœſalpin. lib. 10. cap. 32. fol. 418.
Cluſ. CLX. fol. qui exactè deſcribit poſt Cœſalpin.
Lobel. 202. Obſ. Aloes folio mucronato nomine.
Lugdunenſ. 1697.
Cam. Epit. Matth. 451.
Hort. Med. Cam. pag. 10. icon. p. V.
C. Bauh. Matth. 507.
Germ. Aloepatick auß America / oder ſtachlicht Aloe.
Tabern. 378. lib. ſecundo.
Matth. Camer. Germ. 230. fol.
Durant. 36.

I.

Fructus Artiſchochi.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

FRructus Scolymi ſeu Cinaræ maximus. Quòd ſuem quidam dixerunt animal propter convivia natum, nos in carduos illos torquebimus, qui magis voluptatis & gulæ, quàm ſalutis humanæ gratiâ nati videntur, quaſi convivijs tantùm gignente eos tellure; inde à delicatioris palati divitibus, annis abhinc aliquot, tot ſpecies eorum in lucem productæ fuerunt. Noſter à vulgatiori genere capitis tantùm grandioris mole differebat, in tantam amplitudinem auctus, ut quamvis etiam corpulenti hominis mediam craſſitudinem excederet, atque peculiarem huic ſolo benignitatem, Principis horto digniſſimam, naturæque hac in re ſummam indulgentiam declararet.

Germ. Die Frucht von Artiſchochen/ ſo die allergröſte/ und auch Mannsdicken übertrifft.

II. *Cinara Genuenſium.*

I Cinara maior Bolonienſis

III *Cinara ſeu Artiſchochi vulgatior.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

CInaria major Bolonienſis. Palati blandimentum hoc alterum è Poloniâ traductum fuit, etiam cerebro Palmæ ſapidius, atque eâ ipsâ, qua deliniatur, figurâ lancem ſatis capacem implens, folijs minùs aculeatis.

Germ. Groß Polniſch Artiſchockh.

II

CInara ſeu Artiſchochi vulgaris. Atque illa oleris capitati, Braſſicæ nomine, vulgò cogniti amplitudine, horti illius culturam referebat, unguibus oblongioribus, in ſummo pariter aculeatis, conſortia priorum non reſpuens.

Germ. Gemein Artiſchochen.

III

CInara Genuenſium. Unguibus ſeu ſquamis laminatis circa latera inæqualibus, ac in ſummo prope aculeum penè infirmum ſinuatis, ſuum diſcrimen obibat, palato quoque blanditur.

Germ. Genueſer Artiſchoch.

I

Ficus Indica Eyſtetten-
ſis ex uno folio enata lu-
xurians.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti; Icones Plantarum Autumnalium.

I

FIcus Indica Eyſtettenſis. Majeſtatem naturæ, ejúsquē miris modis ſeipſum ſuperantis Genium, etiam hâc, ſi ullâ unquam ſtirpe, palàm fieri, omnium oculis patet, vel illo præcipuo miraculo; ex uno folio, telluri aliquantùm impacto, tantæ altitudinis arborem evadere, quæ etiam octodecim pedum proceritatem evinceret, támque ſpecioſam, ut circuitum ſexaginta pedum expleret. Inferior caudex trunci humani craſſitudinem duplo ſuperabat, lignoſus, & fiſſuris rimarum varijs paſſim dehiſcens; rami numeroſi inæqualiter & multipliciter divaricabantur, è craſſorum, pallidè virentium, latorum, ac ſpinis albeſcentibus obſitorum foliorum multijugis cohærentijs, quaſi internodijs, ſibi invicem impactis, conflati; & quidem tantâ luxuriâ, ut paucis abhinc annis tria millia foliorum ſimul enumeraverimus. Fructuum annuatim largus proventus eſt, è lateribus foliorum erumpentium, turbinatâ ficuum effigie, in quorum rudimentis initiò ſuperiùs videndi flores, quos cum Balauſtij florum figurâ Lobel. comparat, majores tamen, & in luteo colore, rubedine aliquâ ſuffuſâ, placentes; ſub quibus fructus tandem ficuum magnitudinem duplam excedunt, æquè ſpinulis exaſperati, & ad miniatum colorem accedentes, intùs pulpâ ſanguineâ involventes ſemina copioſa ſparſim inſita, parvis, compreſſis, albicantibus granis conſtantia, quæ non minus ac folia, rubicundo germine emiſſo, temporis ſucceſſu in arborem evadere queunt, ceu noſtra, quàm hæc effigies refert, pari proventu in tantam molem & proceritatem excrevit. Menſuram, quâ tàm amplitudo, quàm altitudo ſtirpis, uti & folia, exiſtimanda ſint, nobis hîc adjungere viſum fuit.

De ficu Indica, Opuntia dicta,
Vid. Dodon. 801.
Cœſalpin. lib. 3. cap. 2. fol. 89.
Lobel. 454. Adv.
Lugdunenſ. 1795. fol.
Cam. Epit. Matth. 183. fol.
Hort. Med. 110. fol.
C. Bauh. Matth. 234. fol.
Germ. Stachlichter Indianiſcher Feigenbaum.
Tabern. 664. lib. ſecundo.
Cam. Matth. Germ. 230. fol.
Durant. 380. fol.

Fructus II Opuntiæ. Fructus III Opuntiæ dimidio dissectus Folium I Opuntiæ cum flore & fructu.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Autumnalium.

I

FOlium Opuntiæ cum fructu. Apponendum quoque hîc duximus folium Opuntiæ grandius, clypeatæ oblongæ peltæ ſimile, cujus longitudo tres ſpithamas cum dimidiatâ æquabat; latitudinem ferè pedalem habebat; aliquot fructibus in ſum̃o, quaſi coronato apice, inſignitis, uno alteróque fructuum deciduorum veſtigio notabatur, qui erumpentes æquè ſpinulis armati, ac ſanguineo rubore tincti ſpectantur. Additus etiam fuit fructus per medium diſſectus, ut eò gratius lectoris oculis blandimentum & ſpectaculum foret.

Germ. Ein groſſes Blat von dem Indianiſchen Feigenbaum / ſambt ſeinen Früchten.

INDEX

Autumnalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

A

Ord.		Fol.
2	Admirabilis Pervana Camer. & Lobel.	1
4	Aloe Herbariorum.	3
	Americana, vel	
	Spinoſa Camerarij, ſeu	
4	Folio mucronato Lobel.	3
2	Amarantus tricolor.	6
2	Major, panniculis rubris.	7
2	Criſtatus.	8
	Pannicula incurva C. Bauh.	ibid.
	Purpureus ſecundus Dodon.	ibid.
	Spicatus.	ibid.
1	Amaracus vulgaris.	5
4	Amomum Dioſcorid. Cordi & Scaligeri.	1
3	Arachinda Theoph.	1
3	Arthanita.	4
3	Arum magnum.	2
3	Ægyptiacum.	2
2	Arundo Indica florida Lobel.	1

B

Ord.		Fol.
	Balſamine, mas, fructu puniceo, ſeu	
	Balſamine cucumerina Tabern. &	
1	Amygdaloides Cordi.	4
1	Fructu è rubro palleſcente.	4
	Fœmina.	ibid.
2	Blennochis Renealmi.	9
	Blitum variegatum quorundam, &	
2	Peregrinum Cœſalpini.	6
2	Peruvianum,	7
2	Bugloſſum Antarcticum quibusdam Lugdunenſ.	9

C

Ord.		Fol.
2	Canna Indica, flore rubro, Cannacorus.	1
2	Flore croceo guttato.	2
1	Capſicum rotundum Dalechampij.	5
1	Auctuarij.	7
1	Rubrum ſiliquâ oblongâ.	7
1	Catanance Cœſalpin.	4
2	Celoſia Tragi.	2
1	Charancia fœmina Loniceri.	4
	Charancia.	ibid.
4	Cinara major Polonienſis.	5
	Genuenſium.	ibid.
	Vulgaris, Artichochi dicta	
1	Circæa Dioſcoridis Cœſalpini.	7
3	Colchicum Autumnale flore rubello.	9
	Autumnale, flore albo.	ibid.
3	Pannonicum polyanthès, flore albo, Cluſij.	9
3	Tertium luteum Tabern.	5
	Colchicum album, ſtrijs purpureocœruleis.	
3	variegatum.	5
3	Varium Polyanthos refloreſcens.	5
3	Vulgare Polyanthos.	4
3	Biflorum.	6
	Vulgare album.	
	Vulgare purpuraſcente flore.	ibid.
3	Byzantinum, Fritilariæ facie. Autumnale.	7
	Seu Latifolium Boiſoti Cluſ.	ibid.
3	Flore pleno Autumnale.	7
	Pleno, maculoſum, Autumnale.	ibid.
	Montanum, minimum, anguſtifolium,	
3	Autumnale.	ibid.
	Montanum Hiſpanicum Cluſ.	7
	Polyphyllanthès multiflorū Autumnale.	ibid.
	Exoticum, folijs ternis purpuraſcentibus, ternis altis alternato ſitu albicantibus, varians.	ibid.
3	Mixtum Autumnale.	8
	Albis & rubris folijs alternatim diſtinctum.	ibid.
3	Colocaſia & Colocaſſia P. Alpini.	2
3	Colocynthis fœmina Tabern.	2
3	Crocum biflorum.	5
3	Cucurbita ſylveſtris.	2
	Cucurbita, Pomi Arantii formâ.	ibid.
3	Culcas Ægyptiorum.	2
3	Cyclamen vulgare.	4
3	Romanum, radice maximâ, flore carneo:	3
3	Seu Cyclaminus ſerotinus, folijs hederaceis.	4
	Orbiculare, ſeu Cyclaminus orbicularis.	ibid
3	Longius radicatum.	4
	Seu Cyclaminus odoratus, macrórrizos, Cluſ.	ibi.

D

Ord.		Fol.
2	Datura Turcarum.	12

E

Ord.		Fol.
2	Enula Campana.	5
2	Erica ſexta baccifera Dodon.	10

F

Ord.		Fol.
2	Faba Ægyptiaca.	1
4	Ficus Indica Eyſtettenſis.	6
2	Flos Cancri.	1
2	Flos Indicus ſeu Mexicanus.	4
4	Folium Opuntiæ cum fructu.	7
4	Fructus Scolymi ſeu Cynaræ maximus.	4

G

Ord.		Fol.
2	Gelſiminum vel Iaſminum Indic. Cam.	4
2	Gentiana fugax 1. ſeptima numero Cluſ.	3

INDEX

Autumnalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord. | | Fol.

2 Gentionella Autumnalis, anguſtifolia, minor. 3
Gentionella multiflora Autumnalis, è cœruleo purpurpuraſcens. ibid.
2 Gladiolus Indicus. 1
1 Glaucium Dioſcoridis quorundam. 1

H

2 Hachal Indi Cluſ. 4
2 Helenium. 5
2 Hieracium minus, Hyoſeridis latifoliæ facie. 7
2 Herba magnæ admirationis Lobel. 4
2 Herba Papagalli ſeu Pſittaci. 6
2 Herba S. Crucis Caſtoris. 9
4 Herba ſeu Roſa D. Mariæ. 1
3 Hyacinthus Autumnalis minor Cluſ. 5
2 Hyoſcyamus Peruvianus Dodon. 9
2 Peruvianus alter. 10
Dubius luteus Solanifolius Lobel. ibid.

I

2 Iaſminum Indicum flore rubro, albo & variegato in eâdem plantâ. 13
2 Iasminum Indicum flore flavo, rubris maculis variegato. 4
3 Jujuba ſylveſtris Cœſalpin. 9

K

7 Crayróphjlon Thalij. 7

L

3 Leucoium bulboſum, Autumnale, tenuifolium, 6
Trycophyllon Paul. Renealmi. ibid.
2 Linaria purpurea elatior. 12
Altera purpurea Dodon.
Purpurea Lobel. ibid.
3 Lotus Ægyptiaca. 2
1 Lycoperſicum Galeni Anguillaræ. 2

M

1 Majorana. 5
1 Mala aurea Dodon. 1
1 Malum amoris rubrum. 1
1 Mala Peruviana. 2
1 Æthiopica Dodon. 5
1 Malinathalla Theophraſti Bellon. 3
2 Mandragoræ Theophraſti cognata Cœſalpin. 4
2 Marana Perſarum. 12
2 Maraviglia de Peru, ſeu Marabilles de Peru 4

Ord. | | Fol.

1 Melanzana, ſeu Mala inſana, fructu pallido. 3
2 Melica Italorum, ſeu Milium Indicum. 12
1 Melo ſaccharinus. 1
1 Melo rotundus parvus Lobel. 1
4 Melocactos. 1
Melocarduus Echinatus Indiæ occiduæ. ibid.
1 Momordica. 4
2 Muſcipula altera, flore muſcoſo, Lobel. 7

N

3 Narciſſus Autumnalis, flore luteo, major. 5
3 Autumnalis flore luteo multiplex. 4
3 Nardus Italica. 3
2 Nicotiana major latifolia. 9
2 Major anguſtifolia. 10
Minor. ibid.

O

4 Opuntia Dodon. 6
3 Orbicularis Marcelli. 4
2 Origanum vulgare ſeu ſylveſtre. Onites dictum. 5
2 Otites Tabernæm. 7
2 Oxycoccon Cordi. 10

P

3 Paliurus Dodon. 9
3 Pampina Paradeiſi Cœſalpin. 2
3 Panis procinus officinarum. 4
3 Papas Pervanorum. 1
3 Peporotundus, modò majori modò minori fructu prægnans. 1
2 Perebecenuc Oviedi. 9
1 Perſa Cœſalpini. 5
2 Petum Peruvianum. 9
2 Petum quartum Cluſij. 10
2 Picielt Indorum. 9
3 Picnocome Dioſcoridis Cortuſi. 1
1 Piper Indicum longum maximum. 6
1 Minus, ſiliquis recurvis. 6
1 Indicum medium, Piper Americanum. 7
1 Indicum minimum, ſiliquis oblongis erectis. 8
1 Piper Indicum, bifurcatâ ſiliquâ erectâ. 8
1 Siliquis flavis. 9
Aureum latum. ibid.
1 Rotundum maximum. 10
Siliquis rotundis aliud. ibid.
1 Maximum rotund. erectum. 11
Medium longum erectum. ibid.
1 Rotundum aculeatum. 12
Orbiculatum medium. ibid.

Cordatum

INDEX

Autumnalium Plantarum omnium, in quo numerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ord.		Fol.
1	Cordatum oblongum.	13
	Cordatum rotundum.	ibid.
1	Poma Amoris fructu luteo.	1
1	Poma Amoris fructu rubro.	2
1	Pomum mirabile & Hieroſolymitanum.	4
2	Planta mirabilis.	4
2	Pneumonanthe Cordi.	3
	Polium folijs & facie Lavendulæ, ſeu	
	Polium Lavendulæ folio, fœmina, Lobel. vel alterum Matthioli, &	
2	Polium Pannonicum Cluſ.	12
1	Pſeudocolocynthis pomi formis.	1
3	Pyri formâ.	2
	Q	
2	Quinua Cluſ.	7
	R	
3	Rhamus tertius Matthioli.	9
	Roſa S. Mariæ, vel	
4	Roſa Hierichuntiaca aperta.	1
	Concluſa.	ibid.
	S	
1	Sampſucus.	5
2	Sana ſancta Indorum.	9
3	Satureia Dioſcorid.	1
3	Sempervivum arboreſcens majus, Græcum Lobel.	8
	Vel arboreſcens Matthioli.	ibid.
	Majus alterius generis Cœſalpin.	ibid.

Ord.		Fol.
3	Serpyllum Citratum Pannonicum Cluſ.	1
2	Seſamoides Salmanticum parvum.	7
2	Seſamoidis Salmantici ſecundi ſpecies Cluſ.	7
1	Siliquaſtrum Plinij, Tragi & Tabernæm.	7
3	Solanum tuberoſum.	1
2	Odoriferum Cluſij.	4
	Pomiferum, fructu rotundo molli, C. Bauhini.	2
1	Pomiferum Lobel.	5
2	Fœtidum, ſpinoſum, ſemine nigro, C. Bauhini.	7
2	Sorgo vel Sorgum Italorum grano rubro. Fructu albo.	13
3	Spica vulgaris flore albo. Flore cœruleo.	3
3	Spica Marruca Cœſalpini.	9
	Symphonia Plinij.	ibid.
	T	
2	Tabacum.	9
3	Taratuffli.	1
2	Thaumantis.	4
3	Thymus vulgatior, folio tenuiore, C. Bauh.	1
3	Tuberum arbor.	1
3	Tuber terræ.	4
	V	
2	Vaccinnia paluſtria Dodon.	12
2	Verengena Toletanorum Camer.	3
2	Viola Calathiana Autumnalis 1. Thalij.	3
1	Viticella.	4

b b

Teutſch Regiſter über die Kräuter und Gewächs / ſo in dem Herbſt blühen.

Ordnung.		Blat.
	A	
1	AEgyptiſche Bonen.	4
2	Alantwurtz.	5
4	Allopatick auß America/ oder ſtachlicht Aloe.	3
4	Aloepatick / oder bitter Aloe.	2
4	Artiſchockenfrucht/ die allergröſte/ ſo Mannsdicken übertrifft.	4
	Artiſchock.	
4	Groß Polniſch Artiſchocken.	5
4	Gemein Artiſchocken.	5
4	Genueſer Artiſchocken.	5
	B	
1	Balſamkraut/ das Männlein.	4
1	Das Weiblein.	4
	Blumenrohr.	
2	Roth Indianiſch Blumenrohr.	1
2	Goltgelb Indianiſch Blumenrohr / mit ſchwartzen düppelten geſprengten Blumen.	2
	C	
3	Citronenquendel / vide Quendell.	1
1	Falſch Colocynthöpffel / mit grünſchwartzen Mackeln.	1
	D	
1	Dollöpffel.	3
1	Auß Mohrenland.	5
2	Doſten/ gemein Doſten.	5
2	Frembde Doſten/ mit kleinen Blätern.	5
	E	
	Entian.	
2	Klein Entian / mit ſchmalen Blätern und blauen Blumen.	3
2	Klein Herbſtentian / mit purpurbraunen Blumen.	3
3	Erdöpffel.	4
	G	
1	Goltöpffel / vide Lieböpffel.	1
3	Grüblingbaum.	1
	H	
	Habichkraut.	
2	Klein Habichkraut / mit breiten Blätern.	6
2	Hannenkamm.	8
	Herbſtnarciſſen / vide Zeitloſen.	
2	Him̃elſtengel/mit purpurfarben Blumen/im Herbſt blühende.	3
2	Blau Himmelſtengel / mit ſchmalen Blätern.	3
	Hornungsblumen.	
3	Klein ſchmalblätterich Hornungsblumen / ſo den Herbſt blühen.	6
	Haußwurtz.	
3	Haußwurtz.	8
	Hyacynth.	
3	Klein Herbſthyacinth deß Cluſii.	5
	I	
2	Igelskolben.	12
	Indianiſcher Pfeffer.	
1	Groſſer langer Indianiſcher Pfrffer.	6
1	Langer kleiner Indianiſcher Pfeffer / mit krum̃en Schötlein.	6
1	Mittellanger Indianiſcher / oder Calecutiſcher Pfeffer / Preſilienpfeffer.	7
1	Klein roth Schottenpfeffer / mit aufgereckten Schöttlein.	8
1	Langer Indianiſcher Pfeffer / mit aufgereckten Schöttlein ſo unten zertheilt ſeynd.	8
1	Langer Indianiſcher Pfeffer/mit gelben Schotten.	9
1	Groſſer goltgelber Schottenpfeffer.	9
1	Groſſer Indianiſcher Schottenpfeffer/ mit rother runder unterſichhangender Frucht.	10
1	Kleiner Indianiſcher Pfeffer / mit runder Frucht.	10
1	Groſſer aufrechtſtehender Indianiſcher Pfeffer/ mit rothen Schotten.	11
1	Mittelmeſſig aufgereckter Indianiſcher Pfeffer / mit rothen Schotten.	11
1	Runder rother Indianiſcher Pfeffer / mit ſpitzlein als kleine Stachlen.	12
1	Mittelmeſſiger runder Indianiſcher rother Pfeffer.	12
1	Langer Indianiſcher Pfeffer/ſo wie ein Hertz geſtalt.	13
1	Runder Indianiſcher Pfeffer/ſo wie ein Hertz formirt.	13
	Indianiſche Blumen.	
2	Geſcheckte Indianiſche Blumen / ſo mit gelben und rothen Flecklein vermiſcht ſeyn.	4
2	Geſcheckte Indianiſche Blumen / mit rothen und weiſſen Flecklein vermiſcht.	3
	Indianiſche Feigen.	
4	Stachlichte Indianiſche Feigen.	6
4	Ein groſſes Blat von dem Indianiſchen Feigenbaum/ ſammt ſeinen Früchten.	7
	K	
	Kürbiß / ſo wie eine Pirn geſtalt /	
3	Pirnkürbiß.	
3	Pomerantzenkürbiß / in der Geſtalt einer Pomerantzen.	2
	L	
	Lavendel.	
2	Wild Lavendel.	12
	Leinkraut.	
2	Braun groß Ungeriſch Leinkraut.	12
1	Lieböpffel / mit gelber Frucht.	1
1	Rother Frucht.	2

Majoran

Teutſch Regiſter über die Kräuter und Gewächs / ſo in dem Herbſt blühen.

Ordnung.		Blat.
	M	
	Majoran.	
1	Gemeiner Gartenmajoran.	5
2	Marienkraut.	12
2	Meier / Groſſer Meier.	7
	Melantzan.	
1	Gelb Melantzan.	3
	Melonen.	
1	Wolriechende Zuckermelonen.	1
4	Melonendiſtel.	1
1	Momordickenöpffel.	4
1	Bleich goltgelbe Momordickenöpffel.	4
2	Moßbeer.	11
	O	
	Ohrlöffeleinkraut.	
2	Klein Ohrlöffeleinkraut.	7
	P	
2	Papageyfedern.	6
	R	
	Roſen von Jericho.	
4	Aufgethane Roſen von Jericho.	1
4	Zugethane Roſen von Jericho.	1
	S	
	Saffran.	
3	So zweymal im Jahr blühet.	5
2	Sammetblumen.	8
2	Groſſe Sammetblumen.	7
2	Sorgſamen / vide Welſcher Hirſchhen.	13
3	Spicanard / mit weiſſen Blumen.	3
3	Mit blauen Blumen.	3
3	Schweinbrot / groſſes Römiſches Schweinbrot / mit leibfarben Blumen.	3
3	Schweinbrot / mit langen Wurtzeln.	4
3	Gemein Schweinbrot / oder Erdöpffel.	4
3	Schweinbrot / ſo langſam blühet / mit Eypheublätern.	4
3	Stechdorn.	9
2	Stachelnüß.	12
	T	
2	Tauſentſchön.	8
	Thymian.	
3	Gemeiner Gartenthymian.	1
	W	
2	Welſcher Hirſchſamen / oder Sorgſamen / mit rothen Körnern.	13
2	Mit weiſſen Körnern.	13
	Wundbalſam / Wundkraut.	
2	Groß breitblätericht Indianiſch Wundkraut / das Männlein.	9
2	Schmalblätericht Indianiſch Wundkraut.	11
2	Gelb Wundkraut / Wundbilſam.	11
	Z	
	Zeitloſrn mit gelben Blumen.	
3	Weiſſe Wiſenzeitloſen / mit purpurblauen Streimen geſchattirt.	5
3	Volle geſcheckte Wiſenzeitloſen / ſo eine Blumen auß der andern wachſet.	5
3	Gelbe volle Herbſtnarciſſenblumen.	5
3	Vil blumenbringende gemeine Zeitloſen.	6
3	Wiſenzeitloſen / ſo zweymal im Jahr blühen.	6
3	Gemeine weiſſe Zeitloſen.	6
3	Gemeine bleiche purpurfarbe Wiſenzeitloſen.	6
3	Wiſenzeitloſen / mit geſcheckten Blumen / der Fritillariæ gleich.	7
3	Volle Herbſtblühende Wiſenzeitloſen.	7
3	Geſcheckte volle Wiſenzeitloſen.	7
3	Klein ſchmalblätericht Bergwiſenzeitloſen / ſo im Herbſt blühet.	7
3	Volle Wiſenzeitloſen / mit vilen Blumen.	7
3	Frembde Wiſenzeitloſen / deß Blätter eines um das ander purpurfarb und weiß iſt.	7
3	Wiſenzeitloſen / ſo im Herbſt blühen / mit weiſen Blättern in roth vermiſchet.	8
3	Wiſenzeitloſen / mit roth und weiſſen Blätern / eines umb das ander geſetzet.	8
3	Wiſenzeitloſen / mit rothen Blumen / im Herbſt blühende.	9
3	Wiſenzeitloſen / mit weiſſen Blumen.	9

Ende deß Regiſters über den Herbſt.

PRIMUS ORDO
COLLECTARUM
PLANTARUM
HYEMALIUM.

I.
Helleborus niger legi timus.
III.
Leucoium bulboſum triphÿll
Minus.
II.
Leucoium bulboſum triphy
Maius Bÿzantinum:
V.
Leucoium bulboſum hexaphÿllon
Minus.
IIII.
Leucoium bulboſum hexaphÿll
Maius

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Hyemalium

I

HElleborus niger, legitimus, Stiriacus alijs, & Veratrum nigrum primum, Remberti Dodonæi, ſeu Elleborum nigrum Petri Andreæ Matthioli, herbaceo viridíque colore in folijs, floribus albis purpuraſcentibus, ſtamina habet palleſcentia: radices ex purpurâ ſaturatè nigricantes.

Ejus vires recenſentur in obſervat: Matthiæ de Lobel. pag. 388.

In ſtirpium Adverſarijs ejusdem, pag. 304.
In hiſtoria ſtirpium Remb: Dod: pag. 381.
In hiſtoria generali plantar. Lugd. p. 1639.
Apud Carol. Cluſ. in rario. plant. hiſt. p. 274.
In Epitome Matth. Joach. Cam. pag. 940.
In horto Medico D. Camerarij, pag. 73.
In Matthiolo Caſp. Bauhini D. pag. 846.

German, Chriſtwurtz. item, ſchwartze Nieſzwurtz.
Im Teutſchen Matthiolo oder Kreuterbuch D. Joachimi Camerarij, fol. 418.
In Jacobi Theodorici Tabernæmontani Kreuterbuch / am 394. Blat im 2. Buch.
Caſtor. Durant. Teutſchen Kräuterbuch / f. 342.

II

LEucoium bulboſum, triphyllon, præcox, Byzantinum, habet folia Narciſſis ſimilia, æruginei coloris, floribus niveis inſignis candoris, quorum extremæ oræ & apices ſubvirides, loco ſtaminum interiorum, campanula in extremitatibus vireſcens emergit.

Germanicè, Groſſe frembde Schneetropffen.

III

LEucoium bulboſum triphyllon & Leuconarciſſo lirium bifolium.

Germanicè, Schneetropffen.

IV

LEucoium bulboſum hexaphyllon majus, & Leuconarciſſo lirium vulgare.

Germanicè, Groß weiß Hornungsblumen.

V

LEucoium bulboſum hexaphyllon minus. Harum duarum ſpecierum colores foliorum iidem ſunt cum Narciſſis: flores nivei coloris, cum apicibus ſubviridibus, habet ſtamina lutea, medio exiſtente albicante, & in ſummo vireſcente, cauliculo & vaginulæ viridi affixa. Sunt præterea omnium Leucoiorum jam ſcriptorum bulbi, cum ſuis tunicis, omni ex parte albicantes, & nivei coloris.

Quò ad Vires, cum Leucoia à plerisque inter Narciſſi ſpecies numerentur, non abs re erit, & illa quoque eorum viribus donata dicere.

Deſcribuntur à Dodonæo, folio 230. lib. ſecundo.

Lobelio, obſervat: pag. 64.
Adverſar. 64.
Dalechamp. folio 1527.
Carolo Cluſio, folio 169. lib. ſecundo.
Matth. Caſp. B. 860.
In Epitome Cam. 956. & 957.

In horti Medici Camerarij, 88.
Germanicè, Kleine weiſſe Hornungsblumen.
In Leonhard Fuchſen Kräuterbuch / cap. 185.
Im Teutſchen Camerarij Matthiolo, fol. 442.
Tabernæmontani ſecundo lib. folio 308.

III. *Crocus Vernus aureus variegatus.*

Helleborus niger flore viride.

II. *Crocus Vernus polyanthos flore luteo.*

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Hyemalium

I

HElleborus niger alter, folia tenuiora habet primo Veratro, lucidiùs virentia, in ambitu ſerrata oblongiora, ex caule ampliori evaginata: ad huius ſummitates flores dependent, ex pallore herbacei, cum ſtaminibus ad viriditatem magis palleſcentibus: Radices ſparſæ, levius nigricantes, in ambitum funduntur.

Dodonæus fol. 381.
Lobel. obſervat. 387.
Adverſar: 303.
Lugdun. fol. 1637.
Carol. Cluſ. lib. ſecundo, fol. 275.
Epitome Camer. 941.
Hort. Medic. Camerarij, 72.
Matthiol. Caſp. B. 844.
German. Schwartze Nieſwurtz/mit grünen blumen.
Im Teutſchen Kräuterbuch Hieron. Bock. 152.
Leonhard. Fuchſ. 105. cap.
Im Teutſchen Matth. Camer. 418.
Tabernæmont. andern Buch/ am 394. Blat.
Im Teutſchen Durante 342.

II

CRocus vernus, Polyanthos, folijs latioribus, ex bulbo luteo cinereo, depreſſo vaginatim, in florum colore fulvo ceraceo multiplicium coronam, totus rectâ exurgit turmatim.

Lobel. Adverſ. altera parte, fol. 497.
Germanicè, Gelber Frülings-Saffran mit vilen Blumen.

III

CRocus vernus præcox, florum colore aureo interius, externè ex purpurâ nigricantibus radiatis ſtryis, radice, ut aliorum Crocorum genera, bulbaceâ oblongâ.

Dodonæus, folio 214.
Lobel. obſervat. fol. 64.
Adverſar. parte ſecunda, fol. 497.
Cluſ. ſecundo lib. fol. 206.
German. Goltgelber geſtreimter Frü-
ling-Saffran.
Tabernæmont. andern Buch/ 334. Blat.

I
Helleboraster maximus.
Crocus vernus polyanthos varie gatus
III.
Crocus vernus polyanthos albus

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Hyemalium

I

ELleboraſter hic, alijs Conſiligo: Majores, ſimul cum receptaculis ſeminum atrorum copioſorum, exhibet flores, & latius expanſos, flavè virentes & buxeos: ſub quibus, ex caule bicubitali ſubnigro, eóque aſperiore, alæ dividuntur in extremis, folijs ſeptenis, paululùm crenatis, dependentibus, anguſtis, colore herbaceis.

Dodonæus fol. 382.
Lobel. Obſervat. fol. 387.
Lugdunenſes fol. 1638.
Germanicè, Groß Leußkraut.
Germ. Leonhard. Fuchſ. fol. 105.
Hieronymus Bock. fol. 96.
Tabernæmont. andern Buch/ am 393. Blat.

II

CRocus vernus, Polyanthos, lætifolijs floribus, ijsdémque purpuroviolaceis, planditur, à quorum baſibus radiatim aſcendunt lineæ candidæ, ad oras uſque exporrectæ: radicibus creſcit atrocinereis bulboſis.

Dodonæus, folio 214.
Lobel. Obſervat. fol. 68.
Adverſar. 53.
Lugdun. fol. 1534.
Cluſius lib. ſecundo, fol. 203.
Germanicè, Veilbrauner geſtreimter Frülingsſaffran.

III

CRocus vernus Polyanthos, florum multiplicium, turmatim conſitorum, ac prior Crocus, ſed verſo colore, lætatur: in his enim candidis, à calicum exteriore ſuperficie, ſurſum ducuntur lineæ purpurocœruleæ.

Autores, ut in priore, iidem.

Germanicè, Weiſer mit vilen Blumen tragender geſtraimter Frülingſaffran.

III.
Pseudo Helleborus niger.

II
Caltha paluſtris ſimplici flore.

V.
Primula veris flor. luteo.

I
Borrago Mi-
nima.

IIII.
Herba Trinitatis.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Hyemalium

I

BOrrago Minima, potius Symphitum pumile, repens Borraginis facie, folia molliora habet, non adeò hirſuta, colore viridi ſaturato, craſſiora, viſcida quodammodò, ſicut & radix ejus floſculis exactè cœruleis ornatur, quos, antequam explicentur, globuli viridiores præveniunt.

Lobel. Obſervat. fol. 311.
Adverſar: fol. 247.
Lugdunenſes fol. 581.
Germ. Blumen Vergiß mein nicht/ die gröſſer.

II

CAltha Paluſtris, ſimplici flore aureo, parum odoro, ab alijs Populago Major dicitur, cùm Populi folijs habeat æmula, pauló tamen latiora, obſcurè, ſicut & caulem, virentia.

Dodonæus fol. 588.
Lobel. Obſervat. fol. 323.
Adverſar. fol. 256.
Lugdunenſ. fol. 1049.
Cluſius L. V. fol. 114.
Epitome fol. 594.
Matth. Bauhini fol. 616.
Germanicè, Dotter oder Schmaltzblumen.
Matthiol. Camer. Germ. fol. 295.
Tabernæmont. 422. ſecundo lib.

III

PSeudohelleborus niger, ſeu Buphtalmon Dodon. caulibus ſe invicem amplectentibus ampliatur, quos circumdant folia Anthemidis erecta, magis proin lætiora, floribus in circulum expanſis luteis, auro ſplendentibus.

Dodonæus, folio 261.
Lobel. Obſerv. fol. 456.
Adverſ. fol. 351. & 345.
Lugd. fol. 863.
Cluſius fol. 333.
Hort. Camerarij, 32.
Epitome Cam. pag. 942.
Bauhini folio 846.
Germanicè, Vermainte ſchwartze Nießwurtz.
Matth. Camer. German. fol. 420.
Tabernæmont. 393. lib. ſecundo.
Durant. 344.

IV

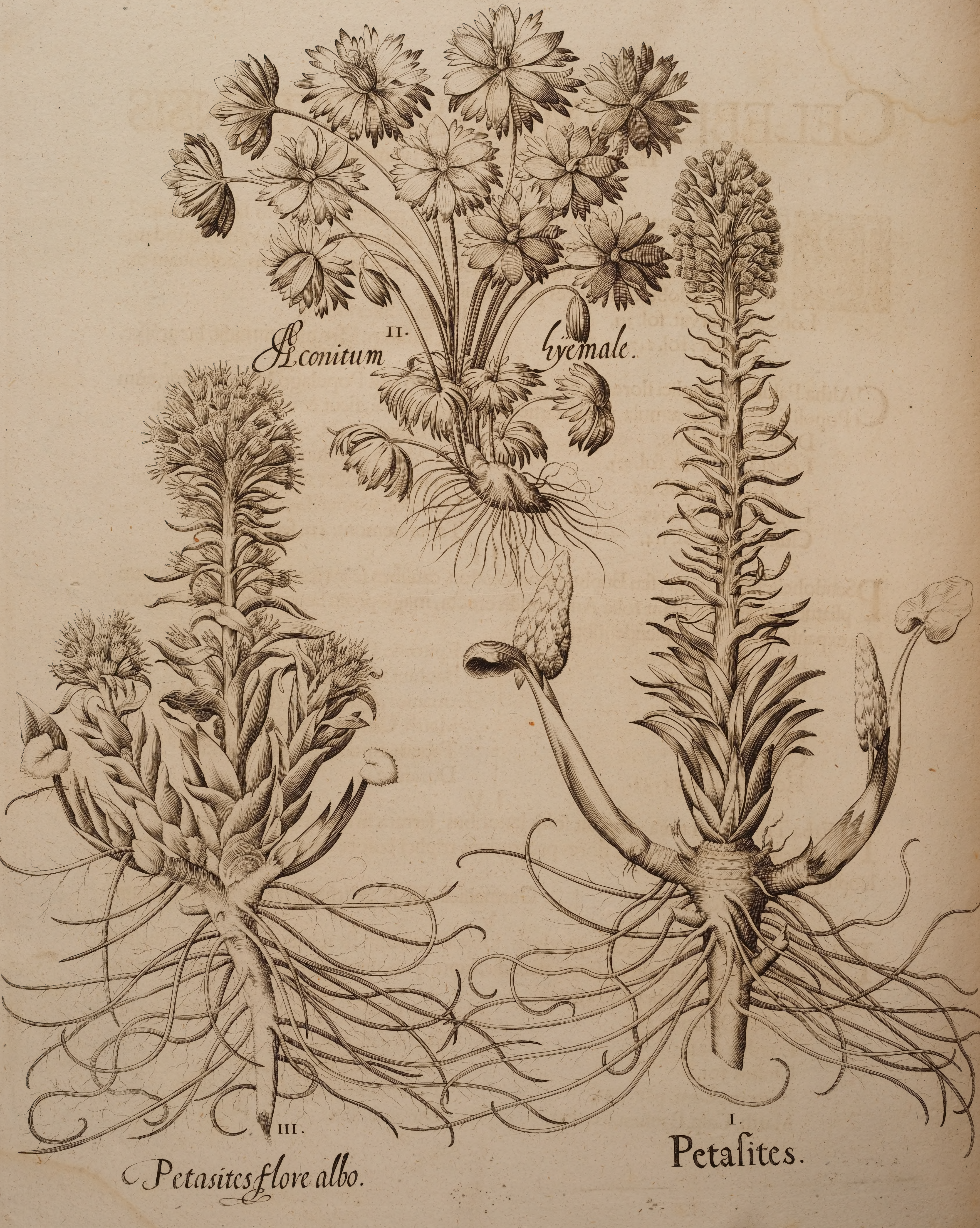
HErba Trinitatis, Iacæa: conſtat folijs latioribus, ſerratis in ambitu, viridibus, inter quæ cauliculi tenuiores, erecti, flores protrudunt triplici colore variegatos, pallidos, cæruleopurpureos, & candidos.

Lugdun. fol. 800.
Germanicè, Wild Stiefmütterlein/ Freyſamkraut.

V

PRimula Veris Pratenſis, Herba paralyſis, folijs ad radicem ſtratis, & erectis aliquibus ſaturatè viridibus, uno vel altero ſcapis aſcendit, ſupra quos flores lutei dependent odorati, ex caliculis pallidioribus denticulatis egreſſi.

Lobel. Obſervat. 305.
Lugdun. 834.
Cluſius 301.
Epitome Cam. pag. 883.
Matth. Caſp. Bauhini. fol. 802.
German. Wiſen oder gelbe Schlüſſelblumen.
Fuchſ. 328. cap.
Matth. Cam. Germ. 404.
Tabernæmont. 35. ſecundo lib.
Durante. 800.

II.
Aconitum hyemale.
III.
Petasites flore albo.
I.
Petaſites.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS
Horti, Icones Plantarum Hyemalium

I

PEtaſites Major, florens, quæ oritur flore purpuraſcente puſillo, in longum & Conoidiformem turbinem acto, mucoſo: ſupra caulem cubito majorem, robuſtum, carnoſum: folijs ſtryatis, prope radicem compactiùs ſe habentibus, colore ſubviridi: Quorum, ut & ſequentium, latitudo ampla, maximáque Petaſo conformia ſunt.

Germanicè, Peſtilentzwurtz mit braunrother Blumen.

II

ACnitum hyemale Ponticum, ſupra omnes pediculos & folia expanſa, ſuos habet flores, inſtar Calendulæ, ſex radiatim poſitos, luteo pallidiores.

Dodonæus 437.
Lobel. Obſervat. 385.
Adverſar. fol. 301.
Lugdun. fol. 1742.
Epitome Cam. 828.
Hort. Cam. 5.
Matth. Bauhini. fol. 764.

Germanicè, Ein Geſchlecht der Wolffswurtz.
Matthiol. Camer. Germ. fol. 381.

III

PEtaſites: flore albo, & minor dicitur, diverſa, ob hoc, à priori, quòd, ſicut & caules foliati à radice promineant plures, quorum ſinguli floribus turmatim ſint donati, ita albis & in circumferentiâ pallidè piloſis.

Deſcribuntur à Dodonæo. fol. 487.
Lobel. Obſervat. fol. 321.
Adverſar. fol. 254.
Lugdun. fol. 1053.
Cluſio lib. V. fol. 116.
Matth. Caſp. Bauhini, fol. 615.

Germanicè, Peſtilentzwurtz mit weiſſer Blumen.
Matth. Camer. German. fol. 293.
Durante fol. 1020.

III.
Pulſatilla flore albo.

I.
Tuſſilago.

II.
Pulſatilla flore cœruleo.

V.
Saxifraga aurea.

IIII
Ranunculus nemoroſus albus.

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Hyemalium

I

TUſſilaginis ſpecies depingitur: prout terrâ naſcitur primò ſine folijs, quæ ſuccedunt latiora, ungulæ caballinæ ſimilia, floribus multis luteis, caulibus evaginatis conſtat; Radice, ut in alijs hujus ſpeciebus, tenui longiore.

Dodonæus 585.
Lobel. Obſervat. 320.
Lugdun. 1051.
Cam. in Matth. Epitome fol. 591.
Matth. C. Bauhini, fol. 614.
Germanicè, Hufflattich.
Camer. in Matthiol. Germ. fol. 294.
Durant. Germ. fol. 1020.

II

PUlſatilla, vegetior multò, floribus purpurâ obſcuris violaceis, foliorum tenuiorum &c.

Lobel. Obſervat. fol. 149.
Lugdun. fol. 849.
German. Braunblau Kuchenſchell.
Cam. Matth. fol. 202.
Tabernæmont. fol. 97.
Durant. fol. 814.

III

PUlſatilla, flore albo, inter Anemones ſpecies ventoſæ numerata, hirſuta æquè, folijs latioribus conſtat.

Lobel. Obſervat. fol. 381.
German. Kuchenſchell mit weiſſen Blumen.
Cam. Matth. fol. 202.
Tabernæmont. fol. 97.
Durant. 814.

IV

RAnunculus nemoroſus, floribus ſtellatis, quaſi duplicibus albicantibus, in orbem ſtaminibus luteis donatus: ob folia inter Anemones ſpecies, ab aliquibus numeratus &c.

Lobel. Obſervat. pag. 384.
Germanicè, Weiſer Waldhanneſuß.
Tabernæmont. fol. 139. lib. 1.

V

SAxifragia Aurea, folia ſerrata, umbilico rotunda ſaturatè virentia habet, floribus inter folia, ex luteo aureo viridibus.

Dodonæus, fol. 313.
Lobel. Obſerv. fol. 336.
Adverſar. fol. 267.
Lugdunenſ. fol. 1114.
Germanicè, Gülden Steinbrech.
Tabernæmont. fol. 512. lib. ſecundo.

I.
Ariſtolochia Vulgaris
flore purpureo:
II.
Laureola:
III.
Cornus
IIII
Crocus Vernus
flore Violaceo

CELEBERRIMI EYSTETTENSIS

Horti, Icones Plantarum Hyemalium

I

LAurea, ab alijs Germanica Chamælea dicta: ex candore dilutè rubeis floribus, ut plurimùm, hîc conſpicua, ſine baccis, & paucis cum folijs laurineis, deciduis, ad faſtigia ramulorum lentorum: Fruticat bicubitalis.

Dodonæus fol. 360.
Lobel. Obſervat. fol. 200.
Lugdun. fol. 211.
Matth. C. Bauhini, fol. 841.
Matth. Camer. Epitome fol. 937.

German. Kellershals/ Zeitlbaſt.
Camer. Matthiol. Teutſch fol. 428.
Tabernæmont. 777. lib. tertio.
Durant. 226.

II

ARiſtologia vulgaris: Fumaria bulboſa: Radix cava: corniculatim, & vertice gallericulato, ad ſuperiora deſinentes habet flores, dilutè ex albo purpuraſcentes: folia ſubtùs latiùs laciniata expanſa, tenuia, lævo cæſio colore: Horum caulem teretem excipit radix tuberoſa, exteriùs nigro cortice ſeſſilis.

Dodon. fol. 324.
Lobel. Obſervat. fol. 439.
Lugdun. fol. 1292.
Matth. Bauhini, fol. 807.
Epitom. Matth. Cam. fol. 891.

German. Purpurbraun Holwurtz.
Matth. Camerarij Teutſch/ fol. 428.
Tabernæmont. 112. lib. primo.
Durant. 126.

III

COrni apud Dioſcoridem Majoris, flores ſunt muſcoſi, auro lutei coloris, ex virgis numeroſi, eorúmque pediculis collecti.

Dodon. fol. 970.
Lobel. Obſervat. fol. 591.
Lugdun. fol. 329.
Cluſ. fol. 12. lib. primo.
Matth. Bauhini, fol. 213.

Epitome Matthioli Camer. fol. 158.
Germanicè, Cornelbaum.
Matth. Cam. Teutſch 87.
Tabernæmont. 752. lib. tertio.
Durant. 274.

IV

CRocus vernus ſylveſtris: Dalechampij tertius. Minor quidem, & pollicis longitudine aliquando erumpens, junceus ferè, in ſummo, flore ſextifolio purpuraſcente donatus: Ex radice oblongâ, rotundiore, ſubnigrâ.

Dodonæus, fol. 214.
Lobel. Obſervat. fol. 69.
Adverſar. fol. 53.
Lugdunenſ. fol. 1534.
Germanicè, Wilder brauner Frülingſaffran.

JNDEX
HYEMALIUM PLANTARUM

Omnium, in quo nũmerus anterior Ordines, poſterior verò folia deſignat.

Ordo.

A.

1 Aconitum hyemale, germ. ein Geſchlecht oder Wolffwurtz. f. 5.
1 Ariſtologia vulgaris. germ. Purpur-braun Hol-Wurtz. f. 7.

B.

1 Borrago minima, germ. Blumen vergiß mein nicht. f. 4.

C.

1 Crocus Vernus, germ: gelber Frühlings-Saffran mit vilen Blumen. f. 2.
1 Crocus Vernus præcox, goldgelber geſtreimter Frühling-Saffran. f. 2.
1 Crocus Vernus polyanthos variegatus, germ: Viol-blauer geſtreimter Frühling-Saffran. f. 3.
1 Crocus Vernus verſo colore, germ: weiſſer mit vielen Blumen tragender geſtreimter Frühling-Saffran. f. 3.
1 Caltha paluſtris, germ: Dotter/oder Schmaltz-Blumen. f. 4.
1 Cornus, ger: Cornell-Baum. f. 7.
1 Crocus Vernus ſylveſtris, germ: wilder brauner Frühling-Saffran. f. 7.

D.

E.

F.

G.

H.

1 Helleborus niger legitimus, germ: Chriſt-Wurtz / item Schwartz Nieß-Wurtz. f. 1.
1 Helleborus niger alter, germ: ſchwartze Nieß-Wurtz mit grünen Blumen. f. 2.
1 Helleboraſter maximus, germ: groß Läuß-Kraut. f. 3.
1 Herba Trinitatis, germ: wild Stieff-Mütterlein/Freyſam-Kraut. f. 4.

I.

K.

L.

1 leucoium bulboſum, germ: groſſe frembde Schnee-Tropffen. f. 1.
1 leucoium bulboſum bifolium, germ: Schnee-Tropffen. f. 1.
1 leucoium bulboſum majus ex vulgare, germ: groß weiſſe Hornungs-Blumen. f. 1.
1 Lucoium bulboſum minus, klein/ weiſſe Hornungs-Blumen. f. 1.
1 Laurea, germ: Kellershalß / Saittelbaſt. f. 7.

N.

O.

P.

1 Pſudo Helleborus niger, germ: vermeinte ſchwartze Nieß-Wurtz. f. 4.
1 Pimula Veris Pratenſis, germ: Wieſen/oder gelbe Schlüſſel-Blumen. f. 4.
1 Pcaſites major, germ: Peſtilentz-Wurtz mit braun-rother Blumen. f. 5.
1 Pcaſites flore albo, germ: Peſtilentz-Wurtz mit weiſſen Blumen. f. 5.
1 Pſatilla vegetior, germ: braun-blauer Kuchelſchell. f. 6.
1 Pſatilla flore albo, germ: Kuchelſchell mit weiſſen Blumen. f. 6.

R.

1 Raunculus Nemoroſus, germ: weiſſer Wald Hahnenfuß. f. 6.

S.

1 Saifragia aurea, germ: Gulden Steinbrech. f. 6.

T.

1 Tſſilaginis ſpecies, germ: Huflattig. f. 6.

Ende deß Winter Theils.